Colonel dr. EMIL STRĂINU

SPIONAJUL PSIHOTRONIC ŞI CÂMPUL DE LUPTĂ MINTAL

EDITURA UNIVERSITĂŢII NAŢIONALE DAPĂRARE „CAROL!” BUCUREŞTI, 2006

Coperta: Sorin-lonel GRECU Elena PLBŞANU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

STRĂINU EMIL

Spionajul psihotronic şi câmpul de luptă mental /

col. dr. Emil Străinu.

— Bucureşti; Editura Universităţii Naţionale de Apărare „Carol!”, 2006 ISBN 973 – 663 – 286 – 5

351.746.1 Referent ştiinţific: *Col. prof. univ. dr.* **Emil** STAN

NOTA: Prezenta lucrare are la bază cercetările specialistului **Tim RIFAT**

e Toate drepturile asupra prezentei ediţii sunt rezervate Universităţii Naţionale de Apărare „Carol!”

Responsabilitatea *privind conţinutul lucrării revine în totalitate autorului.*

MOTTO

„Fereşte-te să stai la palavre despre aceste lucruri cu mulţimea sau cu oamenii de rând; căci nu voiesc ca tu să devii ţinta pizmei şi cu atât mai puţin să fii luat în derâdere de cei mulţi.

Căci cei care se aseamănă se au întotdeauna la inimă, însă cel ce este diferit nu îl înghite pe cel ce nu-i seamănă. Vorbe ca acestea au foarte puţini ascultători şi poate că foarte puţini vor avea şi de acum înainte, căci ele au ceva neobişnuit în ele".

HERMES TRISMEGISTUS
ISBN 973 – 663 – 286 – 5

DEDICAŢIE Fiului meu Emilian STRĂINU

Mulţumiri

Prezentul demers l-am realizat ca rezultat al participării la o serie de congrese şi conferinţe internaţionale în perioada 2004 – 2005 în Belgia, Franţa, Italia, Germania, Olanda, San Marino şi Vatican. Cu acest prilej am cunoscut o serie de specialişti în domeniul psihotronicii şi lucrările cele mai recente în acest domeniu.

Lucrarea de faţă reprezintă o sinteză a celor mai avangardiste realizări în domeniul vederii la distanţă (R.V.) şi spionajului psihotronic (PSY SPY), unele dintre ele intrând deja în uzul curent al instituţiilor miliare, serviciilor secrete cât, şi al unor grupări teroriste şi ale crimei organizate din Occident şi din alte ţări ale lumii.

Aduc mulţumiri şi profunda mea **gratitudine** specialistului **Tini Rifat,** cât **şi** celorlalţi experţi străini cu care m-am consultat în vederea realizării prezentei lucrări.

CUPRINS

PREFAŢĂ 6
Parapsihologia şi terapiile extrasenzoriale posibile arme secrete 6
Argument câmpul de luptă mental 12

Introducere 24
Luptătorii din câmpul de luptă mental sau, altfel, despre războiul rece 24
CAPITOLUL I 27
Din istoria spionajului psihic sovietic 27
CAPITOLUL II 48
SPIONAJUL PSIHIC AMERICAN 48
CAPITOLUL III 74
Bazele ştiinţifice ale vederii la distanţă 74
CAPITOLUL IV 94
CUM POŢI DEPRINDE SINGUR METODELE DE VEDERE LA DISTANŢĂ 94
CRV – vederea la distanţă controlată 95
ERV – vederea la distanţă extinsă 95
Protocoale CRV 96
CRV monitorizat 97
Efectele stresului aspra corpului, creierului şi N 101
Arme cu microunde pentru controlul minţii folosite în Marea Britanie 102
Stilul de viaţă modern face oamenii bolnavi 102
Să ne facem noi înşine mai sănătoşi 103
Obţinerea stării mentale de care este nevoie pentru N 103
Organizaţii de stres 104
Sistem de management al stresului 105
Mimele – viruşi mentali 105
Protocoale N pentru începerea ERV 106
Mimele axiomatice ale N 106
ERV avansat 111
Sistemul de stres al creierului 112
Detonatori ai sistemului de stres al creierului 113
Protocoale pentru începerea ERV 118
Protocoale ERV superavansate *Luarea deciziilor în creier* 119

Protocoale pentru reprogramarea centrilor creierului limbic pentru R V 119
CAPITOLUL V 122
Metoda cinema (Televiziune) 122
Protocoale ale metodei cinema 123
Atenţia direcţională 124
Protocoale ale atenţiei direcţionale 124
Metoda cinema – un mijloc de a discuta cu corpul tău 126
Protocoalele de începere a atenţiei direcţionale 126
Protocoalele rezolvării problemei 128
Utilizarea atenţiei direcţionale într-o zi încărcata 129
Protocoale care leagă R y de starea emoţională pozitivă 130
Protocoale N pentru derularea afacerilor 131
N pe timpul zilei 131
Utilizarea N pentru amplificarea energiei tale 133
A şaptea regulă a N 133
Protocoale pentru influenţarea de la distanţă a afacerilor 134
Al şaselea simţ 134
Protocoale pentru dezvoltarea celui de al şaselea simţ 134
Emisferele creierului 135
Protocoale pentru biofeedback-ul mental prin vizualizare 135
Protocoale de bază pentru N-ul viitorului 136
Protocoale pentru N-ul viitorului 136
Memoria 137
Memoria declarativa 138
Memoria nondeclarativă 138
Protocoale pentru utilizarea atenţiei direcţionale pentru explorarea sistemelor de memorie 138
Lista protocoalelor pentru metoda cinema 139

CAPITOLUL VI 140
Mimele un software mental pentru operarea programelor N 140
Mimele 140
Ştiinţa – sistemul imunitar a/ societăţii care se opune noii mime 141
Creierul omenesc prins în lanţul mimelor 142
Mime pozitive 143
Mimele negative simt paraziţii energiei 144
Mime ale principiilor de succes 144
Protocoale pentru ştergerea mimei 145
Protocoale pentru transformarea intenţiilor în mime 145
Protocoale care transformă scopurile în mime 147
Protocoale pentru aplicarea voinţei 149
Protocoale pentru neîntârziere 150
Protocoalele perseverenţei 151
Protocoalele conectivităţii 152
Protocoale pentru utilizarea entropiei negative 153
Mimele de bază ale afacerilor 153
Protocoale pentru succesul în afaceri 156
Mimetica confruntării în afaceri 156
Protocoale pentru mimetică 157
Operatorul N 158
Implicaţiile programării mimelor şi ale N 160
Implicaţii în lumea afacerilor 161
Rezumatul protocoalelor de bază pentru utilizarea N în afaceri 161
CAPITOLUL VII 163
N-ul locaţiilor aflate la mari distanţe 163
N-ul american extins 163
ERV-ul rus 164
Protocoale ale psi-spionării ruse 164
Biofeedback-ul mental 165

Factorul de geniu 167
Protocoale pentru accesarea factorului de geniu 168
Îmbunătăţirea raportului semnal – zgomot în N 170
N-ul avansat, utilizând zona motorului suplimentar 172
Aplicaţiile acestor protocoale 173
Rezumatul protocoalelor N 174
EI V american 174
ERV rus 174
Protocoale avansate EI V 175
Protocoale pentru N amplificate de SMA 176
CAPITOLUL VIII 177
Percepţia de la distanţă şi telekinezia (mintea comandă materiei) 177
Percepţia de la distanţă 177
Cum funcţionează RS 178
Zăpăcirea psihică 180
O realitate separată 180
Telekinezia 181
Câmpuri nucleare 186
Fie ca forţa să fie cu tine 187
Influenţarea de la distanţă 188
ANEXA l 190
Limbajul privirii şi compatibilitatea interpersonală 190
ANEXA 2 200
ANEXA 3 202
ANEXA 4 218
ANEXA 5 220

PREFAŢĂ

Parapsihologia[1]
şi terapiile extrasenzoriale posibile arme secrete

Coborând, noaptea târziu, treptele avionului care aterizase pe pista pustie a aeroportului unde mă aştepta o maşină, am fost cuprins de o oarecare tristeţe şi de o imensă nelinişte… Să fie, oare, posibil să ne pierdem conducătorul la numai zece luni de la alegerea lui? Şi câte speranţe ne puseserăm în el!”. Aşa îşi descrie Evgheni Ceazov, fostul medic al Kremlinului, în cartea sa „Sănătate şi putere”, simţămintele care îl încercau atunci când a fost chemat urgent în Crimeea pentru a-l vedea pe Andropov, a cărui sănătate se deteriorase în mod neaşteptat.

Să-i dăm cuvântul lui Ceazov: *„Era 30 septembrie 1983. Menţionez această dată, pentru că din acel moment s-a urmărit ultimul stadiu al bolii lui Andropov. Din octombrie 1983, el a încetat să mai conducă nemijlocit şi concret Biroul Politic şi Comitetul Central, Sovietul Suprem al URSS, şi nu a mai apărut la Kremlin. Ori, toate acestea erau surprinzătoare. Totul a început de la o întâmplare absurdă…”*

Starea sănătăţii lui Andropov s-a agravat subit. Până atunci, el se simţea bine, în pofida bolii cronice de rinichi de care suferea. Dar, în timpul unei plimbări, s-a aşezat pe o bancă de ciment, a avut apoi frisoane, i-a apărut un flegmon care a evoluat incredibil de rapid, acesta trebuind să fie operat. Forţele organismului erau iremediabil subminate. Aceasta a fost evoluţia stării sănătăţii sale. Cine a provocat-o?

În cartea sa, E. Ceazov, care a fost un intim al multor pacienţi de renume şi a tratat mai mulţi lideri mondiali,

1 În prezenta lucrare termenii de parapsihologic şi de psihotronică vor fi consideraţi sinonimi.

oferă informaţii concrete despre ei, făcând referiri la lupta pentru putere. Prin firea sa, un antimistic, respingând cu hotărâre tratamentele extrasenzoriale, Ceazov revine, totuşi, în cursul relatării sale, la tema destinului şi a fatalităţii care, în mod nemilos, i-a înfrânt succesiv pe conducătorii sovietici. Şi aceasta, într-o perioadă de mare importanţă pentru dezvoltarea relaţiilor sovieto-americane. Se hotăra soarta destinderii, a dezarmării**,** într-una din conferinţele sale de presă, Regan a făcut o glumă: *„Mă voi duce în Rusia, a spus el, să discut cu liderul ei, atunci când va muri*”.

Şi, într-adevăr a venit doar după ce au murit L. Brejnev, I. Andropov, K. Cernenko, iar la putere s-a instalat M. Gorbaciov. Caracterizarea pe care E. Ceazov i-o făcea lui Brejnev se baza, mai ales, pe ultimii ani, când personalitatea liderului sovietic era în declin. Se trecea sub tăcere faptul că, pe vremea lui şi cu participarea lui concretă, s-au semnat, de pildă, înţelegerile de la Helsinki.

E. Ceazov dă o înaltă apreciere eforturilor făcute de I. Andropov pentru a scoate ţara din stagnare, pentru renaşterea ei. Incontestabil, scrie autorul cărţii, era un om total credincios, nu numai în cuvinte, ci şi în fapte, ideilor socialismului şi comunismului… În mod categoric, el era gata să apere orânduiala socialistă cu orice mijloace, crezând, sincer, că serveşte poporul. Se deosebea, însă, de cei care intraseră în partid pentru a face carieră, prin cinste şi credinţă sinceră în socialism. E. Ceazov nu-l idolatriza pe Andropov, observând că acesta greşea, deseori, izolându-se în biroul său şi promovând în funcţii de conducere oameni care, ulterior, nu i-au justificat speranţele. Şi totuşi, el a fost cel care a început perestroika. Andropov avea un plan prescris de modernizare a ţării, care urma să devină şi mai puternică. Moartea lui a întrerupt totul.

La sfârşitul lui august 1983, Cernenko, succesorul lui Andropov, a mâncat peşte alterat, primit de la ministrul de interne Fedorciuk, care îşi petrecea concediul în Crimeea. O toxiinfecţie gravă i-a provocat o insuficienţă cardiacă şi pulmonară. Din spital, Cernenko a fost externat ca invalid total.

Revenind la evenimentele fatale anterioare, E. Ceazov subliniază, între ele, întâmplarea petrecută unuia dintre cei mai capabili oameni din conducerea sovietică, A Kosighin, la 1 august 1976. *„O voce plină de îngrijorare anunţă că barca în care se afla Kosighin s-a răsturnat, că abia a putut fi salvat, iar acum se află în stare gravă la spitalul militar de lângă Arhanghelsk, în apropiere de locul accidentului”*. Persoana robustă şi sportivă, Kosighin făcea canotaj. *„În timp ce vâslea, el şi-a pierdut echilibrul şi s-a răsturnat cu barca”*. S-a emis supoziţia că ar fi avut loc un accident cerebral. Deşi nu a decedat, *„el nu a mai fost apoi acela care lua curajos hotărâri – luptătorul care îşi apăra până la sfârşit punctul de vedere, bine orientat în ceea ce priveşte evoluţia evenimentelor”*. La 2 septembrie 1976, el a fost înlocuit în funcţia de preşedinte al Consiliului de Miniştri de către Tihonov, promovat de Brejnev.

După dispariţia lui I. Andropov (februarie 1984), între liderii din acea vreme, cel mai puternic era ministrul apărării, D. Ustinov. El a murit la sfârşitul aceluiaşi an. E. Ceazov scrie: „Moartea lui Ustinov a fost, într-o anumită măsură, absurdă şi a lăsat... multe semne de întrebare legate de cauzele şi caracterul bolii. În toamna anului 1984 avuseseră loc manevre comune ale trupelor sovietice şi cehoslovace pe teritoriul Cehoslovaciei. La ele au participat Ustinov şi ministrul cehoslovac al apărării, generalul Dzur.

După manevre, Ustinov a simţit o indispoziţie generală, a făcut o febră nu prea mare, iar analizele au

indicat modificări pulmonare... O coincidenţă şocantă este faptul că aproximativ în acelaşi timp, şi cu acelaşi diagnostic, s-a îmbolnăvit şi generalul Dzur. A fost nevoie de o intervenţie chirurgicală urgentă. Din păcate, Ustinov a decedat ulterior, din cauza unei intoxicaţii evolutive.

E. Ceazov a constatat o agravare subită a stării sănătăţii, cu final fatal, şi la alţi pacienţi din străinătate – preşedintele Egiptului, Nasser, preşedintele Algeriei, Boumedienne, şi alţi mari luptători pentru dezvoltarea lumii arabe.

Modificări inexplicabile au fost observate şi în starea sănătăţii lui L. Brejnev, perioadele de „absenţă", explicate prin sindromul astenic, alternau, deseori la el, cu perioade de luciditate şi validitate. Cei care l-au însoţit pe L. Brejnev în timpul vizitelor sale în Franţa, în iunie 1977, îşi amintesc că o astfel de schimbare neaşteptată a stării generale a provocat confuzie în rândul francezilor. Un cunoscut demnitar din Franţa a organizat un briefing cu ziarişti, în ajunul sosirii lui Brejnev, şi a spus că acesta este, practic, invalid. De altfel, demnitarul în cauză promovase într-o funcţie înaltă tocmai datorită faptului că obţinuse informaţii despre boala gravă a predecesorului său şi îşi pregătise din vreme campania electorală. Ce surprinşi au fost toţi văzându-l pe Brejnev nu numai cum urca scările, dar şi cum purta, energic, discuţii diplomatice dificile!

În străinătate, se urmăreşte foarte atent starea sănătăţii liderilor din ţările prietene şi neprietene. Există o întreagă „ştiinţă" a prognozării sfârşitului şi înlocuirii conducătorilor, precum şi a altor evenimente cu ecou în viaţa politică. Este o ştiinţă veche, ca de altfel şi cea a „eliminării" persoanelor incomode pentru a înlesni astfel drumul altora spre putere.

Să facem o scurtă incursiune în istorie. Este

cunoscută ideea de la începutul anilor ’50, a lui A. Dulles, fost director al CIA, de a-l otrăvii pe Ciu En-Lai, cu ocazia unei vizite a acestuia într-o ţară vecină, ca apoi să dea vina pe Moscova. Din ordinul său. pe lângă CIA s-a creat unitatea supersecretă denumită „Potenţialul morţii2. Dezvoltând ideea, Richard Holmes, conducătorul serviciilor secrete, i-a propus şefului CIA, la 3 aprilie 1953, să instituie programul *„pentru folosirea în secret a materialului bacteriologic şi chimic*”. Despre aceasta au scris cercetătorii americani Victor Marchetti (fost funcţionar al CIA) şi John Marx, în cartea „CIA şi cultul spionajului”. Cu elaborarea programului de folosire a bacteriilor şi otrăvurilor – care trebuiau să nu lase urme şi să fie greu de identificat – a fost însărcinat un absolvent al Colegiului din Manhattan, de profesie ecolog. În afară de asasinate, programul cuprindea şi acţiuni care provocau „incapacitatea”, degenerarea individului, dezintegrarea, robotizarea, schimbări ireversibile în psihic, gândire, inclusiv metode oculte de influenţă asupra creierului. Programul a primit denumirea de „Supracontrol asupra raţiunii”.

Despre amploarea programului vorbeşte faptul că – aşa cum recunoaşte, în 1977, un alt director al CIA, Turner – era realizat pe bază de contracte cu 44 de colegii şi universităţi, 15 colective de cercetare, 80 de instituţii şi firme particulare. Pentru efectuarea de experienţe (pe oameni), au fost alese 12 spitale şi trei case de corecţie.

Pentru a face economii, o parte dintre chimicale, de exemplu halucinogene de tip LSD, au fost testate pe un grup de „hippy”, vagabonzi şi narcomani. De aceasta s-a ocupat, între altele, Timothy Lear, funcţionar CIA, iar un scamator de la circul din New York, Melholand, i-a instruit pe spioni cum să strecoare diferite substanţe în băuturile celor care urmau să devină victime ale unei noi „întâmplări

ciudate”.

Agentura CIA din Leopoldsville a pregătit, pentru asasinarea lui Lumumba, un amestec de bacili ucigaşi, inclusiv de bruceloză. Pentru preşedintele Irakului, Kassem, s-a pregătit un lichid special cu otrăvuri ucigătoare. Pentru Castro (împotriva lui s-au comis peste 20 de tentative de asasinat) – trabucuri, cărţi otrăvite; au fost puse la punct metode pentru lichidarea lui în timpul unei vânători subacvatice. O parte din mijloacele chimice s-au testat pe locuitori din Peninsula Indochina, în timpul războiului din Vietnam şi Cambodgia. O serie de veterani ai acestor războaie, aflaţi în zona de împrăştiere a otrăvurilor, s-au îmbolnăvit în mod irecuperabil.

De altfel, CIA nu a exclus nici posibilităţile directe de reprimare. Enumerarea victimelor tuturor atentatelor de acest gen ar ocupa mult loc. Este suficient să amintim soarta unor personalităţi cum ar fi Allende, Lumumba, Cabrai, Boumedienne, Nasser, Bandaranike, Ngo Din Dem, Trujillo, I. Ghandi, A. Moro etc., încercările de asasinare a conducătorilor Libiei şi Irakului, pentru a avea o imagine despre amploarea activităţii „Potenţialul morţii”.

Deşi, după demascările Comisiei Church din SUA şi indignarea manifestată de opinia publică împotriva „acţiunii de transmitere a sentinţei” (cum se numeau asasinatele politice, în jargonul CIA), atentatele au scăzut oarecum în intensitate, acest lucru nu a influenţat în mod sensibil amploarea operaţiunilor secrete ale SUA în lume. Au fost lichidaţi adversarii lor deschişi, marionetele lor sau partizanii independenţi. Metodele au fost înlocuite cu altele, mai discrete. Până în prezent, nu este clar cine se ascunde în spatele asasinării fraţilor Kennedy, în SUA. Între posibilele pete albe se afla şi „epurarea” mai sus-amintită a eşaloanelor superioare ale puterii URSS, care a precedat dezintegrarea acesteia.

Metoda „incapacităţii” persoanelor indezirabile cuprinde şi acţiunea biologică bazată pe cunoaşterea particularităţilor organismului, chiar şi asupra psihicului, vizând paralizarea creierului, „amorţeala” lui. În timpul lui Regan, a fost adoptată o lege (nr. 12333, din decembrie 1981), care interzice doar implicarea directă a guvernului SUA. Cealaltă parte a programului, referitoare la „controlul total asupra raţiunii şi experienţele pe oameni”, era permisă în continuare. „Consimţământul persoanei pe care se fac testele trebuie stipulat oficial” – în SUA. Dar în afara ţării? Este o întrebare, desigur, pur retorică.

Este imposibil să nu se constate o legătură între acţiunile vizând controlul asupra raţiunii şi unele evenimente contemporane. Cartea lui E. Ceazov nu acordă credit nelimitat acestor posibilităţi, prezentând cazurile din punctul de vedere al medicului care nu acceptă metodele extrasenzoriale de acţiune asupra organismului sau chimioterapia artizanală, folosită în mod arbitrar în cazul lui L. Brejnev de o oarecare „soră N”, amintită în carte. Autorul respinge aceste metode, dar nu neagă o posibilă influenţă. Mai mult, el se referă la strania evoluţie a lui L. Brejnev care, după lungi perioade de absenţă, „renăştea”.

Activitatea Djunei Davitaşvili este extrem de interesantă. Nimeni nu neagă capacitatea ei de a influenţa organismul, inclusiv al celor pe care a aplicat metodele proprii de „masaj” şi „terapie de atingere”. Sunt bine cunoscute experienţele lui Ciumak şi Kaspirovski la graniţa acţiunii hipnotice şi chiar puţin dincolo de această limită, aşa cum demonstrează o serie de fotografii. Există însă şi multe semne de întrebare. Cum au reuşit ei ca, prin intermediul mass-media, mai ales al televiziunii, să supună întreaga populaţie a ţării unei acţiuni sistematice asupra subconştientului ieşit de sub control?

La Moscova s-au manifestat, în ultimii ani, preocupări privind posibilităţile de realizare efectivă a controlului asupra conştiinţei. Continuând studiile CIA, aceste persoane au putut verifica pe populaţie acţiunea unor unde puternice care influenţează capacităţile biologice ale organismului. Existenţa acestui grup de persoane nu este secretă. Probabil, metodele lor sunt folosite în continuare.

Cum se explică, oare, seria de sinucideri suspecte din ţară şi din străinătate, în ultima vreme?

Aceste întrebări se cer a fi puse întrucât, indiferent de acţiunile la care ar fi supusă gândirilor oamenilor, indiferent de atacurile biologice la care am fi expuşi prin metode superrafinate, omul nu încetează să gândească, să comunice, să ia atitudine.

Col. prof. **univ. dr. Emil** Stan
Col. dr. Emil Străinu

Argument câmpul de luptă mental

Bazele cercetării moderne a metapsihicii au fost puse de celebrul savant englez William Crookes în a doua jumătate a secolului XIX. Mult mai târziu, peste un sfert de secol, francezul Max Dessoir înlocuieşte vechiul termen de metapsihică cu cel de parapsihologic.

Spre sfârşitul secolului al XIX-lea, se fondează primele organisme specializate în studiul parapsihologici, în anul 1882 profesorul Henry Sidgwick întemeiază în Anglia celebra „Society for Psihical Research” (SPR); în 1884 apare varianta americană a SPR, apoi, Societatea din Boston şi la fel celebrul Institut Metapsihic International de la Paris.

În 1924, medicul Eugene Osty ajunge director al Institutului Metapsihic International de la Paris. Odată cu el începe epoca ştiinţifică a parapsihologici. Osty avea

formaţia unui om de ştiinţă, dar şi entuziasmul unui antemergător. Se ocupa de aproape 20 de ani cu studiul indivizilor paranormali. El era convins că Mesmer avusese dreptate şi că există un fluid aparte, o formă energetică produsă de organismele vii, prin care acestea pot interacţiona cu alte organisme vii.

Deşi amplă, gloria lui Osty a durat puţin, cercetările sale vor fi repede depăşite datorită întâmplării. În 1939, soţii Valentina şi Simeon Kirlian obţin, din greşeală, fotografia unei părţi a corpului uman (o mână) expusă într-un câmp electric de înaltă tensiune şi frecvenţă. După developare, rezultatul a şocat personalul laboratorului din Stalingrad: în jurul obiectului fotografiat se desena o minunată aură luminoasă.

Procedeul soţilor Kirlian va fi ţinut secret până la data de 12 ianuarie 1973!

La 28 ianuarie 1971, Stanley Krippner, preşedintele Asociaţiei Americane pentru Cercetări Parapsihologice, a făcut o vizită de lucru în URSS, la invitaţia Institutului de Psihologie al Academiei de Ştiinţe, pentru a se documenta asupra cercetărilor de telepatie, clarviziune, precogniţie şi psihokinezie ce se efectuau în URSS. Repetată în 1972, călătoria sa a fost sponsorizată de către Fundaţia pentru Educaţie „Erikson" din Bâton Rouge – Louisiana. Una din consecinţele acestor vizite a fost aceea că gazda sa din URSS, cunoscutul om de ştiinţă Eduard Naumov, a fost judecat şi condamnat de către Tribunalul din Moscova la doi ani de deportare în Siberia, cu domiciliu forţat, aparent pentru încercările sale de popularizare a parapsihologiei, în realitate pentru acuzaţia de a fi transmis americanilor secretele fotografiei Kirlian.

Între timp, (conform relatării dr. Eugen Celan – preşedintele ARCEPS) bine păziţi, soţii Kirlian vor continua să fotografieze folosindu-şi procedura. Ei obţin aure atât în

jurul structurilor vii, cât şi a lucrurilor inanimate. Dar există o diferenţă esenţială, care dovedeşte că este vorba despre fenomene esenţial diferite. Iată cum descrie col. dr. Dumitru Constantin aceste fenomene: „*Structurile anorganice au o imagine statică, monocromatică şi reproductivă, în timp ce structurile vii oferă o imagine dinamică, variabilă de la un moment la altul şi de la o stare la alta a organismului, exprimată în culori vii specifice – după unii autori reflectând diversele stări funcţionale normale sau patologice. Aura unei frunze verzi apare formată din flăcări de culoare turcoaz şi oranj. Cea a mâinii este descrisă ca un joc mirific de artificii strălucind pe un fond de azur şi auriu. Fiecare organism îşi are imaginea sa specifică, diferită de la un moment la altul al zilei, sau al lunilor şi anului, variabilă de asemenea în funcţie de starea de oboseală şi de sănătate fizică şi psihică. Boala, oboseala, anxietatea, furia, ura, depresia, dragostea, ingestia de alcool şi medicamente dau expresii particulare*”.

Spre exemplu, la 20 de minute de la ruperea unui ram, aura unei frunze aproape dispare. Agresorul face să „fugă” aura victimei, care se orientează în partea opusă agresiunii, dragostea apare ca o contopire strălucitoare de aure, relaxarea se exprimă printr-un fond cromatic unde domină albul şi albastrul, în timp ce furia este patronată de culoarea roşu strălucitor. Procedeul Kirlian se mai numeşte actualmente electronografie sau „Efect Corona”. Meritul lui constă în faptul de a face vizibilă o formă de bioenergie, în mod straniu, aceasta era demult cunoscută omenirii, sub diferite titulaturi: aură, efluviu, corp astral, corp energetic. În iconografia creştină, sfinţii poartă un fel de cerc luminos deasupra capului. Este tocmai aura, semnul iniţiaţilor. Apostolii îşi transmiteau danii vindecării miraculoase prin aşa-numita impoziţie a mâinilor. S-au făcut fotografii

Kirlian pentru impoziţia mâinilor în cazul persoanelor cu puteri paranormale. S-a constatat că se petrece tocmai un transfer de aură.

Prin anii 1968 – 1970, comunitatea internaţională află un lucru neaşteptat, în special datorită mai multor lucrări, bine documentate, printre care şi cea a lui Richard Deacon – The Israeli Secret Service, apărută simultan în mai multe edituri printre care şi Hamish Hamilton, London, şi anume că Uniunea Sovietică şi ţările est-europene studiau cu îndârjire fenomenele paranormale. Universitatea Kazahă din Alma Ata, Universitatea din Leningrad, Universitatea din Novorossiisk, Institutul Pedagogic din Nijni Taghil, Institutul de Sugestiologie şi Parapsihologic din Sofia, (pe lângă alte cel puţin 30 de institute, departamente ori – chiar – spitale psihiatrice) tăcuseră cercetări extraordinare de o mare rigurozitate şi eficientă, care plasau aceste instituţii ştiinţifice în fruntea topului mondial al domeniului. De aici, se ridicaseră personalităţi proeminente, precum Leonid Vasiliev, Ghenadi Sergheev, Eduard Naumov, Gheorghi Lozanov sau V. Iniuşin – adevărate legende vii în istoria parapsihologici.

Tot aici erau investigaţi paranormali celebri, precum Djuna Davitaşvili (care avea gradul de general în KGB), Nelia Mihailova, Nina Kalughina sau Vanga Dimitrova, dar majoritatea cercetărilor au rămas secrete.

În lucrarea amintită anterior, în capitolul „Lumea bizară a spionajului psihologic”, p. 293 se spune că „... în Cehoslovacia, România şi Bulgaria se află multe centre pentru dezvoltarea spionajului şi contraspionajului psihologic. Relaţiile noastre (ale Israelului – n.n.) în aceste ţări sunt foarte bune din simplul motiv că evreii au fost primii în domeniu în ceea ce priveşte acest tip de cercetare, înaintea celui de-al doilea război mondial în special în Polonia şi Cehoslovacia. Ştirile provenind din

campusurile de cercetare se obţineau adesea prin intermediul clarviziunii şi telepatiei. Cehii au folosit parapsihologia cu mult înaintea începerii celui de-al doilea război mondial, nimeni altul decât un tânăr evreu ajutând la definitivarea unui celebru manual (de referinţă şi astăzi), cunoscut ulterior de cunoscători sub titlul: *Clairvoyance, Hypnotism and Magnetism,* apărut în 1942, în condiţii de clandestinitate. După război, acest tânăr a plecat, în 1946, la Viena de unde a servit cauza israeliană până la moartea sa, în 1971, folosind parapsihologia pentru a clarifica datele despre unele persoane dispărute şi despre anumiţi agenţi inamici.

Problema secretului a şocat mulţi savanţi occidentali. Devenea evident faptul că ruşii, cehii, bulgarii, românii şi ceilalţi aliaţi comunişti studiau parapsihologia mai ales în scopuri militare şi politice (studiul în scopuri militare era extraordinar de dezvoltat în 1985 – 1989, ţările fostului Tratat de la Varşovia posedau indivizi antrenaţi pentru „a induce telepatic chiar şi viruşi în computere" conform unor informaţii avute de Occident).

Aşadar se vor lua câteva măsuri pentru a forţa Cortina de Fier şi a se afla secretul cercetărilor, în SUA apare o lucrare intitulată „Descoperiri psihice în spatele Cortinei de Fier" (S. Ostrander şi L. Shroeder – *Psychic Discoveries Behind the Imn Curtelin,* Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice Hall, 1971, iar din acest moment specialiştii încep să acorde atenţia cuvenită oricărui indiciu de activitate paranormală în blocul comunist (am văzut deja cum a fost „preluat" procedeul Cirlian).

Conform lui Richard Deacon (lucrarea citată, p. 294), „israelienii au descoperit că în Europa de Vest se manifestă un scepticism şi o indiferenţă larg răspândită faţă de spionajul şi contraspionajul parapsihologic şi chiar în SUA este un entuziasm scăzut". Dar dr. Milan Ryzlun,

cercetător care a trăit la Praga până în 1967, va semnala o nouă direcţie de ameninţare: „Ruşii arată un interes deosebit faţă de parapsihologic, mai ales KG ŞI GRU, desfăşurând un proiect de folosire a telepatiei pentru reeducarea elementelor antisociale, îndoctrinarea şi influenţarea de la distanţă a deciziilor adversarilor”.

Replica nu a întârziat să vină. Ţările Tratatului de la Varşovia se organizează şi mai riguros, iar în 1973 se ţine un congres spectaculos la Praga, unde înlocuiesc termenul parapsihologic prin psihotronică (propus de Zdeněk Rjdak), termen cu rezonanţe mult mai ştiinţifice, adoptat în primul rând pentru a induce în eroare. Cu acest prilej, supremaţia or în domeniul paranormalului a fost constatată şi s-a decis continuarea şi extinderea experimentelor secrete.

Între timp se mai află că cercetările în domeniul parapsihologici desfăşurate în URSS erau mult mai vechi. Astfel. I.V. Stalin – care studiase foarte bine doctrina nazistă – ştia că Adolf Hitler pusese mare preţ pe parapsihologic, fiind el însuşi un iniţiat în doctrine esoterice. Iar I.V. Stalin, fost student la teologie, nu putea fi considerat un om normal. Din chiar mărturiile lui Nikita Hruşkov reiese faptul că teribilul dictator comunist emana o fascinaţie malefică subjugând voinţa tuturora. Această fascinaţie malefică poate fi, desigur, rezultatul nebuniei, dar poate fi şi efectul unor tehnici paranormale folosite ca şi în cazul naziştilor pentru a produce râul. Oricum, pe plan oficial, se pare că Stalin a devenit interesat de experienţele paranormale datorită lui Wolf Messing, un evreu polonez. Messing i-a făcut lui Stalin două demonstraţii spectaculoase, folosind tehnicile sugestiei mentale. În prima demonstraţie, el a ridicat de la bancă 100.000 de ruble cu un simplu petec de hârtie albă. În a doua demonstraţie, a pătruns nonşalant în cel mai bine

păzit bunker al dictatorului, sugerându-le gărzilor că este Lavrenti Beria, şeful KGB, cu care de altfel nu semăna deloc.

Astăzi URSS nu mai există, iar cortina de fier a căzut. Cercetătorii se aşteaptă la apariţia unor informaţii mult mai exacte şi chiar şocante despre realizările sovietice în domeniul paranormalului, unele referitoare la efectul „zombi voodoo”, care se pare că a fost amplu experimentat în paralel şi de chinezi şi americani, în baze militare strict specializate şi ultrasecrete.

Cert este că, încă din 1924, A. Lunacearski, la acea dată comisar al poporului pentru educaţie, a iniţiat crearea Comitetului Sovietic pentru Studierea Paranormalului, care a continuat să existe până în zilele noastre. Public nu se cunoaşte prea mult despre activitatea acestui organism, în schimb se ştie că el nu a fost desfiinţat nici măcar în timpul terorii staliniste care a făcut milioane de victime în rândul populaţiei fostului URSS, inclusiv în rândul oamenilor de ştiinţă. Se pare că activitatea depusă de acest comitet nu a fost zadarnică. O trecere în revistă care are în vedere situaţia din anii ’80 şi care este lipsită de pretenţia de a îngloba întreaga reţea de institute având ca obiectiv cercetarea problemelor parapsihologici, întrucât cuprinde numai acele institute ce cu programe cunoscute (în timp ce programele secrete şi locul lor de derulare au fost şi sunt încă necunoscute), ne arată că în cadrul a nu mai puţin de 39 de unităţi ştiinţifice s-au efectuat în URSS (şi continuă să se efectueze) programe de cercetare parapsihologică (psihotronică), în continuare prezentăm care sunt acestea şi cu ce se ocupă:

1. Departamentul de fizică al Institutului de Metrologie – Universitatea din Moscova (I. Kobzarev) – programul: *Instrumente psihotronice. Bioenergetică generală;*

2. Departamentul de bioinformatică al Societăţii de Ştiinţe Tehnice „A. S. Popov" din Moscova, Departamentul de radiotehnică şi comunicaţii electrice. Din 1978 Laboratorul de bioenergie din Moscova (1. Kogan, V. Fidelman) – Programul: *Telepatie, efecte luminescente de stabilizare telepatica. Experienţe psihedelice. Teoria ESP. Experienţe bioenergetice;*

3. Departamentul de fizică teoretică al Universităţii din Moscova (L. Terletki) – Programul: *Psihokinezie. ESP. Teoria generală a telepatiei inclusiv teoria fluctuaţiei;*

4. Laboratorul de cercetare a percepţiei optice din Institutul pentru Transmisia Informaţiei al Academiei de Ştiinţe a Rusiei – Moscova (M. Bongard, A. Smirnov) – Programul: *Percepţia dermato-optică;*

5. Institutul de Navigaţie Aeriană – Moscova (F. Zigel) – Programul: *Studii OZN;*

6. Departamentul de geologie al Universităţii din Moscova (A. Ogilvi) Programul: *Radiestezie (efect biofizic);*

7. Academia de Ştiinţe Pedagogice – Institutul de cercetări pentru Pedagogie Generală Moscova – Programul: *Antrenament ESP;*

8. Institutul de Cercetare a Radiaţiilor şi Biologie Fizico-Chimică al Academiei de Ştiinţe a Rusiei, – Moscova (L. Tumerman) – Programul *Electronografie Kirlian;*

9. Institutul de Reflexologie – Programul: *Cercetări psihokinetice;*

10. Clinica de Neurofiziologie – Moscova (Raikov, Adamenko) – Programul: *Telepatie şi telepatie la animale pe baze emoţionale.*

11. Institutul de Tehnologii Avansate Bauman Moscova (dr. Wagner) Program: *Multiple cercetări nedefinite. (ESP) Telepatie;*

12. Institutul de Energetică – Moscova (dr. Sokolov) — Programul: *Psihokinezie;*

13. Institutul „Pavlov” – Moscova – Programul: *ESP;*

14. Departamentul de Biofizică al Universităţii din Moscova (E. Ivanov, I. Şesterin, A. Tambiev, M. Telicenko, prof. Kolodov) – Programul: *Electronografie Kirlian şi alte activităţi PSJ;*

15. Institutul de Transmisie a Informaţiei al Academiei de Ştiinţe a Rusiei – Moscova (S. Gelerstein) – Programul: *Baterii energetice similare generatoarelor de tip Pavlita;*

16. Institutul pentru Protecţia Muncii al Academiei de Ştiinţe a Rusiei – Moscova (A. Lupitcev) – Programul: *PS1 nedefinit.* Lista conţine 39 de poziţii.

Cercetări foarte importante din cele neenumerate mai sus s-au făcut la Institutul „A. A. Uhtomski” din fostul Leningrad (G. Sergheiev) sub controlul Armatei Roşii **(telepatie, psihokinezie, generatoare, detectoare de bioenergii, ESP** etc.). La Universitatea de Stat Kirov din Alina Aţa (F. Gibadulin, V. Grişenko, N. Vorobiov, V. Iniuşin, N. Fedorova – acesta era un grup faimos care s-a ocupat cu: **studiul bioplasmei, electronografie Kirlian, influenţe paranormale asupra condiţiilor meteorologice,** psihokinezie. **radiaţii mitogenetice.**

În Bulgaria, la Sofia, există un institut de Sugestiologie condus de un anume dr. Gheorghi Lozanov. Acesta era binecunoscut pentru o metodă – bazată pe relaxare şi Sugestiologie – de asimilare rapidă a limbilor străine (în ritm de 150 de cuvinte noi pe zi, fără efort de memorare). Totuşi, nu asta este principala sa realizare. Realizările importante sunt încă secrete. Numai în cazul Vangăi Dimitrovna, Lozanov a analizat 7.000 de situaţii paranormale, a făcut sute de înregistrări pe bandă de magnetofon şi chiar un film ştiinţific. Tot acest material este inaccesibil. Singura declaraţie publică a lui Gheorghi Lozanov a fost procentul de exactitate al prezicerilor

Vangăi – 80 %, unul din cele mai mari din întreaga lume.

Se pare însă că ruşii fiind conştienţi că occidentul nu va rămâne multă vreme pe loc în cercetările psihotronice, sondează reacţia savanţilor din vest. Astfel se face că în 1961, profesorul Valentin Vasiliev publică în Anglia o lucrare fundamentală „Experimente de sugestie mentală”. Vasiliev a fost titularul catedrei de fiziologie la Universitatea din Sankt-Petersburg şi şi-a dedicat întreaga activitate şi viaţă studierii fenomenelor paranormale. Savantul rus fusese fascinat de *„sugestia la distanţa”* şi de *„efectul zombi – woodoo”.* Este vorba despre posibilitatea de a putea influenţa psihicul uman la mare distanţă, fără asentimentul subiectului ţintă, şi, cel mai interesant, fără ca subiectul ţintă să fie supus unei condiţionări. El reuşeşte să comande mişcări pe care subiecţii le execută fără a fi conştienţi că ascultă nişte ordine. Acest fapt deschide perspective nebănuite asupra telepatiei, recomandând-o drept tehnica ideală pentru manipularea indivizilor izolaţi sau aflaţi în grupuri bine constituite.

Armata, şi mai ales GRU, devin, brusc interesate de acest subiect şi susţine cercetările în vederea construirii unor aparate de sugestie mentală, comandată de la distanţă. Astăzi sunt indicii sigure că aceste aparate există, mai mult decât atât ele sunt utilizate în ceea ce se numesc de regulă „agresiuni psihotronice”.

Este momentul în care doctorul Victor Iniuşin a realizat că prin efectul Kirlian se pot diagnostica oamenii „dotaţi psihic”, emotivii, la care stratul exterior de ioni (în aură) este mai mare. Efectele nocive ale expunerii la câmpuri electromagnetice de înaltă frecvenţă au fost luate în serios, în schimb occidentalii nu le-au admis mult timp. „Într-adevăr tehnicienii care lucrează cu instalaţii radar au dureri de cap, stări febrile şi de slăbire a capacităţilor fizice şi intelectuale, fiind şi în rândul celor mai des

întâlnite persoane lovite de cancer!

Radiaţiile radar au o lungime de undă mică (de 1 – 12 cm), dar cu frecvenţă mare, variabilă, cuprinsă între 300 – 3.000 Mhz. Inginerul ceh Robert Pavlita a creat un generator de unde psihotronice, care de fapt era un generator de unde electromagnetice de înaltă frecvenţă, botezat însă „generator de energie bioplasmatică" folosit în realizarea comenzii mentale la distanţă.

Americanii au fost uimiţi de progresele sovietice în domeniul psihotronic şi al manipulării psihice a oamenilor, CIA a declanşat programul MKULTRA de manipulare psihică a oamenilor prin folosirea halucinogenelor gen LSD. În schimb, KG ŞI GRU au preluat din efectul Kirlian doar acţiunea câmpului de frecvenţe extreme (înalte şi joase) şi generatoarele de tip Pavlita. Sub conducerea generalului Oleg Kalughin s-a studiat efectul radiaţiilor electromagnetice cu frecvenţe sub 1.000 de Mhz, care pătrund până la organele interne şi afectează mai ales funcţionarea creierului.

Arsenalul sovietic de manipulare psihică prin radiaţii cu frecvenţe variabile a fost experimentat timp de doi ani (1975 – 1977) asupra ambasadei SUA de la Moscova, la urmare, doi ambasadori şi mai mulţi funcţionari americani s-au îmbolnăvit de cancer.

Este momentul când ambasadorul SUA, Walter Stoessel, şi doctorul Robert Becker şi-au dat seama de această acţiune, determinând construirea unei noi clădiri pentru ambasadă. Sovieticii au experimentat efectul radiaţiilor cu frecvenţă foarte joasă sau foarte înaltă pe sute şi mii de oameni. Americanii s-au lămurit, destul de târziu datorită, în special, informaţiilor date de profesorul N. Khloklov, care a lucrat la acest program şi a fugit în SUA.

Într-un studiu al armatei SUA din anul 1981 intitulat

„Analiza misiunilor de susţinere a focului” (Fire Support Mission Analysis – FSMA), se afirmă fără niciun echivoc că energiile ipotetice, dar care fac de multă vreme obiectul cercetărilor psihotronicii „pot, fără îndoială, să aibă importante aplicaţii în domeniul militar”. Această teză poate fi regăsită şi la un specialist în fizica nucleară, fost ofiţer de contrainformaţii în armata SUA, Thomas B. Bearden, care susţine puncte similare de vedere în lucrarea sa, publicată la San Francisco şi intitulată Excalibur Briefmg, autorul având meritul că pentru prima dată a introdus conceptul de *„stare virtuala”,* ca şi pe cel de *„obiecte ale gândirii”* în accepţia că aceste obiecte nu ar exista decât în gândirea noastră, dar care constituie astăzi elemente fundamentale în psihotronică.

La 7 august 1977, în mass-media americană, se preciza că experienţe de factură psihotronică s-au efectuat la prestigiosul SRI – Institutul de Cercetări Stanford, la care au luat parte specialişti CIA şi ai celebrei NSA – Agenţia Naţională de Securitate, în prim plan fiind şi aşa-numitul fenomen de vedere la distanţă „remote viewing”, cunoscut şi sub numele de OBE – „out the body experiment”.

Faptele descrise îndeamnă în primul rând la reflecţie, dacă ne gândim că pe timpul misiunii Apollo 14, astronautul american Edgar Mitchel a efectuat cu succes mai multe experienţe de transmisie telepatică, luându-şi ca partener un fost coleg din armată O. Jonsson. Apoi s-a aflat că celebrul institut MIT Massashuttes Institute of Technologies studia foarte serios *„fotografiile spiritelor”,* de fapt tot electronografii despre care am vorbit anterior, dar aplicate exclusiv la viaţa umană.

Dacă ar trebui să citǎm un celebru psihotronist, după această dată, lucrurile „scapă de sub control”, astfel un telepat american a stârnit panică în Comandamentul US

Navy amplasând pe hartă, în plin război rece, cu toate poziţiile submarinelor atomice americane, sovietice şi ale altor naţiuni, fără cele mai elementare cunoştinţe de marină, nemaivorbind de cele de tactică şi strategie. Tot printr-o simplă concentrare a unui telepat, un alt telepat aflat în slujba GRU (care, interesant, nu era nici măcar cetăţean sovietic, însă fiind din lagărul socialist) şi prin care ruşii au aflat la vremea respectivă unde se găsesc toate bazele nucleare americane, fapt ce atunci a determinat Pentagonul să ia măsuri ca rachetele balistice MX cu focoase nucleare să fie amplasate într-un sistem aflat permanent în mişcare (era deceniul opt al secolului care întâmplător a trecut). Dar evoluţia problemei nu se opreşte aici.

Profesorul J.B. Rhine, (SUA) cofondator şi director al Laboratorului de Psihotronică de pe lângă Universitatea Duke din Durham – Carolina de Nord, a efectuat studii şi cercetări psihotronice în folosul armatei americane şi finanţate de aceasta.

La începutul anilor ’60, o echipă de cercetători ştiinţifici ai US Air Force au testat un întreg contingent de ofiţeri, relativ la capacităţile lor parapsihologice, în scopul utilizării lor în luptă.

În cursul campaniei din Vietnam, corpul de puşcaşi marini americani a utilizat procedurile radiestezice pentru detectarea, în perimetrul zonei montane din estul localităţii Hue, a câmpurilor de mine, ascunzătorilor subterane şi a reţelelor de tuneluri construite de Vietcong.

Institutul Naţional al Sănătăţii (SUA) a luat parte la diferite experienţe psihotronice. Acesta a finanţat un proiect privind telepatia onirică, proiect care ulterior a fost preluat de către Fundaţia Aerospaţială McDonell, care este unul din principalii furnizori de tehnologie militară pentru armata americană.

În anul 1971, NASA pune la dispoziţie fonduri pentru realizarea unui dispozitiv capabil să amplifice facultăţile intelectuale şi psihotronice, paralel cu un proiect de studiu ce privea măsurarea undelor cerebrale emise în cadrul experienţelor de biocomunicare.

În cadrul unui spital militar american pentru veterani, aflat pe coasta de vest, s-au desfăşurat experienţe secrete de ***biofeedback*** şi telepatie cu subiecţi voluntari, cât şi cu subiecţi ce nu cunoşteau nimic despre scopul testelor efectuate.

Una din cele mai stranii întâmplări cu conotaţii de natură psihotronică a debutat în dimineaţa zilei de 12 martie 1984, când localităţile Thomasville şi Tucks, din statul american Nebraska, au fost atacate din senin de unele efective militare stranii. Garda Naţională şi, mai târziu, armata au intervenit, dar spre surprinderea tuturor atacatorii nu erau afectaţi de gloanţele primite. S-a reuşit totuşi, în „prima zi de lupte”, doborârea a peste 20 de militari atacatori. Martorii oculari au relatat că atacatorii aveau un aspect ciudat, mai precis păreau morţi de foarte mult timp. Surpriza cea mare a constituit-o faptul că, în noaptea aceleiaşi zile, militarii ucişi, „au înviat din morţi” şi au trecut iarăşi la desfăşurarea de operaţiuni militare, atacând forţele de intervenţie.

Ziua şi noaptea următoare, lucrurile s-au repetat identic, iar localităţile respective au fost transformate într-un adevărat câmp de luptă. După cele două zile în care localităţile ajunseseră nişte ruine, au apărut ca din senin trupe specializate, aeropurtate, înarmate cu arme ciudate, ce trimiteau fascicule laser distrugătoare asupra atacatorilor.

Sub comanda unui chinez mic de statură, trupele abia sosite au reuşit, ca prin farmec, să-i extermine efectiv pe toţi atacatorii, într-un timp record, de doar câteva ore,

după care au dispărut într-o direcţie necunoscută evacuând cu ei şi rămăşiţele atacatorilor.

Mult mai târziu, în mass-media a izbucnit un adevărat scandal, ce avea în prim plan un proiect ultrasecret al US Army, numit „Luptătorii de dincolo de negură”, iniţiat de un savant psihotronist chinez, pe numele lui Shi Chang, supranumit „părintele groazei”, ce crease trupe specializate de soldaţi „zombi”, o subunitate de astfel de luptători scăpând de sub control în împrejurări neclare şi răzvrătindu-se, conform episodului prezentat mai sus.

Autorităţile militare americane au dorit muşamalizarea acestor fapte, punând distrugerea celor două localităţi pe seama unei tornade, în rapoartele oficiale nepomenindu-se nimic despre cele întâmplate în realitate. Apoi, reprezentanţii armatei au prezentat presei un raport potrivit căruia profesorul Shi Chang murise în urmă cu un an, indicându-se chiar şi locul unde era îngropat. Unii specialişti militari şi reprezentanţi ai mass-media au confirmat că experimentul era real şi că el continuă. De fapt, ulterior acestor fapte, surse obscure au finanţat realizarea seriei filmului *Soldatul universal,* care prezintă o faţetă hollywoodiană a acestui experiment.

Mai târziu, presa a relatat că armata SUA face experienţe cu arme nucleare şi cu particule de înaltă energie, acţionate de unde psihotronice, care ar asigura „dominaţia materiei de către spirit”, sfidând legile conservării energiei. O simplă bombă psihotronică prin care spiritul comandă materiei autodistrugerea sau dezagregarea ar putea distruge, conform teoriei menţionate, armate întregi. S-ar fi experimentat cu succes uciderea de la distanţă prin comenzi psihotronice cu efect instantaneu.

Una din publicaţiile cu acces la informaţii mai greu

de obţinut, este vorba de *Hanauer Anzeiger*; nr. 205, din 1981, relatează că un mare număr din agenţii KG ŞI GRU au fost instruiţi prin tehnici de hipnospionaj. Un document (T 72 – 01 – 04) al celebrei Defense Intelligence Agency (DTA), descrie modul de utilizare a unor agenţi dubli care nu ştiu de fapt pentru cine lucrează în realitate. Acest lucru este realizabil datorită faptului că agentul este supus unei dedublări a personalităţii sale, în planul conştientului şi subconştientului. În timp ce personalitatea conştientă a agentului este „devotată" adversarului, personalitatea formată din inconştientul acestui agent îşi manifestă „devoţiunea" faţă de cei ce i-au indus pe cale hipnotică ordinul de a lucra pentru ei. Această inducţie efectuată de comanditar cuprinde şi ordine de amnezie posthipnotică, astfel că agentul dublu nu-şi dă seama că activitatea sa se desfăşoară pe două planuri de acţiune. Mai mult chiar, el nici nu-şi dă seama că a furnizat informaţii privind adversarul – informaţii care i-au fost „extrase" în stare de transă hipnotică.

Englezul Geoffrey Prime, spion sovietic depistat de MI 6 abia după 14 ani de activitate în cadrul GCHQ comandamentul Guvernamental de Comunicaţii, a reuşit să se infiltreze în chiar centrul nervos al NATO de unde a adus grave prejudicii alianţei. El fusese instruit de GRU, prin hipnospionaj, în timp ce activase ca simplu soldat în cadrul RAF, pe vremea când era dislocat la Berlin.

Există date în literatura de specialitate că, în ultimul deceniu tehnicile psihotronice au fost folosite din ce în ce mai des de organizaţiile teroriste, ele având ca obiectiv permanent realizările şi dezvoltarea acestui domeniu.

În prezent, un lucru este cert şi anume că după anii '70, atitudinea oamenilor de ştiinţă a început să se schimbe faţă de aceste fenomene, încercând o verificare viguroasă şi o explicare ştiinţifică a acestor fenomene din

domeniul psihotronicii (paranormalului). Nu în mod întâmplător această schimbare a început în SUA., căci pragmatismul tipic american a fost mai puternic decât prejudecăţile adunate în timp, astăzi fenomenele paranormale sunt studiate în mari universităţi americane, cum sunt Stanford din California, Harvard din Boston, Duke din Durham, Carolina de Nord. Iată care sunt pe scurt motivele acestei schimbări de atitudine:

— În primul rând, curiozitatea, trăsătură specifică cercetării ştiinţifice, dar şi interesul crescând al publicului, mai ales al mass-mediei pentru acest subiect;

— În al doilea rând, componenta economică, deoarece, aşa cum am menţionat, paranormalul se vinde bine, întotdeauna şi pretutindeni;

— Cei ce utilizează medicina naturistă, tradiţională sau holistică, bioenergetică, fac afaceri de miliarde de dolari anual;

— Nici în România tămăduitorii nu o duc greu;

— Mai apoi, componenta terapeutică ce porneşte de la utilizarea extractelor de plante, dar şi hipnoza prin sugestie până la recunoaşterea existenţei bolilor psihosomatice, ce pot fi tratate prin medicină naturistă;

— Dintre toate componentele, componenta militară este cea mai terifiantă;

— Cercetările asupra utilizării paranormalului în scopuri militare au început asiduu din anii ’50 în China, URSS, Coreea de Nord, Cehoslovacia şi Bulgaria, astfel că SUA a fost nevoită să se implice incompetiţie;

— Agresiunea psihotronică se încadrează în categoria agresiunilor asimetrice;

— Interesul crescut al grupărilor şi organizaţiilor teroriste faţă de psihotronică şi utilizarea acestor tehnici în pregătirea şi producerea atentatelor şi acţiunilor teroriste;

— Amintim de teroriştii de la 11.11.2001, pentru care viaţa unor oameni nevinovaţi nu a contat, dar care au crezut în asigurarea unui loc într-un „paradis” promis de ei, cei care le-au „spălat creierul”;

— Şi nu în ultimul timp, am adăuga noi, cunoaşterea acestui domeniu va rupe aura de mister fiind pregătiţi să descoperim metode şi mijloace de contracarare ale acţiunilor, atacurilor şi agresiunilor **psihotronice!**

Iată numai o succintă prezentare a fenomenelor psihotronice, care ne poate da o imagine a ceea ce sunt şi cum pot fi utilizate în prezent şi în perspectivă, cât şi o motivaţie pentru cunoaşterea acestora, deoarece cunoaşterea înseamnă putere.

Col. d r. E în i l Străinu

Introducere

Luptătorii din câmpul de luptă mental sau, altfel, despre războiul rece

În timpul războiului rece, sovieticii descoperiseră că un spion putea fi antrenat ca să îşi proiecteze gândurile către instalaţii militare americane, NATO sau chineze aflate la distanţe de mii de kilometri, astfel încât să vadă cu ochiul minţii, cu acurateţe, o imagine detaliată a celor mai secrete obiective. Astfel s-a născut spionajul psihic.

În această lucrare prezentăm elementele unui ghid al spionajului psihic. Se acoperă nu numai istoria spionajului psihic, dar se furnizează şi o descriere a instrucţiunilor necesare pentru realizarea acestui tip de spionaj.

De asemenea, se face o primă prezentare a efortului rus pentru realizarea războiului paranormal. Se dezvăluie faptul că sovieticii au cheltuit o bună parte din bugetul militar, a doua ca importanţă, în domeniul psihotronicii, pentru utilizarea ofensivă a psi-energiei. Unul din succesele repurtate în această direcţie este spionajul

psihic.

CIA a devenit la rândul ei conştientă de importanţa acestui domeniu, astfel că la începutul anilor ’70 a angajat-o pe Ingo Swann, o clarvăzătoare faimoasă, în acea perioadă, să dezvolte un program de spionaj electronic pentru armata americană la Fort Meade, Maryland. Detalii asupra acestui program au fost cunoscute de-abia în noiembrie 1995, când *Washington Post a* prezentat o serie de articole despre programul american de spionaj psihic.

S-a dezvăluit că primii profesori americani în domeniu erau aşa-numiţii „Naturali”. Printre aceştia erau Pat Price şi Joe McMoşneagle. Mai apoi, acestora li s-au adăugat spionii psihici Lyn Buchanan şi Major Ed Dames. Pe lângă CIA s-a implicat şi Agenţia de Informaţii a Armatei Americane, care pregătea personal pentru spionarea Rusiei. A apărut astfel un nou domeniu al cursei înarmărilor.

Fosta Uniune Sovietică a deschis o cale mai deosebită, menită să ducă la dezvoltarea unei noi arme cu care să lupte împotriva „duşmanilor americani”, în cercetările efectuate pentru deţinerea supremaţiei în condiţiile războiului modern s-au dezvoltat programe care utilizează factorul psi.

Psi reprezintă manipularea conexiunii câmpului biofizic între om şi câmpul privit ca sistem determinat de mediul în care acesta trăieşte. Prin schimbarea naturii liniilor câmpului unificat care trece prin corpul biofizic, se poate altera mulţimea parametrilor realităţii astfel că spionajul psihic devine posibil.

Sovieticii au descoperit că energia psihică, folosită în trecut în blesteme, este o realitate terifiantă.

De asemenea, au evidenţiat posibilitatea de a vedea psihic locaţii aflate la mari distanţe, precum şi de a vedea

în viitor. Într-o asemenea conjunctură, realitatea devine mai ciudată decât ficţiunea. Mulţi scriitori de literatură ştiinţifico-fantastică au inventat povestiri despre telepaţi şi despre războiul psihic. Totuşi niciun astfel de scriitor nu a prezentat vreo povestire asemănătoare cu rezultatele cercetărilor efectuate în acest domeniu, cum ar fi desfăşurarea războinicului psihic, capabili de clarviziune, care pătrund în tainele cele mai bine apărate, care citesc în minţile inamicilor şi care pot hipnotiza sau ucide de la distanţă.

Descoperirile efectuate de sovietici în acest domeniu au fost mult timp ţinute secret de către agenţiile de investigaţii vestice, de teamă să nu creeze panică. Astfel, paranormalul a fost înconjurat de dezinformare şi a fost denigrat ca lipsit de bază reală, fiind numai rodul imaginaţiei omeneşti. Toate acestea pentru a încerca să ascundă milioanele de dolari şi miliardele de ruble care au fost cheltuite de superputeri în domeniul războiului psihic. Astăzi cea mai secretă clasă de arme nu este folosită numai de ruşi şi de americani, ci şi de chinezi, japonezi, cehi, englezi şi germani.

Pare greu de crezut că spionajul psihic a fost utilizat de superputeri. Cum ar fi posibil aşa ceva când paranormalul, aşa cum ni s-a spus, nu există. Dacă este adevărat că războiul psihic a fost pregătit, iar combatanţii desfăşuraţi de câteva decenii, atunci campania masivă de dezinformare camuflează adevărul despre cursa înarmărilor războiului paranormal.

Războiul paranormal se poartă cu combatanţi, care au fost antrenaţi să-şi dezvolte calităţile paranormale care există în stare latentă în fiecare om. Spionajul psihic, care presupune abilitatea de a proiecta gândurile la distanţă prin mijloace psihice, a fost prima tehnologie paranormală dezvoltată în cel mai mare secret în Uniunea Sovietică.

Documente secrete, care au fost făcute publice prin aplicarea Legii libertăţii de informare din SUA, au revelat pericolul reprezentat de războiul paranormal şi evidenţiază ameninţarea reprezentată de psi-ul sovietic utilizat pentru spionaj psihic şi pentru scopuri ofensive, cum ar fi îmbolnăvirea populaţiei prin mijloace telepatice. Leonid Brejnev, preşedintele Uniunii Sovietice, într-o cuvântare din 1975, care a fost menţionată de *The New York Times,* pleda pentru încheierea unui acord de interzicere a cercetărilor şi de producere a noilor tipuri de arme, mai teribile decât orice altceva produs sau cunoscut în lume. Brejnev credea că America era în fruntea cercetărilor pentru realizarea armei psihotronice.

În lucrare se va explica cum spionajul psihic şi tehnicile războiului paranormal pot fi însuşite prin autoperfecţionare. Se pare că autorităţii din multe ţări par a fi terorizate de gândul că publicul ar putea învăţa câteva din elementele războiului psi.

CAPITOLUL I
Din istoria spionajului psihic sovietic

Încă din Epoca de Piatră, abilitatea de clarvăzător a fost susţinută de omenire. Posibilitatea de a proiecta mental modul în care se vânează ar fi rezolvat pentru strămoşii noştri problema asigurării hranei, chiar şi în cele mai grele situaţii, rezultate din lungi perioade de lipsă a vânatului. Cei care aveau capacităţi paranormale supravieţuiau mai uşor în comparaţie cu cei cu mai puţine abilităţi. Societatea modernă a renunţat la dezvoltarea acestor talente. În zilele aspre ale războiului rece, care exacerba rivalitatea celor două supraputeri, ruşii au început să exploreze domeniul fenomenului psi în căutarea

unor arme paranormale, care să nu poată fi detectate. Ei şi-au dat seama că implicarea percepţiei extrasenzoriale (ESP) şi a telepatiei ar putea conduce la o tehnologie valoroasă de spionaj. Utilizarea telecineticii (se mai întâlneşte şi sub numele de telekinezie – mutarea lucrurilor prin puterea minţii) oferea potenţial pentru influenţarea comportamentului uman de la distanţă, prin hipnoză telepatică, ajungându-se chiar şi la ucidere prin dezvoltarea capacităţilor de a distruge inamicul printr-un atac psihic.

În primii ani de după 1960, a fost ridicat tabu-ul stalinist care interzicea cercetarea paranormalului. Liderii KG ŞI GRU (agenţia sovietică de informaţii militare) au început explorarea ştiinţifică a potenţialului militar reprezentat de energia psihică. Grupuri de savanţi din multe institute de cercetare au început să investigheze şi să utilizeze energia psihică. Scopul acestei cercetări a fost să producă arme mortale exotice care ar fi putut să încline balanţa puterii în timpul războiului rece. luni Andropov. şeful KGB din 1967 până în 1982, care mai apoi a devenit preşedintele URSS, a dat ordinul de implementare a rezultatelor programului „războiul psihic” pentru a dezvolta o nouă formă de sistem de arme strategice care ar putea depăşi armele nucleare.

Secolul XX a fost martorul unui interes major în percepţia extrasenzorială şi în ocultism. Dr. J.B. Rhine, ale cărui faimoase lucrări de la Universitatea Duke din SUA au pus bazele ştiinţifice ale percepţiei extrasenzoriale, a condus domeniul cercetărilor de telepatie şi percepţie extrasenzorială din ţările vestice. Savanţii sovietici au dus aceste cercetări mult mai departe. Ei nu şi-au pus problema dacă percepţia extrasenzorială există, ci au mers pe ipoteza că aceasta există şi că a fost demonstrat de alţii acest fapt. Ruşii s-au axat pe implementarea telepatiei şi a

percepţiei extrasenzoriale în spionaj, realizând astfel spionajul psihic, care a fost utilizat imediat în spionarea bazelor militare americane şi la interogarea psihică a personalului NATO. Pentru aceasta s-a folosit scanarea – telepatia militară utilizată în obţinerea informaţiilor din creierul unei alte persoane. În acest scop KGB, a utilizat o mare parte din resursele Uniunii Sovietice pretabile a fi folosite. Astfel, copiii care dovedeau aptitudini psihice puternice erau testaţi cu atenţie. De asemenea, s-au folosit şamanii din Siberia şi din Asia centrală. Richard Groller, într-un articol din *Military Intelligence* „Psihotronica sovietică", menţionează efortul masiv sovietic pentru cercetări legate de dezvoltarea abilităţii de a controla minţile oamenilor printr-un amalgam de psi şi electronică.

Este greu de crezut, dar de câteva zeci de ani atât Uniunea Sovietică, cât şi SUA explorează paranormalul în căutarea unor noi tehnologii militare. Ruşii au credinţa că, stăpânind elementele războiului psi, pot stăpâni minţile şi dorinţele inamicilor. Brejnev a avertizat America că URSS are posibilitatea să termine războiul rece prin mijloace psihice. Eliberaţi de constrângeri etice sau morale, sovieticii au început cercetările pentru tehnici specializate de dezvoltare a spionajului psihic, percepţia extrasenzorială şi telepatia, ceea ce mai târziu americanii vor numi *protocoale N.* Acestea includ puteri psi amplificate de hipnoză, droguri, chirurgie pe creier şi câmpuri magnetice puternice. Dr. A.V. Kalineţ – Brâukanov, preşedintele Asociaţiei de Cercetări Ştiinţifice din URSS a dezvăluit în *Ukrainian Ufolog* că un proiect KGB ultrasecret de la Institutul de ochi din Odesa se ocupa de amplificarea psihotronică a percepţiei extrasenzoriale. În URSS prin psihotronică se înţelege utilizarea energiei psi pentru spionajul psihic şi hipnoza telepatică. Kalineţ-Briukanov făcea parte dintr-o echipă de cercetare care

lucra la stimularea artificială a vederii la distanţă. S-a descoperit că persoanele dotate cu clarviziune schimbau câmpul magnetic din jurul lor, precum şi câmpul magnetic al pământului din propria vecinătate. Dacă frecvenţa câmpului magnetic putea fi artificial generată în creier, atunci sovieticii au gândit că s-ar putea stimula clarviziunea în testările lor asupra unei multitudini de subiecţi. Creierele animalelor au dezvoltat clarviziune atunci când au fost bombardate cu nişte câmpuri magnetice specifice clarvăzătorilor. Astfel, animalele supuse acestor testări puteau să vadă prin pereţi foarte groşi. Din păcate, aceste câmpuri magnetice puternice distrugeau în timp creierele subiecţilor, care mureau. Condamnaţii la moarte erau şi ei supuşi unor astfel de teste umane, iar rezultatele obţinute erau aceleaşi. Ceva din corpul clarvăzătorului natural părea să-l păzească pe acesta împotriva morţii creierului, în timp ce subiecţii umani neantrenaţi mureau în acele câmpuri. Astfel, ruşilor le era clar că viziunea la distanţă era un fenomen datorat câmpurilor magnetice, electrice, electromagnetice şi chiar a unor câmpuri mai esoterice, necunoscute ştiinţei vestice, cum ar fi câmpul de torsiune.

Ruşii au antrenat orbii să-şi dezvolte văzul, pe baza vederii psihice. Institutul din Odesa a continuat cercetările de pionierat întreprinse din anii ’50 de parapsihologul A.N. Leontiev în domeniul vederii fără ochi. Demersul său ştiinţific consta din antrenarea unor orbi să-şi dezvolte vederea psihică. După ce subiecţii atingeau o stare adâncă de relaxare, aceştia vizualizau câmpurile energetice ale corpului, care conduceau la vederea fără ochi. Sub degetele orbului se punea o hârtie colorată. Astfel, s-a observat că aceştia puteau să distingă albul de negru şi verdele de roşu. Se trecea apoi la „citirea” imaginilor. Orbul era capabil să-şi treacă degetele peste conturul unei

persoane dintr-o fotografie. Orbul era învăţat să călătorească cu ochiul minţii în camere îndepărtate, în care nu fusese niciodată şi era pus să declare ceea ce vedea. Subiectul descria ce era în acele camere şi putea apoi să treacă în locuri exterioare clădirii. Astfel subiectul era antrenat să devină clarvăzător, acesta vedea psihic. Această vedere fără ochi s-a numit în URSS ***biointrospecţie.*** S-a observat că persoana testată putea să determine culoarea şi după ce obiectul era îndepărtat. Astfel, s-a demonstrat că obiectul lăsa o urmă a culorii sale în aer. Articolul lui A. Ivanov „Experimente sovietice în domeniul vederii rară ochi" *din internaţi onal Journal of Parapsyhohgy* din 1964, dezvăluia lumii vestice această cercetare remarcabilă. Sovieticii au continuat aceste cercetări studiind cum erau imprimate aceste câmpuri de energie în materie şi viceversa. O serie de cercetări au fost întreprinse pentru a plasa în obiecte câmpuri vătămătoare de energie. Aceste obiecte otrăvite biofizic erau apoi date duşmanilor pentru a-i îmbolnăvi sau pentru a-i infecta cu comenzi subliminale.

Vederea fără ochi a condus cercetătorii din KGB, sau finanţaţi de acesta, să elaboreze tehnici de instruire capabile să dezvolte capacitatea de clarviziune la spionii psihici. S-a observat că era nevoie de o persoană aflată într-o stare de relaxare adâncă. Pentru o spionare psihică eficientă era necesară apoi vizualizarea câmpurilor energetice biologice, aşa-numitele câmpuri biofizice, aflate în jurul corpului omenesc. Cercetătorii din domeniul psi, Sheila Ostrander şi Lyn Schroeder, au fost primii americani care, în cartea lor „*Descoperiri psihice în spatele Cortinei de* Fier", publicată în 1971 au evidenţiat succesele ruşilor. Savanţii sovietici au reuşit prin rezultatele lor să convingă liderii militari că arma psihică poate câştiga războaie. Astfel, au fost alocate de către

URSS fonduri uriaşe pentru întreprinderea cercetărilor secrete în acest domeniu. De aceea ruşii au fost întotdeauna în faţa concurenţilor americani în studiul războiului paranormal. Acesta nu include numai spionajul psihic, dar şi abilitatea de a intra în minţile personalului inamic şi scanarea creierelor acestora pentru obţinerea informaţiilor. Personalul operativ KGB era însărcinat cu depistarea persoanelor cu abilităţi paranormale pentru a fi utilizaţi în proiectele vaste de cercetări parapsihologice. În nord-estul oraşului Leningrad exista o bază uriaşă secretă unde se întreprindeau astfel de cercetări. Acest fapt a fost dezvăluit într-un articol din 1996 din revista *Fortean Times.*

Se vorbeşte că telepatii ruşi ar fi putut, încă din anii ’80, să scaneze orice lider militar american oricând. Ostrander şi Schroeder au declarat că ruşii sunt singurii din lume care sunt cunoscuţi că au încercat telepatia ca armă. Prin introducerea unui al treilea telepat, care cunoştea existenţa unui flux informaţional sub forma unei conversaţii telepatice între alte două persoane, ruşii au descoperit că acest flux de date poate nu numai să fie întrerupt, dar şi schimbat de cel de-al treilea telepat, care ar substitui noile idei şi cuvinte, perturbând mesajul telepatic. Prin această metodă ruşii au învăţat cum să devină hackeri ai conversaţiilor telepatice şi să le substituie cu imagini şi mesaje eronate.

Cercetările privind războiul psihic au fost executate în mai mult de 20 de institute conduse de comunitatea ştiinţifică din Siberia, mai precis din Novosibirsk. Aceste cercetări au continuat până în 1991. Andropov a comandat cercetătorilor să uite consideraţiile morale, să neglijeze subiecţii care şi-au pierdut viaţa sau au suferit mari chinuri şi să acţioneze cât mai eficient în cursa pentru perfectarea armei paranormale. Peste 500 milioane de

ruble au fost investite în acest proiect de Comisia Militaro – Industrială şi de KGB. În primii ani după 1980, peste o jumătate de miliard de dolari a fost cheltuită de sovietici pentru războiul psihotronic, aşa cum afirmă Martin Ebon, un comentator american al războiului psi. Bugetul pentru dezvoltarea armelor psihotronice a fost depăşit numai de acela pentru armamentul nuclear, care ajunsese la peste 40.000 de ogive. Cercetările erau strict secrete. Astfel, laboratorul din Odesa al Universităţii era ascuns sub Grădina Botanică. Numai curierii secreţi ştiau cum se ajunge la aceste institute de cercetări în domeniul războiului paranormal. Gărzi ale KGB-ului şi GRU-ului asigurau securitatea acestor centre de cercetare, în cel mai mare secret se efectuau cercetări pe scară largă care ar părea bizare cercetătorilor vestici. Psihotronica, domeniul de aplicaţii al energiei psihice, a fost dezvoltată pentru realizarea morţii la distanţă. Spionajul psihic a fost conceput ca un mecanism pentru sistemul de arme letale paranormale. Psihotronica cuprindea o multitudine de arme psi care începea de la aparatele cu microunde şi ajungea la uciderea la distanţă prin mijloace psi. John D. Lamote, într-un raport al Agenţiei de Informaţii a Armatei Americane din 1972 intitulat *Armele ofensive sovietice”*, menţiona cercetările sovietice pentru arma psi.

Pentru a realiza un spionaj psihic perfecţionat, sovieticii dezvoltau forme controlabile de ESP, clarviziune şi telepatie utilizate în activităţi de spionaj, supraveghere şi spionaj industrial. Rezultatele au fost foarte promiţătoare. Baze secrete americane ca Dolce, Zona 51 şi Pine Gap, care erau în subteran, au putut astfel să fie documentate şi s-au realizat baze de cunoştinţe uriaşe cu datele şi informaţiile astfel obţinute din fişiere ultra secrete şi din calculatoarele Pentagonului. Informaţia obţinută prin mijloace psihice despre locuri, persoane şi

echipamente aflate la mari distanţe a permis sovieticilor, fără ca să lase nicio urmă şi fără să pună în pericol vieţile propriilor spioni, să facă un spionaj de cea mai înaltă calitate asupra obiectivelor americane, NATO sau chineze. De asemenea, agenţii inamici, generalii şi savanţii sunt puşi sub supraveghere prin mijloacele spionajului psihic rusesc. Scanarea telepatică este utilizată pentru a îndeplini astfel de scopuri, ca tehnică a spionajului psihic. Savanţii sovietici au descoperit metode de a pătrunde în conversaţiile telepatice, să transmită mesaje în minţile acestor participanţi la conversaţii, ceea ce a condus la spargerea scuturilor de apărare a secretelor bazelor secrete.

Atunci când a fost demonstrată existenţa spionajului psihic, cum se poate păstra integritatea secretelor ce trebuie apărate? Ruşii au fost primii care au utilizat aparatură electronică pentru a bloca spionajul psihic al propriilor baze. Ei au descoperit că bobinele Tesla interferau cu spionajul Psihic. Nicola Tesla a fost un geniu care a inventat forme noi de echipament electric la sfârşitul secolului al XIX-lea. Multe din descoperirile sale au fost cu mult înaintea „timpului”, încât nu au putut să fie înţelese pe deplin până când ruşii au început să descifreze cercetările lui Tesla în anii ’60. Două bobine Tesla, care transmiteau în faze diferite, la 180° sincron, s-a descoperit că sunt capabile să absoarbă energia psihică a spionilor şi să o capteze. Aceste aparate contra spionajului psihic se numesc anti-RV *(remove view)* şi sunt larg folosite astăzi nu numai de sovietici, dar şi de americani pentru asigurarea securităţii bazelor secrete şi a institutelor de cercetare. Surse din cadrul agenţiilor americane de informaţii au afirmat indirect că dispun de dispozitive anti-RV de cea mai mare calitate care asigură securitatea obiectivelor apărate împotriva spionajului psihic. David

Morehouse vorbeşte despre aceste dispozitive în cartea sa *Războinicul Psihic.* Din păcate pentru americani, autorul vorbeşte despre vulnerabilitatea instalaţiilor americane ultrasecrete în faţa spionilor psihici ruşi experimentaţi.

După inventarea dispozitivelor anti-RV s-au descoperit o serie de câmpuri exotice biofizice de apărare pentru protejarea liderilor sovietici şi pentru a distruge sau a face rău celor ce încercau să pătrundă în creierele acestora. Dr. Abraham Şrifin, un savant sovietic din domeniul psi, a declarat că încă, din 1963, a lucrat în Kazahstan la un centru de cercetări secret din cadrul războiului psihic sub îndrumarea Institutului de Transmisii de Informaţii din Moscova, condus de Dr. Solomon Gellerstein. În acest institut se lucra la perfecţionarea tuturor tipurilor de arme psihice, inclusiv la câmpurile biofizice, aşa-numita forţa psihică.

Nimic nu demonstrează mai bine puterea unei noi arme decât utilizarea acesteia pe câmpul de luptă. Sovieticii au început prin anii ’80 să exploreze utilizarea în scopuri militare a spionajului psihic. Spionii psihici din Asia Centrală erau capabili să descrie detalii ale armamentului nuclear sovietic aflat la sute de kilometri depărtare. Specialiştii armatei sovietice erau antrenaţi să anticipeze mişcările de trupe. Spionii psihici sovietici de la Institutul din Moscova lucrau alături de trupe în războiul simulat pentru a descoperi inamicul şi locul unde acesta va ataca. Spionii psihici au fost utilizaţi în războiul din Afghanistan pentru a localiza armatele mujahedinilor ascunşi în munţi, luptătorii afghani erau vânaţi psihic, deoarece găsirea acestora prin mijloace convenţionale era foarte dificilă. În februarie 1994, revista „Fate” publica un articol intitulat *Războiul psihic sovietic* având ca autor pe Paul Stonehill. Povestea adevărată rămâne însă în arhivele secrete ale Kremlinului.

Unul din obiectivele tehnologiei umane, care s-a perpetuat cu obstinaţie de la o epocă la alta, de la o generaţie la alta, a fost construirea de arme din ce în ce mai mari, mai puternice şi mai perfecţionate. Atunci când ruşii au realizat marele potenţial reprezentat de războiul psihologic, şi-au concentrat eforturile pentru dezvoltarea slabelor facultăţi psi, astfel încât acestea să devină armă. Cercetătorii ruşi au descoperit că starea teta de conştientă, care este prezentă în timpul când o persoană visează, era cea mai indicată pentru realizarea spionajului psihic. Pentru a induce această stare de conştientă, cercetătorii ruşi au folosit diverse mijloace ca drogurile, hipnoza sau meditaţia. În urma a numeroase experimente s-a descoperit rolul autovizualizării creierului pentru inducerea stării necesare. Pentru amplificarea capacităţilor de spionare psihică s-au folosit bobine Tesla reglate să emită unde ELF, unde de foarte joasă frecvenţă, de 7, 8 cicli pe secundă. Aceasta este frecvenţa naturală a Pământului. Prin aceste mijloace, verificate şi optimizate după ani buni de experimente, ruşii au obţinut performanţe deosebite ale spionajului psihic. Au fost utilizate numite psihotronice cum ar fi implanturile în creier care erau în fapt comutatoare în sistemul de stres al creierului sau generatoare de anxietate a corpului. Acestea produceau asemănătoare cu cele ale unor droguri puternice sau ale sugestionării hipnotice.

Au mai fost folosite câmpurile magnetice de 7, 8 Hertzi, Acestea produceau aceleaşi efecte ca ale bobinelor Tesla. Cu ajutorul unei game largi de tehnici avansate pentru modificarea stării creierului, ruşii au început să descopere secretele câmpului energetic care înconjoară corpul omenesc.

Acest câmp serveşte ca vehicul pentru spionajul psihic.

Exploatând câmpurile biofizice ale corpului, ruşii au scos în evidentă curenţii neurali ai creierului. Ei au descoperit astfel că în starea normală de veghe circulă un curent de la negativ spre pozitiv, din partea anterioară a creierului spre cea posterioară. Prin aplicarea unui curent slab pe acest parcurs al curentului (din partea anterioară spre partea posterioară), ruşii puteau să modifice starea de veghe a ofiţerului paranormal. Prin scăderea artificială a potenţialului negativ al părţii anterioare a creierului în raport cu cea posterioară, spionul psihic putea fi indus într-o stare teta. Utilizarea acestei metodologii a permis ruşilor să regleze starea creierului acestor spioni speciali aducându-i în starea dorită. Mergând mai departe, savanţii sovietici au descoperit că pot să inducă aceşti spioni în starea delta, caracteristică pentru somnul adânc, fără vise. Delta este uşa pentru influenţarea telepatică, pentru telecinetică (telekineză) sau chiar pentru uciderea de la distanţă.

Psihotronica, care poate fi utilizată pentru schimbarea conştientei unui mare număr de oameni, are nevoie ca subiecţii să fie în starea delta. Numai ruşii au reuşit până acum să dezvolte în siguranţă starea delta, caracteristica războiului psi, arma finală a sistemelor militare. Şi alte ţări au încercat să dezvolte acest sistem, dar n-au reuşit decât să distrugă subiecţii acestor cercetări.

Americanii au realizat că sunt în urmă în acest domeniu. Acest fapt este ilustrat de cartea lui Henry Gris şi William Dick *The New Soviet Psyhic Discoveries* în care se evidenţiază avansul obţinut de ruşi şi pericolele pe care acestea le incumbă.

Ruşii au descoperit existenţa unui câmp de energie care înconjoară corpul omenesc, ale cărui efecte pot fi fotografiate. Câmpurile de energie care înconjoară oamenii

au fost descoperite de Semion Davidovici Kirlian. Fotografierea câmpurilor biofizice din jurul corpului îşi are rădăcinile în anul 1939, în Krasnodar, capitala regiunii Kuban, din sudul Rusiei. Kirlian a descoperit că fotografia câmpurilor biofizice care înconjoară corpul putea fi realizată cu ajutorul unor câmpuri electrice de frecvenţă înaltă şi a unui generator de scântei care oscilează între 75 şi 200 kilohertzi. Generatorul creează un câmp electrostatic de frecvenţă înaltă între două borne care fixează corpul viu (mâini, frunze etc.) şi hârtia fotografică. Câmpul electrostatic provoacă câmpului biofizic să intre în rezonanţă şi să devină astfel excitat. Odată excitat, câmpul biofizic emană fotoni de lumină. Aceşti fotoni cad pe hârtia fotografică şi produc imagini ale excitaţiei biofizice. Evident, acestea nu sunt imaginile adevărate ale câmpului biofizic, ci ale efectelor sale secundare, cum ar fi undele provocate în apă de trecerea unei bărci. Fotografiile lui Kirlian asupra secţiunilor din frunze au revelat câmpurile biofizice care alcătuiesc un sistem al frunzei vii. În 1953, *Literatuinaia Gazeta* publica articolele de bază care au făcut cunoscute lumii întregi imaginile asociate câmpurilor vii.

Sovieticii şi-au antrenat telepatii pentru a fi capabili să lovească o persoană, pur şi simplu prin proiectarea unui pumn telepatic victimei. Studierea ştiinţifică a câmpurilor biofizice, care înconjoară pe clarvăzători, le-a făcut acestora posibilă clasificarea acestor câmpuri şi a fenomenelor generate de acestea. De asemenea, s-a observat că aceste câmpuri biofizice ale spionilor psihici dispăreau brusc atunci când aceştia erau coborâţi într-o stare teta.

La punctul de rezonanţă Shumann de 7, 8 Hertz, câmpul biofizic uman părea să se topească în mediu şi să dispară pentru o fracţiune de secundă. Când se întorcea în

fiinţă, acesta era de multe ori mai mare decât normal. Ruşii au mai descoperit că spionajul psihic era un simptom al experienţei afară din corp (OOBE), provocată de translocarea biofizică, într-un limbaj simplificat, corpul biofizic se mişca la o locaţie depărtată, culegea informaţia, apoi o returna corpului fizic, pentru transferul acesteia la creier. Cu scanere de tip Kirlian, ruşii au descoperit că vederea psihică era un fenomen biofizic. Dacă aceste câmpuri biofizice ar fi putut fi controlate, atunci era posibilă nu numai vederea psihică, dar şi knock-outul telepatic, încă din 1962, Dr. Leonid Vasiliev a publicat *Experimente cu sugestia mentală,* în care erau prezentate numeroase date înregistrate de savantul rus în urma experimentelor în stare de hipnoză şi a knock-out-ului telepatic.

Savanţii sovietici au descoperit că ar putea fi examinată, prin efectele sale asupra energiei biofizice a corpului şi ar putea fi detectată utilizând fotografia Kirlian. S-a observat că, atunci când un expert al războiului paranormal spiona o altă persoană, exista o schimbare în câmpul biofizic, atât a spionului, cât şi a persoanei spionate. Câmpurile de frecvenţă joasă (ELF) induc oamenii în transă. Savanţii ruşi au demonstrat că dacă clarvăzătorul ar putea să mimeze aceste oscilaţii ELF în corpul său biofizic, iar apoi să plaseze acest câmp altei persoane, atunci acea persoană şi-ar pierde cunoştinţa. Astfel s-a născut knockoutul telepatic. Prin folosirea fotografiilor Kirlian, clarvăzătorii ruşi erau antrenaţi să realizeze biofeedback-ul. Instructorul privea imaginea corpului biofizic propriu în timp ce era expus la pulsuri ELF. Apoi încerca să copieze acest efect. După multe luni de antrenament, prin analizarea fotografiilor Kirlian a propriului corp fizic, clarvăzătorul era capabil să controleze corpul biofizic spionat fizic.

Sovieticii au încercat să rezolve problema stocării energiei psihice, într-un mod asemănător eu cea electrică. Rezultatele obţinute prin studiul fotografiilor Kirlian şi a unei diversităţi de scanere destinate analizei corpului biofizic, cu componentele sale biomagnetice, bioelectrice şi bioplasmatice, le-a permis fizicienilor sovietici descoperirea fizicii paranormalului. Dr. A. Akimov, fost director al Centrului sovietic de tehnologii netradiţionale, a dezvăluit că savanţii ruşi au descoperit o nouă clasă de câmpuri şi de particule. Ei au elucidat efectele acestor particule şi câmpuri asupra organismelor vii şi nevii, precum şi asupra obiectelor fără viaţă. Aceste câmpuri noi erau definite pe baza unor noi nume introduse în fizică ca spioni, microletoni, torsioni etc., Savanţii vestici au denumit această varietate de câmpuri cu un singur cuvânt, scalar, dovedind că apreciau destul de puţin noile clase de câmpuri fizice. În capitolele următoare, atunci când vom examina câmpurile biofizice folosite în spionajul psihic, vom prezenta ce fac aceste câmpuri. Generatorii ruşi psihotronici care stocau radiaţia torsionică au fost consideraţi ca fiind cauza distrugerii reţelelor neuronale ale creierului şi ale câmpurilor biofizice care acţionau asupra creierului, care constituie în fapt mintea noastră şi psihicul. Astfel au apărut distrugătorii de minţi.

Cercetătorii cehi au descoperit că energia biopsihică este efectul fizic care stă în spatele psihokineziei şi al clarvăzătorilor. Generatori psihotronici, maşini care înmagazinau energia psi, au fost descoperite de cehul Robert Pavlita, Cu ajutorul acestei descoperiri, spionii psihici ruşi 16 (pag. 48) puteau conecta ei înşişi la amplificatoarele psihice care le aveau puterile paranormale până la cote nemaipomenit de înalte. Generatoarele psihice extrăgeau câmpurile biofizice unei persoane, le înmagazinau şi apoi le puneau la dispoziţia

celor care doreau, pentru producerea efectelor psihice. Cehii au descoperit două tipuri de generatoare psihotronice: generatoarele cosmice din gama cărora face parte şi piramida egipteană, şi generatoarele biologice. Din această ultimă categorie face parte generatorul lui Wilhelm Reich. Acesta era un elev de-al lui Sigmund Freud. El a observat că anumite cutii în care se aşezau straturi succesive de lână şi de oţel puteau stoca energia biofizică. Această descoperire fundamentală a fost perfecţionată de ruşi. Sheila Ostrander şi Lynn Schroeder se ocupă cu multă atenţie de generatorii psihotronici în lucrarea *descoperiri psihice: Cortina de Fier ridicată.*

Aceste generatoare pot produce trei efecte diferite depinzând de tipul generatorului. Primul tip, odată încărcat, produce efectul pentru care a fost executat, independent de agenţii externi. Al doilea tip are nevoie să fie încărcat în continuare şi condus prin atingeri umane şi priviri. Al treilea tip poate fi încărcat din plante şi animale.

Savanţii sovietici au lucrat la descoperirea unor metode care prin folosirea generatoarelor psihotronice să amplifice capacităţile psihice ale experţilor războiului paranormal, pentru a fi folosiţi ca spioni psihici. Spionii ruşi asistaţi de generatoarele psihotronice au devenit capabili să-şi dezvolte knockoutul telepatic, ajungându-se la influenţarea de la depanare. Tehnica influenţării de la distanţă a fost dezvoltată din „hipnoza somn-veghe”, care a fost descoperită de ruşi, în 1930. În fond, aceasta reprezintă abilitatea de a hipnotiza persoane de la distanţă. „Hipnoza somn-veghe” permitea hipnotizatorului să transfere comenzi telepatic subiectului, chiar dacă erau la mii de kilometri depărtare. Influenţarea la distanţă se află la baza hipnozei. Un ucrainean, Albert Ignatenko, a demonstrat în cadrul emisiunii televiziunii britanice „Lumea paranormală a lui Paul McKena”, că el putea ridica

sau coborî pulsul unei persoane care se afla departe de el. Aceasta a fost o demonstraţie surprinzătoare a influenţării la distanţă care se bazează pe metodologia rusă de antrenare a subiecţilor şi a fost testată pentru oprirea bătăilor inimii unor animale. Abilitatea de a hipnotiza persoane aflate la distanţă şi de plantare a unor sugestii în capetele lor a permis ruşilor să-şi influenţeze inamicii. Ani buni de cercetări în această direcţie au condus la dezvoltarea abilităţii de ucidere la distanţă, puterea de a face ca inamicul să cadă mort prin mijloace telepatice.

Vladimir Jironovski a declarat la televiziunea britanică faptul că Rusia dispune de persoane care pot ucide pe oricine aflat la mii de kilometri distanţă.

Vesticii nu cred că sovieticii au construit cele mai mari emiţătoare de raze doar pentru a emite unde care să controleze minţile, în cartea *Omul electromagnetic,* autorii, Cyril Smith şi Simon Best, prezintă acest emiţător secret cu numele de cod „Ciocănitoarea” pentru controlul minţii.

Eduard Naumov, un vestit parapsiholog rus, declara: „un generator psihotronic poate influenţa un individ sau o mulţime de oameni. Acesta poate afecta memoria şi mecanismul de funcţionare a atenţiei. Un aparat psihotronic poate provoca oboseală fizică, dezorientare sau poate altera comportarea unei persoane”.

Ziarul rus *Izvestia* din 24 septembrie 1997 prezenta un articol intitulat *Ei puteau produce zombi în URSS.* Articolul descria experimentele KGB-ului şi ale Armatei Roşii cu scopul pregătirii unor arme hipnotice împotriva vestului. Erau prezentaţi sateliţi psihotronici sovietici capabili să emită semnale care aveau capacitatea de a controla şi corecta comportamentul populaţiei de pe o suprafaţă egală cu suprafaţa Angliei. „Ciocănitoarea” rusească, o zonă de transmiţătoare psihotronice pentru

controlul minţii, era cel mai puternic transmiţător nonionizant din lume, alimentat cu energie de la complexul de centrale nucleare Cernobîl. S-a afirmat că „Ciocănitoarea” ar fi schimbat starea mentală a întregii populaţii din vest. Semnalele sale acţionând de-a lungul unei perioade de zeci de ani asupra populaţiei sănătoase a dus la apariţia a numeroase cazuri de dezordini mentale – toate prin mijloacele modificării psihotronice.

În banda de unde scurte a apărut dintr-odată, la începutul anilor ’80, un semnal ciudat care a persistat până la colapsul Uniunii Sovietice şi putea fi recepţionat în întreaga lume. Acest semnal a fost numit *Ciocănitoarea* datorită modulării pulsului de 10 Hz. Era emis la o putere de 14 milioane de watt pe puls, la frecvenţe cuprinse între 3, 26 şi 17, 54 MHZ, ceea ce reprezenta cea mai puternică sursă artificială de pe pământ de radiaţie nonnucleară şi nonionizantă. Emisiile psihotronice erau direcţionare spre Europa Occidentală, Australia, America de Nord şi Orientul Mijlociu. Aceste emisii traversau toate obstacolele şi erau introduse în om prin liniile de putere ale reţelei naţionale de electricitate. Acestea erau capabile să penetreze apa şi chiar scuturile buncărelor.

Cu această aparatură, sovieticii au aplicat metoda lor de afectare neurologică a întregii populaţii. *Ciocănitoarea* a fost destinată să altereze funcţionarea creierului populaţiei din ţările membre NATO, prin utilizarea semnalelor ELF modulate. Când aceste radiaţii au fost îndreptate spre o populaţie supusă testării s-a observat că aceste unde de frecvenţă extrem de lungă puteau penetra cutia craniană şi puteau să schimbe comportamentul creierului. De particular interes pentru savanţii KGB erau hărţile undelor creierului criminalilor patologici, a pacienţilor cu depresii mentale severe şi a socio-psihopaţilor care nu aveau priviri pentru nimeni, ci doar

pentru ei înşişi. Sovieticii sperau ca să afecteze permanent reţelele neuronale ale întregii populaţii vestice. Astfel, prin transmiterea frecvenţelor creierului criminalilor doreau să distrugă coeziunea socială din cadrul ţărilor NATO. Barajul ELF era destinat producerii unor stări mentale aberante, care să fie des întâlnite la populaţiile vestice.

An după an, aceste emisii patologice ELF, modulate psihotronic, au fost orientate către Occident. În timp, stimularea electronică a creierului populaţiei a condus la efecte adverse, permanente pe plan social, în vest. Aceste comenzi pentru controlul minţii au devenit adevăraţi viruşi mentali şi comportamentali, care s-au răspândit în toată lumea vestică.

Dr. Robert Beck, un fizician din Los Angeles şi fost membru al programului secret american de control al minţii, a declarat că aproximativ 30 % din populaţie era afectată de semnalul *Ciocănitoare,* care producea schimbări neurologice.

Rezultatul pe care îl doreau sovieticii prin utilizarea armei psihotronice era creşterea egoismului şi individualismului în societatea vestică, aceasta devenind mult mai puţin capabilă să lupte cu duşmanii externi şi îndreptându-se împotriva ei însăşi.

Remodelarea creierului în masă în America şi Marea Britanie a avut mare succes. Astfel, maşina de război din aceste ţări începuse să-şi privească propria populaţie ca inamic. Şefii poliţiei engleze elaborau modele pe calculator pentru a controla dezordinea şi felul cum participanţii la aceste dezordini puteau fi atraşi în capcane pe străzi, unde poliţia înarmată până în dinţi putea să-i bată şi să-i aresteze. Serviciile secrete engleze folosesc arme cu microunde, în stilul sovietic, împotriva vagabonzilor, a activiştilor sindicali, a catolicilor din Irlanda şi a cercetătorilor din domeniul paranormalului şi OZN-urilor.

Aici se pare că sovieticii au repurtat succes.

Vladimir Jirinovski a afirmat la televiziunea BBC că ruşii posedă arma psi, capabilă ca prin intermediul telepatiei să ucidă la distanţă. De fapt, sovieticii descoperiseră cum să ucidă la distanţă cu câteva decenii în urmă. Dr. Nicolai Koklov, un fost agent K. GB care s-a mutat în Occident, a fost „închiriat" de CIA în 1976 pentru a primi informaţii despre stadiul de pregătire a războiului psihologic în URSS. El a adus dovezi asupra cercetărilor psihice negative în 20 de laboratoare secrete, în care lucrau sute de cercetători de prim rang.

Institutele de cercetare sovietice au investigat telepatia într-o manieră riguroasă. Într-un astfel de experiment, iepurii nou-născuţi au fost separaţi de mamele lor. Mamele erau conectate la monitoare El şi EEG. Iepurii nou-născuţi erau apoi omorâţi. S-a observat că nivelul de stress al mamelor iepure creştea dramatic, chiar dacă iepurii erau omorâţi în altă încăpere. S-a demonstrat astfel că există legături telepatice biologice între mamă şi puii săi. Pentru a testa dacă apa bloca semnalul telepatic, mamele iepure au fost transportate pe submarine nucleare. Şi în aceste condiţii mamele iepure „au aflat" când puii lor au fost omorâţi, chiar dacă submarinele erau la sute de metri în imersiune. Prin urmare, efectul psi se manifestă şi sub apă, şi la depărtări de sute de kilometri.

Aparatura psihotronică, destinată uciderii sau îmbolnăvirii oamenilor, a fost testată pe duşmanii statului. Experimentele telekinetice au fost produse pentru a demonstra cât de mult poate influenţa în rău un adept **paranormal,** o persoană neantrenată prin folosirea minţii asupra materiei. Deţinuţii din închisori care au fost supuşi unor astfel de teste aveau vasele capilare ale creierului sparte prin telekinezie, ceea ce provoca embolisme masive în creiere. Telekinezia a mai fost folosită pentru a opri

bătăile inimii, astfel încât să poată induce un atac de cord.

Să afirmat, de asemenea, *că* un grup de experţi paranormali ruşii au folosit telekinezia pentru a rupe coloana vertebrală a victimei. Astfel, forţa minţii a fost pusă în frâu şi şi-a făcut apariţia o nouă armă de temut.

Probele solide derivate din aceste experienţe abominabile au permis cercetătorilor ruşi să stabilească faptul că şi creierul uman primeşte şi transmite semnale, atât magnetice, cât şi biofizice. Prin utilizarea EEG pentru înregistrarea frecventelor creierului şi a detectorilor Kirlian, pentru a evidenţia schimbările cauzate de aceste frecvenţe specifice creierului în câmpul biofizic şi viceversa, ruşii au creat hărţi ale frecventelor creierului pertinente armei paranormale.

Spionii psihici ruşi erau selectaţi dintre acele persoane care dovedeau abilităţi psihice mari, în stare de latenţă. Aceştia puteau fi programaţi să emită la anumite frecvenţe ale creierului pentru îndeplinirea misiunilor de spionaj. Corpul biofizic al spionului psihic era ridicat la un înalt nivel psionic, prin conectarea la aparate electronice teta-inductoare. În acelaşi timp, undele creierului paranormalului erau modificate pentru a avea capacităţi optime de spionare. Această abordare high-tech a spionajului psihic le-a permis ruşilor să obţină imagini aproape perfecte ale obiectivelor spionate. Telepatia nu a fost utilizată numai pentru spionaj psihic, dar şi ca armă în cadrul războiului psihotronic. Procedura standard pentru acţiunea asupra unei persoane spionate psihic a devenit influenţarea la distanţă. Noua armă strategică a Uniunii Sovietice a devenit plantarea unor noi gânduri şi sugestionarea personalului NATO şi ale generalilor americani. Uciderea şi influenţarea la distanţă au fost practicate împotriva liderilor mujahedinilor în Afghanistan. Aceasta a fost şi cea mai utilizată tehnologie de modificare

psihotronică a comportamentului uman a trupelor sovietice, pentru a le face să lupte mai feroce.

Spionii psihici ruşi, spre deosebire de omologii lor occidentali, care au apărut în anii ’70, puteau fi conectaţi la o serie de aparate psihotronice. Serviciile de informaţii americane erau conştiente de eforturile uriaşe efectuate de ruşi pentru perfecţionarea armei psihotronice, dar nu reuşiseră să afle şi să înţeleagă ceea ce descoperiseră sovieticii.

O şedinţă N standard pentru un expert în arma paranormală ar implica conectarea la un aparat psihotronic numit arma teta-delta, care, prin schimbarea polarităţii în creier, le inducea acestora o stare hipnotică adâncă necesară în acest tip de război. Un semnal ELF era emis către creierul adeptului psi care reproducea starea perfectă a creierului pentru spionajul psihic. Un generator psihotronic de dimensiunea unei camere va pompa apoi energia biofizică în adeptul psi, amplificând câmpul biofizic al persoanei, acesta devenind astfel mai mare decât câmpul biofizic al oricărei persoane normale.

În acel moment i se arăta spionului psihic, pe un ecran, persoana care era obiectul acţiunii. Odată ce obiectul acţiunii era localizat, semnalul ELF era modificat la frecvenţa care a fost identificată ca fiind optimă pentru influenţarea la distanţă. Adeptul psi dădea atunci o serie de comenzi hipnotice menite să reprogrameze creierul persoanei-obiectiv pentru a fi mai uşor influenţată. Dacă persoana trebuia ucisă, frecvenţa ELF pentru capacităţi paranormale era transmisă expertului psi, ceea ce permitea ca puterea telecinetică să fie focalizată asupra corpului victimei. Cu un generator psihotronic care întărea puterea expertului psi, telekineza producea un embolism cranian victimei sau un knock-out telepatic, chiar la distanţe de mii de kilometri. Dacă persoana trebuia să fie

îmbolnăvită, frecvenţele specifice care erau induse în creierul expertului psi induceau energie negativă psionică. Întărit de amplificatorul psihotronic la care era conectat, expertul psi acţiona ca un transmiţător de energie negativă şi utiliza spionajul psihic pentru ca obiectivul localizat să fie ţinta energiei negative.

CIA a aflat despre toate acestea, dar nu le-a dat importanţă, necrezând în veridicitatea acestor informaţii. Aceasta s-a datorat absenţei cunoştinţelor, chiar şi a celor mai elementare în domeniul paranormalului. Informaţiile primite de CIA în acest domeniu erau privite ca intoxicări sovietice. Colonelul John Alexander, expertul american cel mai vestit în domeniu, a detaliat succesele obţinute în domeniul uciderii-psi într-un studiu din 1980 *Noul câmp de luptă mental.* Astfel, acesta a fost unul din puţinii experţi care au prezentat ameninţările la adresa Americii şi a aliaţilor să-i occidentali de războiul paranormal.

Încercările de a spiona psihic liderii actuali ruşi au arătat că atât preşedintele Putin, cât şi alte persoane importante din Federaţia Rusă, sunt protejate prin scuturi psihice. Orice spion psihic care încearcă să influenţeze de la depărtare pe unul din aceste VIP-uri este atacat de bombe logice biofizice, care sunt stocate în aceste scuturi psihice ruseşti. O bombă logică biofizică este o formă de gând, care infectează victima ca un virus logic, cauzând nebunia sau moartea. Reţeaua de televiziune americană ABC l-a avut ca oaspete pe generalul KGB Kalughin. El a declarat că în timpul loviturii de stat, care a destrămat URSS, el a primit un telefon de la o persoană de contact dintr-un laborator din Ucraina specializat în cercetări în domeniul războiului paranormal, prin care era anunţat că generatoarele psihotronice şi experţii acestui tip de război erau utilizaţi pentru uciderea preşedintelui Elţîn. Kalughin a declarat de asemenea, că în acel moment a luat pentru

prima oară în serios problema armei paranormale. După această **lovitură** de stat, Elţîn a suferit un atac de inimă. Acesta a fost îngrijit de tămăduitori vestiţi ca Djuna Davidaşvili. Experţii psi prodemocraţi au creat un scut psihic în jurul Elţîn. Clarvăzători şi telepaţi psihici capabili să scaneze expert! i paranormali inamici l-au păzit pe Elţîn şi pe cei din jurul său de ucigaşii psi. Ei au folosit de asemenea, scanarea psihică pentru protejarea birourilor preşedintelui şi locuinţa acestuia de atacuri-psi şi de alte tipuri **de** atacuri electronice.

În Occident, spionajul psihic este văzut ca o aplicare directă a puteri, clarvăzătorilor, care permit supravegherea unor obiective îndepărtate. Aceste **obiective** ar putea fi baze militare, institute secrete de **cercetări** sau anumite persoane, în Rusia, spionajul **psihic** este fundamentat ca o componentă de bază a **războiului psihotronic,** o utilizare a psi-energiei pentru modificarea lumii materiale. Prin urmare, spionajul psihic este numai vârful aisbergului cercetării sovietice Psihotronica a fost utilizată pentru afectarea opiniei **politice.** Anatol Kaşpirovski, un psi-expert şi un ultranaţionalist, şi-a câştigat un loc în parlamentul rus prin utilizarea influenţării de la depărtare. Când şi-a pierdut locul în parlament, în urma alegerilor din 1996 Kaşpirovski a ameninţat că va face impotent fizic orice funcţionar al guvernului care va încerca să-l evacueze din apartamentul său guvernamental pe care-l obţinuse ca urmare a faptului că era deputat.

Mulţi experţi paranormali KGB au acţionat sub acoperire în ţări vestice ca psi-războinici în Forţele Speciale. Ei puteau utiliza aparatura psihotronică pentru a ataca duşmanul prin mijloacele influenţării la distanţă când ar fi început al treilea război mondial, ei aveau ca sarcină să localizeze psihic conducătorii ţării respective şi

utilizând mijloacele lor specifice să reprogrameze creierele acestora pentru a îndeplini ordinele psi-experţilor. Prin aceste mijloace, Uniunea Sovietică ar fi putut să influenţeze conducerea chineză şi NATO pentru a lua decizii greşite, care ar fi dus la pierderea războiului. Dacă era nevoie, aceşti conducători ar fi fost omorâţi. Această strategie *anti-Haig* se deosebea de strategiile războaielor de până atunci. Astfel, dacă în timpul primului război mondial, în vreme ce soldaţii erau omorâţi în tranşee, generalul Haig îşi sorbea paharul de şampanie 10 kilometri în spatele liniilor, în timpul celui de-al treilea război mondial, primul vizat de armata inamică, prin arma psihotronică, ar fi generalul însărcinat cu comanda frontului. Generalii, politicienii şi elita ţării ar fi primele ţinte ale experţilor inamici în paranormal.

După terminarea războiului rece, aceşti psi-războinici şi experţi în războiul paranormal din Rusia au fost redirecţionaţi în domeniul spionajului economic. Ei sunt de asemenea utilizaţi în spionarea întâlnirilor guvernamentale din ţări străine şi la influenţarea de la distanţă a politicienilor şi brokerilor pentru a manipula pieţele de mărfuri şi financiare şi să îmbunătăţească oportunităţile de afaceri ale organizaţiilor KGB. Mulţi dintre maeştrii psi ai Rusiei şi-au deschis propriile firme pentru a lucra independent. Firma Sony s-a afirmat că a achiziţionat tehnologie psihotronică şi a angajat experţi ai armei psi (cum ar fi Ivan Sokalov), aşa cum a declarat David Morehouse în revista ***Sightings.*** Deoarece Rusia dispune de mii de psi-maeştri, în timp ce în restul lumii aceştia se numără pe degetele de la o mână, se aşteaptă o renaştere a Rusiei, Aceasta se va întâmpla doar atâta timp cât renaşterea comunismului va fi oprită. Rusia a început să se reformeze, ceea ce ar putea duce la o apariţie a societăţii democratice. Formula de succes a Rusiei ar putea fi o

combinaţie dintre măiestria psi şi dominaţia ştiinţifică în fizica psi-ului. Cu uriaşa forţă de muncă chineză, o alianţă ruso-chineză ar putea schimba lumea unipolară de azi dominată de americani.

O bună parte a populaţiei crede, aşa cum li s-a afirmat de savanţii vestici, că nu există paranormal. De aceea, este posibil ca aceştia să fie şocaţi când se va afirma în faţa lor că Uniunea Sovietică antrena cadre, oameni de ştiinţă în domeniul ESP şi că încerca să-i utilizeze în scopuri militare.

ESP şi telepatia au fost acceptate ca fapte în Rusia. În perioada 1970 – 1980, spionii psihici ruşi au avut sistematic drept ţinte lideri, şefi ai serviciilor secrete şi lideri militari din ţările vestice. Prin aceste acţiuni nu numai că se localizau aceste obiective, pentru a deveni ţinta unor arme convenţionale, dar puteau fi şi scanate. Prin utilizarea unor protocoale avansate, este posibil ca să i se inducă în gândire persoanei scanate telepatic să-şi pună anumite întrebări, cu răspunsul creat de spionii psihic. De asemenea, prin alte protocoale, subiecţilor li se impuneau să gândească anumite răspunsuri la întrebări induse. În acest mod, cea mai secretă informaţie poate fi extrasă din mintea obiectivului, întregul grup de telepaţi era utilizat de KGB să scaneze liderii vestici şi chinezi. Aceasta tehnică este utilizată astăzi de agenţii economici KGB care operează în Rusia pentru spionaj economic. Acest subiect este menţionat şi în articolul *Psi-solduţii din Kremlin,* având ca autori pe Douglas Star şi Patrick McQuaid.

Ideea neortodoxă a spionajului psihic poate şoca sau provoca confuzii. Însă, conceptul că o persoană poate spiona experienţa morţii depăşeşte marginile credulităţii. Totuşi, acest subiect a fost cercetat de cercetătorii psi din Rusia zeci de ani în şir. Experimentele în percepţia de la

distanţă au condus ruşii să investigheze cum păstrează legătura psihică cu o persoană care moare şi să le scaneze sufletele după moarte, în cartea *descoperiri psihice după ce a fost ridicată Cortina de Fier,* Dr. Zdeněk Rejdak subliniază rezultatele obţinute de profesorul său, Bretistav Kafka, un sculptor de renume, dar în acelaşi timp şi hipnotizator, care analiza experienţa morţii. Cehii, şi mai târziu ruşii, au observat că moartea are două etape. În prima etapă, corpul este declarat mort. În a doua, corpul biofizic este eliberat din vehiculul său fizic. Apare ca şi când un fluid ectoplasmatic al sufletului se ridică din mâinile şi din picioarele persoanei moarte şi se acumulează în creier. S-a descoperit că persoana moartă experimentează o stare de uşurare, după care urmează judecata cosmică, când întreaga viaţă trece prin faţa conştientei, ca o scânteie. Deodată, moartea pare să cuprindă corpul biofizic în corpul fizic. Când corpul biofizic este din nou eliberat, pot să apară probleme, cum ar fi reluarea într-un ciclu perceptual al momentului morţii, când sufletul mort revede moartea sa violentă, apoi din nou se întoarce la începutul episodului şi repetă iterativ moartea violentă. Astfel se explică conceptul de fantomă – reveniri biofizice într-un ciclu fără sfârşit al repetării evenimentelor care au provocat moartea.

Cercetătorii ştiinţifici ai KGB au venit cu ideea spionării psihice a morţilor pentru a le scana în scopul obţinerii de informaţii. Această idee a fost preluată şi de CIA, care şi făcut mai multe experimente în această direcţie.

Toată lumea cunoaşte că blestemele se presupune că aduc nenorociri. Cercetătorii ruşi, plecând de la această idee, au folosit blestemele pentru o nouă generaţie de arme-psi.

În laboratoarele KGB s-a demonstrat că psi-energia

acţiona ca un mediu pentru spionajul psihic, şi au continuat cu direcţionarea acestei energii. Dr. Abraham Şi frin a studiat cum să stocheze energia psi în acumulatoare psihice. Au fost studiaţi şamanii din Altai şi din Siberia şi vrăjitorii care îngrijesc bolnavii sau blestemă sau sfinţesc talismane şi amulete. În cercetările lor ei au aflat cum să încarce suvenirurile ruseşti, cum sunt păpuşile Matrioşka, care apoi erau date victimelor care nu suspectau nimic. Depresii şi probleme mentale erau uşor trecute prin aceste obiecte încărcate negativ, iar în unele cazuri, sănătatea era afectată pentru totdeauna.

Dr. Boris Ivanov lucra la încărcarea apei cu energie psi în laboratoarele Popov, din URSS. S-a observat că un expert paranormal se conecta la amplificatorul psihotronic şi astfel putea să încarce apa cu psi-energia negativă, care putea ofili plante sau cauza cancer. Subiecţii americani au fost testaţi cu apă negativ încărcată care a fost adăugata în apa pe care o beau la serviciu.

Institutul de Neurologie al Universităţii din Harkov a făcut experienţe pe şobolani morţi, care aveau creierele scoase şi plasate în soluţii hrănitoare care le păstrau în viaţă. Clarvăzătorii transmiteau emoţii, gânduri, calcule mentale şi comenzi. Creierele şobolanilor răspundeau legăturilor telepatice până la moarte. Aceasta le-a dat cercetătorilor KGB ideea de a-i antrena pe spionii psihic şi pe experţii psihotronici ca, în momentul când obiectivul era scanat, să-i transmită psi-energie negativă şi al îmbolnăvi. S-a observat că acest baraj de psi-energie negativă le-a dat posibilităţi mai mari de influenţare de la distanţă a ţintei. Acest tip de energie acţiona ca un şoc asupra ţintei, care facilita expertul psi să hipnotizeze telepatic victima.

Istoria controlului creierului începe cu experimentele sovietice produse de Pavlov, în 1930, pentru modificarea

comportamentului. Experimentele cu câinii care salivează sunt cele mai bine cunoscute, dar cercetările lui Pavlov întreprinse în laboratoarele NKVD (instituţia precursoare a KGB), iar mai apoi în cele ale KGB-ului constau în tehnici de spălare a creierelor: de privare de somn, bătăi sistematice şi îndoctrinare verbală. Aceasta era cea mai puţin neplăcută dintre abordările „ştiinţifice" ale modificării comportamentului prin controlul creierului. Lucrările lui Pavlov asupra reflexelor condiţionate, cum ar fi reflexul salivării la câini, au stat la baza cercetărilor avansate de spălare a creierului. Atunci când câinii au fost castraţi s-a demonstrat că aceştia puteau fi mai uşor influenţaţi să-şi modifice comportamentul. Traumele fizice au făcut procesul de spălare a creierului mai eficient şi mai rapid. În influenţarea de la distanţă, cercetătorii ruşi au descoperit că, dacă traumele pot fi induse psihic prin proiectarea psi-energiei subiectului, atunci spălarea hepatică a creierelor putea fi efectuată mai eficient, în cartea lui Jim Schabell *Istoria secretă a spionilor psihici americanii* acesta subliniază în amănunţime utilizarea de către sovietici a blestemelor psihice sau a razelor producătoare de rău.

În Rusia, războiul paranormal este văzut ca un sistem de arme strategice. Posibilitatea de a hipnotiza telepatic şi de a produce telepatic spălarea creierelor au permis sovieticilor să devină o putere globală. Spre deosebire de americani, care aveau acelaşi scop, dar care foloseau pentru realizarea acestuia puterea militară, experţii paranormali ruşi acţionau în linişte, erau invizibili şi imposibil de detectat.

Cercetarea psihotronică rusească era îndreptată către influenţarea de la distanţă, telekinezie şi telekinezia biologică. Dr. Edwin May, şeful psi-proiectului american guvernamental „Star Gate" şi parapsihologul sovietic Dr.

Larisa Vilenskaia, în lucrarea lor *Influentă la distanţă, PK şi bioPK,* consideră ca influenţarea creierului uman de la distanţă telepatic, cu psi-energie pozitivă şi negativă, schimbarea acidului ribonucleic în culturile din laborator prin utilizarea influenţei de la distanţă, dezvoltarea plantelor utilizam) telekinezia, combinată cu efectul de vindecare al RI asupra oamenilor şi animalelor, sunt părţi componente ale cercetărilor actuale din Rusia. Toate aceste cercetări au drept scop aducerea influenţei la distanţă şi a telekineziei la noi nivele de putere şi competenţă.

Dacă Uniunea Sovietică a fost cu mult înaintea SUA în domeniul psi-războiului, de ce aceasta s-a destrămat şi nu sistemul capitalist? Cercetările în domeniul psi ar putea fi ele însele o cauză. Investigaţia căderii Uniunii Sovietice implozie rapidă şi autodistructivă, reacţia naţionalistă – ne conduc la ideea că vastul psi-proiect rusesc a scăpat de sub control şi a injectat distructiv chiar pe conducătorii sovietici, care au distrus imperiul fără să se tragă măcar un foc de armă.

Aceasta ne aminteşte acţiunea filmului *Planeta interzisă,* un film din anii ’50. O navă de pe Pământ ajunge pe o planetă străină pentru a recupera un savant, pe fiica sa şi un robot. Savantul descoperise că o rasă pe cale de dispariţie, crolii – primii locuitori ai planetei – au construit un amplificator psihotronic planetar pentru a evidenţia gândurile. Din păcate, nişte entităţi negative care trăiau neobservate în subconştientul tuturor raselor capabile de simţire au corupt complexul psihotronic al crolilor şi s-au manifestat ca entităţi invizibile care au distrus crolii. Rânduri memetice negative s-au dezvoltat la psi-experţii ruşi, au duplicat acest efect distructiv iniţial şi au făcut ca atacurile lor asupra vestului să se manifeste conta lor. Este posibil însă ca, cercetarea rusească să completeze şi să

elimine mimele ceea ce ar duce la implozia vestului, la anarhie şi rău. Cheia este eliminarea gândurilor memetice negative care sunt neobservate şi acţionează din subconştient şi care invariabil sunt autodistructive.

Odată ei colapsul Uniunii Sovietice, s-a renunţat la războiul psi, iar la mijlocul anilor ’90 s-a manifestat o revigorare a interesului pentru cercetări în domeniu, acoperite cu o pătură de secret. Se bănuieşte că din nou ruşii experimentează armele specifice psi-războiului, dar iară cunoaşterea ceea ce a cauzat retrofocul din anul colapsului Uniunii Sovietice, ceea ce va pune în pericol ţara. Curioasa protocoalelor anti mimetice este vitală pentru capacitatea psi-războiului, în condiţiile în care este singurul participant la dezvoltarea acestor arme de tip cu totul special.

Deoarece paranormalul a fost favorizat în cercetări de guvernul rus mai bine de 50 de ani, această ţară şi-a construit un avantaj strategic asupra celorlalte naţiuni. Sony a cumpărat cercetările în domeniul psihotronicului de la ruşi, dar nu a continuat cercetările în domeniu decât 5 ani. Secta Aum, care a utilizat gazul sarin care acţiona asupra sistemului nervos în metroul din Tokyo, a folosit cei 50.000 de prozeliţi din Rusia pentru a fura cât mai mult din cercetările psihotronice ruseşti. Instabilitatea din Rusia a dus la scurgerea cercetărilor psihotronice către alte ţări. Se pare că această cursă a înarmării în spaţiul intern s-a împrăştiat din laboratoarele secrete către organizaţii criminale. Tehnologia psihotronică rusească va domina secolul XXI aşa cum tehnologia nucleară a dominat secolul XX. Potenţialul său de a conduce naţiunile în anarhie şi dezordine se dovedeşte a fi o armă nemaipomenită de distrugere în masă.

În continuare vom prezenta mobilizarea SUA pentru a face faţă provocărilor generate de această nouă armă.

CAPITOLUL II
SPIONAJUL PSIHIC AMERICAN

Ştirile despre proiectele de cercetare paranormale din cadru! războiului psi au ajuns, filtrate, în Occident. Sheila Ostrander şi Lyn Schroeder au introdus publicul american în lumea războiului paranormal rusesc prin lucrarea *descoperiri psihice în spatele cortinei de fier.* Interesul din ce în ce mai mare al serviciilor de informaţii americane a fost reflectat de un raport al Agenţiei de Informaţii a Ministerului Apărării American (DIA) numit *Comportament ofensiv controlat – URSS,* publicat în 1972. Aici se prezenta posibilitatea ca spionii psihici ruşi să poată fi capabili să citească în întregime documentele secrete ale armatei americane, să urmărească mişcările de trupe şi echipamente şi chiar să descopere secretele instalaţiilor americane. Analiştii CIA bănuiau că sovieticii puteau dispune de posibilitatea de a controla telepatic gândurile comandanţilor armatei americane, precum şi ale liderilor politici. De asemenea, bănuiau că ruşii aveau capacitatea de a ucide de la distanţă cetăţeni americani. Telekinezia putea, de asemenea, să destabilizeze echipamentele militare cum ar fi calculatoarele, sistemele de arme nucleare şi vehiculele spaţiale. Raportul considera: „Impactul major din spatele deciziei sovietice de a stăpâni facilităţile oferite de comunicaţiile telepatice, telecinetică şi bionică se datorează KGB-ului şi armatei".

CI ŞI DIA (ca parte a armatei) au început să ia cercetarea sovietică ca domeniu în serios. „Între 1969 şi 1971, sursele serviciilor de informaţii americane au început să descopere şi să primească confirmări că Uniunea Sovietică era adânc angajată în aşa-numita

„cercetare psihică” În 1970, s-a descoperit că bugetul anual de cheltuieli cu aceste cercetări era de 60 milioane de ruble, pentru ca peste 5 ani acestea deja să ajungă la 300 milioane de ruble. Ingo Swan a fost unul din primii spioni psihici americani. El a lucrat la Institutul de Cercetări din Stanford între 1972 şi 1982. După ce şi-a efectuat serviciul militar în Coreea, prin anii ’70 ajunsese să-şi rotunjească veniturile, devenind subiect în experimente parapsihologice. El a devenit mai apoi primul spion psihic al doctorului Hal Putoff şi mai apoi a stabilit cele 6 protocoale, care în prezent sunt utilizate de spionii psihici americani.

Proiectul Grill Flame a fost implementat în 1978 de armata americană pentru a demara cercetările asupra spionajului psihic. Apoi s-a continuat cu multe alte proiecte ca „Centre Lane”, „Sun Streak” şi „Star Gate”. Aceste proiecte sunt prezentate în amănunţime de Jim Shnabel, în excelenta sa carte *Istoria secretă a spionajului psihic american,* şi Dr. Armen Victorian în articolele *Cercetarea psihică la Pentagon* şi *Spionajul psihic şi comunitatea de informaţii americană.*

Despre al 8-lea efect Martini a vorbit Norman Jackson, purtătorul de cuvânt al CIA şi în acelaşi timp consilier tehnic CIA, într-o emisiune televizată la *Nightline* TV, în ziua de 28 noiembrie 1995, atunci când prezenta utilizarea programelor N (vedere la distanţă – remote viewing) pe la mijlocul anilor ’80. Acesta declara că al 8-lea efect Martini reprezintă numele de cod al N, iar rezultatele cercetărilor în domeniu depăşesc limitele credibilului.

În continuare, prezentăm relatarea oficială a efectelor obţinute câteodată prin N (8 Martini) de programul american de spionaj psihic, care spre deosebire de proiectele omoloage sovietice sau cehe, nu se baza pe

idei ştiinţifice despre modul în care lucra psi şi prin urmare era un studiu calitativ şi nu unul cantitativ asupra războiului paranormal.

Ingo Swann a contactat armata americană pentru a antrena spionii psihici. Ca un lider al clarvăzătorilor, autorităţile americane îl testaseră pe Ingo asupra posibilităţilor sale de vedere la distanţă, care s-au dovedit a fi de cel mai înalt grad. Aşa de importante erau rezultatele în urma testării lui Ingo, încât după demonstraţia spectaculoasă celor care testau le-au trebuit 8 Martini ca să-şi revină şi să-şi calmeze nervii. După aceasta, N a fost supranumit „al 8-lea efect Martini”. Ingo Swann vorbeşte despre un incident care s-a întâmplat în 1976, care este sursa interviului de pe site-ul Internet „Dreamland” al Universităţii statului Wisconsin, la 12 decembrie 1996. Ingo Swann a fost îndrumat să spioneze psihic submarinele sovietice, într-unul din testele importante la care a fost supus, cu martori generali ai armatei americane. Ingo a dezvăluit că vede submarinul trăgând într-un OZ ŞI OZN-ul trăgând în submarin. El a făcut şi o schiţă a ceea ce vedea. După trei zile, Putoff l-a angajat pe Ingo Swann.

Teama de rezultatele cercetărilor sovietice şi amplasarea de arme paranormale a forţat CI ŞI DIA să privească în mod serios întregul subiect al psi-armatei. Swann afirma militarilor: „Sovieticii nu execută cercetările lor asupra a ceea ce vesticii denumesc cercetare psihică. Termenul corect pentru conceptul lor de cercetare este psihotronică”. Dezvoltarea acestei linii de cercetare a condus la formarea unor operatori psi, care şi-au unit câmpurile biofizice pentru a forma mintea grupului, care a fost stimulată de informaţia primită în 1973 despre cercetarea psihică strict-secretă din baza din nord-estul Leningradului, cu numele de cod „Cutia Neagră”. Această

informaţie s-a scurs, în 1973, de la cercetătorul Dr. Igor Vladsky, într-o scrisoare către psihologul Gene Kearney de la Harvard.

Progresele ruseşti în domeniul ESP şi al telekinezie, păreau să-i conducă către posibilitatea de a produce efecte psihice. Aceasta i-a înspăimântat pe comandanţii unităţilor de rachete americane, deoarece posibilitatea ca ruşii să facă nefuncţionale rachetele balistice americane, fie în silozurile lor, fie în zborul spre ţintă, ar distruge capacitatea de intimidare nucleară americană. Una din primele măsuri luate a fost cooptarea unui larg cerc de specialişti în unităţile de cercetare a paranormalului. Astfel, în 1975, cunoscutul inginer atomist Thomas Bearden a fost folosit de armata americană pentru studiul psihotronicii.

Sovieticii reuşiseră să creeze noi forme de gânduri din inconştientul colectiv şi să provoace materializare Minţile telepaţilor se puteau sinergetiza oferind noi capacităţi pentru telekinezie şi telepatie. Aceste fapte eraţi cunoscute de americani. Astfel, este menţionat în documentele DIA, scrise în 1972, asupra cercetărilor parapsihologice din Rusia şi Cehia, în secţiunea despre efortul tehnic, că sovieticii puteau materializa energia corpului omenesc în locaţii îndepărtate, pentru a fura documente strict secrete sau pentru a strica anumite echipamente. Într-un alt document, din 1975, care prezenta ultimele descoperiri ale cercetării parapsihologice cehe şi sovietice. Se discută pe larg despre PK (psihokineza). Se menţionau numele celor mai cunoscuţi parapsihologi. Kulaghina, Vinogradova şi Ennolaev. Despre Kulaghina se afirma că avea capacitatea de a afecta ţesuturile vii şi era posibilă şi-o exercite şi asupra ţintelor umane. Puterea Vinogradovei de a muta obiecte şi capacităţile levitaţionale lui Ennolaev puteau fi

folosite pentru a activa sau dezactiva sursele de putere, sau de a fura documente militare software. Generatoarele lui Robert Pavlita şi indicatorii PIC ai lui Julius Krmessky puteau fi folosiţi să antreneze un n-are număr de cetăţeni sovietici şi cehi pentru a dezvolta şi controla abilităţile psihice latente. Astfel de unităţi operaţionale bine antrenate, alcătuite din persoane necunoscute, puteau fi folosite într-un mare număr de acţiuni secrete, sub acoperire. Mai puţin spectaculos, dar mai semnificativ este faptul că savanţii sovietici şi cei din Cehia au realizat un demers interdisciplinar, unificator pentru a determina sursele de energie şi interacţiunile care intervin în PK. Astfel, spune documentul citat, ruşii şi cehii par a fi mult în faţa omologilor lor americani şi europeni în realizarea acestui scop, deoarece este un pas destul de mic de la înţelegere la aplicare şi fără îndoială că multe aplicaţii au şi fost direcţionate către om pentru o serie de scopuri, fie ele bune, fie rele.

Ambele supraputeri au devenit interesate de telekinezie datorită implicaţiilor sale militare. Efectele telekinetice pot fi mici, dar nu este necesară prea multă forţă pentru a distruge un circuit dintr-un sistem de ghidare a rachetei sau pentru a distruge un capilar în creier.

Forţată să se pregătească pentru contracararea armelor psihice de către sovietici, cehi şi chinezi, care lucrau de ani buni în cadrul unor proiecte vaste în domeniul armei paranormale, cercetările americane care au fost întreprinse în primii ani după 1970 erau de mică extindere în raport cu uriaşele investiţii pe care le suportau ruşii pentru institutele de cercetare care pregăteau războiul psi. Această stare de fapt se datora comunităţii ştiinţifice vestice, care minimiza importanta paranormalului. Numărul de savanţi Dornici să ajute CIA

să înceapă programe de spionaj psihic era foarte limitat datorită stării proaste a cercetării psihice în Vest. Totuşi, doi fizicieni, Russel Târg şi Dr. Hal Puthoff, s-au angajat pe acest diurn. Ei au început cercetări în domeniul vederii la distanţă cu Ingo Swann, Ia Institutul de Cercetări din Stanford (SRI), California. La 6 iunie 1972, au început primele experimente. Ingo Swann a reuşit să influenţeze psihic un magnetometru pe care îl folosea Puthoff pentru a-i testa capacităţile. Apoi au urmat o serie de experimente de vedere la distanţă asupra lui Swann, care n-au avut la început succesele scontate.

În cartea lui Jim Schanabel, *Spionii psihici,* acesta menţionează că în 1973, Swann a cerut coordonatele geografice ale unor locuri pe care trebuie să le vadă. Targ şi Puthoff n-au acceptat la început această idee, dar până la urmă au acceptat-o.

Astfel au pus în practică conceptul introdus de ei, *vederea la distanţa controlată* (CRV), concept care constituie o sinergie a telepatiei şi clarviziunii. Pentru aceste studii psihice, ruşii folosesc termenul de *psihotronicei* Spionul psihic în acest joc călătoreşte mental spre locaţia respectivă, încearcă să obţină o imagine mentală a ceea ce se află acolo şi apoi să schiţeze ceea ce vede.

Cu această nouă formă de vedere la distanţă, eficienţa lui Swann a crescut la nivele acceptabile, astfel că CIA a devenit suficient de interesată pentru a creşte finanţarea acestor cercetări. Atunci când Puthoff i-a dat lui Swann coordonatele unui loc aflat la est de Muntele Shasta din California, telepatul a descris acel loc: „Văd un munte spre sud-vest. Cred că sunt deasupra oceanului”. Atunci când i s-au dat coordonatele unui loc la 40 de kilometri de Muntele Hekla din sudul Islandei Ingo a declarat: „Văd un vulcan spre sud-vest”. Când Puthoff i-a dat coordonatele

unui punct situat în mijlocul Lacului Victoria acesta a declarat: „Simt un curent deasupra apei, care se îndreaptă către uscat. Lacul este spre vest. Văd şi un deal mare”.

Puthoff gândea că Swann a descris obiectivul greşit până când a consultat un atlas geografic şi a realizat că dăduse coordonatele unui sat Ushashi, aflat la 50 kilometri de Lacul Victoria, în direcţia sud-est. Swann avusese dreptate, Rezultate ca acesta i-au permis lui Puthoff să obţină finanţare de la CIA.

În timpul desfăşurării acestor experimente cu Swann, Puthoff a primit un telefon de la un poliţist pensionar, numit Pat Price. Acesta a dorit să fie şi el testat, pentru a i se observa capacităţile paranormale. Price a dat o descriere detaliată a bazei secrete americane aflate sub pământ. La experiment asista şi Richard Kennett, reprezentantul CIA. Şi Kennett a crezut la început că Price greşea, deoarece el dăduse coordonatele casei de vacanţă a lui Richard din Virginia de Vest. Când Kennet a ajuns mai târziu la casa sa de vacanţă a aflat despre existenţa bazei secrete, aflate lângă casa sa. Era vorba despre centrul de interceptare a telefoanelor şi a sateliţilor spioni „Sugar Grove” aflat în schema de funcţionare a NSA (Agenţia de Securitate Naţională din SUA). Price a revelat chiar şi numele a trei ofiţeri superiori care lucrau acolo. Din acest moment DIA a luat foarte în serios cercetările întreprinse de Puthoff, Targ şi Price. Aceştia erau suspectaţi a fi spioni comunişti, deoarece nimeni nu credea că astfel de informaţii supersecrete puteau fi aflate prin mijloace psihice. Deoarece nu s-a găsit nicio probă în acest sens, agitaţia creată s-a stins. Pentru a-i mai calma pe cei de la CIA, Price le-a dat informaţii despre o bază similară celei a NSA aflată în Rusia la Muntele Narodnaia, în nordul Munţilor Urali. El a descris baza subterană, proporţia mare a femeilor în personalul bazei şi antenele radar.

Între Price şi Swann a apărut o rivalitate. Price a fost recunoscut ca fiind cel mai bun spion psihic. Acesta a fost îndrumat să spioneze Semipalatinsk, mai precis clădirile existente acolo. Price a descris exact sferele de 20 metri diametru şi macaralele uriaşe construite cu ajutorul unor tehnici speciale pentru a sigila containerele cu bombe nucleare. Fotografiile din satelit au arătat că ceea ce a văzut Price a fost corect. Până atunci se presupunea că Semipalatinsk era o armă de tip raza morţii care îşi datora energia exploziilor nucleare.

Este îndeobşte cunoscut că agenţiile de informaţii ucid pe cei care le ameninţă puterea. Puterea lui Price de a spiona psihic era foarte mare; astfel el putea citi la locul pe care îl spiona şi cuvinte şi numere. Moartea lui Price, în 1975, a avut loc în circumstanţe misterioase. Se presupune că sovieticii l-au otrăvit pe Price, foarte probabil cu micotoxină, o otravă care este produsă de un fungus. Se poate ca uciderea lui Price de către KGB să fi avut o prioritate deosebită, deoarece posibilităţile paranormale ale acestuia puneau în pericol programele psihotronice sovietice. Este posibil de asemenea ca Price să fi fost victima unui grup puternic de spioni psihici sovietici antrenaţi pentru uciderea la distanţă. Oricare ar fi cauza adevărată a morţii sale, Price a fost prima victimă a cursei înarmării cu arma psi. În capitolul următor prezentăm secretul uciderii de la distanţă.

Swann i-a convins pe Puthoff şi Targ că este în stare să antreneze orice persoană pentru a spiona psihic. Scopul era de a antrena personal militar care lucra în domeniu, mai curând decât persoane care aveau deja calităţi în domeniul **paranormal.** Generalii, care îl inspectau în cercetările sale în domeniul psi, au fost convinşi de Swann să devină elevi în cadrul programului de CRV. După parcurgerea programului, aceşti ofiţeri de grad înalt

puteau spiona psihic fişiere strict secrete. Astfel militarii au fost convinşi că spionajul psihic poate deveni o armă aflată în uzul militar. Agenţi operativi din CIA, DIA, NSA şi alte organizaţii secrete au urmat acest program. Pentru antrenarea personalului din acest program s-a făcut o etapizare secretă pentru 20 de ani a cursurilor de spionaj psihic. Acest program s-a numit *Star Gate.* Ingo Swann a utilizat sistemul său de CRV, precum şi Protocoalele sale încă de la experimentele iniţiale pentru a-i ajuta la antrenamente pe noii veniţi în domeniul armei psi. Aceste cursuri s-au generalizat apoi şi pentru cursuri comerciale susţinute în SUA, astăzi la un cost de 7.000 dolari pe săptămână.

Documente obţinute de la serviciile de informaţii americane, care au fost publicate în revista *Lohster,* ne indică faptul că Grill Flame era aripa operaţională a programului Star Gate. Acesta a demarat în 1975, când armata americană a început programul său de cercetări pentru descoperirea a ceea ce poate descoperi inamicul prin folosirea spionajului psihic. Din 1978, armata americană a primit misiunea de a obţine informaţii prin spionaj psihic. Programul Ministerului Apărării american pentru CRV a fost plasat sub denumirea Grill Flame şi condus de DIA, dar având drept componente şi agenţiile de informaţii ale statului. Acest proiect strict secret era cunoscut numai de circa 12 persoane din Pentagon şi de oficialităţile serviciilor secrete. Mei Riley era unul dintre primii spioni psihici militari şi făcea parte din acest program, în 1979, unul din primele sale obiective a fost testul nuclear chinez de la Lop Nor. El a vizualizat căderea din avion a bombei nucleare chineze, explozia acesteia, precum şi eşecul intrării în reacţie nucleară în lanţ. El a raportat că bomba nucleară chineză era mai sofisticată decât credeau serviciile de informaţii americane, chinezii

făcând uz de un perfecţionat proces de îmbogăţire a combustibilului nuclear.

Şase persoane, în majoritate personal al armatei, erau testaţi de SRI (Stanford Research Institute) pentru a fi cooptaţi în proiectul Grill Flame şi toţi au fost găsiţi compatibili cu respectivul proiect. Aceştia erau cunoscuţi cu numele de cod *Naturalii.*

Unitatea îşi avea sediul la Fort Meade în statul Maryland şi făcea parte din NSA. Aici erau pregătiţi spionii psihici pentru supravegherea bazelor militare sovietice şi chinezeşti. La sfârşitul anului 1978, unitatea a primit misiuni ofensive de spionaj din partea comunităţii de informaţii la care avea acces. Generalul Edmund Thompson fiind comandantul unităţii a reuşit sporirea bugetului unităţii şi astfel au mai putut fi angajate trei persoane care să se ocupe de CRV. Astfel a putut fi creată *divizia specială de acţiune,* Printre succesele înregistrate de această divizie se numără şi vederea de la distanţă a exploziei nucleare atomice chineze de la Lop Nor, din anul 1979, a ciupercii uriaşe care s-a format. Radiaţiile nucleare erau văzute de Mei Riley ca o lumină de culoare verde.

Acesta a fost însărcinat de NSA să spioneze un consulat american din zona Mării Mediterane, de unde ruşii extrăgeau informaţii. Joe McMoşneagle, un alt renumit spion psihic, a reuşit să descopere cum, vis-à-vis de consulat, un rus avea un post de ascultare. El a mai descoperit şi o echipa a NSA care îi supraveghea pe ruşii care spionau consulatul cu mijloace electronice. Acest fapt este prezentat de Jim Schnabel din interviurile realizate cu Puthoff, Rilcy. McMoşneagle şi Skip Atwater, unul din primii promotori ai CRV. Tot în 1979, McMoşneagle a văzut lumina verde, cea pe care el o identifica cu radiaţiile nucleare, pe malul mării din Spania. S-a auzit mai apoi că

în acea regiune un bombardier american pierduse o bombă atomică. Grupul a mai primit misiunea de a prevedea locul de impact al căderii staţiei spaţiale Skylab. Când aceasta într-un final a căzut de pe orbită pe pământ, Skylab a lovit vestul Australiei. McMoşneagle prezisese zona prin CRC. Grupul de lucru a mai descoperit locul în care s-a prăbuşit un elicopter american într-o regiune îndepărtată din Perú. Au fost vizualizate corpurile arse ale pilotului şi copilotului.

Rezultatele programelor de cercetare din literatura fantastică descriu telepaţii militari ca nişte psi-corpuri care pot scana minţile oamenilor cum le e voia. Oare aceasta este numai o ficţiune? Aşa cum aminteam mai înainte, ruşii au cheltuit sute de milioane de ruble pentru dezvoltarea ESP. Nu ar fi fost posibil ca şi americanii să dezvolte astfel de programe care să permită punerea la punct a tehnologiei de scanare telepatică? De fapt obiective umane au fost spionate psihic pentru comunitatea agenţiilor de informaţii americane. Cartea despre cartea am pomenit mai înainte *Remote Viewers* documentează că grupul Grill Flame a interogat psihic cu succes un agent al unei ţări est-europene despre care CIA avea informaţii că era spion. McMoşneagle l-a scanat şi a aflat că primise mari sume de bani. În timpul supunerii acestuia la testul cu detectorul de minciuni, atunci când i s-a pus întrebarea despre primirea banilor, spionul a exclamat: „Aceasta de unde o ştiţi?”

În 1980, CIA l-a rugat pe Ken Bell să-i ajute în legătură cu un agent KGB care era deţinut de BOSS (serviciul de informaţii sud-african) în Republica Sud-Africană. Agentul KGB nu recunoştea nimic din ce era acuzat. Bell l-a spionat psihic pe suspect şi telepatic l-a interogat pe agent. În timpul interogării psihice, Bell i-a adresat omului respectiv o serie de întrebări, transmise

telepatic, care apăreau în gândurile acestuia, ca şi când şi-ar fi pus el însuşi întrebările. Această metodă de utilizare a CRC pentru a intra în creierul altui om se numeşte *remote sensing* (percepţia la distanţă). RS poate fi gândită ca o bază Pentru ESP şi telepatie.

În timpul interogării psihice, Bell a descoperit că suspectul utiliza un calculator de buzunar special pentru a decodifica mesajele venite de la KGB. Atunci când a fost examinat calculatorul, BOSS a putut proba că agentul era omul RGB.

Un efort coordonat pentru dezvoltarea abilităţii de a privi în viitor finanţat de CIA pare absurd. Totuşi aceasta s-a întâmplat la SRI în 1976. Grupul a început să utilizeze CRC pentru perceperea viitorului, pentru vizualizarea evenimentelor înainte ca acestea să se întâmple. Aceasta este o versiune specializată a clarviziunii. Pentru prevederea viitorului ambasadei americane din Moscova, care tocmai se construia, s-a folosit această metodă. S-au constatat dificultăţi în vizualizarea clădirii în viitor, ceea ce le-a creat îndoieli privind propriile calităţi de CRC. în realitate, echipele de constructori ruşi amplasaseră foarte multe aparate de ascultare în structura clădirii, ceea ce inducea diferite viziuni de la distanţă. Această aparatură a fost descoperită de americani printr-o maşină specializată de raze X. De aceea, clădirea a fost demolată parţial. Iată de ce, spionii psihici nu au putut să vadă viitorul clădirii.

Scopurile cercetării întreprinse de CI ŞI DIA erau de a dezvolta o metodă de spionaj psihic capabilă să desluşească tainele proiectelor strict secrete. Pentru a testa puterile spionilor psihic americani, iată ce li se indica să execute. McMoşneagle a spionat psihic un nou tanc experimental în hangar. El a descris corect blindajul special, tunul cu care era dotat şi o diagramă detaliată a comportării tancului. Acesta va deveni tancul Mi, care va fi

utilizat de armata americană în războiul din Golf. Cu câţiva ani mai înainte, Riley spionase psihic bombardierul invizibil (stealth) B2, iar rezultatele obţinute fuseseră date publicităţii. Acurateţea analizelor efectuate a dovedit faptul că spionajul psihic era deja o armă a serviciilor de informaţii deosebit de puternică.

Avertismentele Naturalilor că darurile psi-otrăvite ale ruşilor către diplomaţii americani sunt foarte periculoase şi că trebuie închise în camere izolate, au ajuns la urechi de surzi şi au generat ridicolul. Societatea americană nu era încă pregătită pentru adevărul că Uniunea Sovietică dezvoltase o nouă faţetă a războiului bazat pe arma paranormală.

În timpul acţiunilor lor de spionaj, Naturalii avuseseră drept obiectiv noul tanc sovietic T-72. Ei au văzut cum agenţi CIA fură un astfel de tanc dintr-o ţară est-europeană şi îl aduc în ţară cu un vapor.

Cel mai mare succes înregistrat de McMoşneagle a fost când a investigat o bază navală de la Severodvinsk de la Marea Albă de lângă Cercul Polar, cu ajutorul metodei CRC. Într-o clădire uriaşă a bazei, McMoşneagle a descoperit un submarin gigantic, cam de dimensiunea unui vas de bătălie din primul război mondial. McMoşneagle, cu ajutorul lui Hartleigh Trent, a schiţat submarinul care era înzestrat cu 20 de lansatoare de rachete balistice, cu dublu blindaj şi un nou tip de manevrare. În timpul unei şedinţe de CRC, McMoşneagle a văzut cum ruşii dinamitează stânca pentru realizarea unui canal care pleca din clădire, de 100 de metri lungime, până la mare. Fotografiile din satelit au confirmat viziunea prezentând un submarin uriaş din clasa Typhoon, la cam patru luni de la viziunea lui McMoşneagle.

Această calitate deosebită a lui McMoşneagle i-a permis acestuia, după cum singur a declarat, „să obţină

acces la interiorul fişetelor, al sertarelor birourilor, al birourilor din clădirile cu acces interzis din alte ţări, cu scop de spionaj. Episodul cu submarinul Typhoon şi desenele realizate de la alte baze militare l-au plasat pe Joe McMoşneagle în fruntea spionilor psihici americani. Când acest ofiţer a părăsit Star Gate în 1984, el a primit Legiunea de Merit pentru furnizarea de informaţii despre aproximativ 150 de obiective care nu se puteau spiona prin mijloace obişnuite.

Naturalii au avut ca obiectiv poligonul secret de teste nucleare de la Semipalatinsk. Astfel, ei au văzut prăbuşirea bombardierului rusesc TU-95. O probă deosebită privind aptitudinile lor a constituit-o criza ostaticilor americani din Iran, capturaţi în 1979. În aprilie 1980, Hartleigh Trent a văzut de la distanţă forţele speciale americane capturate clin elicoptere în Iran. Zi după zi, *Naturalii* au folosit CRV pentru a păstra o serie de legături psihice cu ostatecii. Când preşedintele Carter, pe 25 aprilie 1980, a declarat că misiunea de ajutor s-a terminat dezastruos, Nancy Stern a părăsit proiectul Grill Flame, după care a urmat Fern Gauvin. Astfel la începutul anului 1981, întreaga echipa Grill Flame s-a dispersat. Riley şi Bell s-au întors la unităţile lor pentru a desfăşura munca obişnuită, în timp ce McMoşneagle era în pragul pensionării. Era nevoie de noi angajaţi de la SRI pentru a întări programul american de CRV.

SRI, şi-a dezvoltat în continuu metodologia de spionaj de la distanţă (N). Rapoartele CIA, obţinute de la Oficiul de Cercetare – Dezvoltare, declasificate în 1995, dezvăluie aceste tehnici de creştere a perceptualului. Târg şi Puthoff au definit o serie de protocoale pentru N. De asemenea, au fost definite diferite tipuri de N (remote viewing):

— N mărginit care constă dintr-o vizitare a obiectivului de către o persoană obişnuită, în timp ce

spionul psihic încearcă să vizualizeze mediul înconjurător al persoanei. Apoi, spionul psihic era condus la obiectiv pentru a compara ceea ce văzuse de la distanţă cu obiectivul real;

— N controlat (CRV) constă din spionarea obiectivului pe baza coordonatelor. Aceasta presupune dezvoltarea unor protocoale pentru N care sunt produse într-o stare normală de conştientă numită starea beta;

— N extins (ERV) a fost tehnica favorită, folosită de spionii militari psihici de la Fort Meade. Aceasta era o metodă de N în care spionul psihic practica spionajului dintr-o stare de conştientă numită starea teta, în care se găseşte omul atunci când visează. Pentru a-i antrena pe spionii psihici să intre în starea teta se folosea biofeedback-ul şi maşinile EEG. Facilitarea ERV se făcea prin utilizarea unor camere izolate fonic şi de alţi stimuli externi.

Această formă avansată de N era tehnica utilizată de spionii sovietici pentru antrenare şi intrare în starea teta, uşa războiului psihotronic. Spionii psihici americani au dorit să experimenteze această a treia formă de N, dar lipsa unor baze ştiinţifice pentru înţelegerea paranormalului, care însă fuseseră dezvoltate de ruşi, i-a făcut pe aceştia să vicieze cercetările prin încorporarea unor tehnici oculte, care prin natura lor erau neştiinţifice.

Pentru găsirea unui avion sovietic, bombardierul TU-22, prăbuşit în Zair, Gary Langford şi Frances Bryan, talentaţi spioni psihici de la SRI, au folosit tehnica N în mai 1978. Un incident similar a fost menţionat de Jimmy Carter în 1995, când se vorbeşte prima oară în public despre programul secret american de N. În timpul unei conferinţe de presă din Africa de Sud, Carter a fost întrebat despre extratereştri. În răspunsul său, acesta a deturnat întrebarea prin ridicarea problemei programului

secret american de N. CNN prezenta pe 30 septembrie 1995 pe Carter afirmând: „CIA utiliza N să ajute în găsirea avioanelor dispărute. Fără să-l consulte, CIA a utilizat paranormali în localizarea unui avion guvernamental dispărut în Africa”.

Din spusele lui Carter reiese că sateliţii-spioni americani nu găsiseră nicio urmă a avionului, astfel că CIA a consultat un paranormal din California. Femeia consultată a intrat în transă şi a indicat numerele prezentând latitudinea şi longitudinea locului prăbuşirii. „Prin focalizarea camerelor de luat vederi ale sateliţilor asupra punctului indicat, a fost găsit avionul”.

Carter a făcut această dezvăluire atunci când a fost întrebat dacă era conştient despre probele guvernamentale indicând existenţa extratereştrilor. „Eu niciodată nu am cunoscut despre existenţa vreunui vehicul venind din spaţiul extraterestru în ţara noastră”.

Declaraţia lui Carter a fost reluată de Reuter care în septembrie 1995 afirma „Carter spune că un paranormal *a* indicat pentru CIA locul unde se prăbuşise un avion”. Pe baza acestei dezvăluiri CIA a prezentat opiniei publice informaţii despre programul N american, acţiune care a fost imediat regretată nu numai de CIA, ci şi de celelalte servicii de informaţii americane.

Într-o sesiune importantă de N, Ingo Swann a vizualizat psihic o locaţie din Uniunea Sovietică care era utilizată pentru cercetări în domeniul armelor biologice asupra unor victime umane. Utilizând metoda CRV, Ingo a catalogat un număr de situri unde se făceau experimente cu arme biologice, cum ar fi cele de la Stepnogorsk, o insulă din Marea Aral, numită Vozrozdenie, Bersk şi Sverdlovsk. În ultimul oraş a avut loc un accident mortal cu spori de antrax care a omorât sute de ruşi.

Langford şi Swann au testat aceste tehnici şi sub

apă, pentru identificarea submarinelor **nucleare** sovietice, purtătoare de rachete nucleare.

Spionii militari de la SR şi Fort Meade au lucrat împreună la mai multe proiecte, de exemplu, aşa cum am menţionat mai devreme, la submarinul sovietic nuclear Typhoon care a fost construit la Severodvinsk.

Utilizarea strategică a N s-a materializat în perioada anilor 1974 – 1993 cu succesul a 19 misiuni specifice. Un obiectiv al acestor spioni psihic a fost spionarea siturilor unde erau depozitate rachetele balistice de tip MX, care tocmai apăruseră. Rachetele sovietice deveniseră într-atât de **performante,** încât se vorbea că ele ar putea distruge din prima lovitură aproape toate rachetele nucleare balistice americane, în 1979. forţele aeriene americane descoperiseră că rachetele MX se deplasau pe şosele speciale în lungime de 50 de kilometri, între 23 de silozuri, în fiecare siloz se puteau stoca 200 de rachete MX. Distrugerea acestora ar cere cheltuirea a mii de rachete. Odată cu colapsul Uniunii Sovietice, s-a descoperit că aceştia dispuneau de 40.000 de focoase nucleare, multe dintre ele erau tactice şi nu puteau atinge teritoriul american.

SRI a fost însărcinat de Air Force să încerce dacă N ar putea fi folosit să indice locurile de amplasare a rachetelor balistice în silozurile specializate. Au fost testate 2000 de persoane pentru a li se observa abilităţile N. Grupuri formate din aceşti candidaţi au fost însărcinate să găsească silozurile într-o simulare, ca un joc, de război. S-a constatat o precizie de numai 10 %. Mary Long, cea mai bună din grup, avea o precizie de 80 %. Evident, Air Force nu era mulţumită de acest rezultat, deoarece nu putea să se bazeze pe el în stabilirea planurilor sale strategice. Deoarece sovieticii erau de departe mult mai avansaţi în domeniul războiului paranormal decât SUA, ei

dispuneau de grupuri de lucru în care fiecare membru avea capacitatea lui Mary Lang. SUA a reuşit să construiască în final 50 de rachete de tip MX care au fost depozitate în vechile depozite Minuteman la Baza Aeriană de la Waren în Colorado.

Cercetările în domeniu N de la SRI s-au efectuat pentru a observa dacă Ingo Swann era în stare să determine momentul în care era declanşat motorul unei rachete. Tot aşa, lui Ingo i s-a cerut să determine momentul în care se detona o bombă nucleară în deşertul Nevada. Utilizând N, Swann a reuşit să răspundă pozitiv la cele două misiuni.

A fost studiat şi N-ul precognitiv, prin care echipa SRI încerca să privească în viitor. S-a observat că N determinau viitorul posibil, dar le era imposibil să prezică lucruri concrete, cum ar fi numerele care se vor extrage a loterie.

SRI a studiat N la distanţă prin încercarea de a determina unde se află victimele răpirilor sau unde au fost dispuse bombele teroriştilor. De asemenea au fost analizate psihic birourile de proiectare ale proiectanţilor ruşi, cum ar fi fost Mikoian şi Suhoi. Pentru aceasta a fost nevoie ca unitatea de N să fie antrenată pentru a se descurca cu noţiunile şi schemele de înaltă tehnologie pe care le vizualizau de la sovietici şi chinezi.

Cercetările întreprinse de Puthoff, sponsorizate de CIA, i-au permis acestuia să studieze creierele spionilor psihici, să observe ce schimbări neurofiziologice puteau fi detectate. Savanţii de la Laboratorul Naţional Los Alamos au utilizat magnetoencefalograful pentru a scana creierele acestor N. Puthoff a putut determina care parte a creierului era implicată în psi-activităţi. S-a descoperit că lobii temporali ai creierului erau implicaţi în N.

Joe McMoşneagle a fost testat pentru N

extracorporal (OOBRV). Joe a fost însărcinat să folosească OOBRV pentru a merge pe un coridor, să intre într-o cameră închisă şi să descopere acolo obiectivul. În timpul experimentului, corpul biofizic al lui McMoşneagle s-a deplasat în camera indicată. Pe timpul acestei călătorii, un calculator aflat într-o cameră vecină s-a defectat. Când Puthoff l-a însărcinat pe McMoşneagle să defecteze în stare de conştientă computerul, acesta a dat greş. La o conferinţă a Asociaţiei Americane de Ştiinţă, ţinută în 1979, Puthoff şi Târg referindu-se la acest eveniment au vorbit despre o „perturbare la nivel jos a echipamentului, observabilă în momentul N, datorată efectului minţii asupra materiei".

O mulţime de date adunate de-a lungul istoriei ne arată că arborii pot reacţiona la emanaţii psihice, în anii 1980, SRI analiza munca lui Michael Persinger (un psiholog experimental de la Universitatea Laurentia din Canada). El a studiat cercetările ruşilor Kogan şi Vasiliev prin care aceştia postulau că efectul ELF era implicat în psi-activităţi. El a colecţionat sute de activităţi ESP din literatura parapsihologică şi a înregistrat datele când au avut loc. Apoi a încercat să coreleze datele cu activitatea câmpului magnetic al pământului, care se schimbă uşor de la zi la zi.

Cercetările sale au demonstrat că există o corelaţie puternică între activitatea magnetică a pământului şi ESP. Furtunile magnetice intense interferau cu psi. Cercetările lui Persinger au dărâmat teoria ELF a lui psi, aceea că psi este transportată de unde ELF, deoarece fluxul magnetic este în domeniul ELF şi astfel poate interfera cu undele ELF asociate cu psi. Puthoff nu a fost de acord cu această teorie şi a gândit că furtunile magnetice interferau cu activitatea creierului, ceea ce îngreuna psihicului să acceseze informaţia N deoarece creierul era perturbat.

Puthoff şi o cercetătoare de la SRI, Marcia Adams, au decis să construiască un geomagnetometru pentru a demonstra teoria lui Persinger. Ei au utilizat un arbore drept antenă, prin care ei monitorizau citirile ELF şi le Corelau cu eficienţa N. Ei au observat că eficienţa N se îmbunătăţea atunci când câmpul magnetic nu era perturbat de furtuni magnetice ale soarelui, dar că spionii psi de la SRI puteau să funcţioneze în orice condiţii.

Ediţia din 1986 a jurnalului *Cercetări în parapsihologic* din SUA declară că Puthoff analiza şi rezultatele cercetătorilor chinezi, care arătau că obiectele străluceau atunci când un N îl privea. În 1982, Puthoff a examinat acest efect cu ajutorul unor amplificatori foto care erau fixaţi pe obiectivul care uman a fi N. Rezultatele au fost obţinute pe hârtie fotografică transparentă aşezată în faţa acestor amplificatori. S-a descoperit o anume strălucire a hârtiei fotografice, dar a îmi apărut şi o emisiune de lumină tranzientă, astfel că nu au putut fi trase concluzii ferme. Se pare că acel corp biofizic al spionului psihic a cauzat emisiunea fotonică.

Se poate amplifica N? În primăvara anului 1996. *Journal of Scientific Exploration* dezbătea această problemă. În acea perioadă Ingo Swann lucra pentru Jack Vorona de la DIA şi pentru generalul Ed Thompson, care era comandantul proiectului militar de N de la Fort Meade. Puthoff a arătat că două treimi din datele obţinute de N erau corecte. Se punea problema îmbunătăţirii acestui raport semnal/zgomot (informaţie exactă/informaţie inexactă). Pentru a elibera semnalul de zgomot s-au folosit grupuri de N. Iată de ce spionii psihic militari lucrau în grup asupra ţintei N. Cercetătorii au descoperit, de asemenea, că legături puternice emoţionale întăreau semnalul N. Ruşii, aşa cum am prezentat în capitolull, au studiat acest efect, prin omorârea puilor de şobolan şi

analizarea schimbărilor în undele creierului mamei acestor pui. N extins (ERV). când operatorul este în stare teta, creştea foarte mult raportul semnal/zgomot. N hipnotic este tehnica secolului XXI pentru obţinerea unor imagini N perfecte şi este una din tehnicile studiate şi în SUA. Tehnicile ruseşti de amplificare a psi-activităţii, utilizând droguri sau stimularea electronică a funcţiilor creierului, sunt, de asemenea, încercate.

Ingo Swann a devenit interesat în antrenarea elevilor săi să distingă semnalul de zgomot în N. S-a observat că dacă unuia i se permite să-şi înregistreze primele impresii şi nu încearcă să le analizeze, informaţia N era de cea mai mare precizie. Atunci când spionul psihic încerca să analizeze ce vedea precizia se micşora. Acest fenomen a fost denumit suprapunere analitică (AOL). Se avea în vedere interferenţa între ceea ce o persoană vedea de la distanţă cu ceea ce vedea prin alte mijloace, inclusiv tendinţa de a se lăuda, ceea ce ducea de la o ipoteză la alta într-o cascadă de AOL.

Printre problemele majore în N remarcăm tendinţa de a exagera timpul de N, ceea ce ducea la oboseală şi intrarea într-o stare de confuzie. Când se ajungea în această etapă, spionul psihic, deşi primea informaţii, nu! e putea valorifica, neputând să deseneze sau să scrie pe hârtie.

Cea mai ciudată problemă cu care s-au confruntat Puthoff şi Swann a fost suprapunerea telepatică, atunci când imaginea din mintea monitorului ajungea ta ţinta reală şi putea influenţa ceea ce alţi spioni psihic vedeau la obiectiv. Fenomen bizar este şi acela, cum ar fi o fotografie veche a obiectivului, care era perimată, de asemenea, se interfera cu imaginea corectă care se obţinea prin N.

Puthoff a emis teoria că N era o formă de percepţie subliminală. Asemănător imaginii care trece ca un flash pe

ecran, foarte repede pentru a fi percepută conştient, dar totuşi recepţionată de subconştient, imaginile mentale subliminale păreau a fi modul în care se recepţionează N.

Se părea că N călătorea spre ţintă pentru o fracţiune de secundă, culegea informaţia subliminală de la obiectiv, apoi ateriza din nou în corpul fizic. Atunci când procesul N se repeta, spionul psihic se reîntorcea la obiectiv, apoi îşi construia o imagine a ceea ce a văzut psihic ca un set de imagini subliminale şi percepţii care uşor alunecau spre conştient, în capitolele care urmează vom discuta cum aceasta cercetare devine o teorie închegată a muncii spionului psihic – fizica paranormalului. Puthoff a postulat că emisfera stângă a creierului nu era implicată în psi-activitate. Deoarece partea stângă a creierului este implicată în analizarea de tip matematic şi alfanumeric, s-a emis ipoteza că în această zonă se obţin imaginile fără cuvinte implicate de N.

Swann gândea că cea mai mare realizare a sa era descoperirea protocolului – *etapa întâi.* S-a descoperit că primul lucru care îi apărea în minte unui spion psihic, după ce i se dădeau coordonatele obiectivului, acesta putea fi esenţa obiectivului. Acesta este protocolul *etapa întâi.*

Protocolul *etapa a doua* afirmă că atât datele vizuale, cât şi cele senzoriale pot coexista în conştientă. Spionul psihic trebuie să renunţe la toate procesele analitice mentale, datele brute obţinute din percepţia N trebuie observate, fără niciun gând conştient asupra a ceea ce ar putea fi.

Etapa o treia implică dimensionalitatea, prin care o privire generală asupra percepţiei N era pusă într-un tablou mare. Acest protocol implică desenarea mai multor imagini care se obţin prin N.

După un an de cercetări în domeniul N, Swann a enunţat un *al patrulea protocol,* în care se evidenţiază o

serie de liste cu impactul emoţional şi estetic al lucrurilor observate într-o sesiune N. După acesta se menţionează tangibilele şi intangibilele de care este conştient la ţinta N. Informaţia analitică ar putea fi atunci adusă pentru schiţa analitică finală, care venea odată cu celelalte informaţii din sesiunea N. Astfel, Swann admitea că creierul putea fi antrenat să evalueze psi-datele într-o manieră corectă. De fapt, el remodela reţeaua neuronală a creierului pentru a permite N.

Aceste prime patru protocoale au fost singurele utilizate în primele zile de către Swann, dar mai apoi s-a inclus şi protocolul *etapei cinci* care cuprindea o serie de metode de îmbunătăţire a rezoluţiei N. Protocolul *etapei a şasea* cuprindea reprezentarea în trei dimensiuni a ţintei N. care era explorată prin efectuarea unui model.

Aceste protocoale CRV formează baza predării N în SUA. Ruşii au întreprins un alt demers pentru studiul N. Aceştia priveau N ca o stare neurologică şi biofizică. Ei explorau metodele de stimulare N prin mijloace psihotronice. Aceasta le-a permis să facă paşi rapizi în influenţarea de la distanţă, care le-a necesitat americanilor ani şi ani de muncă pentru a o realiza.

La începutul anilor 1980, personalităţile care erau implicate în SRI au intrat în conflict. Russel Târg nu a mai fost plătit de CIA deoarece îi defăima pe colegii săi. Astfel Târg a părăsit SRI în 1983 şi a devenit om de afaceri împreună cu un spion psihic de la SRI numit Keith Harary. Dacă la început afacerea a mers bine, având mulţi clienţi cărora li se prevedea o serie de fapte viitoare, totul s-a sfârşit când din nou au început să se defăimeze unul pe celălalt.

N s-a extins şi la FBI, unde un spion psihic, numit Noreen Renier, a prezis corect, într-o şedinţă de antrenament desfăşurată la centrul de la Quantico, statul

Virginia, că preşedintele Reagan va fi subiectul unei încercări de asasinat în primăvară. Casa Albă în acea perioadă era proparanormal. Ronald şi Nancy Reagan consultau regulat un astrolog numit Joan Quigley.

Spioni psihici liber-profesionişti, ca Alex Tannous, au fost angajaţi de CIA. Când şeful staţiei CIA din Beirut, William Buckley, a fost răpit de teroriştii islamişti, conducerea agenţiei i-a cerut lui Tannous să intre într-o sesiune N pentru a spune ce i s-a întâmplat captivului. Tannous a raportat ruta pe care au folosit-o răpitorii, precum şi că Buckley a fost torturat până la moarte de către terorişti. Toate acestea s-au confirmat mai apoi. Grupul lui Tannous de psi-spioni privaţi a fost folosit şi de Serviciul Secret pentru a-l identifica pe „Cât", atentatorul lui Reagan.

Odată cu numirea generalului Albert Stubblebine în funcţia de comandant al INSCOM (Comandamentul american pentru informaţii privind securitatea), în 1981, a avut loc o masivă întărire a rândurilor spionilor psihici în armata americană. Acesta declara mai târziu, în 1992, Privitor la capacităţile paranormalilor: „Ceea ce vă spun trebuie să înregistraţi. Există structuri sub suprafaţa lui Mane. Acolo, sub suprafaţă există maşini care pot fi privite. Se poate afla totul, cu lux de amănunte, cine sunt ei, ce fac etc. cu ajutorul N.

Stubblebine a împins dezvoltarea programării neuro-lingvistice spre practica managerială a ofiţerilor de stat-major. Aceştia erau antrenaţi la Institutul Monroe, unde erau iniţiaţi în tainele extracorporalităţii. Pe timpul cât era Stubblebine la comandă s-a făcut apel la ajutorul lui Jack Vorona de la DIA, precum şi la expertiza tehnică a lui Hal Puthoff pentru a face un pas înainte cu proiectul N de la Fort Meade. Aşa cum declara generalul Stubblebine la un simpozion, a fost ataşat proiectului şi sergentul Lyn

Buchanan atunci când acestuia i s-au evidenţiat abilităţile psihocinetice care interferau cu calculatoarele, într-un mod mai pregnant decât prezentase McMoşneagle cu OOBRV.

Un colonel de stat major, John Alexander, a examinat o serie de proiecte INSCOM pentru Stubblebine. Alexander era un adevărat vizionar şi a publicat un articol de referinţă în *Military Review* intitulat *Câmpul de luptă mental* în care se descria N şi se lăudau marile sale oportunităţi pe care le oferea. Se afirma că instrumentele eficace de influenţare a minţii omeneşti erau deja o realitate letală. Autorul făcea referinţă la armele psihotronice existente în dotarea Pactului de la Varşovia şi cum se foloseau acestea împotriva SUA. Colonelul Alexander va deveni mai apoi un comandant al unităţii de psi-cercetare americane.

Într-o ştire prezentată de *The Washington Post* se vorbea despre înfiinţarea unui colegiu militar numit *Task Force Deliu* care se ocupa de pregătirea militarilor paranormali. Sarcina acestora era ca prin folosirea unor tehnici paranormale să fie pregătiţi pentru spionajul psihic. Această unitate, deşi era menită să contracareze spionii psihici sovietici, totuşi spre deosebire de aceştia, abordarea americană nu cuprindea o înţelegere ştiinţifică a psi. Această problemă va fi de fapt mai tot timpul în faţa proiectelor de psi-cercetări americane. Neînţelegerea ştiinţifică a funcţionării acestui tip de armă a făcut ca cercetările americane să fie numai de faţadă, o cursă în care s-a căzut destul de rapid, datorită unor succese de suprafaţă.

În 1983, spionii psihici de la Grill Flame s-au mutat la INSCOM unde au ajuns sub comanda directă a lui Stubblebine. Noul cod sub care erau cunoscuţi era *Centre Lane.*

Stefen Emerson, în lucrarea sa *Războinicii secreţi din cadrul operaţiunilor militare acoperite din era Reagan,* semnalează următorul incident: atunci când generalul James Dozier a fost răpit de Brigăzile Roşii din Italia, echipa de la Fon Meade a fost însărcinată să-l găsească. Langford a avut viziunea unui camion albastru care a fost implicat în răpire. McMoşneagle a dat o descriere exactă a camerei de la etajul al doilea din Padova în care Dozier a fost sechestrat, în timp ce un alt spion psihic, numit Ted Weatley, a identificat oraşul în care fusese reţinut temporar, înainte de Padova. Dozier a fost eliberat cu ajutorul informaţiilor astfel obţinute de către echipele operative speciale. El a fost într-adevăr ţinut la etajul al doilea, într-o cameră încălzită cu un radiator, iar clădirea respectivă avea la parter un magazin aşa cum descrisese McMoşneagle. Spionii psihici de la Fort Meade au acţionat asupra teroriştilor şi au acţionat şi asupra generalului Manuel Noriega, dictatorul panamez.

În 1983 şi 1984 au fost recrutaţi alţi spioni psihici. Ei au fost selectaţi de Stubblebine. Printre aceştia se numără şi faimoşii Ed Dames şi Lyn Buchanan. Aceştia au fost Antrenaţi de Ingo Swann. La Institutul Monroe, specializaţi în experienţe de inducere a extracorporalităţii (OOBE), noii recruţi erau supuşi la aparatul Hemi-Sync care emitea două frecvente în fiecare ureche. Diferenţa între frecvenţe era de 10 Hz. Aceste frecvenţe repetate induceau diferite stări de conştientă.

Antrenamentele lui Ingo permiteau spionilor psihici militari americani nu numai să vadă la distanţă prin CRV. dar şi să experimenteze bilocaţia. Această tehnică era privită ca cea mai bună realizare a spionajului psihic american, deoarece aceasta permitea spionului psihic să perceapă obiectivul ca şi când acesta era acolo. Cel mai bun elev al lui Swann a fost Tom Nance, care ar putea fi

considerat ca un model de spion psihic. Acesta ajunsese la *etapa a şasea* a antrenamentului lui Swann.

Înlocuirea lui Stubblebine cu generalul maior Harry Soyster a provocat grupului de la Fort Meade un declin pronunţat. Acest grup a fost transferat la DIA. Cu această ocazie s-a schimbat şi numele de cod din *Centre Lane* în *Sun Streak* (raza de lumină a soarelui). În timp ce grupul de spionaj psihic al armatei era în declin, grupul SRI se dezvolta şi executa comenzi pentru toate departamentele guvernului. Pentru continuarea cercetărilor în domeniul N. SRI a primit 10 milioane de dolari. Accentul se punea pe neurofiziologie şi calităţi psi, cum ar fi psihokinezia. În anii 1984 şi 1985, Jack Vorona de la DI şi Hal Puthoff au făcut lobby la Congresul american pentru obţinerea fondurilor necesare. Au fost efectuate demonstraţii de N la Casa Albă, la Air Force, la marină, la CIA, la şefii statelor majore de arme întrunite, la Consiliul Securităţii Naţionale, la NSA. FBI, DEA, la serviciul vămilor, la Garda de Coastă şi în Agenţia Americană pentru Proiecte Cercetare Avansată de Apărare. SRI a obţinut un contract de 10 milioane de dolari pe o perioadă de 5 ani.

Dale Gragg în *Sumarul proiectelor operaţionale* subliniază că noua unitate militară americană de N utilizează CR ŞI ERV pentru determinarea locului unde se afla colonelul Muhamar Gadafi în Libia, înainte de raidul de bombardament din 1986 întreprins de forţele americane. Din păcate informaţiile furnizate de această unitate nu au fost valorificate de Air Force cu precizie. Bombele lansate asupra corturilor din tabăra libiana aşezată în stilul propriu beduinilor l-au ratat pe Gadafi cu o sută de metri. Pentru determinarea cortului în care se afla Gadafi n-au lucrat numai spionii psihici, dar şi sateliţii de spionaj militar şi agenţii CIA. Ken Bell, unul din spionii psihici mai vechi americani, a dat un telefon pentru a

indica locul unde se afla, pe fundul Golfului Sidra, bombardierul american FIII care fusese doborât în cursul raidului.

Sun Streak a fost însărcinat să spioneze, cu mijloacele specifice unităţii respective, armele sovietice de ultimă generaţie. Astfel, în 1986 a fost spionat psihic complexul de la Duşanbe, destinat urmăririi şi comunicaţiilor cu sateliţii. Mei Riley şi Paul Smith au fost printre spionii psihici care l-au căutat pe Terry Waite şi alţi prizonieri ţinuţi captivi în Liban. În acest ultim caz, se pare că nu s-au bucurat de succes. Totuşi, ei au reuşit să localizeze rachetele chinezeşti care fuseseră amplasate în Iran la sfârşitul războiului Iran-lraq. În anii 1988 şi 1989, unitatea a ajutat DEA (Agenţia Americană de Luptă Antidrog) să determine rutele drogurilor, navele şi persoanele implicate. De asemenea, au ajutat la identificarea prizonierilor de război americani care erau încă deţinuţi în Vietnam.

La Fort Meade erau practicate tehnici mai exotice şi oculte. Până atunci singurele tehnice care fuseseră aplicate erau CR ŞI ERV. Acum, la tehnicile paranormale se mai adăuga şi tehnica preluării unui anumit corp de un spirit (chanelling). Spionajul psihic scris (WRV) era o tehnică prin care spiritul scria răspunsul la ce era spionat psihic.

Această tehnică i-a permis Angelei Dellaflora să găsească un ofiţer al Serviciului Vamal American sau să prezică cum va transporta Gadafi armele chimice de la Rabta pe un vapor iar apoi, cum acest vapor se va deplasa spre o alta locaţie pentru a scăpa de urmărirea serviciilor de informaţii americane, care pregăteau distrugerea acestora.

Furnizarea informaţiei de către spirite fără trup au permis spionilor psihici să obţină un şir lung de succese.

Astfel Helen Duncan a fost un spion psihic care a declarat public la o şedinţă că un anumit vas de război englezesc a fost scufundat în timpul celui de-al doilea război mondial. Ace; asta a fost imediat arestată de autorităţile britanice şi găsită vinovata de tribunal. Este cunoscut că Churchill era conştient de războiul psihic din timpul celui de-al doilea război Mondial. Lumina candelelor şi meditaţia asupra puterilor luminii au fost folosite pentru deturnarea puterilor diavoleşti ale lui Hitler, aşa cum ne prezintă Trevor Ravenscroft în cartea *Săgeata destinului.* Churchill era preocupat de **informaţia** vitală pentru forţele armate pe care Helen Duncan putea să o divulge inamicului dacă aceasta era lăsată în libertate. Un articol din ianuarie 1996 de pe prima pagină din *The Times* dezvăluia eforturile cere se făceau pentru iertarea lui Helen Duncan.

Spionajul psihic este privit încă de autorităţile britanice cu oroare. Un stat, cum este Marea Britanie, obsedat de păstrarea secretului, nu poate permite ca N să devine un instrument la îndemâna oricui. Acest fapt a fost mărturisit de Tim Rifat, cel mai important specialist în N din Europa. Autorităţile engleze i-au atras atenţia lui Rifat că nu Privesc cu ochi buni popularizarea tehnicilor avansate de N. După aceasta a început hărţuirea lui Rifat, care s-a materializat în atacarea locuinţei acestuia cu arme cu microunde, prin percheziţionarea apartamentului şi maşinii personale sau chiar prin confiscarea cărţilor scrise de acesta. David Morehouse, autorul cărţii *Războiul psihic,* stafia în Iordania, în cadrul unor antrenamente, când a primit un glonţ în cap. După aceasta a început să aibă viziuni. A fost repartizat apoi unităţii de la Fort Meade.

În acelaşi an (1987), noul ministru al apărării, Frank Carlucci, a anunţat o reducere a cheltuielilor militare cu 33 miliarde de dolari. O echipă de inspecţie a Pentagonului a ajuns şi la Fort Meade. O serie de înregistrări privind

activitatea unităţii nu au fost prezentate, iar personalului i s-a recomandat să-i evite pe inspectori. Nu este de mirare că în aceste condiţii, echipa de control a recomandat închiderea acestei unităţi. Personalul a părăsit unitatea sau s-a pensionat.

Totuşi unitatea a supravieţuit. În 1991, la începutul Războiului din Golf mai rămăseseră doar 4 spioni psihici. Aceştia au fost însărcinaţi să-i găsească pe lansatorii de rachete SCUD care acţionau în vestul deşertului irakian. Ken Bell şi Joe McMoşneagle au fost şi ei cooptaţi de această unitate. Către sfârşitul războiului din golf, David Morehouse şi alţi doi spioni psihici au fost însărcinaţi de DIA să examineze unităţile armate irakiene care dădeau foc la instalaţiile petroliere kuweitiene. Morehouse indică faptul că i-a văzut pe irakieni lansând agenţi toxici în acele conflagraţii. Erau folosiţi agenţi care acţionau asupra sistemului nervos, micotoxine şi arme biologice. Concentraţia acestora era joasă pentru a da trupelor americane şi engleze otrăviri cronice care se vor manifesta mai târziu. Acesta a fost evenimentul care a cauzat moartea multor participanţi la războiul din golf, mulţi ani mai târziu, Prin aşa-numitul sindrom al războiului din golf, aşa cum previzionase Morehouse. N-au fost folosite concentraţii mari care ar fi omorât trupele aliate pe câmpul de luptă Pentru că atunci aceştia ar fi reacţionat prin folosirea armelor nucleare. După spusele lui Morehouse, Sadam Husein, cel care ar fi ordonat acest atac, este responsabil de moartea celor 10.000 de victime prin sindromul războiului din golf. La aceştia s-ar mai adăuga aproape o sută de mii de grav bolnavi dintre cei ce au participat la acel război.

Proiectul Sun Streak a fost redenumit Star Gate. În 1994, Institutul American pentru Cercetări (AIR) a fost însărcinat de CIA să evalueze programul de N. David

Goslin, care era director la AIR, a tras concluzia, în urma analizelor efectuate, că pentru acea perioadă, cea a anilor 1994 – 1995, N nu era de folos. Aceasta pare a fi o concluzie motivată politic, după spusele lui Edwin May, directorul programelor N de la EI ŞI DIA, şi Marcello Truzzi, un expert în domeniu. Dr. May credea că motivele pentru stoparea programelor N erau datorate schimbărilor în geopolitică, care au produs o revizuire a priorităţilor pentru serviciile de informaţii. Dr. Truzzi afirma, de asemenea, că:

— „Ciudatul raport CIA-AIR care indica rata corectitudinii că ar fi de 15%, ceea ce ar implica că N nu este operaţional, nu face referire la rata corectitudinii obţinută prin celelalte servicii de informaţii, care ar fi fericite să o obţină. Este evident că aceste concluzii ale raportului au fost indicate de cineva din afara sistemului".

Ştiinţele convenţionale aplicate la N ar indica că aceasta nu există. Rata corectitudinii indicată la 15%, (după McMoşneagle *la* 50%, iar după Morehouse la 80%), arată că ştiinţele convenţionale greşesc. Ştiinţa rusă a extins cercetările pentru a cuprinde şi psi. Ruşii au dezvoltat astfel arma psi, punând bazele războiului psihotronic. Spionajul psihic american lipsit de bazele teoretice a fost uşor compromis de sceptici, odată ce ameninţările sovietice s-au evaporat.

În 1995, CIA a dezvăluit opiniei publice informaţiile privitoare la războiul psihic, deoarece deciseseră să abandoneze programul respectiv de cercetare. La 29 noiembrie, Associated Press declara că „CIA confirmă că a utilizat spioni psihici pentru a-l vâna pe Gadafi, pentru a găsi plutoniu în Coreea de Nord şi pentru a ajuta agenţia anti drog. Purtătorul de cuvânt al CIA, Mark Mansfield, confirmă existenţa proiectului Star Gate, CIA îşi revizuieşte programele privind fenomenele

parapsihologice, multe din cadrul spionajului psihic, pentru a determina utilitatea acestora pentru comunitatea serviciilor de informaţii. Se observă că atunci când CIA a sponsorizat pentru prima dată în anii 1970 acest program, concluziile obţinute atunci au fost că cercetările nu erau concludente şi de aceea au fost puse sub umbrela DIA.

Jessica Utts, un profesor de statistică de la Universitatea Stanford, a demonstrat ştiinţific că N există. Aceasta a afirmat că, deşi astăzi s-a ajuns la stăpânirea energiei atomice, noi cunoaştem chiar mai puţin decât strămoşii noştri din caverne despre realitatea înconjurătoare. Numai ruşii au reuşit să obţină succese majore în studiul psi-fenomenelor. Scepticii au negat adevărurile demonstrate de Utts şi au afirmat în continuare că fenomenele paranormale nu pot să existe.

Programul american de N a fost aparent dizabilitat în 1985. Comunitatea ştiinţifică a salutat această decizie. Dar N este încă obiect de studiu la DIA, în cel mai strict secret. Liniile de cercetare utilizate sunt similare celor folosite de cercetătorii ruşi. În cazul cercetărilor americane scopul este asigurarea supremaţiei corporaţiilor transnaţionale conduse de o elită care controlează Federal Reserve, Bank of England şi World Bank, pentru a le proteja împotriva războiului paranormal dus de chinezi şi ruşi, care se poate manifesta prin influenţare de la distanţă sau prin omoruri la comandă. SU ŞI NATO sunt speriate de războiul psi. Influenţarea de la distanţă este una din armele cheie americane de protejare a personalităţilor lumii capitaliste. Într-un raport secret al DIA (Secret/NOFORN – nu străinilor), Dr. Armen Victorian observa în mai 1992 că parapsihologii chinezi sunt cu 5 până la 10 ani mai avansaţi decât colegii lor americani.

Dezvoltarea cercetărilor în domeniul spionajului psihic în direcţia influenţării de la distanţă a fost mascată,

deoarece se considera că nu era acceptabil public aşa ceva deşi se cunoşteau şi opinia publică privea cu invidie realizările chinezeşti şi japoneze. Poziţia oficială a militarilor asupra N a fost prezentată de purtătorul de cuvânt al CIA, David Christian, care a afirmat că nu se mai finanţează cercetările în domeniul N. Acesta declara următoarele „credem că serviciile secrete nu trebuie să-şi continue cercetările în acest domeniu, care ar fi bine să fie finanţat de sectorul privat". Totuşi considerăm că această declaraţie făcea parte dintr-o campanie de dezinformare pentru a masca studiul continuu şi accelerat al războiului psihic. Astfel, programul prezentat la televiziunea britanică „The real X-fâles" (channel 4), creat de Jim Schnabel, care avusese contacte cu serviciile secrete americane, a permis ziaristului să arate un prim studiu asupra N prezentat la televiziune. În emisiune se prezenta că suma cheltuită în domeniul N era de 20 milioane de dolari, iar cifra care indica acurateţea rezultatelor obţinute era de 15 %. De fapt, aşa cum prezentam anterior, experţii spionajului psihic indicau acurateţea ca având valori cuprinse între 50 şi 80 %. Milton Friedman, o persoană care redacta cuvântările preşedintelui Ford şi care era bine informată, declara:

— „Acurateţea spionajului psihic este în prezent între 60 şi 85 % (nu 15 % cum se consideră). Programele n-au fost închise, ci au fost mutate într-un alt departament, pentru păstrarea optimă a secretului acestor cercetări. Alte agenţii – cum ar fi FBI îşi antrenează agenţii săi pentru utilizarea intuiţiei în investigarea unor cazuri mai deosebite cum ar fi cel de la Oklahoma City. Bugetele sunt importante, mult mai mari decât suma de 20 milioane de dolari care a fost prezentată. De asemenea cercetările durează de peste 20 de ani Datele obţinute din spionajul psihic sunt caracterizate de cei în drept ca fiind critice,

cruciale, vitale şi inaccesibile din alte surse. Acestea au fost utilizate de cele mai înalte eşaloane ale Pentagonului şi guvernului".

Cele mai înalte personalităţi ale Pentagonului sunt implicate în noile cercetări. Astfel, Courtney Brown, un colaborator al lui Ed Dames, a scris în cartea sa *Voiajul cosmic* că agenţii acoperite utilizează N pentru a încerca să rezolve problemele legate de OZN-uri şi extratereştri. Acest om de ştiinţă nu putea afirma ceva fără a avea dovezi precise. Despre contactarea extratereştrilor cu ajutorul N vorbeşte şi Jim Marrs în lucrarea *sa Agenda extratereştrilor.* Mai mulţi spioni psihici americani au repetat cu mai multe ocazii că cele mai înalte eşaloane ale militarilor americani deţin informaţii despre „chestiunea extratereştrilor", pe care însă nu le fac publice.

În articolul său *Rolul CIA w studiul OZN-urilor 1947 – 1990,* Gerald K. Haines, un oficial CIA declara că „Centrul de psihologie DI ŞI NSA studiază parapsihologia, acea ramură a psihologiei care se ocupă cu investigarea fenomenelor psihice deosebite ca percepţia extrasenzorială, clarviziunea şi telepatia".

Ingo Swann declara la l decembrie 1995:

— „Referitor la cele 20 de milioane de dolari cheltuite pot să spun că naţiunea a primit foarte multe în schimb. Cunoştinţele acumulate, e drept că în prezent multe dintre ele stau în fişete, în curând vor fi la baza unor noi cercetări. Surse demne de încredere m-au informat că două naţiuni puternice desfăşoară cu succes cercetări privind aplicaţiile psihoenergetice, una dintre acestea fiind spionajul psihic. De asemenea, se cunoaşte că o a treia ţară, mai mică, desfăşoară cu succes un astfel de program. Această ţară urăşte modul de viaţă american şi în repetate rânduri şi-a manifestat dispreţul faţă de SUA.

E u cred în **informaţiile** oferite de aceste surse,

deoarece cunosc că Rusia a vândut pe mari sume de bani secretele psihice obţinute de cercetarea sovietică.

Acurateţea de 15 %, citată într-o serie de declaraţii recente reprezentând CIA, este baza de la care pornesc în antrenamente persoane obişnuite, nedotate special de la natură. Această cifră a fost identificată şi de cercetătorii de la SRI. Minimum de acurateţe solicitat de clienţi este de 65%. În ultimele faze ale antrenamentului această cifră a fost realizată şi, de multe ori, depăşită.

Spionii psihici au ajutat la găsirea rachetelor SCUD, au identificat institutele unde se desfăşurau cercetări în domeniul armelor biologice şi chimice, au localizat tuneluri şi facilităţi subterane.

S-a vehiculat cifra de un miliard de dolari pe care au economisit-o spionii psihici prin acţiunile lor. De aceea, N este privit de mulţi funcţionari cu ranguri înalte ca fiind de maximă utilitate".

Cercetarea americană în manipularea şi influenţarea de la distanţă l-a dezamăgit pe David Morehouse, încât acesta şi-a dat demisia din unitatea de! spionaj psihic. Surse militare americane declarau că Morehouse a fost pedepsit cu scoaterea condiţionată din unitate pentru că a divulgat o serie de secretele care înconjoară programele americane de N. Aşa cum prezentam mai înainte, influenţarea de la distanţă este o formă avansată de psi care se concentrează pe Knockoutul telepatic pe care ruşii l-au perfecţionat prin folosirea hipnozei „stare de veghe-somn" pentru a controla oamenii de la distanţă sau pentru a le planta sugestii în creier. Evident aceasta are aplicaţii militare imediate.

Japonezii au cumpărat tehnologia războiului psihotronic de la ruşi şi au adus psi-războiul în arena corporaţiilor. De asemenea, l-au angajat pe Igor Sokalov, unul din experţii ruşi de vârf în acest domeniu. Ruşii au

reuşit să influenţeze de la distanţă decidenţii din guvernele diverselor state. Revista *New Scientist* din 1995 pare să indice că Sony încearcă să realizeze o maşină pentru citirea minţii oamenilor. Se afirmă că ei doresc să utilizeze tehnologia psihotronică în lumea afacerilor pentru a asigura succesul firmelor japoneze pe piaţă. Firmele americane care nici n-au auzit de psihotronică sunt evident dezavantajate în faţa acestor competitori. Analog, pe baza celor afirmate de Ingo Swann, se poate deduce că cercetătorii chinezi dezvoltă o serie de cercetări care se polarizează pe influenţarea de la distanţă pentru a fi utilizată împotriva SUA şi a ţărilor din vestul Europei. Aceste acţiuni, odată îndreptate împotriva politicienilor vestici şi a celor care stau în spatele lor, le vor permite chinezilor să controleze procesul de luare a deciziilor strategice şi tactice în aceste ţări. Colonelul John Alexander a propus câteva contramăsuri.

Alexander este de asemenea şi copreşedintele Psi Tech, alături de maiorul Ed Dames. Aceştia i-au urmat generalului maior Stubblebine. Psi Tech este o firmă americană care acţionează ca o ramură comercială a unităţii N militare şi a fost folosită în timpul războiului din Golf pentru a localiza rachetele SCUD. Ei au încercat, de asemenea, să-l localizeze pe Sadam Husein şi să-l influenţeze de la distanţă. Această ultimă operaţiune a dat greş.

Puţini oameni înţeleg puterea lui psi, aceştia negând paranormalul ca o aberaţie mentală sau ca o halucinaţie. Alexander a convins CIA să ajute la realizarea unui program privat care să nu fie supus prevederilor Legii pentru libertatea informaţiei (US Freedom of Information Act). Unul din aceste institute de cercetare secrete este institutul pentru ştiinţa descoperirii al miliardarului din Nevada R. Biglow. Biglow recrutează cercetătorii de frunte

din domeniul OZN, N şi alte ştiinţe de frontieră cu scopul de a dezvolta un program de cercetare biofizic care să încerce să ajungă din urmă cercetarea rusească care încă este cea mai avansată în domeniu. Alexander este un promotor al acestui tip de război neletal şi consiliază NATO pentru utilizarea acestuia.

La sfârşitul mileniului se pare că SUA a intrat într-o nouă etapă, una în care spionii psihici americani protejează capitalismul vestic de atacurile puterilor străine, care prin utilizarea N, a simţirii şi influenţării de la distanţă pot modifica deciziile şi comportamentul VIP-urilor care dirijează politica statelor vestice, cum ar fi preşedinţii celor mai importante bănci sau miliardarii americani, din democraţiile vestice. Odată cu sfârşitul războiului rece se pare că acea cursă a **înarmărilor** nu a dispărut, ci s-a extins şi în alte direcţii.

CAPITOLUL III

Bazele ştiinţifice ale vederii la distanţă

Când N funcţionează, ceva trebuie să părăsească corpul, astfel ca locurile depărtate să poată să fie privite. N utilizează câmpul energetic care înconjoară fiinţa umană, câmpul biofizic, pentru a realiza percepţia din afara corpului. Cercetarea rusă s-a concentrat pe înţelegerea modului de funcţionare a fenomenului psihic, iar apoi I-a experimentat pentru a identifica modurile de utilizare militară a acestor câmpuri biofizice, de exemplu, telekinezia în interacţiune cu electronica. Ruşii s-au preocupat de identificarea psi-genelor care promovează şi mediază spionajul psihic. Cele mai mari realizări ale lor constau în descoperirea câmpurilor biofizice care sunt

utilizate de psihotronică. Acestea le-au permis ruşilor să dezvolte bazele biologice ale spionajului psihic.

În ultimii 10 ani, progresele înregistrate de biologia celulei au permis implementarea biologiei în fizică, pentru a permite ştiinţei biofizicii să includă psi. Această ştiinţă poate acum să explice cum N funcţionează. N utilizează câmpurile biofizice, pentru a permite perceperea a ceea ce se întâmplă în afara corpului fizic, prin mijloacele unui al Şaselea simţ. Acest al şaselea simţ este o percepere biofizică, cea care este baza pentru experienţele extracorporale, reîncarnare, clarviziune sau spionaj psihic, ESP şi telepatie.

Este binecunoscut că orice corp fizic este înconjurat de o mantie de energie magnetică. Ochii noştri percep aceasta emisiune de lumină foarte slabă. 90 % din această informaţie este filtrată de zona talamusului. Aceasta este partea din creier care se ocupă cu atenţia şi este localizată în sistemul limbic. Sistemul limbic este zona care se ocupă de memorie, emoţii şi luarea deciziilor. Informaţia obţinută prin filtrul mental al talamusului este armonizată cu modelul mental vizual obţinut prin ceea ce vedem din realitate, în antrenament mental avansat, care se foloseşte în formarea spionilor psihici, permite acestuia să rezolve blocajele neurale şi mentale care fac ca oamenii obişnuiţi să perceapă numai o lumină pală a realităţii înconjurătoare. Copiii sunt învăţaţi să vadă lumea ca şi părinţii şi profesorii lor. În acest proces, copiii învaţă cum să blocheze imaginile mentale care nu se conformează normei, cum ar fi aurele (emisiunile de lumină vizibilă ale fiinţelor vii), prietenii imaginari (care pot fi entităţi biofizice), conştienta empatică şi abilitatea de a citi limbajul corpului, cea care îi permite copilului. să cunoască cum o altă persoană se simte.

Odată ce cineva reuşeşte să renunţe la filtrarea

percepţiei vizuale utilizând programe de antrenare R-V, aura poate fi văzută.

Stimularea creierului prin utilizarea autovizualizării (utilizarea vizualizării pentru imaginarea părţilor interne ale corpului, apoi controlul acestora prin voinţa proprie) poate afecta funcţionarea creierului, astfel încât pot fi atinse stări mai adânci, mai relaxate ale minţii, care sunt poarta spre N. Ruşii au descoperit că vizualizarea unei mulţimi de acţiuni fizice, cum ar fi gimnastica sau aruncarea greutăţii, în ochii minţii, au permis atleţilor sovietici să-şi antreneze corpul pentru a face faţă mai bine concursurilor atletice.

Aceştia au descoperit, de asemenea, că autovizualizarea sistemului imunitar ar putea amplifica eficienţa acestuia. Un doctor american, Carl Simonton, a dezvoltat aceasta metodologie. El îi îndemna pe bolnavii de cancer să vizualizeze leucocitele din sistemul propriu imunitar cum distrug celulele canceroase. Autovizualizarea s-a dovedit că măreşte speranţa de viaţă a acestor bolnavi. Cercetări recente au dovedit că autovizualizarea creierului poate afecta starea de conştientă şi dezvolta abilităţile N, fără a se recurge la biofeedback sau la maşini EFG, care au fost utilizate de armata americană pentru N.

Câmpul electromagnetic (EM) care înconjoară corpul omenesc constă din radiaţii în infraroşu şi vizuale, împreună cu alte câmpuri cum ar fi câmpurile electrice şi magnetice. Pentru N sunt de interes bazele biologice şi biofizice ale fenomenelor paranormale. Deoarece corpul omenesc prezintă o mantie EM intrinsecă, s-ar putea ca acest câmp EM să fie proiectat în afara corpului? Dr. Ross Adey, un om de ştiinţă de la Universitatea de Medicină din Loma Linda, California, a desfăşurat cercetări despre controlarea creierului uman prin intermediul microundelor modulate. El a reuşit să elaboreze o metodologie prin care

câmpurile EM pot fi direcţionate pentru a afecta creierul şi corpul uman. Cercetările în domeniul controlului minţii prin intermediul microundelor demaraseră în Uniunea Sovietică încă din 1953. Ambasada americană din Moscova a fost bombardată cu microunde la sfârşitul anilor 1960. Ca urmare, jumătate din personalul ambasadei a dezvoltat o boală rară de sânge, similară leucemiei. O treime dintre aceştia au murit de cancer, chiar ambasadorul american a fost una dintre victime. Niveluri joase de radiaţii cu microunde pot provoca schimbări în comportament, boli psihice sau uciderea persoanei, arunci când radiaţiile poartă unde ELF (frecvenţă extrem de joasă). Ar putea ca informaţia colectată de câmpurile EM biofizice să fie baza pentru N? Aceste câmpuri EM ar putea să adune informaţia, să o transfere către creier prin mecanismul descris anterior? Ar putea fi asemănat N cu un aparat de radio mental, care redă, ceea ce o altă persoană vede, într-un mecanism similar cu intrarea radioului pe o anumită frecvenţă pentru obţinerea informaţiilor emise de o antenă? Cercetările sovietice au ajuns la concluzia că undele ELF cu frecvenţe mai joase de 20 cicli pe secundă pot trece prin cutia craniană şi pot fi prelucrate de creier. Acest efect stă la baza tuturor aparatelor de control al minţii cu ajutorul microundelor folosite de personalul serviciilor de informaţii engleze. N ar putea fi foarte bine conceput ca un astfel de mecanism. Din păcate lucrurile sunt mult mai complexe.

Operatorii N pot călători psihic spre sisteme stelare îndepărtate. Astfel, spionii psihici americani şi-au petrecut o bună parte din timpul liber pentru spionarea extratereştrilor. Au putut astfel să fie spionate bazele lor de pe Lună şi de pe Marte. Deoarece radiaţia EM este limitată de viteza luminii. aceste călătorii N în spaţiul extraterestru au trebuit să se limiteze la distanţe pe care

le poate parcurge lumina atunci când cineva este într-o activitate N. Deoarece luminii îi trebuie 8 minute ca să ajungă la Soare, întârzierile în timp în activităţi N sunt de ordinul minutelor arunci când se observă viaţa de pe alte planete. Spionarea psihică a altor sisteme solare pare deci a fi imposibilă, deoarece luminii îi trebuie 4 ani pentru a ajunge la cea mai apropiată stea. *Simday Times* relatează că Ingo Swann a fost rugat să privească pe Jupiter într-o sesiune N. Acesta a povestit că vede un inel în jurul lui Jupiter. Toată lumea a înregistrat această informaţie ca fiind incorectă, deoarece atunci nu se cunoştea despre existenţa acelui inel. Swann însuşi şi-a privit „descoperirea" ca o greşeală, probabil că ajunsese în călătoria sa pe Saturn. Dr. Hal Puthoff a numărat descoperirea lui Swann ca pe o greşeală în cercetările lor. Era în anul 1977. Doi ani mai târziu când Voyager la trecut în apropierea planetei Jupiter a trimis pe Pământ fotografii care arătau că planeta avea într-adevăr un inel în jurul său. Nu a fost determinată nicio întârziere în timp asupra celor ce văzuse Swann pe Jupiter. Aceasta indică faptul ca informaţiile N nu sunt purtate de radiaţia EM. Au fost executate experimente N din camere protejate, când nicio radiaţie EM nu putea intra sau ieşi din camera respectivă, c-a constatat că aceste camere protejate n-au niciun efect asupra N, chiar la distanţe mari. Pin urmare, trebuie identificat un alt tip de radiaţie care este implicat în N.

Călătorii în trecut şi în viitor au fost practicate de toţi spionii psihici americani. McMoşneagle l-a văzut pe Iisus Hristos, iar Morehouse a utilizat N pentru a vedea tăbliţele cu cele 10 porunci. Într-un articol din *Nexus,* Morehouse declara ca aceste tăbliţe erau păstrate într-un chivot în templul evreilor din Ierusalim şi le-au luat cu ei când au plecat în pribegie. Cele 10 porunci erau păstrate într-un altar din interiorul marelui templu din Ierusalim. Preoţii

care se apropiau de aceste tăbliţe se legau cu frânghii pentru a nu fi traşi prin poarta dimensională pe către această relicvă o crease.

„Comunitatea N a tras concluzia că acest chivot era un conductor sau un convector de un tip special. Era ceva ce canaliza puterea pentru a forma un tip special de portal sau o fereastră spre o altă lume dintr-o a patra dimensiune, care este aceea în care locuieşte Creatorul. Marii preoţi păşeau prin portal într-o lume în patru dimensiuni". Iată ce a declarat Morehouse.

— „Se poate utiliza N pentru a intra în camere protejate ca în camere Faraday (o cuşcă metalică sau o cutie metalică care este legată la pământ şi protejată împotriva radiaţiei EM)".

S-a constat că aceste camere protejate n-au niciun efect negativ împotriva N, ci din contră, deoarece elimină zgomotele de tot felul, o amplifică. Spionii psihici ruşi au vizitat cu regularitate facilităţile americane protejate de pereţi de oţel, aşa cum erau cele de la Dolce (o bază secretă americană aflată la un kilometru în adâncul pământului asociată cu extratereştri şi tehnologia lor) şi Muntele Cheyenne, locul unde se află Comandamentul Strategii; American al Aerului, despre care se presupunea că sunt astfel protejate împotriva N. Toate aceste fenomene indică existenţa a ceva mai complex decât conceptul de mental radio care încerca să explice cum radiaţia EM este utilizată în N.

La o emisiune a televiziunii americane, Ed Dames s-a referit la amplificarea electronică a N. Este posibil ca oamenii de ştiinţă americani să fi învăţat să utilizeze câmpul EM pentru a amplifica electronic efectele psi. Această metodologie ar putea fi fundamentul pentru experimentele americane asupra telepatiei sintetice, asupra mijloacelor electronice utilizate pentru citirea

mentalului prin utilizarea unor lasere sofisticate cu microunde şi a calculatoarelor. Aşa cum am văzut, cercetătorii ruşi au utilizat câmpurile magnetice şi generatoarele psihotronice pentru a amplifica psi-activitatea latentă până la un nivel când aceasta se putea folosi în N. Se pare că aceştia numai au zgâriat suprafaţa fenomenului N.

Ceea ce este de observat din lucrările Dr. Adey în cadrul proiectului Pandora, care se ocupa cu modurile în care razele cu microunde ar putea influenţa comportamentul omenesc, este că frecvenţa de 6 – 20 Hz afectează creierul. Această frecvenţă pare să stimuleze eliberarea ionilor de calciu în neuronii care acţionează la nivelul creierului realizând o serie de conexiuni. Termenul ştiinţific întrebuinţat pentru aceasta este *calcium efflux.*

Oamenii normali sunt obişnuiţi să funcţioneze într-o stare de conştientă numită beta, care împinge frecvenţa undelor creierului peste pragul de 20 Hz. Aceasta înseamnă că oamenii obişnuiţi nu prezintă *calcium efflux,* care afectează funcţionarea intimă a creierului prin controlul conexiunilor neuronilor. Deoarece realizarea acestui *calcium efflux* condiţionează N şi alte psi-operaţii, publicul general nu va etala talente parapsihologice de un anumit nivel. deoarece publicul operează în beta, conştienta lor normală acţionează ca o barieră în contactarea propriului creier. În viaţa de zi cu zi, gândurile lor n-au un efect conştient asupra a ceea ce se întâmplă în propriul creier. Persoanele au propriul calculator menta! pe care îl pot utiliza, dar pe care nu pot să-l programeze. N poate fi văzut ca o nouă programare, care nu este conformă cu ceea ce părinţii sau profesorii au umplut în creierele noastre. Pentru a învăţa acest nou tip de programare nu avem nevoie să fim capabili de imput direct la creierul propriu, astfel încât să alterăm programarea

existentă.

Antrenamentul alfa, care îl obişnuieşte pe om să acţioneze în intervalul de frecvenţă 7 – 14 Hz, pare să dezvolte abilităţile psi. Dacă efluxul de calciu neuronal este hotărâtor pentru psi-operaţii, se poate înţelege de ce tehnici simple cum ar fi biofeedback-ul sau antrenamentul alfa permit oamenilor o funcţionare paranormală. Ed Dames a declarat că spionii psihici militari operează în teta… Aceasta este o frecvenţă a creierului de 4 – 7 Hz Prin urmare, frecvenţele joase cuprinse în fereastra între 6 – 20 Hz sunt mai puternice pentru psi-activităţi. Deoarece energia undelor EM este în relaţie cu frecvenţa, dacă coborâm frecvenţa undelor creierului noi vom gândi cu mai puţină energie. Deci, va fi disponibilă mai multă energie pentru N, care va fi mai eficientă. Aşa cum vom vedea, starea de conştientă teta este uşa către N şi psi.

Se pare că intrarea în starea teta, o abilitate de care dispun spionii psihici care utilizează ERV în mod obişnuit, permite acestora să-şi rescrie propriul ADN. Prin natura sa, N conduce la influenţarea de la distanţă nu numai a altor persoane, dar şi a propriei persoane. Expertul N poate să-şi crească telomerii care sunt la sfârşitul cromozomilor prin stimularea selectivă a enzimelor telomerazei din nucleu.

Deoarece telomerii sunt la sfârşitul cromozomilor şi sunt mâncaţi de fiecare dată când se divide celuia, celula îşi încetează diviziunea atunci când nu mai există telomeri de mâncat. Prin urmare pierderea de telomeri este asociată cu îmbătrânirea. Astfel se poate creşte longevitatea fără riscurile asociate programelor de întinerire pe bază de medicamente, care se utilizează în prezent, în aceste experimente se utilizează un înlocuitor al telomerazei pentru stimularea întineririi celulei. Fără câmpurile morfogenetice care să spună celulei când sau nu

să se dividă, poate să apară cancerul. Deci această fântână a întineririi bazată pe medicamente poate conduce la cancer.

Influenţarea de la distanţă este baza hipnozei. N asupra unei persoane permite operatorului psi să afecteze şi neuronii celuilalt. Utilizarea influenţării de la distanţă ar putea prin urmare să afecteze pieţele financiare, prin influenţarea creierelor participanţilor pe aceste pieţe. Japonezii au cumpărat o serie de realizări ale psihotronicii ruseşti, în timp ce chinezii dispun de centre de cercetare dedicate influenţării de la distanţă. Deoarece câmpul biofizic rezidă în fiecare din noi, se pare că influenţarea de la distanţă va fi văzută ca o ameninţare asupra decidenţilor. Cursa viitoare a înarmărilor se va desfăşura pentru a descoperi noi instrumente capabile să inducă o mai mare putere de influenţare de la distanţă, pe de o parte, iar pe de alta, pentru descoperirea şi utilizarea unor tehnici de protecţie. Pe linia frontului se vor afla spionii psihici. Se pare că în prezent numai ruşii deţin tehnica de influenţare de la distanţă. China şi Japonia au dobândit o serie de succese în acest domeniu.

Odată cu intrarea unor întreprinderi mici în domeniu N, toate acţionând cu personal militar american „pensionat”, se poate prevedea că în viitor influenţarea de la distanţă se va extinde. Influenţarea de la distanţă militară se va dezvolta în continuare şi va deveni astfel o ameninţare pentru decidenţii din economie, politică şi, bineînţeles, din domeniul militar. Aceştia vor deveni ţinte în războaiele viitoare.

Unele aspecte ale vindecării alternative pot fi concepute ca o utilizare a influenţării de la distanţă. Abilitatea N de a afecta propriul corp, precum şi al altor persoane poate avea implicaţii foarte importante pentru vindecarea şi sănătatea naţiunii. Efectul influenţării de la

distanţă este baza ştiinţifică a felului cum acţionează spiritul asupra materiei, permiţând vindecări spectaculoase, chiar în absenţa fizică a vindecătorului. Câmpurile morfogenetice ale corpului biofizic sunt capabile să afecteze toate aspectele celulei şi ale structurii genetice. De aceea, medicina bazată pe biofizică va produce vindecări miraculoase în secolul XXI. Influenţarea de la distanţă se va dovedi un mijloc de creştere a duratei de viaţă. Se vehiculează deja cifra de 600 de ani ca durată a vieţii oamenilor în viitor. Se vor micşora, de asemenea, numărul de morţi, prin accidente. S-a demonstrat statistic că fără boli în 600 de ani o persoană va muri dintr-un accident. Alterând realitatea prin mijloace psihotronice aceste accidente se pot prevedea şi deci persoana respectivă va putea să se ferească.

Pentru a înţelege ceea ce se petrece în afara bandei EM pentru a explica evenimentele N, avem nevoie de o reamintire a cunoştinţelor de fizică. La începutul secolului anterior, Ernst Schrödinger şi Werner Heisenberg au formulat legile de bază ale mecanicii cuantice. Această teorie descrie fizica lumii subatomice. S-a descoperit că în lumea mecanicii cuantice, entităţile subatomice cum ar fi electronii ar putea să se comporte nu numai ca nişte particule, dar şi ca undă. Aceste efecte ciudate cuantice este de presupus să dispară atunci când entităţile devin mai mari. Astfel în lumea normală acestea nu există. Se pune întrebarea: oare câmpurile biofizice utilizate în N nu sunt radiaţii EM, ci o nouă formă de câmpuri cuantice. Dacă ar fi aşa, aceste evenimente din mecanica cuantică ar putea să explice cum câmpul biofizic poate fi în două locuri în acelaşi timp, atât la locul obiectivului, cât şi al spionului psihic. Prin această metodă informaţia poate fi transmisă de la situl N la creierul persoanei observate. De fapt, câmpul biofizic poate fi în acelaşi timp în două locuri şi

este capabil să ştie ce vede fiecare stare. Dr. Bell a elaborat o teoremă din mecanica cuantică care afirmă că particulele subatomice sau fotonii care s-au obţinut prin divizarea în două a unei alte subparticule sau foton vor avea aceleaşi caracteristici, Teorema lui Bell şi conectivitatea între perechile de subparticule le-a permis oamenilor de ştiinţă să transmită în condiţii de securitate informaţia. Dacă corpul biofizic este un câmp cuantic, atunci când se divide pentru a realiza N, fiecare componentă va cunoaşte ceea ce perechea sa din câmpul biofizic a observat. Transmisia cuantică a informaţiei ar putea explica cum **informaţia** N trece de la situl N (cel observat) la spionul psihic.

În mecanica cuantică, o entitate poate fi în două stări diferite în acelaşi timp. Aceasta este superimpoziţia stărilor. Natura dual㠠a realităţii a fost prezentată în multe cărţi. Cel mai faimos exemplu al acestui fenomen este pisica lui Schrödinger. O pisică este închisă într-un container perfect etanşeizat. În container este o canistră cu un gaz otrăvitor care este activat prin înjumătăţirea unui izotop, a cărui durată de înjumătăţire este egală cu cea a perioadei în care stă pisica în container. Deoarece probabilitatea ca izotopul radioactiv să se descompună şi să transmită semnalul letal pentru eliberarea gazului otrăvitor este de 50%, atunci pisica are 50% şanse să supravieţuiască. Însă în conformitate cu mecanica cuantică, pisica este de fapt o funcţie undă care până când este observată nu se poate spune dacă este moartă sau vie. Atunci când un observator deschide containerul şi distruge câmpul cuantic al pisicii, care acum este conectat la izotopul aflat în descompunere se poate aprecia starea pisicii. Aceasta arată cum efectele cubatomice cuantice pot într-adevăr să afecteze lumea reală.

Niciun mecanicist cuantic nu a dus mai departe

rezolvarea problemei.

Întreaga teorie cuantică este dependentă de ecuaţia de undă a lui Schrödinger. Dezvoltată din teoria undei, ecuaţia matematică a fost descoperită de Ernst Schrödinger. În relaţia matematică, probabilitatea găsirii unei particule este dată de o funcţie care se conformează principiilor mecanicii undei. Astfel, că în loc ca particula să fie localizată, ea este disipată în spaţiu şi se poate numai calcula o probabilitate de găsire a acesteia într-o anumită locaţie, până când aceasta este observată propriu-zis. Ecuaţia consideră că evenimentele cuantice sunt nelocalizate, cu multe posibilităţi potenţiale. Observatorul nu poate să determine ce efect va avea o funcţie undă. Este ca şi cum actul observării se disipează în multe funcţii undă potenţiale şi până la urmă se forţează să se manifeste numai în una specifică. Prin urmare, în teorie, în timpul N, câmpul biofizic al spionului psihic călătoreşte spre ţintă având ca model matematic o ecuaţie undă cuantică care nu determină o anumită poziţie, ci probabilitatea de a se afla într-una din foarte multele posibilităţi. După sosirea la situl ţintă corpul biofizic al spionului psihic poate avea dificultăţi în manifestare, asemenea unei persoane care vrea să se trezească dintr-un vis. Acesta poate fi motivul pentru care N nu apare la oamenii care nu sunt antrenaţi special. Se mai poate astfel explica de ce informaţia N poate fi neconsistentă la început, iar apoi brusc apare bilocaţia, când s-ar părea că spionul psihic este acum într-un alt loc.

Întrebarea: oare câmpurile biofizice utilizate în N nu sunt radiaţii EM, ci o nouă formă de câmpuri cuantice, Dacă ar fi aşa, aceste evenimente din mecanica cuantică ar putea să explice cum câmpul biofizic poate fi în două locuri în acelaşi timp, atât la locul obiectivului, cât şi al spionului psihic. Prin această metodă informaţia poate fi transmisă

de la situl N la creierul persoanei observate. De fapt, câmpul biofizic poate fi în acelaşi timp în două locuri şi este capabil să ştie ce vede fiecare stare. Dr. Bell a elaborat o teoremă din mecanica cuantică care afirmă că particulele subatomice sau fotonii care s-au obţinut prin divizarea în două a unei alte subparticule sau foton vor avea aceleaşi caracteristici. Teorema lui Bell şi conectivitatea între perechile de subparticule le-a permis oamenilor de ştiinţă să transmită în condiţii de securitate **informaţia.** Dacă corpul biofizic este un câmp cuantic, atunci când se divide pentru a realiza N, fiecare componentă va cunoaşte ceea ce perechea sa din câmpul biofizic a observat. Transmisia cuantică a informaţiei ar putea explica cum informaţia N trece de la şirul N (cel observat) la spionul psihic.

În mecanica cuantică, o entitate poate fi în două stări diferite în acelaşi timp. Aceasta este superimpoziţia stărilor. Natura duală a realităţii a fost prezentată în multe cărţi. Cel mai faimos exemplu al acestui fenomen este pisica lui Schrödinger. O pisică este închisă într-un container perfect etanşeizat. În container este o canistră cu un gaz otrăvitor care este activat prin înjumătăţirea unui izotop, a cărui durată de înjumătăţire este egală cu cea a perioadei în care stă pisica în container. Deoarece probabilitatea ca izotopul radioactiv să se descompună şi să transmită semnalul letal pentru eliberarea gazului otrăvitor este de 50 %, atunci pisica are 50% şanse să supravieţuiască. Însă în conformitate cu mecanica cuantică, pisica este de fapt o funcţie undă care până când este observată nu se poate spune dacă este moartă sau vie. Atunci când un observator deschide containerul şi distruge câmpul cuantic al pisicii, care acum este conectat la izotopul aflat în descompunere se poate aprecia starea pisicii. Aceasta arată cum efectele subatomice cuantice pot

într-adevăr să afecteze lumea reală. Niciun mecanicist cuantic nu a dus mai departe rezolvarea problemei.

Întreaga teorie cuantică este dependentă de ecuaţia de undă a lui Schrödinger. Dezvoltată din teoria undei, ecuaţia matematică a fost descoperită de Ernst Schrödinger.

În relaţia matematică, probabilitatea găsirii unei particule este dată de o funcţie care se conformează principiilor mecanicii undei. Astfel, că în loc ca particula să fie localizată, ea este disipată în spaţiu şi se poate numai calcula o probabilitate de găsire a acesteia într-o anumită locaţie, până când aceasta este observată propriu-zis. Ecuaţia consideră că evenimentele cuantice sunt nelocalizate, cu multe posibilităţi potenţiale. Observatorul nu poate să determine ce efect va avea o funcţie undă. Este ca şi cum actul observării se disipează în multe funcţii undă potenţiale şi până la urmă se forţează să se manifeste numai în una specifică. Prin urmare, în teorie, în timpul N, câmpul biofizic al spionului psihic călătoreşte spre ţintă având ca model matematic o ecuaţie undă cuantică care nu determină o foarte multele posibilităţi. După sosirea la situl ţintă corpul biofizic al spionului psihic poate avea dificultăţi în manifestare, asemenea unei persoane care vrea să se trezească dintr-un vis. Acesta poate fi motivul pentru care N nu apare la oamenii care nu sunt antrenaţi special. Se mai poate astfel explica de ce informaţia N poate fi neconsistentă la început, iar apoi brusc apare bilocaţia, când s-ar părea că spionul psihic este acum într-un alt loc.

Biologii specializaţi în studiul celulei ştiu că genomul uman (cromozomii care alcătuiesc materialul genetic uman) nu conţine suficientă informaţie pentru a transforma masa celulelor oului fertilizat, numită blastocist în embrion. Câmpurile morfogenetice biofizice asigura

comutarea pe genele specifice şi renunţarea la altele, în funcţie de poziţia lor în blastocistul din uter. Dacă aceştia se află lângă axă în vârf, ei devin celulele ochiului şi ale esofagului. Dacă sunt în partea de jos vor deveni anus, iar dacă sunt în centrul blastocistului vor deveni tubul digestiv. Dacă sunt la suprafaţă vor deveni celulele pielii. Câmpurile biofizice păstrează informaţia care va determina ca celule identice să devină celule din sisteme diferite, în funcţie de poziţia lor.

Prin urmare, câmpul biofizic conţine foarte multe informaţii care nu sunt conţinute în genom. Mai mult. câmpul biofizic poate controla expresia genei. O consecinţă naturală a N a fost dezvoltarea la practicienii N a unei evoluţii în câmpurile lor morfogenetice. Asemănător neuronilor afectaţi de darwinismul neural, câmpurile morfogenetice pot evolua de la conştienta primară, la niveluri înalte de conştientă. Prin exersarea tehnicilor N de către corpul biofizic, câmpurile morfogenetice din care este alcătuit vor evolua şi vor deveni conştiente (conştienta primară). Cu o practică lungă, aceste câmpuri devin autoconştiente (conştientă înaltă). Acest proces permite obţinerea unor puternice abilităţi N, dar mult mai important, ar putea conduce ca psi-operatorul să fie capabil să comute aceste gene între cele două poziţii on şi off. Sănătatea şi gerontologia (ştiinţa prelungirii vieţii active) sunt influenţate de aceste descoperiri. Tim Rifat a dezvoltat PPNI (Imunologia neurală, psiho, paranormală) care constă din folosirea N, a simţirii de la distanţă şi a influenţării de la distanţă pentru dezvoltarea câmpurilor morfogenetice spre o conştienţă înaltă. S-a descoperit că o genă s-a schimbat natural în versiunea sa normală, la un pacient suferind de o boală genetică letală, prin urmare, genomul este supus schimbării în corp.

Creierul poate gândi fără ajutorul câmpului biofizic,

dar acest câmp prin conexiunile sale cu creierul şi neuronii poate influenţa creierul ca şi mintea şi psihicul.

Cercetările asupra R şi OOBE indică faptul că şi câmpul biofizic poate gândi separat faţă de creier şi poate, atunci când este puternic, să devină conştient de sine (conştientă de nivel înalt). Aceasta permite un vis lucid, călătorii astrale şi percepţia întregii vieţi după o experienţă de moarte clinică. Mecanismul prin care corpul biofizic începe să dezvolte abilitatea de a gândi separat de corpul fizic se dezvoltă într-un mod asemănător cu cel din principiul selecţiei naturale a lui Darwin. Aceleaşi mime, idei şi acţiuni care se execută în mod obişnuit devin baza câmpurilor morfogenetice care alcătuiesc corpul biofizic, în termeni mai exacţi, o mimă este o unitate de evoluţie culturală care se autopropagă aidoma unei gene (unitatea genetică). Termenul a fost introdus în 1976, de către Richard Dawkins. În controversatul său bestseller *Gena egoistă.* Mimele pot fi fragmente din idei, limbaje, melodii, linii ale modei, abilităţii, valorii morale şi estetice sau orice altceva care sunt de obicei asimilate şi transferate altora ca atare (ca un între)

Studiul modelelor evolutive de transfer a informaţiei se numeşte mimetică. Prin practicarea N, câmpul biofizic se dezvoltă dintr-o stare latentă într-una în are propria conştiinţă. Apare atunci N spontan.

Ar putea N să fie un câmp biofizic care se mişcă într-o realitate paralelă? Dacă este aşa cunoştinţele noastre despre natură pot fi foarte limitate deoarece nu cunoaştem mai nimic despre această a doua realitate. Aceasta este contiguă cu a noastră şi ne este făcută trimitere la ea prin intermediul mecanicii cuantice.

Această realitate paralelă este observată în visul lucid şi în cadrul experienţelor OOBE (experimente extracorporale), precum şi în stările de reverie. Aborigenii

din Australia deţin o mulţime de cunoştinţe despre realitatea din timpul visurilor. Spionii psihici reînvaţă abilităţile pe care le aveau strămoşii noştri acum mii de ani. Realitatea cuantică depăşeşte lumea fizică. Când închidem ochii şi ne imaginăm locul în care ne aflăm, şi privim în jurul nostru, câmpul biofizic pe care îl posedăm începe să fie conştient de realitatea cuantică care este perechea din umbră a celei pe care o trăim. Această realitate din timpul visului nu este de natură EM, este alcătuită dintr-o mulţime de câmpuri noi. Aceste efecte de câmp sunt baza fenomenelor biofizice, biotronice şi bioplasmatice. Fata electronică a psihotronicii folosită de guverne pentru aparatele de control al minţii şi sistemele de arme asociate simulează aceste efecte de câmp. În fizică, conceptul de dualitate se dovedeşte a fi folositor în scrierea ecuaţiilor dificile pe care fizicienii le utilizează pentru a descrie realitatea. Aşa numita „teorie a toate” (TOE), oferă răspunsuri sensibile care nu implică infiniţii. Există în univers 4 forţe fundamentale recunoscute de fizica actuală şi anume gravitaţia, forţa electromagnetică, forţa slabă şi forţa tare intranucleară.

De asemenea, ca o formulare a electrodinamicii cuantice s-a ajuns la teoria unificării forţelor electromagnetice şi slabe în forţa „electroslabă” care apare la temperaturi comparabile cu cele ale universului timpuriu. Această unificare a dus la teoria că forţele slabe, electromagnetice şi puternice pot fi unificate în „modelul standard al materiei”. Acest model e încă incomplet şi se crede că s-ar putea unifica în „marea teorie unificată a câmpurilor”. Ducând teoria mai departe, ea încă exclude gravitaţia. Se aduc ipoteze în favoarea unei „theory everything” TOE – care unifică toate forţele fundamentale. O încercare de a formula această teorie ar fi, supergravitatea sau teoria stringurilor.

O realitate din umbră care se suprapune parţial cu a noastră şi care este compusă din câmpuri biofizice ar permite fenomenele psi, deoarece acestea există în realitatea cuantică. A deveni conştient de realitatea cuantică pare a fi un lucru dificil. Dacă omul este născut surd, mut şi orb la această realitate care este cauzată de mime, viruşi mentali care vin din lumea fizică mecanicistă, numai introducerea noilor mime care descriu lumea cuantică va face omul conştient de lumea psi. Realitatea cuantică care se suprapune peste a noastră şi care se face vizibilă numai la nivel subatomic este destul de greu de înţeles până când dezvoltarea N şi a războiului psi nu vor fi suficient de răspândite şi de popularizate.

Un alt fenomen analizat în această lucrare a fost acela de a fi conştient în acelaşi timp în două locuri. Aceasta este superimpoziţia cuantică a stărilor despre care s-a vorbit mai înainte.

Principiul superimpoziţiei afirmă că două câmpuri au o existenţă separată care permite energiei conţinute să rămână neschimbată atunci când ele sunt aduse împreună.

Acest principiu furnizează un răspuns simplu la două din ele mai dificile întrebări care sunt discutate de fizică:

— Cum sarcinile electrice îşi exercită forţele una către cealaltă?

— Cum sunt generate câmpurile magnetice?

Principiul superimpoziţiei afirmă că o sarcină şi câmpul său electric sunt două aspecte ale aceluiaşi lucru. Sarcina apare ca o polarizare a spaţiului către un punct terminal al unei suprafeţe, posibil sferice, care înconjoară un punct aflat în centrul sarcinii. Suprafaţa nu este distinctă de câmpul electric. Astfel, fiecare electron şi quark au o prezenţă extinsă în spaţiu. Astfel, spaţiul are o proprietate locală ca fiecăruia, să îi corespundă o forţă. O sarcină prezintă o forţă de la oricare din câmpurile

electrice prezente în acea locaţie şi aceste forţe sunt adunate conform procesului de adunare a vectorilor.

Câmpurile magnetice apar ca mişcări relative ale **câmpurilor** electrice unul în altul. Atunci când un curent electric circulă printr-un conductor, câmpurile electrice de electroni, care compun curentul, se mişcă cu acesta în câmpurile electrice ale celorlalte sarcini, care compun structura atomică a conductorului.

Existenţa câmpurilor magnetice constituie ele însele o demonstraţie a principiului superimpoziţiei. Acest principiu ne permite să înţelegem cum acţionează forţele la distanţă, generarea câmpurilor magnetice, rezultatul nul al experimentului Michelson-Moricy, creşterea masei şi, ca urmare, **încetinirea** ceasului la viteze mari, stocarea energiei cinetice.

Percepţia fizică a corpului material şi N transportată de corpul biofizic pot apărea simultan. Acest fapt are implicaţii serioase pentru că de aici rezultă o existenţă separată a creierelor noastre şi a câmpului biofizic.

Mai mult, fiecare dintre acestea realizează existenţa simultană a celuilalt. Dr. Gerald Edelman, un neurofiziolog de seamă, a formulat teoria darwinismului neural. Acesta postulează că neuronii, care realizează conexiunile dintre celulele creierului, sunt într-o concurenţă prin selecţia naturală. Este ca şi cum fiecare celulă a creierului şi fiecare neuron se luptă pentru existenţă cu celelalte celule şi cu ceilalţi neuroni. Numai cel mai potrivit va supravieţui. În cazul creierului, numai acele conexiuni care sunt cele mai frecvent utilizate vor supravieţui. Conexiunile alcătuiesc o reţea neurală a celulelor creierului, care este conştientă de ceea ce se petrece în jurul ei prin simţuri. Acest model este rezultatul tuturor celulelor creierului care luptă pentru supravieţuire. Este, de asemenea, un model pentru acţiunile zilnice pe care le întreprindem cum

ar fi plimbatul şi vorbirea. Aceste forme ale reţelelor neuronale concurează între ele în cadrul unei forme extinse tridimensionale. Rezultatul acestei competiţii este o persoană care poate să existe, care gândeşte, are conştiinţă de sine. Aceasta este conştiinţa de nivel înalt.

Proiectarea conştiinţei în afara corpului a fost, cel puţin până acum, un fenomen subiectiv. Fenomenele paranormale sunt prin natura lor vizionare şi este greu de luat o decizie asupra naturii lor. Totuşi, o primă concluzie care se poate extrage este faptul că aceste fenomene provin din lumea cuantică, înţelegerea naturii N conduce la explicarea fenomenului care permite efectuarea unor predicţii despre comportamentul câmpului biofizic în N. De asemenea, se pot crea premizele optimizării efectului N prin antrenarea persoanelor să atingă mai rapid performanţele dorite. În lucrare vom prezenta cum o persoană poate să-şi ridice singur aptitudinile în domeniul N. Pentru aceasta este nevoie să se repare mimele pe care persoana le-a primit încă de la naştere. Este posibil să se upgrad-eze biosoftware-ul astfel ca persoana în cauză să reuşească să obţină maximul din potenţialul său privind spionajul psihic. Pentru aceasta, este nevoie de o serie de instrumente care vor realiza interfaţa cu vehiculul biofizic, astfel ca să fie posibil N. O înţelegere exactă a câmpului biofizic, care acţionează ca o conduită pentru informaţia N. este necesară astfel ca persoana în cauză să fie capabilă să înţeleagă realitatea cuantică, pe care omul modern nu o poate simţi.

În N, câmpul latent biofizic (numit de biologi câmpul morfogenetic) trebuie să se dezvolte până la un punct în care el devine conştient de ceea ce-l înconjoară. Dr. Rupert Sheldrake, valorificând ideile sale privind câmpurile biofizice care înconjoară organismul, a elaborat *teorie, rezonanţei morfice.* În această teorie, corpuri

morfogenetice mediază şi controlează dezvoltarea şi evoluţia creaturilor vii şi le stabileşte caracteristicile care vor fi trecute urmaşilor. Dacă cineva reuşeşte să facă aceste câmpuri morfogenetice să fie conştiente de mediul înconjurător, se vor putea stabili bazele pentru N. Aceasta este conştiinţa primară. Cursurile de N americane, care nu pornesc de la înţelegerea acestor procese biofizice, luate 12 ore pe zi, 7 zile din săptămână, au nevoie de timpul a 18 luni pentru a încalcula autoconştienţa câmpurilor biofizice de care este nevoie în N. Înţelegerea proceselor invocate permite reducerea acestei perioade prin obţinerea unor metode mai eficiente de amplificare a câmpului biofizic natural spre starea când acesta este conştient de ceea ce se întâmplă în jurul său. Când se ajunge în acest punct, câmpul biofizic poate fi trimis de la operator să examineze locuri îndepărtate, N este atunci posibil.

N a fost de mare folos strămoşilor noştri în activităţile lor de vânătoare, adunare şi culegere a fructelor, rădăcinilor etc. Vânătorii care puteau găsi şi doborî animalele, prin selecţia naturală, aveau şanse mai mari să supravieţuiască. De aceea, vânătorii care posedau psi-gene erau selectaţi natural să supravieţuiască printr-un proces natural. Datorită acestui trecut psi-genele au crescut în acea perioadă.

Odată cu dezvoltarea agriculturii, această presiune selectivă a încetat să mai fie importantă. Astfel culturile „dezvoltate”, aşa cum este a noastră, au pierdut psi-genele. Aborigenii din Australia şi boşimanii din deşertul Calahari, care mai trăiesc încă în Epoca de Piatră, mai păstrează aceste aptitudini N pentru o bună parte din populaţie.

Arderea şi persecutarea vrăjitoarelor în Evul Mediu au deselectat psi-genele la femeile din Vest, făcându-le

mult mai rare. Se pare că bărbaţii din Europa sunt mult mai dotaţi decât femeile în domeniul N. Alte culturi care nu au persecutat vrăjitoarele prezintă performanţe N, mai dezvoltate în rândul populaţiei feminine. Aceasta deoarece s-a constatat că femeile au predispoziţii de psi-amplificare, caracteristice sexului feminin.

Numai culturile care n-au persecutat persoanele cu abilităţi paranormale au păstrat un nivel ridicat de psi-gene. Indienii nord-americani au venerat abilităţile paranormale, astfel că aceştia au constituit un depozit valoros pentru aceste gene, în timp ce europenii le-au distrus.

Fosta Uniune Sovietică a efectuat cercetări în domeniul psi-genelor foarte mulţi ani, în timp ce în anii 1970, americanii de-abia demarau cercetările „pentru că aşa făceau comunişti”. Cercetările acestora din urmă se bazau pe persoane dotate cu calităţi psihice şi pe fenomenele şi metodologia New Age. New Age reprezenta o mişcare culturală caracterizată prin credinţa în reîncarnare şi în astrologie, cu preocupări pentru conştiinţa spirituală, meditaţie, vegetarism şi medicină holistică. Ca urmare, americanii au fost mai lenţi în îndeplinirea obiectivelor din domeniul psi, limitaţi fiind de modul de gândire din New Age, în detrimentul unei metodologii ştiinţifice. Spre deosebire de americani, ruşii au studiat domeniul parapsihologic cu resursele a 20 de institute de cercetare. Printr-o evaluare sistematică a fenomenului psi, ruşii au început să descopere secretele ştiinţei paranormale.

Psi-genele din genomul persoanelor, care participau la cursul N, afectau abilitatea acestor persoane pentru realizarea spionajului psihic. Joe McMoşneagle nu a fost de acord cu modul sistematic de producere a N folosit de Ingo kwann. McMoşneagle gândea că psi-abilităţile latente

existente în orice persoană erau un factor de cea mai mare importanţă în obţinerea performanţei în domeniul N. Este adevărat că există persoane care prezintă mari aptitudini pentru N. Aceasta dovedeşte că omul are sute de mii de ani de experienţă ca vânător-culegător, şi numai câteva mii ca agricultor, perioadă în care nu s-au deselectat toate psi-genele populaţiei.

Războaiele mondiale care au scuturat Europa au acţionat cu o puternică presiune selectivă pentru supravieţuirea celor cu psi-gene. Urmaşii celor care au luptat în război au mai multe psi-gene decât ceilalţi sau decât ar fi fost dacă era numai pace. Revista *Fortune* a considerat că persoanele prezente în top 500 CE-O (chief executive officer) au o psi-intuiţie mai mare decât media. De asemenea aceştia prezintă reacţii precognitive.

Cercetările par să indice că există psi-gene primare şi secundare. Cele secundare sunt acelea care facilitează integrarea biofizică cu organismul şi care codifică reţelele neurale cu funcţii mai înalte pentru a realiza interfaţa cu energia biofizică. Cu alte cuvinte, acestea uşurează comunicarea **informaţiei** între câmpul biofizic şi creier. Aceste psi-gene secundare realizează un canal curat între creier şi corpul energetic. Psi-genele primare sunt acelea care oferă capabilităţi de spionaj psihic prin natura proteinelor ale căror coduri le stochează. Ele acţionează ca amplificatori psihotronici, baterii biofizice şi alte fenomene de nepătruns care sunt implicate în procese biofizice. Este ca şi cum corpul unor persoane acţionează ca generatori naturali psihotronici şi realizează stocarea psi-energiei. Cu cât o persoană posedă mai multe psi-gene, cu atât mai mult energia biofizică este disponibilă pentru N. Unele persoane sunt generatoare de energie şi sunt născute cu magnetism animal. Anton Mesmer a explorat acest fenomen şi l-a exploatat pentru obţinerea unor

performanţe de magnetism natural în secolul al XVIII-lea.

Nivelurile mari de stres bazal ale omului actual eliberează un torent de hormoni şi de stimuli electrici care par să închidă psi-genele. Această suprasolicitare până la urină duce la apariţia cancerului. Prin urmare, fenomenele paranormale sunt destul de rare şi nu prezintă repetabilitatea de care este nevoie pentru verificări ştiinţifice. Astfel, stresul ne păstrează „normali".

Comutarea pe on a abilităţilor latente de N a fost o sarcină pe care au trebuit să o rezolve atât cercetătorii din domeniul militar rusesc, cât şi cei americani. Deoarece stresul interfera cu mecanismul N este vital ca neurohormonii relaţionaţi la stres şi suprastimularea electrică care comutează pe off psi-genele să fie coborâte la un punct de unde să nu mai execute inhibiţia activităţii N. Care este mecanismul prin care stresul interfera cu N? S-a descoperit că celulele creierului sunt conectate direct la sistemul imunitar. Atunci când gradul de stres este mare, creierul, prin conexiunile sale nervoase şi prin intermediul hormonilor, provoacă ca o varietate de proteine relaţionate de stres să fie eliberate în corp. Unele dintre acestea inhibă activitatea psi-genelor. Mai important, stările de anxietate nu permit intrarea în starea teta, despre care am văzut că este uşa către paranormal şi N.

Pentru executarea programelor N este necesar a se învăţa un nou software mental care să devină minime (obiceiuri), care să provoace creşterea raportului semnal-zgomot ale psi-fenomenelor. Ingo Swann a închinat mulţi ani încercărilor de a creşte raportul semnal-zgomot, pe care la oamenii obişnuiţi l-a apreciat a fi de 15% rată a acurateţei, în contextul spionajului psihic. Învăţarea noilor mime pentru eliminarea ciclului feedback negativ care păstrează persoana în starea de anxietate este de

asemenea vital pentru iniţierea N. Învăţarea acestor noi moduri de acţiune dă posibilitatea celui care învaţă tehnica N să intre în starea teta mult mai repede şi mai eficient. Noile mime pot fi de folos la încalcularea abilităţii N, având şi rolul de a amplifica procesul de iniţiere a N. Deoarece multe persoane sunt stresante la serviciu, învăţarea unui sistem de management al stresului care va fi descris în capitolul următor poate fi considerat ca o primă etapă a procesului N. Acesta dezvoltă de asemenea şi intuiţia, până la graniţa paranormalului. Această metodologie mai cuprinde tehnicile de eliberare a energiei biofizice, precum şi cele de dezvoltate a abilităţilor N. Un sistem eficient de formare a spionilor psihici trebuie să inducă în stilul de muncă al oamenilor utilizarea mimelor, ceea ce va deschide calea obţinerii abilităţilor paranormale. În momentul creşterii eficienţei în muncă, rămâne suficient de multă energic biofizică pentru N. Prin includerea mimelor normale care se creează în procesul muncii în antrenare pentru N, persoanele vor practica automat etapele preliminarii ale N. Efectul net al acestei perfecţionări este îmbunătăţire a abilitaţilor N, ca şi dezvoltarea inteligenţei şi a rezistenţei la efort.

Metoda cinema este indicată pentru curăţarea minţii unei persoane utilizând N ca imagini în mişcare, Aplicarea acestei metode este pasul al doilea care urmează pentru intrarea în starea teta. Atunci când se urmăreşte un ecran de cinema, noi încetăm să ne mai vorbim nouă înşine, el se comută pe off dialogul intern, neîncetata conversaţie mentală pe care o avem în capul nostru. Liniştea mentală este un al doilea iniţiator al N (primul este de obicei relaxarea, prin utilizarea tehnicilor de management al stresului).

Atenţia direcţională reprezintă utilizarea directă a percepţiei şi a imaginilor mentale pentru studierea N.

Curăţarea minţii prin focalizarea atenţiei direcţionale asupra imaginilor mentale este cel mai puternic mijloc de dezvoltare a N. Atenţia direcţională este similară unui laser mental care focalizează conştienta într-o rază coerentă, care poate utiliza în întregime informaţia adusă de corpul biofizic în timpul N. Odată direcţională atenţia, aceasta poate fi utilizată pentru spionarea unor locaţii aflate la mare depărtare. Atenţia direcţională se va discuta mai departe în capitolul 5.

Spionii psihici americani au descoperit că abilitatea de a vedea la distanţă a lunii când făceau parte dintr-un grup amplifica aceasta. Cu cât erau mai mulţi spioni psihici însărcinaţi cu o anumită sarcină, cu atât creştea abilitatea de N. Creştea foarte mult rezoluţia imaginilor obţinute cu atât mai mult cu cal era mai mare numărul spionilor psihici. Cu cât grupul era mai adaptiv şi dispunea de energie biofizică mai mare, cu atât creştea potenţialul paranormal. Pentru creşterea potenţialului paranormal, ruşii foloseau generatoare psihotronice. Americanii, în schimb, sub auspiciile CIA, foloseau în acelaşi scop grupuri mari de oameni care lucrau împreună pentru N. Aceasta se datora faptului că aceste câmpuri biofizice individuale au calitatea de a se contopi într-un mare câmp biofizic, care era mai mare decât suma părţilor constituente. Acest câmp biofizic de grup putea depăşi restricţiile PDF. PDF (Paranormal Damping Field) reprezintă psi-câmpul deosebit de puternic calculat în populaţie de către cei ce deţin puterea pentru a reduce abilităţile paranormale. Astfel se obţine un N mult mai dezvoltat. David Morehouse, în cartea sa *Războinicul psihic,* vorbeşte că prin astfel de mijloace s-a ajuns la o acurateţe de 80 %. Prin conectarea spionilor psihici americani pentru operaţiuni N, spionii psihici îşi conectau câmpurile biofizice pentru a produce un efect de grup abilităţilor

paranormale.

S-a observat că odaia cu prelungirea activităţii N de grup creşte acurateţea N. Aceasta deoarece câmpurile biofizice ale membrilor individuali se „coalizează” într-o „minte” a grupului unificat. N, amplificat de grup, creşte câmpul biofizic al fiecărui spion fizic, de la funcţionarea sa morfogenetică latentă la conştienta asupra mediului (conştiinţa primară), atunci când se pot desfăşura activităţi N.

În timpul liber, s-a folosit N de grup de către spionii psihici americani pentru a urmări OZN-uri şi pentru a explora diverse situri de pe glob sau din afara sa. Jim Marrs în cartea sa *Agenda străinilor* furnizează multe **informaţii** în această direcţie.

Efectul „cea de a suta maimuţă” este o binecunoscută anecdotă despre răspândirea mimelor prin influenţare de la distanţă. Cu câţi mai mulţi oameni practica o mimă (o activitate obişnuită sau o acţiune), cu atât mai uşoară devine pentru grup. Este un fenomen observat că există un prag al numărului de persoane sau de animale care folosesc aceeaşi mimă, după care mima devine obicei pentru întreaga rasă sau specie. Cel mai bun exemplu este cel cu maimuţa japoneză care a învăţat să spele nisipul de pe orezul sălbatic în mare. Alţi membri ai turmei au copiat această mimă. Odată ce o 100 de maimuţe au învăţat această acţiune, mima respectivă a apărut în mod miraculos şi pe alte insule, foarte depărtate faţă de insula de origine a mimei. Aceasta s-a întâmplat chiar la maimuţe care nu s-au văzut şi care nu au intrat în contact.

Efectele câmpului biofizic şi interacţiunea sa cu câmpurile altor membri ai speciilor par să indice că atunci, când se ajunge la un număr suficient de mare de câmpuri biofizice, care aparţin unui grup unde s-a învăţat o mimă

nouă, orientarea spre această mimă se răspândeşte prin telepatie spontană. Aceasta este valabilă şi pentru N. Cu cât sunt mai mulţi practicanţi ai N, cu atât le este altora mai uşor să înveţe această activitate. Primii spioni psihici americani petreceau 12 ore pe zi, 7 zile din săptămână, timp de 18 luni, să înveţe N. Această perioadă s-a redus în prezent la 6 luni. De asemenea, performanţele de acurateţe care se obţin în prezent sunt mai bune decât la primii cursanţi. N a devenit mai uşor de învăţat datorită efectului „cea de-a sută maimuţă”. În viitor mult mai multe persoane vor fi capabile să practice cu succes spionajul psihic şi cu o mai mare acurateţe.

ESP amplificată de grup şi telepatia pot, de asemenea, să amplifice psi-aptitudinile latente ale unei persoane, în cadrul grupului, N se dezvoltă, iar câmpul biofizic al individului se amestecă cu al grupului, ceea ce conduce la amplificarea procesului. Amplificarea de grup a câmpurilor biofizice permite câmpului biofizic individual să se dezvolte din starea latentă (funcţionarea morfogenetică), până ajunge să se realizeze ceea ce îl înconjoară (conştienta primară). Mult mai târziu se poate să devină autoconştient (conştientă de nivel înalt), atunci când N, telepatia şi percepţia extrasenzorială (ESP) devin obişnuite. Atunci când câmpul biofizic al persoanei părăseşte mintea grupului, acesta îşi pierde starea amplificată, dar rămâne cu dezvoltarea conştientei naturale. Continuarea practicii de amplificare de către grup a N, telepatiei şi ESP conduce la o accelerare a acestei dezvoltări, susţinută prin mintea grupului. Astfel persoanele individuale pot ajunge la maximum de performanţe privind psi-genele lor în câteva luni, nu în ani cum s-ar ajunge prin alte metode.

În plus, genomul poate să se schimbe în urma Sectelor câmpului biofizic, astfel câmpul biofizic amplificat

de grup poate fi utilizat pentru schimbarea materialului genetic al grupului pentru dezvoltarea unor noi psi-gene, Sau, cum au acţionat sovieticii, pentru a influenţa de la distanţă alte persoane, îmbolnăvindu-le. Prin astfel de Metode, cursanţii psi-deficienţi pot ajunge la o psi-funcţionare optimă. Prin această tehnologie, orice persoană poate fi antrenată în domeniul spionajului psihic, indiferent de materialul genetic cu care este iniţial dotat.

Aceste metode au fost folosite în institutele de cercetări în domeniul psi ale forţelor armate ale marilor puteri, precum şi de corporaţii importante cum ar fi Sony. Efectele menţionate anterior explică cum orice grup de persoane poate utiliza N sau ESP ca un instrument în cercetările sale sau pentru a provoca schimbări fiziologice în beneficiul sănătăţii şi al longevităţii.

N s-a dovedit deosebit de util în obţinerea unor informaţii care nu ar fi fost posibil să se obţină prin alte mijloace. Noua metodologie care va fi prezentată în continuare va fi de folos persoanelor care practică CRV. prin stilul folosit de americani sau prin stilul rusesc, ERV.

CAPITOLUL IV
CUM POŢI DEPRINDE SINGUR METODELE DE VEDERE LA DISTANŢĂ[2]

În continuare, prezentăm un ghid complet de învăţare a N. În SUA cursurile de N costă între 1.000 şi 7.000 de dolari pe săptămână, iar durata antrenamentului este de 6 luni. Sunt prezentate protocoalele care permit publicului larg accesul la N, fără probleme deosebite de preţ. Sunt prezentate elementele CRV (Controlled N),

2 **Conform** algoritmilor **metodei** specialistului Tim Rifat.

proprii sistemului american de antrenament. Se merge însă mai departe prin prezentarea protocoalelor avansate ruseşti de ERV (extended N). Acestea din urmă sunt, se pare, cele mai avansate protocoale de N existente pe piaţă. Cele ce urmează sunt cuprinse în cursurile companiei PMS (Paranormal Management Sistem), firma celebrului Tim Rifat care pregăteşte persoane pentru spionaj psihic. Această firmă este de fapt prima care a fost înfiinţată cu acest scop în Europa. PMS oferă şi cursuri N prin corespondenţă, care îi ajută pe cursanţi să ajungă în starea teta de conştientă necesară ERV fără a se recurge la maşini biofeedback, ci numai puterea minţii.

CRV – vederea la distanţă controlată

CRV a fost dezvoltat la ŞTI de către Ingo Swann. Acesta deschide o fereastră din starea de conştientă normală, starea beta, spre subconştient şi inconştient, din care N poate deveni posibil. Protocoalele sistematizate sunt necesare pentru a focaliza mintea conştientă asupra corpului biofizic, care produce N. Cercetătorii americani nu folosesc acest corp biofizic existent în orice persoană, prin urmare metoda lor este mai puţin eficientă. Deoarece consensul comun al stării de a fi conştient sau câmpul paranormal (PDF, Paranormal Damping Field), este în întregime operaţional în afara stării teta, CRV este încetinit prin feedback-ul negativ care încearcă să elibereze paranormalul din realitate. Protocoalele sistematizate devenite ritualuri sunt prin urmare necesare pentru a păstra deschisă fereastra psihică spre câmpul biofizic. CRV este o metodă inferioară ERV. Aceasta deoarece în CRV spionul psihic luptă în mod constant cu PDF, în timp ce în ERV efectele PDF au fost şterse de câmpul biofizic al Pământului, cu care spionul fizic este în

rezonanţă.

ERV – vederea la distanţă extinsă

În ERV, spionul psihic este antrenat să intre în starea teta. În această stare, fereastra psihică spre câmpurile biofizice este deschisă larg, devenind astfel o uşă către aceste câmpuri. Spionii psihici militari, cum sunt David Morehouse şi Joe McMoşneagle, au folosit ERV pentru vedere la distanţă şi pentru bilocaţie. Aceasta din urmă este o stare de N analogă unui vis lucid, în care spionii psihici se simt ca şi când ar fi în realitate în site-ul obiectivului.

În ERV de tip rusesc, ruşii fiind conştienţi de câmpurile biofizice, utilizează psihotronica pentru a amplifica corpul energetic pentru o bilocaţie amplificată. Aceasta ar fi analog cu trezirea într-un corp care visează, existând în prezent ca un câmp de energie într-o altă locaţie. Păşind în corpul biofizic se permite nu numai ERV, dar şi perceperea de la distanţă şi, mai important, influenţarea la distanţă, de care ruşii erau obsedaţi. Ruşii sunt încă lideri mondiali în toate domeniile psi. De asemenea, sunt experţii lumii în uciderea la distanţă.

Pentru a începe discuţia asupra protocoalelor N, prezentăm în continuare o versiune simplă de CRV, care se poate folosi înainte de o versiune clonată a ERV rus.

Protocoale CRV

Iată protocoalele CRV care sunt rezultatul muncii lui Ingo Swann, tatăl american al N.

Pasull, atunci când o persoană intră într-o sesiune N şi i se dau coordonatele obiectivului, esenţa a ceea ce este văzut se obţine într-o ideogramă. Pe măsura desfăşurării sesiunii, imaginile vizuale parvin, iar în final informaţia

analitică. Informaţii analitice de tipul „eu cred că…” trebuie evitate până la sfârşitul sesiunii. La început trebuie să se dispună de o bucată de hârtie şi un creion. Se vizualizează deschiderea unei ferestre psihice spre obiectiv, care este definit prin coordonatele de pe hartă. Un asistent care va furniza fotografii numerotate în plicuri închise va putea fi folosit ca soluţie de rezervă. În momentul când spionul psihic a vizualizat fereastra psihică cu ochii minţii, acesta va începe să schiţeze pe hârtie ceea ce vede. Liniile şi curbele desenate sunt influenţate şi de ceea ce acesta simte. Acesta nu trebuie să se gândească la ceea ce vede, ci trebuie să schiţeze primul lucru care îi vine în minte.

Pasul 2: permite ca datele vizuale şi obţinute din simţuri să intre în conştiinţă prin fereastra psihică deschisă spre obiectiv. Datele brute din senzorium (locul din creier care prelucrează senzaţiile) care înglobează percepţiile spionului psihic urmează a fi prelucrate fără vreun gând conştient despre ceea ce poate sau nu poate fi.

Spionul psihic priveşte prin fereastra psihică. Se obţin imagini imperfecte cu umbre şi forme, însoţite de sunete ciudate. Acestea nu trebuie să fie analizate, ci numai listate. De asemenea, se listează şi primele mirosuri, gusturi sau date tactile care se primesc ca impresii. Apoi se îngăduie imaginilor mai puternice să intre în percepţie. De abia în final vin cele mai puternice date, imaginile cele mai clare. Acestea adâncesc celelalte informaţii percepute la început.

Pasul 3: introduce dimensionalitatea. O privire generală asupra percepţiilor N este pusă într-un context mai larg. Aceasta implică desenarea mai multor imagini din care se poate alege cea optimă. Lucrurile sunt întrucâtva asemănătoare cu munca unui pictor care efectuează o serie de desene simple asupra imaginilor

primite prin fereastra psihică. Acestea sunt puse împreună cu semnalele percepute în Pasul 2.

Pasul 4: în care se efectuează liste cu impactul emoţional şi estetic al lucrurilor care vin în sesiunea N. Urmează tangibilele şi intangibilele despre care este conştient că există în obiectiv, cum ar fi „de lemn" sau, respectiv, „pastoral"; apoi, trebuie analizată această listă de semnale percepute şi se desenează ceea ce s-a obţinut în Pasul 3. Se scriu simţămintele care s-au obţinut din aceste semnale (care au fost obţinute prin fereastra psihică) lângă acestea. Lista se completează astfel ca să exprime cât mai exact obiectivul N; informaţia analitică obţinută va fi prelucrată pentru a obţine „schiţa analitică finală". Această informaţie a sosit odată cu toate celelalte informaţii în cadrul sesiunii N. Se înscrie ceea ce crede spionul psihic că vede în concordanţă cu semnalele percepute şi dimensionalitatea.

Pasul 5: se încearcă îmbunătăţirea rezoluţiei N. În această etapă spionul psihic meditează asupra ferestrei psihice şi vizualizează mărirea acesteia pentru a produce un canal mai clar asupra obiectivului. Acesta îşi imaginează venirea unor noi imagini, percepute şi înţelese clar. Se reiau paşii l până la 4, de data aceasta cu o minte proaspătă.

Pasul 6; în care se explorează imaginea tridimensională a obiectivului prin elaborarea unor modele. Se poate utiliza plastilină, nisip sau sârmă.

CRV monitorizat

În cele ce urmează prezentăm protocoalele pentru CRV monitorizat. O persoană ghidează, monitorul, alta persoană care ia parte la N. Monitorul sau ghidul direcţionează spionul psihic către obiectiv şi îi pune o serie de întrebări.

Protocoale pentru derularea N monitorizat

O persoană va fi monitorul, iar alta va fi spionul psihic.

Monitorul prezintă o fotografie pe care spionul nu o vede până la sfârşitul sesiunii.

Se relaxează. Dacă sunt dificultăţi în relaxare se vor folosi protocoalele de relaxare din următorul paragraf:

Spionul psihic răspunde la întrebările puse de monitor asupra fotografiei. Monitorul nu trebuie să-l conducă spre identificarea a ceea ce reprezintă fotografia, ci mai degrabă trebuie să înregistreze ce spune el. Pentru a obţine mai multă informaţie de la spionul psihic, monitorul Poate să fixeze un anumit punct de la care încep alte serii de întrebări. Monitorul pune apoi o altă serie de întrebări în scopul de a extrage de la spionul psihic cât mai multă informaţie.

Exemplu de listă de întrebări şi răspunsuri a. Întrebare (Q): Obiectivul este luminat său întunecat?

Răspuns (A1): Pare a fi întunecat.

Răspuns pentru un alt obiectiv (A2): Un peisaj deşertic.

b. Întrebare (Q): Obiectivul este înconjurat de obiecte?

(A1): Văd o vale înconjurată de obiecte.

(A2): O cameră împrejmuită de pereţi.

c. (Q): Obiectivul este într-o cameră?

(A1): Nu.

(A2): Este un buncăr subteran.

d. (Q): În obiectiv sunt obiecte?

(A1): Ar putea fi nişte vaci pe o păşune.

(A2): Există câteva calculatoare într-un buncăr subteran.

e. (Q): Există reprezentări grafice în acel loc?

(A1): Nu.

(A2): Ar putea fi monitoare care indică rularea unui program militar, existând săgeţi şi nişte fulgerături pe acestea.

f. (Q): Există vreo parte a obiectivului care mişcă?

(A1): Nu.

(A2): Ar putea fi un tren care se deplasează într-un tunel subteran sau un dispozitiv dintr-o fabrică de bombe nucleare cum ar fi ultracentrifugele.

g. (Q): Ce culori simţi?

(A1): Ar putea fi iarbă verde într-o scenă pastorală.

(A2): Containere dintr-un metal gri.

h. (Q): Ce sunete auzi?

(A1): Vântul suflând printre arborii unei păduri.

(A2): Ar putea fi ţipetele unor animale infectate într-un laborator pentru arme biologice dintr-un complex subteran.

I. (Q): Ce creaturi vezi în zonă?

(A1): Pe câmp ar putea fi vaci şi oi.

(A2): Savanţi în laborator.

j. (Q): Obiectivul este făurit de om?

(A1): Nu, este o scenă pastorală.

(A2): Da, pare a fi un şir de peşteri făcute de om.

k. (Q): Locul este plat sau există obiecte înalte care domină scena?

(A1): Scena pare a fi într-o vale.

(A2): Complexul subteran este ascuns sub un munte.

l. (Q): Există multe obiecte de acelaşi fel, în acel loc?

(A 1): Există mulţi arbori şi o mulţime de vaci şi oi.

(A2): Ar putea fi o mulţime de silozuri cu rachete nucleare sau biologice, precum şi un şir de piloni electrici care intră sub pământ.

m. (Q): Există instrumente mecanice în locul

respectiv?

(A1): Nu.

(A2): Ar putea fi avioane de vânătoare Suhoi 27 sau echivalentul lor chinezesc la o bază aeriană din apropiere. Ar putea fi un complex subteran de arme biologice sau nucleare.

n. (Q): Există linii drepte, drumuri, străzi sau alte borne?

(A1): Nu, numai un râu care se varsă într-un lac în centrul scenei pastorale.

(A2): Ar putea fi un aeroport, o şosea, un tunel lung de acces în subteran sau tuneluri de aerisire.

O. (Q): Ce forme de relief domină scena?

(A1): Scena este dominată de lacul din centru.

(A2): Ar putea fi nişte munţi.

p. (Q): Obiectivul este subteran?

(A1): NU.

(A2): Ar putea fi un complex subteran sau silozuri de rachete.

r. (Q): Ce floră şi faună domină scena?

(A1): Lacul este înconjurat de o păşune şi pădure.

(A2): Munţii sunt înconjuraţi de deşert, sub munţi este complexul subteran.

s. (Q): Scena conţine clădiri?

(A1): Nu.

(A2): Ar putea fi uriaşul complex chinezesc subteran" pentru arme nucleare şi biologice care depozitează arme îndreptate contra SUA.

t. (Q): Intră în obiectiv şi raportează ceea ce vezi.

(A1): Altceva nu mai văd.

(A2): Este un depozit chinezesc subteran de arme nucleare şi biologice.

Spionul psihic desenează ceea ce obţine din activitatea sa asupra obiectivului pe o bucată de hârtie. În

exemplul anterior, A1 a fost o scenă pastorală, cu un lac în centru, înconjurat de o păşune cu vaci, precum şi o altă păşune cu oi, cu o pădurice între cele două păşuni. A2 a fost un complex militar chinezesc aflat într-o zonă muntoasă.

Se trag concluziile asupra activităţii desfăşurate. Se repetă activităţile anterioare cu o altă fotografie, iar cele două persoane îşi schimbă rolurile.

Reducerea nivelului de stres pentru demararea N

Stresul interfera puternic cu mecanismul de N. De aceea este o condiţie necesară ca nivelul de stres să fie cât mai jos, până la un punct de la care nu comutează pe off psi-genele. Prin acest mijloc individul devine conştient de câmpul energetic folosit pentru N.

În aceasta secţiune prezentăm un sistem de control al stresului. Prin utilizarea acestui sistem se induce starea teta de conştientă de care este nevoie pentru N. Pentru a începe discuţia privind scăderea ritmurilor creierului şi intrarea în starea teta, se prezintă în continuare câteva protocoale de relaxare.

Protocoale de relaxare pentru N

1. Aşază-te pe pat.
2. Vizualizează-ţi piciorul.
3. Imaginează-ţi ca toţi muşchii piciorului sunt relaxaţi.
4. Vizualizează-ţi gleznele.
5. Imaginează-ţi că toţi muşchii gleznelor sunt relaxaţi.
6. Vizualizează-ţi gambele.
7. Imaginează-ţi că toţi muşchii gambelor sunt relaxaţi.
8. Vizualizează-ţi genunchii şi coapsele.
9. Imaginează-ţi că toţi muşchii pieptului şi spatelui

devin relaxaţi.

10. Vizualizează-ţi partea de jos a corpului.

11. Imaginează-ţi ca toţi muşchii din abdomenul inferior devin relaxaţi.

12. Vizualizează-ţi pieptul şi spatele.

13. Imaginează-ţi că toţi muşchii pieptului şi spatelui devin relaxaţi.

14. Vizualizează-ţi braţele.

15. Imaginează-ţi că toţi muşchii braţelor devin relaxaţi.

16. Vizualiză-ţi ceafa.

17. Imaginează-ţi că toţi muşchii cefei devin relaxaţi.

18. Vizualiză-ţi capul.

19. Imaginează-ţi ca toţi muşchii capului devin relaxaţi.

20. Imaginează-te pe o pajişte înverzită.

21. Vizualizează iarba. Aude pasările cântând. Simte soarele pe pielea ta, pământul sub corpul tău. Miroase iarba.

22. Vizualizează necazurile tale ieşind din corpul tău şi evaporându-se în lumina soarelui.

23. Simte soarele că îţi umple corpul cu energia care îţi spală toate anxietăţile pe care le-ai acumulat.

24. Spune-ţi că te simţi mai bine decât oricând.

25. Imaginează-ţi experienţele negative care ţi-au creat anxietăţile.

26. Vezi vaporii negri din aceste anxietăţi care sunt expulzaţi din corp şi care sunt înlocuiţi cu simţăminte pozitive cum ar fi dragostea.

27. Alege un simţământ nou pozitiv, iar apoi o stare mentală pozitivă. Zilnic, repetă simţirea noilor emoţii pozitive. Vizualizează-le cum elimină vechile stări de anxietate. Aceste noi emoţii pozitive vor fi legate acum de practica N. Astfel se va genera un ciclu feedback pozitiv.

Cu cât practici mai mult N cu atât mai bine te vei simţi.

În continuare prezentăm modul în care anxietatea afectează N, detaliind stresul, anxietatea şi stările mentale ale populaţiei.

Efectele stresului aspra corpului, creierului şi N

Cercetările serioase privind implicarea fenomenelor paranormale sunt încă în faza de început în vest. Mulţi savanţi refuză să creadă că paranormalul există, indiferent de probele aduse în favoarea existenţei acestuia. Totuşi 92% din marele public crede în existenţa unor fenomene paranormale, după cum a evidenţiat un sondaj recent din Marea Britanie. Sănătatea noastră şi modul de viaţă pot fi radical îmbunătăţite printr-o serie de mijloace care derivă din cercetările asupra războiului paranormal întreprinse de superputeri. Multe dintre cercetările privind prelungirea vieţii oamenilor derivă din studiile privind biofizica din spatele N şi sunt asociate cu utilizarea cercetărilor privind războiul paranormal.

N se bazează pe premiza că o persoană poate să-şi proiecteze conştienta în afara corpului. Această idee nu este acceptata de manualele de psihiatrie, care consideră că „toate gândurile şi funcţiile mentale sunt bazate pe procesele electrochimice din creier”. Această aserţiune vine însă în contradicţie cu proiectele de cercetare paranormală care au fost elaborate în SU şi Rusia.

Arme cu microunde pentru controlul minţii folosite în Marea Britanie

Programele strict secrete de controlul minţii au început, în prezent, să afecteze întreaga populaţie. Există Probe care demonstrează că serviciul de securitate englez MI5 foloseşte pe scară largă aparate de microunde asupra cercetătorilor ştiinţifici, activiştilor şi figurilor publice, cu

scopul de influenţare electronică a comportamentului sau chiar de ucidere al acestora. Aceste tehnici au fost descoperite de sovietici în anii 1960 şi au folosite împotriva americanilor la începutul anilor 1970. Se pare că serviciile de informaţii englezeşti ar fi încercat să întreacă realizările ruseşti în domeniul războiului psihic.

Este cunoscut că radiaţia EM şi câmpurile magnetice pot fi folosite pentru îmbunătăţirea stării de sănătate, atunci când se folosesc frecvenţele, amplitudinea şi puterea câmpului adecvate. Totuşi aspectele privind îmbunătăţirea stării de sănătate prin aplicarea microundelor ELF-modulate nu au fost niciodată cercetate prin niciun proiect guvernamental secret sau nesecret. S-a demonstrat că aceste unde în condiţii bine determinate realizează excitaţia creierului, prin semnalele coerente pe care le cauzează, care produc efecte specifice în domeniul comportamentului uman. Printre aceste efecte menţionăm: creşterea imunităţii corpului, inducerea senzaţiei de bine, de confort şi de fericire. În locul acestora, au fost efectuate cercetări privind controlul minţii unor persoane şi ameninţarea vieţii acestora de-a lungul a 18 ani de guvernare conservatoare până în 1997, iar după aceasta au fost continuate pe timpul laburiştilor într-un şi mai mare secret. În prezent, în Marea Britanie funcţionează un program de control al minţii cu microunde care foloseşte marele public şi este independent de controlul guvernamental, care utilizează MI5 ca poliţia lor secretă.

Stilul de viaţă modern face oamenii bolnavi

Un raport al Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii prevedea că, în anul 2020, un sfert din populaţia lumii nu va fi sănătoasă. Omul modern trăieşte într-un stres permanent, atât al corpului, cât mai ales al minţii, care îl conduce spre distrugere. Practicarea N s-a constatat că produce scăderea nivelului de stres, deoarece numai în

aceste condiţii abilităţile paranormale se pot manifesta.

Stresul nu numai că interfera cu mecanismele de N, dar interfera, de asemenea, cu sistemul nostru de imunitate şi cu alte procese biologice. Cercetări recente, revelate în *New Scientist,* arată că stresul uman provoacă scăderea rezistenţei la otrăvuri de 1.000 de ori. Sindromul Războiului din Golf a fost exacerbat prin nivelul înalt al stresului soldaţilor, care a permis insecticidelor organo-fosforice şi injecţiilor antidot la gazele, care acţionau asupra sistemului nervos, care li se dădeau, să treacă bariera corp-creier, cu rezultatele neurologice nefaste care au urmat. Prin urmare, este vital ca nivelul de stres şi anxietatea să fie coborâte pentru a se evita supersenzitivitatea la agenţii chimici moderni de care suntem permanent agresaţi, care provoacă o gamă mare de necazuri începând cu alergiile, ajungând la cancer. Procesul de activare a abilităţilor N reduce nivelul neurohormonilor din corp şi furtuna de suprastimulare a sistemului nervos care ne orbeşte pentru N. Mai mult, ne creşte rezistenţa de multe ori la toxinele chimice la care suntem expuşi.

Să ne facem noi înşine mai sănătoşi

Se pare că pentru a începe să fii sănătos trebuie să găseşti o cale de a fi relaxat toată ziua. Odată acest lucru realizat, corpul nostru devine rezistent nu numai la toxinele chimice, dar şi la poluarea electromagnetică şi radiaţia ionizantă. Numai în aceste condiţii, N poate fi posibilă, învăţând protocoalele ruseşti de N, acestea au un efect foarte bun asupra corpului, de care poate beneficia nu numai persoanele interesate în spionaj psihic.

Cu multe mii de ani în urmă, a fost creată meditaţia pentru a scădea nivelul de stres bazal, încă de atunci,

strămoşii noştri au observat că stresul interfera cu activităţile parapsihologice. Prin mai multe încercări, multe soldate cu insuccese, predecesorii noştri au învăţat să încalculeze stările de conştientă care conduc ia activităţi paranormale, în timpurile moderne, sistemele antice de meditaţie sunt încă utilizate, deoarece nu dispunem de alte tehnici care să inducă aceste stări.

Se pune astfel întrebarea dacă nu există şi alte metode de relaxare, care să-l facă pe individ mai rezistent la stres. Spionii psihici experimentaţi par să fie în starea teta de conştientă în timpul executării N. Dacă s-ar reuşi provocarea ca frecvenţa creierului să treacă în starea teta, aceasta ar implica nu numai creşterea capacităţilor N, dar s-ar obţine şi un sistem de management perfect al stresului.

Obţinerea stării mentale de care este nevoie pentru N

Aşa cum s-a menţionat anterior, armata americană avea nevoie 18 luni de studiu continuu şi de antrenament pentru dezvoltarea capacităţilor N la spionii lor psihici. Aceasta se datora faptului că era nevoie de o lungă perioadă de timp pentru a aduce creierul în starea bazală teta, întrucât tehnologia parapsihologică avută la dispoziţie era primitivă. Reţeaua neurală din creier este aşa de condiţionată de consensul comun, care a provocat spălarea anti-psi a creierului, încât este nevoie de 18 luni pentru a reconfigura, pentru a putea realiza activităţi N. Învăţarea accelerată a N-are nevoie de un sistem de management perfect al stresului, pentru a contrabalansa anxietatea epidemică şi bolile mentale ale lumii moderne şi să ofere posibilitatea reducerii timpului pentru scăderea frecvenţelor creierului.

Există doi factori importanţi care ridică nivelul de

stres al omului. Aceştia sunt suprastimularea sistemului nervos şi achiziţionarea unor mime negative care degradează performanţa umană. Cercetarea privind modurile de perfecţionare a cunoştinţelor noastre asupra N trebuie să se direcţioneze pe reducerea nivelului de stres al creierului, precum şi pe studierea celor doi factori menţionaţi anterior. Astfel, se va reuşi reducerea nivelului de stres până la inducerea în starea alfa sau teta. Se va reuşi astfel, obţinerea unei metode care accelerează învăţarea N. Noile puteri ale minţii asupra materiei sunt permise numai când creierul este în starea teta, stare în care se află în mod normal numai cei cufundaţi în starea de meditaţie profundă. Aceasta este optimă pentru întărirea sistemului imunitar şi înlăturarea bolilor psihosomatice.

Organizaţii de stres

Chiar în timpul desfăşurării procesului, cantităţi mari de stres interfera cu spionul psihic. Aceasta se datorează faptului că procesele mentale funcţionează în cadrul unor cicluri feedback negative, care-i degradează calitatea de a funcţiona adecvat. Aceste programe mentale şi mime negative sunt potenţate de organizaţiile în care lucrăm, deoarece şefii şi oamenii lor externalizează aceste mime negative la locul de muncă. Organizaţiile, prin urmare, suferă de boala stresului uman şi de o mulţime de mime asociate, dar pe o scară mai mare. Ele ne infectează cu anxietăţi, ceea ce provoacă la indivizii care muncesc în aceste organizaţii stresul, care la rândul lor, îl transferă Culturii organizaţiei. Toate acestea conduc la faptul că: o persoană care ar dori să înceapă N şi este constant condiţionată la locul de muncă trebuie să scape de stresul care inhibă N.

Societatea noastră este prin urmare menită nu numai să blocheze abilităţile demonstrabile de psi-activităţi, dar,

de asemenea, să avem un randament slab la locul de muncă, să îmbătrânim rapid şi să ne facă susceptibili de boli psihosomatice, în fapt, 90% din bolile actuale sunt induse psihosomatic. Mediul nostru, în care trăim, induce stresul, este o lume a anxietăţii, în care toţi suntem forţaţi să ne depăşim limitele fizice şi psihologice. Nu e de mirare că abilitatea de a ne vindeca singuri corpul de boli majore este aproape necunoscută. Aceste niveluri înalte de stres bazal ale omului modern eliberează un torent de neurohormoni şi stimuli electrici, care comută pe off acest proces de autovindecare. Aceasta înseamnă că remisia spontană a condiţiilor, care afectează viaţa, datorate fenomenelor paranormale subconştiente sau vindecării psihice este rar întâlnită în rândul populaţiei şi, de aceea, îi lipseşte repetabilitatea de care este nevoie pentru verificări ştiinţifice.

Sistem de management al stresului

Este nevoie de dezvoltarea unor tehnici puternice care să încalculeze niveluri de stres bazai coborâte pentru N. Un sistem de reducere a stresului, având ca scop reducerea factorilor de stres care ne provoacă îmbolnăviri, poate genera evoluţia în domeniul biofizic care poate elibera psi-activităţile cum ar fi N şi să comute pe off oncogenele şi genele aflate în legătură cu acestea pentru a provoca cancer şi alte boli genetice. Aceste tehnici pot fi aplicate şi organizaţiilor şi managerilor acestora care se remarcă prin stările de anxietate pe care le induc. Un sistem de reducere a stresului nu numai că asigură sănătatea omului şi încetineşte îmbătrânirea sa, dar reuşeşte să crească performanţele acestuia.

Mimele – viruşi mentali

De asemenea, este necesar să se optimizeze mimele (viruşii mentali) pe care o persoană le-a achiziţionat şi care îi provoacă boli. Mimele reprezintă în fapt software-ul

mental care modelează reţelele neurale ale omului în moduri unice. Vorbirea unei limbi, conducerea unei maşini, modul de comportare la masă, toate acestea sunt mime pe care le învăţăm şi care ne fac umani. S-a observat că un mare număr de mime pe care le achiziţionăm în viaţa noastră degradează capacitatea mentală şi fizică. Prin urmare este nevoie de o listare a mimelor negative care trebuie să fie eradicate, în scopul eliberării energiei biofizice de care este nevoie pentru a însănătoşi corpul, să-l păstreze în formă şi să reziste procesului de îmbătrânire.

Mimele sunt foarte contagioase şi nu pot fi eradicate cu uşurinţă odată ce au intrat în conştientă. Putem cita ca exemplu fumatul, care odată devenit obicei este greu de stopat. Astfel aceste mime negative pot reveni la suprafaţă dacă nu sunt înlocuite cu unele pozitive, în capitolul următor vom prezenta o listă cu mime pozitive simple care îmbunătăţesc folosirea câmpurilor biofizice latente.

Efectul utilizării acestor mime pozitive este că reuşesc să crească potenţialul uman, permiţând persoanei care le folosesc să-şi îmbunătăţească abilităţile de influenţare de la distanţă (PPNI – imunologia paranormală, psiho-neurală) şi alte abilităţi latente. Aceste mime pozitive reduc, de asemenea, nivelul bazai al neuronilor de stress şi activitatea lor electrică asociată. Toate aceste considerente s-au materializat într-o tehnologie care permite operatorului N nu numai să spioneze psihic, dar şi să-şi controleze reacţiile la stres, astfel ca să reziste într-un mediu care îi face pe oamenii normali bolnavi fizic şi mental.

Protocoale N pentru începerea ERV

Într-o cameră liniştită relaxează-te într-un fotoliu confortabil.

Utilizează protocoalele de relaxare care au fost listate anterior.

Odată intrat în starea de relaxare, care apare după ce s-a executat întregul protocol de relaxare, se poate demara procedura rusească ERV. Este indicat să înregistrezi programul de relaxare şi alte părţi ale protocolului ERV, astfel ca să asculţi instrucţiunile cu ochii închişi.

Vizualizează-te repetând următoarele mime N.

Mimele axiomatice ale N

Scopul este de a-ţi manifesta întregul potenţial în tine însuţi.

1. Trebuie să ne identificăm potenţialul adevărat, care este mascat sau incomplet datorită filtrării prin creier şi imprimării de către mediu a mimelor negative, care corupe şi împiedică o percepţie bună. Elimină aceste mime pentru a te vedea cine eşti în realitate.

Un spion psihic vede numai realitatea totală. Din păcate noi dispunem de un anumit număr de mime care împiedică funcţionarea paranormală.

Percepţia noastră afectează realitatea şi viceversa.

Un spion psihic trăieşte în realitatea totală. Aceasta este o stare de percepţie perfectă în care realitatea nu este compromisă de mime negative sau de preconcepţii despre cum gândeşti că eşti. Aceste mime negative reconfigurează reţelele negative ale creierului pentru a bloca toate fenomenele paranormale.

Conştienta de grup defineşte realitatea de grup.

Un spion psihic trebuie să iasă din percepţia de grup şi prin urmare din realitatea grupului.

Mimele nu numai că distorsionează reţelele neuronale, dar şi reprogramează câmpurile biofizice latente astfel că ele sunt decuplate, întreaga lucrare în fapt este dedicată modului în care părăsim percepţia de grup pentru a realiza activităţi de N. Cheia magică a succesului este cunoaşterea biofizicii. Odată ce ai perceput

realitatea nefiltrată fără preconcepţii despre ceea ce poţi face şi nu poţi face, atunci eşti capabil să părăseşti consensul comun. Părăsind fluxul conştientei de grup poţi să începi să apreciezi potenţialul ascuns. N este atunci accesibil individului. Cunoaşterea adevăratului eu şi cum să poţi să utilizezi psi-abilităţile este scopul tehnologiei N.

2. Ca un exerciţiu introductiv, trebuie să te relaxezi.

2.1. Cu ochii minţii imaginează-ţi conştienta fixată pe propriul creier.

2.2. Vizualizează cele trei zone diferite ale creierului – cortexul, sistemul limbic şi creierului reptilian – ca trei cercuri concentrice având în centru creierul reptilian ca fiind conectat măduvei spinării.

2.3. Vizualizează câmpul tău biofizic devenind din ce în ce mai puternic absorbindu-se în creier, conexându-se cu celulele creierului. Acest proces pregăteşte câmpurile biofizice să interacţioneze cu creierul tău la un nivel mai înalt decât câmpurile morfogenetice. Imaginează-ţi un câmp biofizic ca o fantomă care absoarbe creierul tău. Cele trei cercuri concentrice ale creierului idealizat devin saturate de energia câmpului biofizic. Tu aşezi fantoma în maşină.

2.1. Vizualizează un câmp energetic care înveleşte corpul tău, câmpul biofizic care este contiguu cu cel fuge devenind impregnat cu cele trei mime ale N. Pregăteşte-ţi creierul pentru activitatea N. Astfel îţi pregăteşti maşina pentru R.V.

3. Mecanismele N.

Odată ce stăpâneşti exerciţiile; de mai sus, este momentul să-ţi trimiţi conştientul biofizic într-un loc pe care îl găseşti de interes.

3.1. Din stare relaxată, vizualizează-te trimiţând corpul biofizic către obiectiv, locul de interes. Acest obiectiv va fi un loc pe care îl ştii ca şi când ai antrena

corpul biofizic să urmeze comenzile tale şi să-l antrenezi pentru N. O imagine mentală bună este cea a corpului energetic din filmul *Ghost* în care Patrick Swayze este omorât şi se regăseşte în forma câmpului biofizic. O fantomă poate călători oriunde doreşte şi poate vedea ceea ce se întâmplă acolo.

3.2. Primul pas în procesarea informaţiei pe care o trimite câmpul biofizic înapoi către creierul tău este listarea replicilor perceptuale, pe care le obţinem când încercăm să vedem la distanţă un anumit loc de interes. De exemplu:

— Simţ Percepţie
— Tactil umed
* nisipos
— Sunete hohote de râs
* adierea vântului
— Vizual însorit
* albastrul mării

Adu-ţi aminte să listezi datele nonvizuale la început, deoarece această informaţie domină atenţia atunci când o fixezi pe obiectiv. Astfel noi putem să listăm atributele sitului perceput de la distanţă, astfel că putem construi o imagine cu ajutorul ochilor minţii asupra a ceea ce este acolo, în cazul anterior, obiectivul a fost o plajă nisipoasă din Bournemouth pe timpul verii, într-o zi în care vântul sufla dinspre sud-vest. Se pot folosi protocoalele de N monitorizat pentru a ajuta la construirea replicilor perceptuale. Pentru aceasta este nevoie să ai o persoană care să te ghideze prin ERV ca monitor.

4. În acest exerciţiu imaginează-ţi un loc pe care îl ştii bine. Acesta ar putea fi locul tău de muncă. Repetă vizualizarea de la distanţă a locurilor actuale. Acest exerciţiu antrenează conştientul biofizic să devină

conştient de locuri îndepărtate. De asemenea, ridică conştientul biofizic de la starea morfogenetică latentă la auto-conştienţă. Cu alte cuvinte, antrenezi câmpurile biofizice să devină conştiente de lumea exterioară. Vizualizează-te plimbându-te în jurul acestui loc, studiind detaliile cu ajutorul conştientului biofizic.

Noi începem să antrenăm conştientul biofizic să caute psihic locaţii depărtate. Ne păstrăm fixarea pe N şi începem să controlăm ce este acolo, rugând pe cineva să pună unele lucruri în alte locuri decât cele obişnuite, astfel că putem să antrenăm conştientul biofizic să încerce să dea de ele. Prin acest exerciţiu se face o introducere lentă la spionarea fizică a unui loc despre care se dispune de o bună cunoaştere.

În acest exerciţiu noi observăm persoane în casele lor. În executarea acestei tehnici, spionul psihic priveşte o formă strălucitoare, care este câmpul energetic al persoanei. Relaxează-te. Trimite-ţi conştientul biofizic către casa persoanei şi vânează prin camere până simţi sau vezi prezenţa lor. Odată ce ai terminat exerciţiul putem să sunăm să vedem dacă ce am văzut este corect.

7. Putem de asemenea să privim persoana ca un câmp de energie. În practica N cauţi o pată de lumină în casa lor, nu neapărat o imagine fizică a acelei persoane. Compară şi determină care este cel mai bun mod de localizare a cuiva. Acesta este un exerciţiu preliminar care dezvoltă capacitatea de vedere bifuncţională a câmpului nostru biofizic N. Aceasta înseamnă că percepţia noastră N poate privi la lucruri ca obiecte fizice sau poate privi la câmpul energetic (aspecte biofizice sau psihotronice). Pentru un spion psihic, o persoană are două imagini, cea fizică, cea obişnuită, şi cea biofizică, cea a câmpului energetic. Cea pe care o privim depinde de intenţiile noastre.

8. Atenţia. Din primele exerciţii te vei lovi de problema acurateţei. Ingo Swann a declarat că la persoanele neantrenate o acurateţe de 15% este normală. Dacă reuşeşti să-ţi îmbunătăţeşti această acurateţe în N, atunci ai reuşit să creşti numărul de psi-gene sau eşti în cadrul unor cursuri de N. Pentru îmbunătăţirea acurateţei trebuie să rezolvăm problema stresului.

] Aşa cum am văzut, stresul cauzează o atenţie haotică, distruge potenţialul N, neagă eficienţa mentală şi creşte entropia sistemului biofizic. Deoarece corpul şi mintea sunt legate, haosul şi separarea în această interfaţă cauzează boli şi blochează N. Primul pas este de a optimiza imaginea personală despre sine şi de a schimba reacţiile la stimulii de mediu, în dorinţa de a tăia haosul (distrugerea entropică).

8.1. În acest exerciţiu te relaxezi şi te vizualizezi într-un mod adecvat. Cu ochii minţii începi să listezi caracteristicile tale individuale şi reacţiile emoţionale la diverse situaţii.

Caracteristici pozitive:	Caracteristici negative:
muncă asiduă	* stresat
demn de încredere	* uşor de mâniat
modest	* ambiţios

Lista de mai sus reprezintă o persoană imaginară care gândeşte despre sine însăşi.

Acest exerciţiu este important deoarece te face conştient de tine însuţi şi încep să-ţi fie trezite câmpurile biofizice din funcţionarea morfogenetică spre conştientizarea unor locaţii îndepărtate, în acest proces, aceste câmpuri devin conştiente de tine. Este de asemenea important ca tu să devii conştient de programele mentale din capul tău, astfel ca să poţi curăţa fiinţa ta de numeroasele mime negative care îl fac pe om limitat în capacităţile sale, astfel că noi nu putem să desfăşurăm N

asemenea cum strămoşii noştri vânători-culegători o făceau. Trebuie să devenim conştienţi de aceste mime astfel ca să le putem optimiza pentru N.

9. În acest exerciţiu începe reprogramarea ta cu noi mime şi software prin luarea deciziei a ceea ce doreşti să fii şi ceea ce nu doreşti să fii.

CE DORESC SĂ FIU:	CE NU DORESC SĂ FIU:
— Un spion psihic	un orb psihic
— Empatic	Inconştient a ceea ce simt persoanele jurul meu
— Intuitiv	Incapabil să citesc lumea

Lista anterioară este un exemplu de ceea ce o persoană normală poate să se programeze.

10. În următorul exerciţiu începi să vizualizezi că dispui de abilitatea de a fi conştient de câmpurile tale biofizice. Vizualizează câmpul tău N, asemănător cu al unei fantome. Acesta părăseşte corpul şi călătoreşte spre locaţia pe care ai hotărât-o.

10.1 Tu poţi proiecta câmpul tău N în afara corpului. Vizualizează-l părăsind corpul şi examinând camera în care te afli din punctul său de vedere.

10.2 Câmpurile tale biofizice vor deveni conştiente de evenimente ce se petrec la distanţă. Vizualizează câmpul tău N plecând din corpul tău, mergând spre locul pe care l-ai ales. Priveşte ceea ce vezi acolo, ceea ce se întâmplă la acea locaţie îndepărtată.

11. În următorul protocol se foloseşte muzică baroc. Cercetătorii parapsihologi din est au descoperit că această muzică lentă, repetitivă, ritmică aduce în mod natural

ascultătorul în starea alfa. În această stare, creierul funcţionează mult mai eficient. Prin această metodă limbile străine pot fi învăţate în şase săptămâni.

11.1. Odată ce dispui de aceste colecţii de muzică baroc, ascultă muzica în timp ce repeţi protocoalele 1 – 10. Observă cum eficienţa N se îmbunătăţeşte şi că îţi este mai uşor să contactezi câmpurile biofizice. Muzica baroc dezvoltă reţelele neuronale care funcţionează în stare alfa şi printr-un proces de feedback pozitiv conduce creierul operatorului ele N să fie conectat într-un mod care permite vederea psihică.

Acum se poate introduce prima regulă a N: *cu că undele creierului sunt mai joase, cu atât mai eficientă este funcţionarea câmpurilor biofizice.* Aceasta se datorează faptului că frecvenţe joase consumă puţină energie care va fi disponibilă pentru N.

11.2. Muzica baroc, continuând să se audă în surdină, va începe antrenamentul în starea alfa. Acesta va facilita N a oricărui sit de interes. Prin această metodologie se poate începe creşterea N de la 15% acurateţe, de care dau dovadă operatorii neantrenaţi.

11.3. Alege un loc pentru N care te interesează şi începe să priveşti pentru orice lucru care atrage atenţia conştientului biofizic. Prin locurile N care te interesează, atenţia ta este păstrată la un nivel înalt, care îi amplifică eficienţa. Păstrează un jurnal al N şi observă progresele pe care le faci, pe măsură ce îţi perfecţionezi tehnica.

12. Repetă apoi practica pentru creşterea acurateţei: prima dată utilizează N pentru a găsi o persoană în casa sa, apoi telefonează-i pentru a vedea cât ai fost de eficient.

13. Apoi, roagă un prieten să ascundă un obiect în casa sa şi utilizează N pentru a-l găsi.

14. Utilizează N pentru a călători spre o locaţie aflată la distanţă şi priveşte pentru detalii pe care să le poţi

controla când vei face o vizită în acel site.

15. În final, N fenomene ciudate, locuri sau alte lucruri de interes pentru tine.

ERV avansat

Pentru activităţi de tip ERV avansat este necesară starea teta. Obţinerea acestui nivel de relaxare solicită apelarea la tehnici speciale. Atât americanii, cât şi ruşii care practică ERV utilizează biofeedback-ul şi! monitorizarea EEG pentru atingerea acestei stări. Prezentăm în continuare o tehnică specializată de atingere a stării teta fără biofeedback electronic.

Sistemul de stres al creierului

La început să analizăm procesele relative la stres care fac ca diverse persoane să atingă cu dificultate stările de relaxare alfa şi teta. În creier, vechile şi noile structuri sunt încorporate într-un mecanism prin care organismul poate răspunde la stres. Structura creierului este legată la structurile reptiliene care sunt moştenite din cele mai vechi timpuri. Din sistemele neurologice ale reptilelor au evoluat structurile creierului mamiferelor, cele mai avansate zone ale creierului. Structurile reptiliene sunt înglobate în sistemul limbic care la rândul său este înconjurat de cortex. Aceste trei structuri majore ale creierului sunt conectate intim între ele. Interacţiunile acestora controlează starea noastră de stres. Acest sistem este activat de orice stimul care este perceput ca o ameninţare. Noile mime, cum ar fi cele legate de învăţarea unei noi meserii, au un efect similar asupra sistemului de stres din creier. Cum are loc degradarea fiziologică mediată de stres a abilităţilor noastre fizice, mentale şi biofizice? Acest proces începe cu *locus ceruleus.* care este o parte din creierul reptilian. Comportamentul ritual, aderenţa la *status qito,* o ordine rigidă, supunerea inferiorilor şi dominaţia asupra acestora sunt factori cheie

care fac ca structurile reptiliene să activeze sistemul de stres al creierului. Pot fi incluse aici şi ataşamentul faţă de lideri. ideea că lumea materială este singura realitate, precum şi natura sa indistructivă.

Efectul net al factorilor expuşi este de reducere asupra stimulării sistemul de stres al creierului. Totuşi, natura nedeterministă a lumii moderne sapă la baza acestor factori, ceea ce reduce cantitatea de stimul necesară activării *locus ceruleus.* Deoarece această structură este strâns legată de „detonarea" sistemului de stres al creierului, omul modern este într-o stare perpetuă de stres.

Se poate deduce de aici importanţa lărgirii vederilor în lumea modernă, astfel ca fenomenele parapsihologice să apară ca o extensie a ştiinţei, ca prin intermediul acestora să se ridice pragul de stabilire a stării de stres al unei persoane afectate. Noile fenomene, atunci când sunt explicate în mod clar, cu exemple de cum ar putea îmbunătăţi viaţa noastră, scad nivelurile de stres prin aprinderea imaginaţiei. R ŞI PPNL sunt două astfel de idei. Ideea că prin câmp biofizic latent se poate creşte conştienta, ceea ce ar crea posibilităţi pentru interacţiuni la distanţă pentru spionarea psihică, se poate vindeca corpul şi se poate întârzia sau chiar inversa procesul de îmbătrânire, este o idee valoroasă care ne înfierbântă imaginaţia. Bazele ştiinţifice ale procesului de vindecare a corpului (materiei) prin efortul propriei minţi nu au fost până acum bine stabilite, deşi nimeni nu neagă existenţa acestuia. Cele expuse ar putea fi considerate ca o cale de demonstrare a acestui fenomen.

O explicaţie a N este necesară, deoarece nu multă lume înţelege mecanismele implicate, stresul modern obturând activităţile paranormale. ERV trebuie prin urmare să lărgească vederile lumii actuale prin extinderea

consensului comun asupra a ceea ce este posibil să se includă în psi-viziunea mediată prin câmpuri biofizice.

Detonatori ai sistemului de stres al creierului

Ştiinţa este instrumentul cel mai sigur pentru explicarea N, în momentul în care includem fenomenele N ca o ramură a biofizicii, pe care abia acum încercăm să o înţelegem. Invers, pentru dezvoltarea N la diverse persoane, trebuie să evităm acele lucruri care activează *locus ceruleus.*

1. Idei şi limbaj prost definite, între care cursantului îi este greu să găsească un fir director, astfel că aceste noi fenomene nu pot fi asimilate cu conceptul propriu despre realitate. Un prim exemplu în această ordine de idei este descrierea subiectivă şi limbajul ocult pe care îl utilizează fizica pentru a descrie fenomenele paranormale. Această descriere neştiinţifică a realităţii poate fi sau nu poate fi bazată pe adevăr, dar savanţii fac imposibilă decodarea, astfel ca să poată fi aplicată la ştiinţa convenţională. Aceasta conduce la scepticism.

2. Fenomene care văzute de cursant intră în conflict cu bunul simţ. Un exemplu ar putea fi ideea că vrăjitoarele zboară pe o coadă de mătură, despre care noi ştim că are proprietăţile aerodinamice ale unui bric.

3. Noi moduri de gândire care dărâmă părerile proprii despre sine-însuşi, făcând cursantul să se simtă minimalizat. Multe din grupările din New Age încearcă să coboare stima despre propria persoană a participanţilor, astfel ca acestora să li se poată spăla creierele, pentru a accepta dogmele cultului. Aceste culturi sunt prin urmare metode sigure de închidere a N şi a psi-fenomenelor pentru membrii respectivului cult. N şi psi le-ar permite să aibă propria concepţie despre realitate, să gândească prin propriul creier şi să pătrundă falsitatea şi întunecarea doctrinei cultului.

4. Practica N şi psi trebuie văzută ca un mijloc de a creşte părerea de bine despre sine a cursantului prin demonstrarea faptului că îi stă în puteri să fie un supraom. Părerea despre sine se adresează direct creierului reptilian. Dominaţia şi introducerea ordinii sunt părţi integrale ale programării creierului reptilian. Orice ridică autoimportanţa pe care şi-o acordă persoana, va reduce anxietatea şi stimularea sistemului de stres al creierului şi ca urmare persoana respectivă se va simţi confortabil. Prin urmare, este nevoie de o stimulare a autoimportanţei prin demonstrarea acestora că pot avea experienţe în toate domeniile N şi psi, pentru a avea reacţii pozitive. De fiecare dată când îşi vor aminti de N şi psi ei vor retrăi această stare plăcută fizică şi mentală. Aceasta asigură un feedback pozitiv al practicării N, ceea ce va face persoana să dorească astfel de experienţe şi să fie capabilă să implementeze aceste lucruri pe care le-au învăţat.

5. Dezvoltarea scopului de a deveni stăpânul minţii şi corpului unei alte persoane şi reprogramarea structurilor reptiliene ale creierului pentru N astfel ca acesta să fie fixat pe N, în această stare spionul psihic ignoră factorii de stres care în mod normal l-ar fi pus în stare de anxietate. Un bun exemplu de fixare a acestui scop pentru creierul de reptilă este crocodilul care va ataca dacă aruncă pietre în el sau va pleca. Totuşi dacă priponeşti o capră în faţa crocodilului înfometat, acesta va ignora hăituiala şi va ataca capra.

6. Evident, mimele N pot fi transmise prin organizaţii de către colegi. Comportamentul optimal demonstrat de operatorul N la locul de muncă poate fi copiat. Acest comportament asigură şi creşterea autoimportanţei.

În continuare prezentăm principiile autoimportanţei:

1. Acordă respect superiorilor fără să fii lingău. Fă-i să simtă că ei sunt mai presus decât ordinea impusă.

2. Tratează personalul din subordine ca egali, dar în acelaşi timp fă-i să ştie că tu ai ultimul cuvânt.

3. Ai întâlniri regulate în care, la insistenţa ta, mai tinerii tăi colegi să vină cu feedback-ul lor, pro sau contra, la ideile tale. Aceştia vor fi rugaţi să-şi exprime strategiile lor de ajutor pentru perfecţionarea activităţii. Astfel vei avea un feedback real fără ca subordonaţii sau tu să credeţi că te insultă atunci când spun adevărul. Astfel câştigi respectul colegilor deoarece admiţi că ideile tale nu sunt perfecte şi că eşti un om care cere ajutorul. De asemenea, îi faci să crească în propriii lor ochi, deoarece îi implici în procesul de decizie. Odată ce aţi fost cu toţii la un anumit curs al activităţilor, cresc şansele de implementare, deoarece au fost toţi incluşi.

4. Încalculează acest stil de muncă şi subordonaţilor.

5. Departamentul şi compania vor avea astfel de întâlniri în mod regulat. Acestea vor deveni sesiuni de feedback, în care se construieşte spiritul de echipă.

Desigur, mulţi cititori au recunoscut aici câteva elemente de ştiinţa managementului. Ideile noi care survin sunt pentru dezvoltarea R şi PPNI, locul de muncă trebuie folosit ca un mijloc de a încalcula noi mime care coboară nivelul bazai al sistemului de stres al creierului şi prin urmare sunt amplificate capacităţile N şi în general din domeniul psi. Noi ne petrecem o bună parte din viaţă la serviciu, astfel că este necesar să utilizăm timpul petrecut acolo pentru a ne obişnui cu modul N de gândire. În acest proces, cresc rezultatele obţinute la serviciu, iar munca nu mai pare atât de grea. Această energie biofizică poate fi atunci utilizată pentru a păstra corpul sănătos şi pentru a lupta cu succes împotriva diverselor maladii. Executarea acţiunilor enunţate anterior determină ca persoanele să urmeze ideile şi să execute dorinţele şefului. Astfel, stresul mental este anulat şi se îmbunătăţeşte sănătatea.

Rezultatul final se materializează în crearea unui spion psihic capabil care excelează la serviciu şi vine acasă plin de energie, pe care o poate folosi în N.

În următoarea secţiune ne ocupăm cu enunţarea protocoalelor pentru amplificarea ERV, care nu numai că anulează stările beta (stresate), dar şi induce starea teta şi stări pozitive care asigură însănătoşirea.

Protocoale pentru amplificarea ERV şi a altor aptitudini paranormale:

1. Relaxează-te folosind protocoalele de relaxare menţionate anterior.

2. Focalizează-ţi atenţia asupra talamusului, care este în sistemul limbic. Această parte a creierului controlează atenţia. Sistemul limbic, ca un întreg, controlează emoţiile, procesarea datelor, memoria şi elaborarea deciziilor.

3. Concentrează-ţi atenţia asupra talamusului şi vizualizează-te în centrul creierului.

4. Vizualizează-te în talamus cu o armă cu rază laser. Aceasta este reprezentarea mentală a voinţei tale care activează talamusul, ceea ce permite dezlănţuirea laserului mental declanşat din talamus.

5. Vizualizează laserul mental ca fiind foarte puternic astfel că dă foc talamusului, care devine o sferă de lumină care ilumineză întregul creier într-o explozie de lumină. Această lumină a laserului mental se numeşte *atenţie directa* şi are epicentrul în această zonă a creierului.

6. Controlează atenţia directă şi focalizeaz-o asupra structurilor reptiliene, direct asupra *locus ceruleus* Comandă *locus ceruleus* să închidă sistemul de stres al creierului. Atât de puternică este această rază a laserului mental, încât lumina sa poate reprograma centrii creierului.

7. Reprogramează *locus ceruleus* pentru a fi fixat pe N şi să ignore toţi factorii de stres deoarece aceştia

ameninţă viaţa prin focalizarea acestor gânduri spre structurile reptiliene cu puterea razei laserului mental.

8. Focalizează laserul mental asupra atenţiei directe din sistemul limbic. Observa hipotalamusul, căruia îi comanzi să coboare stimularea neurochimică şi electrică a sistemului de stres, astfel încât să atingi starea teta de conştientă.

9. Reprogramează hipotalamusul să ignore toţi factorii stresanţi, deoarece aceştia actual ameninţă viaţa. Un exemplu de cum să programezi aceste zone non-limbaj ale creierului este să vizualizezi starea ta de stres ca pe o uriaşă vezică de aer, care se dezumflă uşor pe măsură de ce te relaxezi.

10. Permite atenţiei directe să călătorească spre glanda pituitară şi să comande închiderea hormonilor de stres care induc starea de anxietate a creierului şi a trupului toată ziua. Vizualizează-te închizând fluxul acestor substanţe care induc stresul.

11. De la glanda pituitară urmăreşte căile hormonale către glandele suprarenale. Declanşează laserul mental spre aceste glande şi comandă-le să închidă sistemul de răspuns hormonal luptă-fugă şi să închidă feedback-ul pentru închiderea sistemului de stres al creierului. Comandă întregului sistem hormonal să închidă răspunsul (fugă-luptă) sistemului de stres al creierului. Cu cât sistemul limbic este mai mult inundat de răspunsuri pozitive prin utilizarea N. cu atât mai mult va fi diminuat răspunsul prin stres. Prin acest mijloc se dezvoltă un sistem feedback puternic care coboară nivelurile de stres ale corpului de fiecare dată când utilizăm N.

Protocoalele anterioare sunt printre cele mai puternice forme de management ale stresului, o concentrare a mijloacelor psihotronice utilizate de ruşi. Prin utilizarea acestora se obţin influenţe pozitive şi

asupra corpului, minţii şi câmpurilor biofizice.

S-a constat că energia utilizată de gânduri încreier şi în corpul biofizic este proporţională cu frecvenţa. În starea beta frecvenţa este în jurul a 28 de Hz atunci când eşti neliniştit, în starea teta frecvenţa este în jurul a 7 Hz. Aceasta înseamnă că prin operarea teta, persoana poate gândi utilizând un sfert din energia care este utilizată în starea beta. Fiind într-un aşa mod eficient de gândire, din punct de vedere energetic, persoana în teta are suficientă energie pentru a gândi de patru ori mai bine. Astfel poate gândi de patru ori mai repede sau de patru ori mai la obiect. Creşterea intuiţiei şi a inteligenţei permite spionului psihic să prospere în lumea afacerilor. Investitorul îşi poate spori profitul obţinut pe pieţele de capital prin utilizarea N pentru a vedea psihic ce este probabil să se întâmple în viitor pe piaţă. Implicaţiile financiare ale N trebuie să fie abordate în continuare.

Prin utilizarea numai unui sfert din energia care ar fi consumată atunci când eşti în starea da conştientă beta, psi-operatorul poate extinde timpul de gândire şi muncă de patru ori. Creşterea vigorii şi rezistenţei în munca fizică şi mentală determină ca o persoană N antrenată să îşi depăşească competitorii. Vigoarea şi inteligenţa astfel crescute pot fi folosite de asemenea în N. Psi-activităţile cer energie pentru a vizualiza informaţia care vine de la câmpurile biofizice. De asemenea, energia este consumată şi pentru deschiderea ferestrei acestor câmpuri biofizice. Energia de activare este foarte mare şi pragul necesar trebuie să fie disponibil pentru a permite câmpurilor biofizice să se combine cu câmpul pământului la frecvenţa rezonanţei Shumann. Când se realizează aceasta, câmpul biofizic este eliberat din PDF şi pot avea loc activităţi de N şi bilocaţia.

Ultimul pas în ERV, după încalcularea stării teta, este

de a vizualiza replicile perceptuale pe care le obţinem când încercăm N spre un sit de interes. De exemplu:

Simţuri	Percepţie
tactil	sunete
vizual	dur
metalic	zgomot de cabluri sunetul vântului
vizual	turn de oţel coloane de hotel

Adu-ţi aminte că la început trebuie să fii concentrat asupra datelor nevizuale, deoarece informaţia vizuală domină atenţia odată ce te-ai fixat asupra ţintei. Se poate crea o imagine mentală a atributelor silului astfel că putem să construim o imagine completă în mintea noastră a ceea ce poate fi. În cazul anterior ţinta a fost Turnul Eiffel. Se pot folosi protocoalele N pentru a construi replici perceptuale atunci când în preajma ta este o persoană care să te ghideze Prin activităţile ERV avansate.

Odată ce ai intrat în starea teta, poţi să repeţi Protocoalele şi exerciţiile ERV simplu, dar acum dintr-o stare de conştientă mai înaltă... Vei descoperi că N-ul tău a crescut odată ce eşti în teta. Îţi va lua cel puţin o lună de practică înainte ca să scurtezi protocoalele de relaxare pentru a intra în teta. Cu trecerea timpului starea teta va deveni din ce în ce mai uşor de dobândit, concomitent cu creşterea psi-capacităţilor, a funcţionării mentale şi a sănătăţii fizice.

Protocoale pentru începerea ERV

1. Starea teta este primul pas în stabilirea ERV.
2. Cunoaşterea mecanismelor sistemului de stres al

creierului implicate în coborârea ritmurilor creierului.

3. Dezvoltarea procesului de gândire focalizat (atenţie direcţionată).

4. Atenţia direcţionată poate fi utilizată pentru a se focaliza asupra sistemului imunitar sau pentru a ameliora cancerul, o metodă pusă la punct de Dr. Carl Simonton. Această arie de cercetări este cunoscută în literatura de specialitate sub numele de *Imunologie psiho-neurală paranormală.* În ERV, atenţia direcţionată este utilizată pentru reprogramarea sistemului de stres al creierului pentru a coborî frecvenţa din starea beta în starea teta.

5. Conştienta poate fi proiectată afară din corp. acesta este fundamentul N. Starea teta este uşa spre câmpul biofizic. În starea teta, câmpul biofizic rezonează cu rezonanţa Schumann a pământului. În această stare efectul negativ al PDF este anulat de câmpul biofizic mai puternic al pământului. Astfel, corpul biofizic va putea părăsi **corpul** şi va începe ERV. Atunci când conştienta se trezeşte în corpul biofizic, bilocaţia, conştienta fiinţei reale la obiectiv, începe. Aceasta este o stare analoagă cu visarea lucidă.

6. Înaintea începerii N, treci în revistă începuturile senzoriale pe care le obţii de la punctul indicat prin coordonatele de pe hartă.

7. Atenţia direcţionată fixată pe câmpul biofizic, care a fost trimis să identifice locurile, creează conştienta N**.** Utilizarea repetată a acestei conştiente dezvoltă fenomenul N.

8. Trimiterea conştientei biofizice să spioneze locurile de interes. Cu cât această tehnică a fost mai mult practicată, cu atât mai puternică devine atenţia N.

9. Ca exerciţiu se recomandă practicarea N asupra unor persoane cunoscute sau care îţi par a fi interesante. Aceasta conduce la perceperea de la distanţă.

10. În N avansat practicat de ruşi, atenţia direcţionată poate creşte până la un punct în care se pot spiona documente de interes şi chiar se pot accesa date din calculator.

Protocoale ERV superavansate *Luarea deciziilor în creier*

Sistemul limbic controlează voinţa oamenilor. Noi elaborăm decizii pe baza prelucrărilor de informaţii din sistemul limbic, apoi le raţionalizăm utilizând cortexul (materia gri, aflată în partea exterioară a creierului). Prin urmare, structurile limbice controlează comportamentul uman. Reprogramarea acestei zone a creierului este de cea mai mare importanţă pentru toate aspectele psi-performanţei.

Protocoale pentru reprogramarea centrilor creierului limbic pentru R V

1 Focalizează lumina laserului mental al atenţiei direcţionale, care este declanşat de talamus, asupra restului sistemului limbic şi comandă-i sistemului limbic să ignore toţi factorii de stres care nu ameninţă viaţa. Vizualizează voinţa ta înconjurând raza laserului mental, reprogrrarnând fiecare centru al creierului pe care îl atinge.

2. Scopul acestui exerciţiu este de a reuşi să fi capabil să încalculezi starea teta chiar în starea de veghe astfel ca să fii capabil să intri în rezonanţă cu frecventa Schumann a câmpului biofizic al pământului. Astfel, poţi prezenta aptitudini paranormale chiar atunci când trebuie să faci faţă PDF. Operând constant în starea teta, psi-operatorul devine din ce în ce mai detaşat de PDF-ul uman şi prezintă o latenţă psi din ce în ce mai mare. N este

prima dintre aceste abilităţi, urmată de simţirea de la distanţă şi apoi de influenţarea de la distanţă.

Pentru a reprograma sistemul limbic:

a. reprogramează talamusul pentru a amplifica atenţia ta şi pentru a produce laserul mental de care este nevoie pentru atenţia direcţională; b. reprogramează hipotalamusul pentru a diminua nivelul de stres bazai la teta prin focalizarea laserului mintal asupra acestui centru nervos din creier, cu dorinţa de a închide starea de anxietate; c. reprogramează amygdala, centrul plăcerii din creier, să activeze receptorii de plăcere de fiecare dată când execuţi N, astfel ca sistemul limbic să fie inundat cu emoţii pozitive în astfel de situaţii. Astfel, se stabileşte un sistem de feedback pozitiv prin care sistemul limbic obţine stimuli emoţionali pozitivi de fiecare dată când practici N. Deoarece sistemul limbic controlează procesul de luare a deciziilor, aceasta va implica motivarea să practici mai mult N; pe măsură ce timpul va trece, sistemul limbic va încorpora N în portofoliul de simţuri şi astfel vei dispune permanent de un al şaselea simţ; d. priveşte sistemul limbic ca un întreg şi analizează conexiunile acestuia cu cortexul şi cerebelul: concentrează-te asupra lobilor temporali, care sunt asociaţi cu N; programează-i să permită N; prin aceste conexiuni alimentează restul creierului cu stimul i emoţionali pozitivi via transmiţători neurochimici şi semnale neuroelectrice, până la un punct în care creierul trăieşte o condiţie de transă orgasmică de fiecare dată când practici N; e. prin practica aceasta creierul poate fi condus spre niveluri din ce în ce mai joase de teta; după un timp se ajunge la delta care permite conexiuni din ce în ce mai puternice cu câmpurile biofizice ale pământului; astfel se poate atinge starea elevată asemănătoare intrării în transă cu care se lucrează în Rusia de către cei ce influenţează de la distanţă; astfel de

stări mai sunt atinse şi de maeştri yoga, care şi-au dezvoltat controlul asupra propriului corp, precum şi al lumii care îi înconjoară.

3. Reprogramează-ţi cortexul temporal pentru a executa simulări de N şi pentru a prelucra datele obţinute care sunt foarte complexe. Vizualizează-te în această zonă a creierului şi imaginează-te reprogramând acest centru al creierului ca şi când acesta ar fi un calculatorul care execută orice comandă pe care i-o dai. Deschide toate zonele conexului pentru a amplifica capacităţile de prelucrare a datelor până la nivelul tesla, în care poţi vizualiza scenarii complete, diagrame, circuite etc. Acest nivel poartă numele genialului Nicola Tesla, geniul electricităţii, care ar fi putut vizualiza circuite complete în capul său şi aparate în forma lor schematică, cu o precizie mergând până la sutimea de milimetru. CI obişnuia să stea într-un fotoliu, să închidă ochii şi să proiecteze schemele aparatelor electrice cu ochii minţii. Avea într-o mână o bilă mare care avea sub ea o tavă. Atunci când adormea bila cădea în tavă cu zgomot şi îl trezea. Printre aparatele descoperite de Tesla este şi bobina, care îi poartă numele şi care este folosită în aparatele anti-RV. De asemenea, transmiţători i lui Tesla au fost folosiţi ca raze ale morţii de armata americană pentru apărare strategică împotriva rachetelor balistice şi împotriva OZN-urilor.

Când se utilizează pentru prima dată această forma avansată de ERV se recomandă să se utilizeze procedeul lui Tesla cu bila în mâna dreaptă şi o tavă poziţionată dedesubt, Bila va cădea în tavă atunci când adormi, în timpul perioadei când eşti în teta şi ERV.

Reîntoarce raza laser a atenţiei direcţionate spre glanda pituitară şi comandă-i glandei tale să închidă sistemul de stres al creierului, de fiecare dată când conexul execută simulări N sau procesări de date. Atenţia

direcţională este apoi focalizată asupra sistemului limbic pentru a comanda acestor centri nervoşi din creier să inunde creierul propriu cu emoţii plăcute, de fiecare dată când îţi dezvolţi capacităţile cortexului. Această acţiune produce un ciclu cu feedback pozitiv care va face ca dezvoltarea cortexului în aceşti parametri să fie permanentă. Această tehnică amplifică puterea minţii într-un mod care este similar cu metodele psihotronice utilizate de ruşi.

Întoarce-ţi raza laser a atenţiei direcţionate către structurile reptiliene ale creierului tău şi comandă câmpurilor biofizice N să preia controlul asupra detonatorului sistemului de stres al creierului, astfel ca oricare ar fi factorul de stres care acţionează, niciodată să nu pierzi conexiunea cu vehiculul tău biofizic.

CAPITOLUL V
Metoda cinema[3]
(Televiziune)

Metoda cinema este o cale specializată de dezvoltate a capacităţilor N. în cadrul psi-activităţilor este esenţială încetarea sporovăielii interne, acea conversaţie internă pe care o avem în interiorul capetelor noastre. Metoda cinema, este importantă deoarece constituie un mijloc prin care se poate curăţa mintea cuiva. Când privim ecranul de cinema încetăm să ne mai vorbim. Liniştea mentală este un iniţiator major al N, totuşi cel mai important fiind starea teta, aşa cum a fost descrisă în capitolul anterior.

De ce curăţarea (golirea, clarificarea) minţii ajută N? Să ne imaginăm un spion psihic care îşi proiectează conştienta sa asupra obiectivului. Câmpul biofizic

3 Conform algoritmilor specialistului Tim Rifat.

transmite informaţia înapoi creierului. Un spion psihic care gândeşte constant la alte lucruri nu va recepţiona în cele mai bune condiţii informaţia N.

Curăţarea minţii de discuţiile interne se realizează prin focalizarea atenţiei, folosind metoda atenţiei direcţionate. Atenţia direcţională este utilizarea ghidată a percepţiei pentru a permite N. Această tehnică imită activitatea de privire la cinema sau la TV. Prin simularea fixării atenţiei ca şi când am privi la TV, se obţine un mijloc important de realizare a N. Odată ce atenţia direcţională a fost stabilită, aceasta se poate utiliza pentru a ne focaliza asupra informaţiei pe care corpul biofizic ne-o transmite în timpul unei sesiuni N.

Ca prim exerciţiu încearcă să opreşti gândirea ta pentru 10 secunde. Vei observa că liniştea mentală este dificil de obţinut. Motivul este că mimele cu care suntem infectaţi încă de la naştere ne condiţionează de la naştere Revederea constantă a vieţii noastre şi a experienţelor prin care trecem printr-un dialog mental non-stop este o norma a oamenilor. Părinţii şi bunicii noştri ne-au transmis această mimă. Mimele reconfigurează reţelele neurale din creier astfel că programele minelor devin ataşate la sinapse şi la celulele creierului. Astfel, creierul ne forţează să ne vorbim nouă înşine în lumea mentală şi ne blochează astfel semnalele paranormale subtile pe care le primim.

Metoda cinema este o tehnică importantă şi puternică deoarece utilizează mima potentă de a privi la televizor pentru a eradica mima de sporovăială internă. Deoarece ambele mime sunt deosebit de puternice, ele se închid una pe cealaltă, provocând liniştea mentală de care este nevoie pentru o legătură clară între câmpul biofizic şi creierul corpului fizic.

Această legătură este deschisă prin utilizarea CRV, care devine apoi o uşă atunci când se practică ERV. N este

cel mai puternic iniţiator al psi deoarece este o psi-activitate vizuală şi angajează mima „privind TV şi filme”. Mulţi oameni au privit câteva ore zilnic la TV încă din copilărie. Persoanele de peste 50 de ani nu au privit televizorul, în majoritate, decât la vârste de peste 10 ani. Astfel această mimă la aceste persoane este destul de slabă, deoarece reţeaua neurală a creierului este instabilă de la naştere şi până la 5 ani. Însă majoritatea oamenilor mai tineri au fost puternic condiţionaţi de televiziune, astfel că aceasta este o bună tehnică de învăţare a N pentru ei, o tehnică care te permite să aibă televiziunea mentală în ochiul minţii arătându-le imagini N.

Când cineva învaţă N, este dificil să obţină starea mentală necesară deoarece suntem înconjuraţi de persoane care iau în derâdere conceptul de psi. În Rusia există o stare de lucruri diferită, lumea cunoaşte despre existenţa psi, astfel că toţi vor să afle la ce performanţe în domeniul N s-a mai ajuns. Din păcate, aceste activităţi sunt activităţi pur militare, astfel că erau strâns controlate de KG ŞI GRU. în prezent, orice persoană din Rusia poate învăţa N.

Protocoale ale metodei cinema

1. La începutul practicării metodei cinema, este nevoie de construirea unui ecran de cinema mental în ochiul minţii.

2. Acest ecran de cinema este desenat în direcţia acelor de ceasornic cu o flacără albastră de către laserul mental al atenţiei direcţionale, puţin înaintea trimiterii câmpului biofizic spre obiectiv.

3. Ecranul este umplut cu focul albastru, apoi devine transparent pentru a recepţiona imaginile N. Acest lucru pare dificil de realizat, însă acest exerciţiu nu face altceva decât să deschidă televiziunea mentală a creierului, astfel

ca să poţi folosi ecranul pentru a privi imaginea emisă de câmpul biofizic, care se află la obiectivul care trebuie supus N.

Deoarece atenţia direcţională este atât de importantă pentru metoda cinema, în continuare vom prezenta câteva detalii asupra acesteia.

Atenţia direcţională

Atenţia direcţională este o stare a minţii relaxată, focalizată, centrată asupra unei funcţii specifice. Este un instrument important pentru comutarea pe off a sistemului de stres al creierului, pentru a iniţia starea teta de conştientă Cum am putut vedea în capitolul anterior, stresul distruse eficienţa, în timp ce mintea clară dezvoltă eficienţa N. Pentru aceasta, prima şi cea mai importantă utilizare a atenţiei direcţionale este de a vizualiza zona din creier numită *locus ceruleus* şi de a-i comanda să nu mai declanşeze sistemul de stres al creierului. Astfel spionul psihic se va relaxa şi va intra în starea teta chiar când este treaz. În continuare, vom prezenta câteva tehnici biofizice pentru a realiza cele de mai sus.

Protocoale ale atenţiei direcţionale

Ca un exerciţiu practic, vizualizează-te în *locus ceruleus.*

Odată ce ţi-ai focalizat atenţia direcţională în interiorul cerebelului, comandă-i *locus ceruleus* să ignore orice nu ameninţă viaţa şi nu îţi suportă ţelurile.

Vizualizează ţelurile tale ca şi când le-ai realizat. Treci în revistă, în ordine cronologică inversă, aceste obiective, începând cu scopul de a rămâne în viaţă şi ajungând la ţelurile curente, din viaţa de zi de zi. Pe măsură ce experimentezi acest exerciţiu vei fi în stare să mai faci un pas spre îndeplinirea acestor obiective.

Simte starea neurochimică pozitivă pe care o realizezi prin aducerea creierului reptilian în deplină

armonie cu restul sistemului de stres al creierului.

Comandă-ţi să simţi această stare pozitivă de fiecare dată când faci ceva pentru realizarea scopurilor tale şi/sau practici N. Vom folosi astfel feedback-ul pozitiv pentru realizarea scopurilor şi a N, astfel aceste activităţi nu vor fi dificile, ci plăcute şi revigorante.

Serie de tehnici pentru facilitarea atenţiei direcţionate a. Exerciţiu de respiraţie. Inspiră aerul pe nas. Diafragma va cobora. Stomacul se ridică. Expiră prin nas. Diafragma se ridică, stomacul coboară. Această tehnică creşte capacitatea plămânilor şi induce scăderea ritmului bătăilor inimii şi se stimulează nervii care au terminaţiile în nas şi sunt conectaţi la creier. Acest exerciţiu conectează atenţia direcţională la corp, lucru pe care l-am uitat odată cu înaintarea în vârstă. Conştienta corpului este vitală pentru perceperea de la distanţă.

b. Practică atenţia direcţională asupra unui sit pentru N în timp ce asculţi muzică barocă într-o atmosferă relaxată. Astfel se stimulează ritmurile alfa ale creierului, creşte potenţialul de învăţare şi se dezvoltă memoria. Creierul asociază atunci atenţia direcţională cu un sentiment de relaxare şi astfel corpul va simţi nevoia de atenţie direcţională. Prin această metodă de feedback pozitiv, atenţia direcţională este rapid încalculată.

c. Atenţia direcţionată se va concentra asupra pulsului sau se poate folosi un monitor al inimii pentru a fixa atenţia direcţională asupra bătăilor inimii, încearcă să cobori ritmul bătăilor inimii astfel încât să asociezi atenţia direcţională cu o stare de relaxare a întregului corp. Acest exerciţiu încalculează starea alfa profundă şi este vital pentru perceperea şi influenţarea de la distanţă, atunci când este utilizată pentru influenţarea bătăilor inimii la alte persoane. Un puls slab are un efect puternic asupra stărilor interne ale corpului, automat încetinind ritmurile

undelor creierului. Invers, sunete tari, haotice au un efect negativ, destabilizator asupra minţii.

7. Atunci când eşti la serviciu este bine să fii în starea teta, astfel încât să poţi face apel la puterile psi. Se prezintă mai departe tehnica generală care poate fi folosită ori de câte ori ai nevoie să fii relaxat, dar în acelaşi timp în alertă maximă, cum ar fi în N.

Focalizează mintea ta asupra corpului. Relaxează muşchii de la călcâie la cap. Acesta este protocolul dat în capitolul anterior.

Atenţia directă focalizată pe memoria scenelor pozitive provoacă o scădere a **nivelului** de stres. Creierul este conectat la corp prin sistemul nervos. Creierul declanşează impulsuri care pot cauza producerea neuropeptidelor care vor fi eliberate în toate părţile corpului din terminaţiile nervoase. Aceasta implică următoarele: starea minţii este reflectată de toate părţile corpului. Într-un articol din *Scientifte American,* intitulat *Interacţiunea minte – corp în timpul bolii,* Esther Sternberg arată cum sistemul de stres al creierului este inima sistemului imunitar. Metodologia pentru controlarea sistemului de stres, prezentată în capitolul anterior, stă la baza unei noi abordări pentru controlarea sistemului imunitar. Aceasta este baza pentru PPNI, utilizarea pozitivă a tehnologiei influenţării de la distanţă pentru amplificarea răspunsului sistemului imunitar la o serie de boli grave, cum ar fi cancerul.

Metoda cinema – un mijloc de a discuta cu corpul tău

Influenţarea de la distanţă, perceperea de la distanţă şi vederea de la distanţă depind de stăpânirea atenţiei direcţionale. Odată ce s-a reglat atenţia direcţională, metoda cinema permite comenzilor să fie transferale vizual către toate părţile corpului. Astfel, metoda cinema poate fi

văzută ca un translator universal, permiţând minţii conştiente să contacteze şi să controleze zonele creierului şi ale corpului prin metode vizuale, aşa-numitele tehnici de autovizualizare.

Protocoalele de începere a atenţiei direcţionale

1. Concentrează atenţia direcţională asupra talamusului. Talamusul este organul atenţiei şi se află în creier. Creierul poate fi gândit ca fiind alcătuit din trei regiuni. Cea mai primitivă regiune înconjoară măduva spinării şi este numită trunchiul cerebral sau creierul reptilian, sistemul limbic şi trunchiul cerebral. Această parte a creierului este asociată cu emoţiile, memoria şi atenţia şi este conectată la talamus. Prin fixarea atenţiei direcţionale asupra talamusului se poate reprograma această parte a creierului, pentru a cuprinde atenţia şi calitatea acesteia. Modul de viaţă actual şi televiziunea au provocat o diminuare a cuprinderii atenţiei, ajungând în unele cazuri, până la 20 de secunde. Pentru a progresa în N, trebuie fixată atenţia pe obiectiv şi trebuie îmbunătăţită calitatea acesteia până se ajunge nivelul de rază laser coerentă care este nivelul atenţiei direcţionale. Atenţia direcţională permite cursantului N să înveţe cum să-şi dezvolte câmpul biofizic din latenţa morfogenetică pentru a deveni conştient de ceea ce îl înconjoară (cunoştinţa primară), în care conştienta poate părăsi corpul şi poate spiona situri îndepărtate.

Vizualizează eul tău mental (personalitatea) din talamus.

Obţine o măturăă mentală şi curăţă toate blocajele şi filtrele de date.

2. Comandă talamusului să permită funcţionarea tuturor senzorilor de date. Mergi sistematic prin toate cele Şase simţuri (vederea de la distanţă – N/percepţia extrasenzorială – ESP fiind cel de-al şaselea) şi curăţă

toate canalele de dale. Vezi atenţia la ea o stea centrată în talamus. Comandă acestui epicentru al atenţiei să emită o lumină albă strălucitoare a percepţiei în talamus, care devine coerentă şi focalizeaz-o în lumina laserului mental al atenţiei direcţionale. Comandă acest laser mental să ilumineze. Întregul talamus şi comandă atenţiei tale să se focalizeze c-o atenţie direcţională asupra obiectivului N.

3. Comandă talamusului să:

— Ofere o anvergură nelimitată atenţiei;

— Elimine programele negative care limitează atenţia

— Angajeze toţi neuronii neutilizaţi şi reţelele neuronale pentru a amplifica atenţia direcţională;

— Eleveze atenţia direcţională pentru a fi fixată pe N, datele fiind primite de vehiculul biofizic.

4. a. Utilizează laserul atenţiei direcţionale pentru a înscrie pe un ecran de cinema linii de un albastru aprins, desenate în direcţia acelor de ceasornic în ochiul minţii. Acesta este ecranul de cinema pe care vei vedea imaginile N transmise de câmpul biofizic al Iau care a fost fixat pe obiectivul dorit.

b. Odată ce a apărut ecranul de cinema, umple-l cu o lumină albastră aprinsă. Vei vedea ecranul albastru cu o energie care palpită, care acum se confruntă cu privirea ta mentală.

5. Poţi apoi să vizualizezi atenţia direcţională călătorind de la talamus prin ecranul de cinema care este uşa spre câmpul biofizic. Vizualizează ecranul care devine transparent, un mediu perfect pentru informaţia pe care o culegi din câmpul biofizic. Această practică iniţiază cunoştinţa biofizică devenind conştientă de lumea din afară. Ecranul mental de cinema poate fi gândit ca o intrare în lumea psi. Prin păşirea prin aceasta, atenţia la poale fi transportată oriunde doreşti.

6. Practică N din această stare de cunoştinţă.

Utilizează această poartă magică şi proiectează-ţi conştienta spre locurile pe care doreşti să le vezi psihic. Prin practică perseverentă, de fiecare dată când vei angaja atenţia direcţională asupra ecranului de cinema, creierul tău şi câmpurile biofizice se vor angaja automat în programul metodei cinema. Printr-un ciclu feedback, practica atenţiei direcţionate va fi din ce în ce mai eficientă pentru ERV.

7. Utilizează atenţia direcţională pentru a înscrie pe ecranul de cinema câmpul tău biofizic şi va călători spre ţintă pentru N. Odată fixat pe obiectiv, comandă câmpului biofizic să transmită informaţia, via calculatorul său cuantic către creier, la ecranul de cinema.

8. Relaxează-te în starea teta prin utilizarea protocoalelor de relaxare ale sistemului de management al stresului din creier. Cu cât vei fi mai relaxat, cu atât mai clară va fi imaginea recepţionată. Odată ajuns în teta, va apărea imaginea obiectivului.

9. Această tehnică poate fi utilizată pentru a intra în bilocaţie, când le vei simţi la locul obiectivului ca şi când ai fi într-un vis lucid.

David Morehouse descrie bilocaţia în felul următor:

„O curbură a spaţiului şi a timpului. Este ca şi când ai aduce evenimentul la tine fără ca tu să ajungi vreodată acolo, atunci când îl interceptezi. Este omniprezent pe timpul traversării înapoi şi înainte în continuu spaţiu-timp. Asta înseamnă că eşti peste tot în acelaşi timp. Astfel singurul mod în care poţi fi peste tot în acelaşi timp se datorează faptului că peste tot este acolo unde te afli. Astfel curbura spaţiului este cea mai bună abordare pe care pot să o fac, ca o armonică care se pliază spre ea însăşi, în timp ce tu stai pe loc. Eu am fost învăţat să cred că este ca paginile unei enciclopedii. Există pagini care sunt separate dar care rămân în carte fiind legate de

cotorul cărţii. Cotorul corespunde inconştientului”.

Pentru a putea observa mai bine cât de utilă este atenţia direcţionată, să analizăm următoarea aplicaţie.

Protocoalele rezolvării problemei

Adună cât mai multă informaţie posibilă în cunoştinţa normală.

Alimenteaz-o din subconştient via atenţie direcţională pe timpul stării alfa.

Uită problema şi întoarce-te la ea mai târziu utilizând atenţia direcţională.

Soluţia va veni la tine într-o scânteiere a imaginaţiei poate săptămâni de zile mai târziu.

Dezvoltă ideea pe timpul meditaţiei pentru a o optimiza. Un exemplu este descoperirea benzenului de Kekule. El a visat un şarpe muşcându-şi propria coadă şi într-o clipă de inspiraţie chimistul a avut un salt calitativ şi a schimbat lanţul într-o structură inelară a componentelor chimice. Până atunci moleculele organice erau gândite a forma lanţuri, nu inele.

Lui Arhimede i-a venit ideea de a testa dacă coroana regelui era din aur în timp ce visa în baie. Regele grec din Antichitate credea că minunata sa coroană din aur fusese tratată cu argint, astfel că l-a rugat pe marele savant din acea vreme, Arhimede, să investigheze. Arhimede era în mare dificultate. Nu găsea niciun mijloc de a determina dacă într-adevăr coroana era din aur pur, fără să o strice. În timp ce era în baie i-a venit însă ideea de rezolvare a problemei şi imediat a ieşit în stradă strigând „evrika”, am descoperit soluţia. A cântării coroana şi a făcut rost de o cantitate de aur câtă greutate avea coroana. A plasat coroana într-un bazin cu apă şi a măsurat înălţimea la care se urca apa. Dacă coroana ar fi fost din aur pur, o cantitate egală de aur pur ar fi dezlocuit o aceeaşi cantitate de apă, deci nivelul la care s-ar fi ridicat apa ar fi fost acelaşi. Cum

nivelurile de apă au fost diferite, Arhimede a putut spune cu certitudine regelui că, evident, coroana fusese aliată cu argint, acesta având o densitate mai mică decât a aurului, ceea ce a condus la creşterea volumului coroanei. Deoarece coroana avea un volum mai mare decât dacă ar fi fost făcută din aur, regele l-a pedepsit aspru pe aurar.

Utilizarea atenţiei direcţionale într-o zi încărcata

Timpul pierdut în trenuri, staţii, aeroporturi sau în unele momente la birou poate fi folosit pentru atenţia direcţională păstrând ochii deschişi. Se poate utiliza atenţia direcţională pe timpul desfăşurării unui concurs de golf sau a altui spori care permite vizualizarea corpului omenesc în acţiune prezentând o tehnică optimă. În Rusia, atleţii se antrenau şi prin vizualizarea performanţei viitoare cu ochiul minţii, înaintea desfăşurării concursului. Se recomandă utilizarea atenţiei direcţionale pe timpul zilei pentru a reîncărca bateriile prin eliminarea mimelor negative care au alunecai în minte. Elimină mimele care deja fixate golesc energia din corp, energie care ar fi putut fi folosită pentru deschiderea ferestrei spre câmpul biofizic care permite N. Cele expuse conduc la cele două reguli pentru N.

1. Să învăţăm să ne fixăm atenţiei asupra unor lucruri de care alte persoane nu vor să furi conştiente. Putem să ne concentrăm atenţia asupra lucrurilor pe care le selectăm. Vom vedea lucrurile aşa cum sunt, iar acurateţea va creşte pe măsură ce vom fi mai energetici şi mai *eficienţi, în sensul că vom dispune de mai multă energie pe care o vom folosi cu rezultate din ce în ce mai bune.*

2. Un adept N îşi alege scopurile în cadrul limitărilor h care este supus, prevalând condiţiile lumii în trăieşte.

Protocoale care leagă R y de starea emoţională

pozitivă

Focalizează atenţia direcţională asupra creierului.

Apoi focalizeaz-o asupra corpului, relaxând toţi muşchii de la călcâie la cap folosind protocoalele de relaxare.

Focalizează atenţia direcţionala asupra imaginii memorate cu o scenă pozitivă, încărcată emoţional.

Practică N asupra unui loc pe care îl cunoşti. Starea pozitivă a corpului pe care ai indus-o prin N va fi automat prelucrată de creier ca fiind rezultatul N. Acest fapt provoacă un ciclu feedback pozitiv care amplifică potenţialul N.

Putem acum formula a treia noua regulă pentru N:

3. *Se poate folosi atenţia direcţională pentru a sparge obiceiurile sau mimele haotice prin fixarea pe imagini, simboluri sau fraze memorate pozitive. Practică apoi N, legând reacţia pozitivă a corpului cu practicarea N, prin folosirea atenţiei direcţionate pentru a încalcula o nouă mima (obicei mental) care este bazată pe practicarea N.*

Aplicarea atenţiei direcţionale pentru rezolvarea problemelor prin utilizarea N

1. Aduna cât mai multă informaţie prin utilizarea N asupra unui obiect de interes.

2. Introdu aceasta în subconştient via atenţie direcţională pe timpul când acţionezi în starea teta. Focalizează laserul mental al atenţiei direcţionale asupra hipotalamusului care, aşa cum am văzut mai înainte, este parte a sistemului limbic al creierului, controlorul memoriei pe termen scurt şi lung.

3. Uită problema şi revin-o mai târziu la ea folosind atenţia direcţională pentru N asupra problemei.

4. Soluţia îţi va veni într-un moment de inspiraţie.

5. Dezvoltă ideea pe timpul folosirii N pentru a

optimiza soluţia. Apoi focalizează atenţia direcţională asupra lobilor prefrontali ai creierului unde au loc procesele cognitive mai complexe pentru a întregi datele într-un model mental coerent. Lobii prefrontali sunt parte a cortexului. Aici se dezvoltă ideile şi apar scânteile creative aduse în lumina minţii conştiente.

Noi folosim numai o mică pane din puterea creierului nostru. Estimările sunt într-o plajă de 0, 2% până la 10%. Cifra mai joasă este o estimare a lui Albert Einstein. Putem folosi atenţia direcţională pentru a deschide funcţia creierului spre niveluri de eficienţă mai înalte. Astfel noi putem nu numai practica N, dar şi amplifica inteligenţa spre niveluri pe care nici nu le bănuiam, starea de supergeniu.

Prin utilizarea atenţiei direcţionale şi a metodei cinema orice parte a creierului şi a corpului poate fi contactată şi reprogramată pentru N. Dezvoltarea acestei metode permite psi-operatorului să controleze toate aspectele creierului său, precum şi a funcţionării corpului. Aceasta conduce la apariţia unei noi ramuri a medicinii bazată pe autovizualizare pentru a vindeca corpul.

Protocoale N pentru derularea afacerilor

Pentru a stimula contactele de afaceri, interviurile şi strategiile de vânzări:

1. utilizează atenţia direcţională pentru vizualizarea situaţiei în care vei intra;

2. repetă scena pe ecranul de cinema în ochiul minţii tale până obţii succesul optim;

3. călătoreşte în timp utilizând N pentru a ajunge la evenimentul respectiv şi analizează ce se întâmplă;

4. utilizează influenţarea de la distanţă pentru a schimba situaţia până când sunt îndeplinite obiectivele tale

(vezi capitolul 9 care se ocupă cu influenţarea de la distanţă).

Suntem acum în măsură să formulăm o nouă regulă pentru N.

4. Acţiunile de vizualizare şi de simulare mentală (interacţiunea cognitivă) optimizează răspunsul tău şi creşte probabilitatea îndeplinirii succesului afacerilor. Aceasta se întâmplă legat de principiul ordinii totale, principiul simpatiei sau sincronicitatea acauzală şi acţiunea la distanţă, principiul conectivităţii.

Aceste principii vor fi explicate în amănunt în capitolele următoare.

N pe timpul zilei

1. În timpul orelor de serviciu ia o pauză de 5 minute, timp în care îţi îndrepţi atenţia asupra unei scene armonioase.

2. Călătoreşte spre scena actuală utilizând N.

3. Amplifică N prin utilizarea energiei adaptive de la mediu pentru a creşte conştienta N. Vizualizează un val de energie care umple câmpurile biofizice izvorând din scenă.

4. Aceasta ne conduce la formularea unei noi reguli a N.

5. *Ciclurile feedback ale atenţiei (pistele mimei) cresc din ce în ce mai mult energia pe parcursul zilei. Aceste mime deplasate din atenţia noastră de somn sau prin atenţia direcţională focalizată asupra unei noi mime cum ar fi R V (parţial executată pe timpul relaxării). Practicarea N este drumul perfect pentru a sparge aceste fixaţii negative. Astfel se eliberează energia care va putea fi folosită în N.*

Protocoale N pentru dezvoltarea intuiţiei în afaceri.

1. Exerciţiile executate numai ca o simulare în minte au un efect similar cu exerciţiul real al corpului. Poţi folosi aceste minute de exerciţii mentale într-o pauză de 5

minute pentru îmbunătăţirea performanţelor sportive (tenis, golf, caiac etc.). Utilizează ecranul cinema pentru a vizualiza fiecare aspect al sportului.

2. Repetă vizualizarea până când execuţi mişcările perfect.

3. Practică exerciţiul mental asupra ecranului de cinema până când mima devine obişnuită în creierul tău şi sistemul nervos. Acesta este un proces analog cu downloadul unui program.

Un exemplu de metodă mentală de programare este povestea prizonierului de război din Vietnam care a făcut tastatura unui pian din lemn. Când a fost eliberat, el putea să cânte la pian perfect, chiar dacă el nu practicase niciodată pe un pian adevărat în lunga sa perioadă de încarcerare.

Acest exerciţiu este o metodă bună de a dezvolta conştienta N. Deoarece câmpul biofizic este un calculator cuantic îl poţi programa ca pe un calculator obişnuit care îţi va permite orice acţiune. Acest exerciţiu îţi permite în plus să dispui de mai multă energie, deoarece întrerupe ciclurile epuizante ale atenţiei asupra mimelor negative în care putem aluneca aşa de uşor.

4. Utilizează exerciţiul mental de 5 minute pentru a activa atenţia direcţională. Utilizează această atenţie pentru activarea conştientei N biofizice. Execută aceasta prin activarea ecranului cinema mental. Vizualizează corpul biofizic ca pe o fantomă care priveşte la tine prin cealaltă parte a ecranului de cinema. Odată ce a fost stabilit acest lucru, permite atenţiei direcţionale să se focalizeze asupra câmpului biofizic şi comandă-i să părăsească corpul fizic.

5. Odată detaşat de corpul tău, lasă câmpul biofizic să meargă acolo unde doreşte. Această metodă permite focalizarea asupra intenţiilor inconştientului şi asupra

oportunităţilor care nu au fost întrevăzute. Câmpul biofizic poate emite spre ecranul de cinema menta! imagini ale scenei care se vor dovedi importante pentru tine, cum ar fi persoane care discuta despre viitorul tău.

O altă lege a N:

6. *Atenţia noastră este intim legată de autoimaginea noastră (supramima). Supramima este construită din toate mimele cu care am fost infectaţi chiar de la naştere.*

Datele pot fi procesate în creier într-o succesiune normală, liniară. Astfel doi plus doi egal patru. Prelucrarea poate fi însă şi laterală sau holistică, analogă prelucrării paralele. Exemple de acest tip sunt salturile în intuiţie, poeme Zeu, care aduc salturi în înţelegere şi scântei de inspiraţie ca ale lui Arhimede.

Utilizarea N pentru amplificarea energiei tale

1. Fixează atenţia direcţională asupra ecranului de cinema din ochiul minţii.

2. Permite câmpului biofizic să vină pe ecranul de cinema. Focalizează atenţia direcţionată asupra centrului câmpului biofizic şi trimite-o să n o zonă deosebită, cum ar fi Stonehenge.

3. Întăreşte câmpul biofizic cu energia adaptivă a acestui sit sacru prin vizualizarea energiei care curge de la Stonehenge spre el. Experţii în psihotronică ruşi energizează câmpurile lor biofizice într-o astfel de manieră.

Când se spionează de la distanţă (N) diferite locaţii, să ne imaginăm câmpul N biofizic culegând energia adaptivă din mediu pentru a umple cu carne corpul biofizic. Astfel se poate energiza câmpul biofizic pentru a realiza N extins de o bună calitate pe ecranul de cinema mental.

Pe baza N se poate începe schimbarea propriului eu sau a altor persoane prin reprogramare a supramimei

(autoimaginii) şi a mimelor. Aceasta percepere de la distanţă a propriilor mime eliberează energia biofizică şi dezvoltă funcţia creierului astfel ca să utilizezi mai bine câmpul biofizic. Aceasta înseamnă că ecranul mental de cinema obţine o imagine mai exactă de la câmpul biofizic.

A şaptea regulă a N

7. *Se pot realiza întotdeauna afaceri cu persoane, dacă reuşeşti să intri în contact cu fiinţa lor cu această intenţie. Vei convinge cu uşurinţa acea persoană că afacerea îi va fi profitabila. Conştienta ta va fi conectată la a lui, astfel că, dacă simulezi această negociere în minte, vei relua simularea de atâtea ori, până se termină cu succes. Negocierea va fi influenţată astfel că va ajunge la un rezultat pozitiv.*

Protocoale pentru influenţarea de la distanţă a afacerilor

Pe ecranul mental de cinema vizualizează negocierea viitoare şi persoanele cu care vei intra în contact.

Trimite câmpul biofizic spre persoana de contact şi discută telepatic cu aceasta. Discută cu acea persoană ca şi când ai face respectiva conversaţie faţă în faţă.

Repetă conversaţia până când decurge în modul în care doreşti. Utilizează câmpul biofizic să programezi această negociere ideală în câmpul biofizic al persoanei şi în creierul acesteia.

5. Pe timpul desfăşurării negocierii reale reaminteşte-ţi conversaţia mentală avută. Perceperea de la distanţă şi influenţarea persoanei fac ca probabilitatea de succes a negocierilor să crească foarte mult în comparaţie cu negocierea nepreprogramată telepatic.

Al şaselea simţ

Atenţia direcţională şi metoda cinema pot fi extinse pentru a cuprinde şi conştienta situaţională.

Aşa cum am menţionat mai înainte, aceasta este o

stare a creierului în care ambele sale emisfere lucrează egal şi sincron. Nu mai există haosul inerent în gândire şi totul pare mai real.

Protocoale pentru dezvoltarea celui de al şaselea simţ

1. Utilizează atenţia direcţională pentru crearea ecranului cinema mental în ochiul minţii tale.

2. Pe acest ecran de cinema reprezintă impresiile pe care câmpul tău biofizic le obţine pe timpul când este în afara corpului. Astfel poţi practica N în timp ce corpul biofizic este deasupra formei tale fizice. Astfel poţi să-ţi dezvolţi al şaselea simţ, având ochii în spatele capului.

Această tehnică îţi permite să afli când o persoană te priveşte. Rupert Sheldrake a desfăşurat o serie de cercetări în această direcţie. El a constatat că aproximativ 50% din populaţie ştie când este privită. Aceştia înregistrează semnalele subliminale care le arată că subconştientul lor este conştient de faptul că sunt în câmpul vizual al altei persoane. Acest al şaselea simţ psihic are o serie de avantaje în domeniul supravieţuirii, pe timpul când strămoşii noştri puteau astfel să-şi dea seama că sunt priviţi de animale sălbatice care le puneau viaţa în primejdie. Bărbaţii care nu aveau cel de-al şaselea simţ mureau înaintea celorlalţi, astfel că au supravieţuit cei cu psi-gene mai multe. Conştienta situaţională este numele ştiinţific pentru acest câmp de conştientă extinsă. Este comun la piloţii de avioane de vânătoare, echivalentul actual al vânătorului-culegătorului din timpurile străvechi.

Emisferele creierului

Emisfera stângă se ocupă cu gândirea liniară. Acesta este un procesor liniar care execută ideile, imaginile etc. În ordinea a, b, e… în ordinea în care au fost primite.

Emisfera dreaptă se ocupă cu procese de gândire neliniară, laterală. Aceasta execută o prelucrare paralelă,

de exemplu de la A la Z, de aici la b, apoi la z ş.a.m.d. Ochiul minţii pare să vadă viitorul în partea stângă a imaginii de pe ecranul de cinema mental. Imaginile din trecut apar în partea Dreaptă a ecranului. Aceasta se datorează aranjamentului fluxului informaţiilor din creier.

Fluxul imaginilor din partea stângă (viitor) spre partea dreaptă (trecut) este explicat prin faptul că partea dreaptă a creierului controlează partea stângă a corpului Deoarece această parte a creierului poate realiza procesarea paralelă, aceasta execută gândirea neliniară probabilistă care este utilizată în gândirea cu mai mulţi factori de nedeterminare care este folosită pentru prevederea viitorului.

Deoarece emisfera stângă a creierului este un procesor liniar şi prin urmare se ocupă cu variabile şi cu date cunoscute, aceasta va executa simulări ale evenimentelor trecute, precum şi reexecutarea unor programe. Deoarece aceasta controlează partea dreaptă a corpului, imaginile trecute sunt fixate pe partea dreaptă a ecranului de cinema mental.

Stângacii sunt „prevăzuţi” în mod opus.

Atunci când emisferele stângă şi dreaptă lucrează sincron, persoana simte că este în miezul problemei. Termenul corect este conştientă situaţională. Aceasta poate fi concepută ca o stare de conştientă intensificată în care stimulii spaţiali sunt direct integraţi cu intelectul, instinctul şi memoria.

Protocoale pentru biofeedback-ul mental prin vizualizare

1. Vizualizează ecranul mental.

2. Adu cursorul atenţiei direcţionale din partea stângă (viitor) a ecranului de cinema mental şi mută-l în partea dreaptă (trecut).

3. Vizualizează o scenă pozitivă, armonioasă sau

memoria trecută atunci când eşti cu adevărat fericit.

4. Încearcă să faci vizualizarea cât mai real posibilă, încorporând cât mai mult din cele 5 simţuri. Astfel se egalizează activitatea emisferei stângi şi drepte, ceea ce reprezintă o condiţie pentru operaţii mentale de înaltă eficienţă, cum ar fi N, şi se relaxează în timp ce se învigorează corpul.

Biofeedback-ul este calea simplă şi uşoară pentru optimizarea corpului şi a minţii.

Protocoale de bază pentru N-ul viitorului

1. Pentru a călători în viitor, este nevoie de activarea atenţiei direcţionale.

2. Vizualizează ecranul de cinema mental.

3. Focalizează atenţia direcţională asupra câmpului N biofizic.

4. Imaginează acest vehicul N curgând afară din corpul tău şi călătorind în stânga ta. Cu cât călătoreşte mai departe în stânga ta pe firul timpului cu atât circulă mai mult în viitor. La un moment dat, dorit de tine, se rupe firul timpului şi intri în viitor.

5. Spionează psihic viitorul şi păstrează înregistrări a ceea ce găseşti acolo.

6. Pentru a călători în trecut, urmează instrucţiunile de mai sus, singura diferenţa fiind faptul că vei călători spre dreapta în curentul timpului. Călătoreşte înapoi în timp spre evenimente trecute şi păstrează înregistrări cu descoperirile tale. În capitolul 6 vom detalia aceste principii.

Protocoale pentru N-ul viitorului

Cele ce urmează sunt aplicarea directă a protocoalelor de bază enunţate mai sus.

1. Atenţia direcţională poate fi fixată asupra N-ului

viitorului, pentru managementul timpului. Ajustarea a tot ceea ce este urgent în viaţa cuiva prin utilizarea N cu timp legat pentru a determina ceea ce o anumită persoană este pe cale să facă într-o zi, s-a dovedit a fi foarte util pentru cursanţi. Vizualizează-te ca fiind cunoscutul personaj din cărţile cu desene animate care se poate mişca cu viteze foarte mari pe ecranul mental de cinema în ochiul minţii tale. Treci cu viteză în revistă tot ce ai de făcut azi.

Aceste protocoale este cel mai bine a fi executate chiar înainte ca studentul (cursantul) să se ridice din pat, deoarece atunci este în starea alfa şi este în contact direct cu subconştientul. Utilizând atenţia **direcţională** pentru a rula viitorul pe ecranul de cinema mental pentru ziua care urmează, vei preprograma subconştientul tău pentru optimizarea activităţilor zilnice, astfel că în timpul zilei subconştientul tău va fi subtil obligat să urmeze acest drum. Această tehnică te va face conştient că noi toţi suntem afectaţi de mimele negative din subconştient, care ne conduc spre dezastru, întârzieri şi stres.

Noi toţi trăim în capetele noastre. Utilizează N al viitorului pentru a deveni conştient de feedback-ul pozitiv şi negativ de la „experimentul vieţii”. Evaluează cursurile acţiunilor astfel ca cineva să devină un lider orientat pe îndeplinirea scopurilor. Execută mai multe exerciţii ale creierului şi asupra conştientei ca şi când a-i efectua exerciţii asupra dezvoltării masei musculare.

Timpul pierdut în trenuri, în staţii, la aeroport sau timpul de ecart de la serviciu poate fi folosit pentru atenţia direcţională asupra N-ului viitorului arborilor de decizie pe care viaţa îi oferă. Acest N al rezultatului diferitelor decizii şi al modului în care acesta afectează viitorul nostru poate fi realizat prin trimiterea câmpului tău biofizic în fiecare viitor posibil care ar rezulta din variantele tale de **deciziile.**

Această practică poate fi realizată pe timpul zilei cu ochii deschişi. Prin aceste mijloace se pot evita deciziile greşite înainte ca acestea să fie elaborate. N-ul virtual asupra procesului de luare a deciziilor permite psi-adeptului să reuşească să se descurce în cele mai grele timpuri, în timp ce cei mai mulţi înregistrează eşecuri. O extensie interesantă a acestei tehnici este utilizarea sa spre a te conduce la cele mai bune, cele mai promiţătoare viitoruri, spre care nu ai fi îndrăznit să te îndrepţi dacă nu ai fi spionat prin N posibilităţile viitoare, deschise spre tine.

Memoria

Există două tipuri principale de memorie:

1. **Memoria declarativă,** în care informaţia are nevoie să fie adusă în mintea conştientă (de exemplu, reamintirea unui număr de telefon sau a numelui unei persoane);

2. **Memoria nondeclarativă,** care este parte a repertoriului tău şi nu este nevoie să fie rechemată în conştient de exemplu, lovirea unei mingi de fotbal, practicarea înotului, lovirea cu ciocanul a unui cui etc.).

Memoria declarativa

Este memoria pe termen-lung. Permite reamintirea a ceva ce dorim să vedem conştient acum şi să înţelegem ceea ce vedem. Acest tip de memorie este şi el de două tipuri:

1. *Memoria semantică:* reamintirea numelor, a cuvintelor etc. la comandă;

2. *Memoria episodică:* reamintirea evenimentelor specifice, a unor episoade şi perioade din experienţa trecută.

Memoria nondeclarativă

Aceasta este o memorie care este folosită inconştient, cum ar fi condiţionarea pavloviană. Aceasta este situată în cerebel.

Este o memorie de lucru. Un caz particular al acestei memorii îl reprezintă memoria pe termen scurt. Astfel este memoria numerelor de telefon care se pot reaminti numai o scurtă perioadă de timp. Un alt exemplu I-ar putea constitui titlurile articolelor din ziar recent citite. Există diferite tipuri de memorie pe termen scurt:

— *Ciclul fonologie:* reamintirea numerelor de telefon;

— *Memoria spaţială vizuală* (mişcarea obiectelor în ochiul minţii unei persoane); aceasta este memoria care trebuie pentru dezvoltarea N;

— *Memoria executivă centrală* care permite organizarea ideilor în memoria de lucru formând forme coerente şi ordonându-le; aceasta este o altă parte a memoriei pe termen scurt care trebuie antrenată pentru N.

Protocoale pentru utilizarea atenţiei direcţionale pentru explorarea sistemelor de memorie

Prin utilizarea atenţiei direcţionale începe explorarea tipurilor diferite de memorie pe care le posezi. Păstrează o înregistrare a tot ceea ce găseşti. Această practică dezvoltă reţele neurale în hipotalamus, precum şi conexiunile acestora cu alte părţi ale creierului. Se dezvoltă astfel, de asemenea, câmpurile biofizice spre conştienta primară, conştienta lucrurilor care sunt în afara câmpului energetic al corpului, cel ce permite N.

Relaxează-te prin utilizarea protocoalelor de management al stresului.

Creează ecranul de cinema prin folosirea atenţiei direcţionate.

Focalizează atenţia **direcţională** asupra fiecărui tip de memorie specific şi vezi ca imaginile să vină spre tine

pe acel ecran de cinema în ochiul minţii tale.

Utilizează această metodă pentru a permite memoriei să alunece în ochiul minţii, astfel ca acel câmp biofizic să poată încărca memoria pe care o deţine în calculatorul cuantic pentru a fi transmisă pe ecranul de cinema.

Prin această metodă poţi privi în catalogul memoriilor stocat în câmpul biofizic.

Trimite câmpul biofizic să spioneze de la distanţă un obiectiv, apoi treci la activităţile normale.

Comandă câmpului biofizic să se întoarcă la o dată mai târzie. **Revezi** memoria a ceea ce ai spionat de la distanţă în timp ce erai al serviciu, reexecutând imaginile pe care le-ai obţinut pe ecranul de cinema. Această metodă îţi permite să spionezi orice îţi pare de interes, chiar dacă nu ai suficient de mult timp la dispoziţie pentru N. S-ar putea asemăna această metodă cu înregistrarea unui program pe o casetă video urmând să o vizionezi mai târziu, în cazul de faţă însă este vorba de vizionarea psihică a programului pe care şi I-ai ales.

Lista protocoalelor pentru metoda cinema

1. Relaxează-te utilizând protocoalele de management al stresului.

2. Destinează lumina laserului mental ai atenţiei direcţionare în talamus. Atenţia direcţională explodează din centrul creierului în ochiul minţii şi creează ecranul de cinema. Reaminteşte-ţi să înscrii ecranul de cinema în direcţia acelor de ceasornic cu o rază laser de lumină albastră izvorâtă din laserul mental, apoi umple ecranul cu un foc albastru.

3. Odată construit ecranul de cinema, vezi câmpul biofizic care te priveşte prin acesta.

4. Vizualizează epicentrul atenţiei, partea eului din mintea ta, curgând din talamus, via legăturii atenţiei direcţionale, în centrul câmpului biofizic.

5. Direcţionează câmpul biofizic spre situl obiectivului şi comandă-i să emită imagini şi datele percepute, pe care le culege, pe ecranul de cinema.

6. Priveşte ecranul de cinema mental *şi* focalizează-l asupra imaginii care ţi-a fost transmisă de la situl obiectivului pe care I-ai spionat de la distanţă.

CAPITOLUL VI

Mimele un software mental pentru operarea programelor N[4]

Ideile se răspândesc în rândul populaţiei asemănător cu răspândirea virusului gripei într-o epidemie. Dr. Richard, un biolog eminent, a numit aceste idei contagioase *mime.* În literatura de specialitate acestor mime li se mai spune *viruşi* mentali. În antrenamentul pentru N, mimele pozitive care sunt folosite pentru inducerea stării N se numesc noul software mental. Aceste mime comutează pe off stările negative care îl împiedică pe individ să iasă din starea de anxietate care inhibă N. Să ne imaginăm lumea plină de viruşi mentali care folosesc oamenii pentru infectarea celor din preajmă, pentru a se înmulţi şi a se schimba pentru a nu fi recunoscuţi de programele antivirus ale corpului. Aceşti viruşi sunt trecuţi altor persoane prin cuvinte, prin mediul cultural, prin media sau prin mijloace biofizice. Prin urmare, lumea este modelată de mime. Este corect a afirma că întreaga noastră societate este condusă de mimele pe care le conţine.

Mimele

Mimele sunt idei. Felul de a mânca, aruncatul

4 RV reprezintă sigla (prescurtarea) pentru vedere la distanţă

zarurilor, purtarea pantofilor cu vârful lat, toate acestea sunt mime. Cultura noastră este construită dintr-un complex de mime care ne definesc, ne creează personalitatea, modul de a gândi sau reacţiona la diverşi stimuli. Ele sunt definitoarele societăţii înainte de orice altceva. Cineva s-ar putea gândi că noi suntem liberi sau că facem ce dorim. Din păcate situaţia nu este aşa de simplă. Oamenii pot gândi sau face numai ce ştiu. Dacă n-au conştienta unei alte realităţi, ei niciodată nu vor gândi ca acei membri ai societăţii diferite, chiar dacă acea societate le este accesibilă. Ei nu vor gândi şi nu vor reacţiona ca membrii acelei societăţi. Până de curând, N a fost un domeniu strict secret. Acum acesta a devenit public. Aceste noi mime sunt accesibile publicului larg, astfel că în prezent se poate învăţa N. Autorităţile de pe întreg pământul sunt speriate de întorsătura lucrurilor, deoarece sosirea lui psi permite oamenilor să aibă puterea de a afla orice secret, să schimbe orice îşi doresc şi să modifice realitatea.

Acum, când mima N este de domeniul public, întregul set de idei ale războiului psi este accesibil tuturor. Dacă acceptăm ideea modelului biofizic al realităţii, care a fost descris în capitolele anterioare, ca fiind un model mai bun a ceea ce se întâmplă, decât punctul de vedere mecanicist convenţional, noi ne putem crea o nouă viziune asupra societăţii şi asupra naturii sale.

Mimele sunt câmpuri biofizice care nu sunt localizate într-un corp fizic particular, ci de fapt pot să se mute ca nişte entităţi independente. Viruşii călătoresc într-o manieră asemănătoare, dar depind de gazda care le furnizează materiile prime pentru a face noi viruşi. Viruşii fură prin forţă celulele organismului infectat. Mimele călătoresc prin limbaj şi prin mediul cultural frecventat de

o anumită persoană, într-un mod analog cu al virusului, care se răspândeşte prin aer sau prin fluidele corpului. Când mima este comunicată creierului uman via limbaj, cultură sau prin efectul celei de a suta maimuţă, infecţia cu mimei este rezistentă aşa cum virusul este rezistent la sistemul imunitar. Când sistemul imunitar este slăbit, virusul este liber să infecteze gazda. În cazul mimelor, mimele care sunt deja în persoană rezistă la cele noi.

Ştiinţa – sistemul imunitar a/ societăţii care se opune noii mime

Atunci când se învaţă N, această mimă întâmpină rezistenţă din partea structurii mimei, PDF. Structura mimei este un set de mime care se comportă ca un sistem şi oferă o descriere a realităţii care este capabilă să explice cel puţin parţial faptele. Structura mimei în care trăim este un set de noţiuni care ne descrie ca având un corp fizic, controlat de creier, în timp ce realitatea este un proces pur mecanic, perfect definit de nivelul actual al ştiinţei. N nu are loc în acest model al realităţii deoarece nu există o structură de mimă care să explice spionarea psihică. În această lucrare, se oferă o explicaţie a funcţionării N. Această explicaţie nu cere să renunţăm la modelul ştiinţific actual, ci numai să îl completăm. Aceasta înseamnă că, mimele care alcătuiesc PDF nu pot rezista mimei N, care alunecă în structura mimă pe care o suportăm. Ştiinţa este factorul cheie în sistemul imunitar al culturii noastre. Dacă noile fenomene pot fi armonizate în modelul ştiinţific, atunci acestea sunt uşor acceptate în cultura noastră. Astfel de exemple sunt zborul cu avionul, călătoria în spaţiul extraterestru, N.

Mimele sunt chiar mai vitale pentru întreaga societate omenească, deoarece ele alcătuiesc câmpurile biofizice care formează reţeaua neurală a creierului. De

aceea, mimele care compun cultura noastră sunt bine agăţate 1] i creierul omenesc. Ele creează imaginea realităţii. Oamenii pot gândi numai asupra ideilor care sunt prezente în structura mimei a culturii respective. Până de curând, mima N şi a psi-războiului putea fi înfrântă de PDF şi structura sa de mimă, care cuprindea lumea. Ideile absurde ale New Age, care nu au bază ştiinţifică, alcătuiesc mima cheie folosită de sceptici pentru definirea realităţii în contextul setului lor de paradigme. Atâta timp cât paranormalul este exprimat în limbajul lipsit de conţinut din New Age, lumea psi poate fi descrisă ca o lume fictivă strâns legată de şarlatanism. Din păcate pentru sceptici, ţările cele mai dezvoltate au acumulat volume mari de cunoştinţe care demonstrează că N şi războiul psi sunt stări de fapt. Dispunând de un model ştiinţific al N şi psi, întreaga structură de mime a lumii mecaniciste devine infectată de acest nou model care leagă psi de vechea imagine asupra lumii. În Marea Britanie, autorităţile au păstrat strict secrete rezultatele cercetărilor în domeniul psi, încă din timpul celui de-al doilea război mondial, şi au reprimat orice dezvăluiri ale cercetărilor ştiinţifice din acest domeniu, în timp ce pregăteau spionii psihici şi persoane care influenţau de la distanţă.

Creierul omenesc prins în lanţul mimelor

Deoarece mimele modelează reţelele neuronale ale creierului, punctul de vedere învechit că psi nu poate să existe este bine înregistrat în creierele noastre. Când încercăm să învăţăm N, creierele noastre sunt astfel configurate de structura de mime, încât modelarea reţelei neuronale nu poate să cuprindă spionarea psihică. Acest fapt se aseamănă cu programarea unui calculator pentru prelucrare paralelă, atunci când acesta este configurat pentru vechiul tip de prelucrare mult mai lent, prelucrarea

liniară. Atunci programul încearcă să execute simultan mai multe programe, într-o reţea de procesoare, programul devine inoperabil. Analog în N, când se încearcă să se înţeleagă percepţia psihică, reţeaua neuronală nu poate să abordeze problemele care apar odată cu noile programe N. Dacă noi suntem legaţi prin mime, structuri de mime şi reţelele neuronale implicate în creierul nostru, N şi psi-activităţile devin imposibile. Cursurile americane de N rezolvă această problemă prin prelungirea duratei acestora şi prin creşterea intensităţii lor, ajungând până la 18 luni.

Mimele remodelează automat reţeaua neuronală. Dacă putem infecta creierul cu mime N, atunci acestea vor reconfigura automat creierul pentru a permite N. Natura ştiinţifică a acestor mime face ca acestea să se armonizeze cu vechea structură de mime şi să o folosească întocmai ca un virus. Un anumit număr critic de persoane care învaţă aceste mime N va provoca întreaga populaţie să fie capabilă să spioneze psihic, într-un mod analog efectului celei de-a suta maimuţe. Natura biofizică a mimelor provoacă creşterea mobilităţii acestora între persoane, atunci când sunt suficient de puternice. Acestea îşi obţin energia de la persoanele care le utilizează. Tot aşa, PDF-ul existent suportă structura de mime veche, folosind toată energia populaţiei umane pentru a cauza îmbătrânirea prematură, îmbolnăvirea de cancer şi a împiedica N şi psi. Într-o manieră paralelă, mimele N infectează populaţia cu programe mentale pozitive care reconfigurează reţeaua neurală pentru psi-activităţi, în acest proces ele distrug PDF-ul, ceea ce face ca spionii psihici să trăiască mai mult şi să fie mai sănătoşi. La începutul secţiunii practice din acest capitol vom descrie mimele pozitive care înlocuiesc mimele negative şi amplifică posibilităţile de a învăţa N prin reconfigurarea reţelei neuronale a creierului.

Mime pozitive

Odată ce cineva este convins că dispune de mime negative, acestea pot îi evitate prin utilizarea atenţiei direcţionale şi a metodei cinema. Protocoalele necesare sunt următoarele:

1. relaxează-te, folosind protocoalele de relaxare din capitolul 4;

2. centrează-ţi autovizualizarea în ochiul minţii;

3. localizează-ţi ochiul minţii în porţiunea talamusului din creier;

4. puneţi ca scop ca laserul mental al atenţiei tale direcţionale să înscrie ecranul cinema în ochiul minţii;

5. pe ecranul cinema, vizualizează mimele negative pe care doreşti să le elimini; exemple de astfel de mime ar putea fi îmbătrânirea prematură, dezvoltarea unui cancer, împiedicarea N etc.

6. şterge imaginea acestor mime negative utilizând laserul mental al atenţiei direcţionale;

7. Înlocuieşte aceste mime negative cu imagini care arată cum ai dori să fii; mimele pozitive date ţie în secţiunea următoare, software-ul de succes poate fi de ajutor în acest context.

Mimele negative simt paraziţii energiei

Mimele negative şi ciclurile feedback ale studentului N interfera cu dezvoltarea N. Aceasta se datorează faptului că aceste mime sunt parazite şi consumă energia câmpului biofizic de care este nevoie pentru N. De aceea, acestea trebuie eliminate pentru a permite creierului să adune informaţia din câmpurile biofizice.

Pentru realizarea acestui lucru, utilizează atenţia direcţională şi protocoalele expuse anterior.

Aceste mime negative vor încerca să se regenereze ale însele dacă nu sunt înlocuite de noi mime care să le facă imposibile pe cele vechi.

Următoarea listă de mime s-a dovedit folositoare pentru încalcularea atitudinii mentale necesare pentru N. Nu este comprehensivă, dar serveşte ca o bază utilă pentru viitor. Cursantul N poate concepe propriile mime pentru scopul specific care trebuie realizat.

Mime ale principiilor de succes

1. *Ştergerea*

Elimină mimele negative sau care nu mai sunt de folos pentru a elibera spaţiul pentru succesul N. Orice mimă negativă este o uriaşă scurgere de energie a cursantului N. Odată ştearsă, energia eliberată din mimă poate fi utilizată pentru succesul N.

Protocoale pentru ştergerea mimei

a. Analizează problemele prin utilizarea atenţiei direcţionate asupra ecranului de cinema din ochiul minţii.

b. Comandă tuturor gândurilor, mimelor sau ideilor negative să se arate pe ecranul mental, cale unul odată.

c. Identifică mimele negative. Acceptă că ele sunt acolo.

d. Utilizează atenţia direcţională pentru a le şterge.

e. Călătoreşte în subconştient (utilizând atenţia direcţională şi metoda cinema), care este plin de mime negative provenite din mediul în care trăim, care poate acţiona ca o rezistenţă pentru atingerea scopurilor. Vizualizează ecranul de cinema mental care îţi arată subconştientul, astfel că poţi să-l editezi aşa cum îţi doreşti.

f. Listează aceste efecte ale mimelor negative, aşa cum programele respective acţionează.

g. Şterge aceste mime negative, folosind lumina laserului mental al atenţiei direcţionale focalizate asupra ecranului cinema, aruncându-le în uitare.

2. Intenţia

Pentru a avea succes este nevoie de cunoaşterea

foarte bună a scopurilor, care este necesar a fi bine definite şi să fie scrise. Utilizează N pentru a le introduce în câmpul biofizic.

Definirea clară a intenţiei te aliniază la acel eveniment şi îţi permite să o introduci în conştientul tău, iar tu îi permiţi să se manifeste.

Repetarea regulată a atenţiei direcţionale asupra unui scop şi utilizarea N pentru a privi în viitor, a perceperii de la distanţă pentru a scana persoane implicate în viitor şi a hipnozei telepatice (influenţarea de la distanţă) pentru introducerea ideilor tale unor persoane pe care le vei întâlni în viitor, conduc la succesul realizării unui anumit scop.

Protocoale pentru transformarea intenţiilor în mime

a. Decide ceea ce doreşti în realitate. Reflectează asupra scopurilor pe care doreşti să le realizezi, în cazul de faţă să devii un spion psihic expert.

b. Utilizează protocoalele de relaxare din capitolul 4 pentru a coborî ritmul creierului spre starea teta de conştienţă.

c. Centrează partea „I” a conştientului, epicentrul atenţiei, în talamus.

d. Creează ecranul de cinema mental în ochiul minţii, folosind lumina laserului mental a atenţiei direcţionale, care emană din talamus.

e. Utilizează atenţia **direcţională** pentru a proiecta pe ecran scopul pe care doreşti să-l realizezi.

f. Mută imaginea scopului tău realizat din ecranul mental spre creierul reptilian, pentru a-l introduce în creier la nivel de instinct. Imaginează-ţi ideea alunecând în cerebel asemenea unei chei în încuietoare, comutând întregul creier asupra scopului pe care doreşti să-l realizezi. Vizualizează o cheie învârtindu-se în broască,

care porneşte acum psi-puterile tale.

g. Introdu această imagine, care în ochiul minţii este deja îndeplinită, în creierul limbic. Această parte a creierului tău controlează emoţiile şi memoria. Este de asemenea centrul de luare a deciziilor din creier, astfel că introducerea scopurilor aici presupune că vei acţiona în conformitate cu îndeplinirea scopului respectiv.

h. Imaginea scopului îndeplinit poate, de asemenea, să fie introdusă într-o zonă numită SMA (supplementary motor arca), astfel că vei putea să te programezi să îl realizezi. SMA este aşezat în vârful creierului sub o mică pată.

3. Sincronicitatea acauzală

Carl Jung a introdus termenul de „sincronicitate acauzală" pentru a descrie o serie de coincidenţe care sunt similare una alteia şi se întâmplă aceleiaşi persoane. Un exemplu ar putea fi o serie de persoane care te întâlnesc pe stradă şi care te întreabă cât este ceasul, fără să ştie una de cealaltă. Un alt exemplu de sincronicitate acauzală este atunci când în aceeaşi zi a anului ţi se întâmplă un anumit eveniment semnificativ.

Credinţa că un anumit eveniment atrage pe un altul este tot aşa de veche ca şi societatea omenească. Exemple de astfel de credinţe populare sunt: banul tot la ban trage, ceea ce dai este ceea ce obţii, culegi ceea ce semeni, nu obţii nimic fără să plăteşti, ceea ce iese din pisică tot şoareci mănâncă. Este un principiu universal că acţiuni asemănătoare generează acţiuni asemănătoare.

Protocoale pentru utilizarea puterii sincronicităţii acauzale

a. Dacă doreşti să obţii succes, contracte, afaceri bani, vânzări trebuie să dai ceva fiecărei persoane pe care o întâlneşti. Prin urmare, în viaţa obişnuită apreciază pe

toţi care merită. Acest lucru va provoca pornirea principiului.

b. Utilizează atenţia direcţională pentru perceperea de la distanţă a persoanelor importante din viaţa ta: şef, parteneri de afaceri, angajaţi, soţie, copii. Acest fapt îţi va permite să îţi dai seama de nevoile lor şi să prosperi.

c. Dă-le energie pozitivă în momentul în care emiţi propria imagine şi transmiţi prin telepatie mesajul pe care şi-l doresc, în ochiul minţii lor. Acest lucru va provoca creşterea simpatiei pentru tine pe bază subliminală şi va permite influenţarea de la distanţă.

d. În interacţiunile normale, dă o bună apreciere tuturor lucrurilor pozitive pe care oamenii le fac, le poartă sau vorbesc.

e. Şterge toate comentariile negative şi utilizează critica constructivă ca un instrument de perfecţionare. Utilizează mai curând vorba bună, decât bâtul, ceea ce va creşte eficienţa acţiunilor tale. Aceasta este una din regulile de bază pentru ajustarea influenţării de la distanţă. Această mimă a dăruirii funcţionează prin câmpul biofizic, care stochează date şi energie, permiţând ca acesta să interacţioneze cu persoanele respective. Se foloseşte perceperea de la distanţă a tuturor persoanelor întâlnite, oferindu-le mima aprecierii celor care o doresc, în acest proces creşte empatia, acea proiectare a propriei personalităţi în personalitatea altei persoane, care are drept consecinţă cunoaşterea reciprocă mai bună. Prin această metodă se poate amplifica capacitatea ta de a câştiga noi prieteni şi de a influenţa alte persoane.

4. Simularea atingerii scopurilor

Aşa cum s-a putut acţiona cu mima intenţiilor, vizualizarea propriilor scopuri, ca şi când ar fi fost realizate, permite ca aceasta să devină mimă. Acest lucru este necesar pentru ca scopul tău să devină o idee cu o

viaţă a sa.

Protocoale care transformă scopurile în mime a. Vizualizează propriile scopuri ca şi când acestea ar fi fost deja îndeplinite.

b. Utilizează N pentru a privi în viitor evenimentele vieţii tale.

c. Transformă aceste evenimente folosind laserul mental al atenţiei tale direcţionate pentru a le schimba aşa cum doreşti să se întâmple. Modelează evenimentele după voinţa ta, utilizând această tehnică de influenţare de la distanţă.

d. Prin utilizarea psi (perceperea de la distanţă, influenţarea de la distanţă şi N) priveşte la noile achiziţii, proprietăţi şi holdinguri pe care doreşti să le ai. Priveşte la evenimentele care trebuie să aibă loc pentru a avea o nouă casă, maşină sau să pleci în vacanţa de vis mult dorită. Succesul în viaţa ta va veni pe baza şi prin aplicarea principiului sincronicităţii acauzale. Îţi vei da seama că N poate realiza viitorul dorit, asociind succesul dorit evenimentelor care vor veni. Desenează, imaginile şi scrie ceea ce doreşti, acţionează ca şi când scopul tău ar fi fost deja îndeplinit. *ACŢIONEAZĂ CU ŞI CÂND AI FI UN OM DE SUCCES. Astfel vei avea succesul dorit.*

e. Utilizând atenţia direcţională focalizată pe metoda cinema pentru a revedea imaginile succeselor repurtate în trecut, vei provoca noi succese în cauze similare care vor interveni în viaţa ta.

f. N în situaţia actuală pentru a o schimba în sensul dorit, într-o manieră pozitivă, înainte de a o realiza Astfel vei obţine performante mai bune. Atleţii din Răsăritul Europei utilizau simularea mentală pentru aceasta, înaintea întrecerii, aceştia vizualizau viitoarea lor performanţă, după care se comportau în concurs ca fiind în cea mai bună formă a lor. Astfel ei obţineau performanţele

optime.

Această tehnică este bazată pe principiul foarte vechi al magiei simpatice şi pe programele câmpului biofizic pentru manifestarea scopurilor. Deoarece corpul biofizic coordonează influenţarea de la distanţă, acesta poate îndeplini orice scop pe care îl concepi, dacă ai programele necesare. Prin N asupra situaţiei actuale pe care o întâlneşti, câmpul tău biofizic are tot timpul necesar pentru a utiliza puterea sa înnăscută pentru influenţarea de la distanţă şi pentru a schimba astfel evenimentele în beneficiul tău.

5. Voinţa

Mimele pot altera evenimente, astfel ca ideile pe care le poartă să se realizeze. Mimele infecţioase se pot răspândi ca un foc dezlănţuit, provocând oamenilor care acţionează ca vehiculele lor să etaleze aceste mime. Aceasta este baza pentru moda zilei şi manii. Fiind la zi cu moda este o obsesie pentru cei infectaţi cu această mimă. Deoarece mimele pot să reconfigureze reţelele neuronale din creier, ideile pe care mimele le poartă pot să fie înscrise în creier. Astfel, mimele devin parte a culturii umane şi alterează modul în care noi gândim.

Protocoale pentru aplicarea voinţei a. Ce vorbeşti este ceea ce vei realiza. Niciodată nu vocaliza ceea ce nu doreşti să se întâmple.

b. Afirmă în vorbirea ta, la timpul prezent, ceea ce tu eşti. ai realizat şi posezi, chiar dacă acestea nu sunt încă manifeste. „Sunt fericit, sunt un lider, sunt un om de succes. Orice fac este bine. Sunt un expert în N”. Niciodată nu afirma negativul.

c. Acţiunea produce evenimentele. Dacă noi am intenţionat să obţinem succesul, l-am vizualizat, iar voinţa noastră a comandat acţiunea noastră în totală sincronie cu intenţia noastră, atunci aceasta se va manifesta definit ea

însăşi. Acest fapt va deveni aparent cu atât mai mult, cu cât utilizezi N pentru a monitoriza viitorurile posibile.

Utilizează atenţia direcţionată pentru a-ţi spune ţie însăţi, înainte de a te trezi sau adormi, sau în timp ce te bărbiereşti în faţa oglinzii. „Eu am obţinut contractul. Eu am fost promovat. Toate ideile mele au fost pline de succes. Simţămintele mele intime şi intuiţia sunt invariabil adevărate. Sunt un expert în N”. Vorbeşte ca şi când ai fi realizat ceea ce doreşti. Recită intenţiile tale scrise ca şi când s-ar fi realizat deja. Aceasta îţi întăreşte hotărârea de care ai nevoie pentru N, pentru perceperea de la distanţă şi pentru influenţarea de la distanţă.

d. Focalizează atenţia ta direcţională asupra evenimentelor viitoare prezentate pe ecranul de cinema mental. Utilizează atenţia direcţionată pentru a schimba aceste evenimente, astfel ca ele să se petreacă aşa cum doreşti. Influenţează de la distanţă intenţiile tale, în concordantă cu simulările precedente ale scopurilor tale care au fost îndeplinite în cele mai bune condiţii. Astfel creşte probabilitatea ca ele să se realizeze. Această tehnică programează corpul tău biofizic pentru realizarea intenţiilor f. Vorbeşte de bine şefii tăi, chiar dacă fac greşeli ei au întotdeauna dreptate. Acesta este un pas spre dezvoltarea empatiei, a perceperii şi influenţării de la distanţă.

g. Nu trece mimele negative (bârfe, probleme) spre angajaţii tăi. Pasează-le numai informaţia pozitivă şi mimele pozitive. Aceasta va ajuta N şi perceperea de la distanţă a subordonaţilor.

6. **Nu întârzia – face ai de făcut acum!**

Dacă trebuie să faci ceva, nu întârzia, fă-o imediat! Dacă nu este nevoie să faci aceasta, atunci nu o face.

Protocoale pentru neîntârziere

a. Listează prioritătile pe ecranul de cinema mental.

Marchează-le pe acelea de care ai nevoie să le faci în ochiul minţii.

b. Utilizează atenţia direcţionată pentru a spiona evenimentele viitoare care îţi vor arăta scenariile posibile.

c. Foloseşte eşalonarea optimă a paşilor necesari pentru realizarea scopurilor tale, precum şi a acţiunilor de care este nevoie pentru realizarea acestui viitor.

d. Programează creierul tău utilizând atenţia direcţională pentru introducerea imaginilor care te reprezintă, îndeplinind paşii necesari pentru realizarea viitorului dorit. Focalizează laserul mental asupra influenţării de la distanţă interne a propriului creier. Comandă-ţi producerea acelor acţiuni care conduc la succesul tău.

e. Fă lucrurile pe care ţi le dictează intuiţia acum. Nu pierde timp cu ceea ce nu trebuie să faci. Astfel vei reuşi să parcurgi drumul necesar realizării intenţiilor tale şi vei evita toate acţiunile care nu se conformează intenţiilor tale. O cantitate mare de energie este eliberată atunci când vei acţiona aşa. Dacă amâni ceea ce ai de făcut pe mai târziu, aceasta va provoca o pierdere de energie, care este consumată pentru blocaje şi cicluri feedback negative.

7. Autodisciplinarea

Fă ce ai de făcut, neţinând seama de ce resurse vei consuma. Angajează-te numai la ce ai de gând să onorezi. Odată ce ai făcut promisiuni, nu economisi niciun efort pentru a le îndeplini. Aceasta este o condiţie *sine-qua-non* a tehnicii N.

Gândeşte-te mereu că nu ai energie de cheltuit pe acţiuni neesenţiale. Ca o regulă importantă, autodisciplina garantează că nu vei eşua în eforturile de a învăţa N, deoarece nu vei renunţa la exersarea tehnicilor până când nu vei ajunge la nivelul dorit de expertiză. Mimele negative

bombardează psi-novicele şi numai autodisciplina garantează că acesta nu va precupeţi niciun efort pentru învăţarea spionării psihice.

8. Perseverenţa (hotărârea)

În psi-activităţi este foarte important să nu te dai bătut. Aceasta deoarece PDF-ul şi consensul comun ne bombardează constant cu mime negative atunci când dorim să explorăm orice activitate din afara normei. Oamenii sunt programaţi să fie înfricoşaţi de orice este mai ciudat. Vaticanul are un comitet care monitorizează paranormalul şi care, prin numeroasele contacte pe care le are cu agenţiile de informaţii, face ca informaţiile din domeniul paranormalului să fie şterse. Acest comitat este urmaşul Inchiziţiei din Evul Mediu.

Repetarea din când în când a intenţiilor tale va deveni un lucru obişnuit şi va asigura realizarea acestora.

Vei da greş numai dacă renunţi! Acesta este un liant foarte puternic al tehnicilor de N.

Protocoalele perseverenţei

a. Utilizează zilnic atenţia direcţională pentru vizualizarea scopurilor pe ecranul de cinema mental în ochiul minţii tale.

b. Vezi prin N aceste scopuri ca şi când ar fi fost realizate. Pe zi ce trece ele vor deveni mai clare, în autovizualizare, programează-ţi creierul pe baza protocoalelor N pe care le-am explicat anterior.

c. Utilizează evenimente pozitive, precum şi N-ul ca un feedback pozitiv pentru ghidarea ta pe drumul autoperfecţionării.

d. Utilizează acest feedback pozitiv pentru a te motiva către scopul tău.

e. Utilizează evenimentele negative pentru a-ţi arăta că mergi într-o direcţie greşită şi şterge programarea negativă şi mimele negative pe care o aduc la

suprafaţă.

O În final, utilizează N-ul asupra viitorului tău pentru a-ţi monitoriza progresul. Aceasta îţi va arăta că ai multe viitoruri potenţiale şi că numai în puţine îţi vei putea realiza obiectivele pe care ţi le-ai propus.

9. Conectivitatea

Atunci când câmpurile şi particulele au fost în asociaţie, dar în prezent sunt separate, rezidă încă o conexiune subtilă. Acesta este paradoxul lui Einstein-Podolski-Rosen şi teorema lui Bell. Totul este alcătuit din câmpuri. Odată ce aceste câmpuri au fost în contact (ceea ce s-a întâmplat după Big Bang), ele rămân încă într-o legătură nedefinită clar. În cazul câmpurilor biofizice acest lucru este evident. Această conexiune subtilă între câmpurile biofizice are drept consecinţă posibilitatea N-ului, precum şi a influenţării şi perceperii de la distanţă a altor oameni.

Protocoalele conectivităţii a. Simularea evenimentelor pe care cineva le doreşte să se întâmple cu adevărat, creşte probabilitatea ca aceste evenimente să se realizeze în viitor.

Vizualizarea evenimentelor care doreşti să se întâmple pe ecranul de cinema mental în ochiul minţii tale produce o mimă slabă, făcută din energia adaptivă biofizică a ta. Această mimă poate fi apoi trecută altor oameni, asemănător unui virus şi în timp, pe măsură ce mulţi oameni o vor alimenta, această mimă va schimba realitatea.

FRV (spionarea psihică a viitorului) poate arăta cum să elaborezi propriile tale mime ca parte a realităţii de consens, care va prezenta mima ta ca un eveniment viitor.

b. Legăturile fizice şi mentale cu propria ta companie, precum şi cu clienţii pe care doreşti să-i influenţezi de la distanţă, creşte probabilitatea realizării

intenţiilor tale.

Baza biofizică a influenţării de la distanţă depinde de legăturile subtile între oameni şi câmpurile lor biofizice care acţionează ca o matrice pentru transmiterea telepatică a comenzilor folosite în influenţarea de la distanţă **(RI).** Magicienii voodoo iau părul, unghiile şi alte părţi ale victimelor care vor fi supuse RI. Odată stabilită conexiunea cu victima vrăjitorul va amplifica această legătură psihică, astfel că magicianul voodoo va putea pune stăpânire pe sufletul victimei. Sufletul este câmpul biofizic, care, atunci când îi este luat victimei, permite controlarea acesteia ca pe un robot. Aceasta este baza pentru RI ocult, care conduce la zombificare. Zombificarea presupune distrugerea câmpului biofizic al persoanei care este pusă într-o stare asemănătoare cu moartea, prin utilizarea unor neurotoxine. RI este folosit şi de armata modernă care îl priveşte ca pe un voodoo ştiinţific. Numai experţii ruşi în psihotronică au reuşit să depăşească tehnica voodoo ca putere a RI.

10. Entropia negativă-ordinea totală

În câmpul biofizic este energia care ordonă minţii şi psihicului să păstreze corpul tânăr şi să lupte împotriva bolilor. Această energie se numeşte energie adaptivă. Termenul ştiinţific a fost introdus de dr. Hans Seyle. Această energie este entropie negativa, deoarece transformă haosul în ordine. Efectul de ordonare este o calitate a fiinţelor vii, care derivă din energia adaptivă a organismului. Unele persoane provoacă haos oriunde se duc, ceea ce este un semn de deficit de energie adaptivă. Aceste lipitori psihice sug forţa vieţii din oamenii cu care intră în contact ceea ce provoacă acestor persoane stări de slăbiciune şi chiar de boală. De aceea, astfel de persoane pot fi considerate vampiri psihici.

Protocoale pentru utilizarea entropiei negative

a. Vizualizează energia pozitivă, energia adaptivă, curgând spre tine din exterior, utilizând atenţia direcţională şi ecranul de cinema mental în ochiul minţii. Încarcă-ţi câmpul biofizic cu energia adaptivă conţinută de câmpul biofizic al pământului.

b. Canalizează această energie adaptivă prin utilizarea atenţiei direcţionale fixată pe imagini din ecranul de cinema mental, care arată imagini N ale colegilor, clienţilor, scopurilor şi intenţiilor. Condu-o departe de provocatorii haosului şi converge situaţia dintr-un sistem dinamic neliniar, într-unul care poate fi previzionat. Cu alte cuvinte, încarcă oamenii sau evenimentele viitoare cu energia adaptivă care le va micşora starea de haos şi astfel vei avea rezultate mai bune în relaţiile cu aceştia.

Mimele de bază ale afacerilor

Aceste mime trebuie folosite în N atunci când există condiţii sau oameni negativi sau haotici.

1. Antrenează-te pentru a face faţă celui mai rău scenariu. Dacă te aştepţi să utilizezi N în viaţă, antrenează-te pentru dezvoltarea abilităţilor N în condiţii de stres, astfel ca să poţi spiona psihic evenimente de cea mai mare importanţă cu o mare încărcătură emoţională. În general, este foarte uşor să spionezi psihic evenimente şi persoane care îţi sunt indiferente şi nu te implică emoţional. Atunci când eşti disperat să afli rezultatul evenimentelor sau să afli dacă un partener nu şi-a făcut datoria, implicarea ta emoţională va bloca N-ul.

2. Când eşti în necaz, utilizează psi-descurajarea completă. Într-o situaţie periculoasă, cum ar fi atunci când colegii te deranjează sau când eşti ameninţat cu concedierea, utilizează N pentru a găsi cel mai bun mod de comportare. Apoi utilizează RI pentru eliminarea

adversităţilor de la locul de muncă.

3. Priorităţile trebuie să oglindească circumstanţele tale, nu obiceiurile. Nu gândi niciodată că rutina ta este atât de bună, încât trebuie să o aplici indiferent de costuri. Psi-adeptul face numai ce este de făcut, renunţând la activităţi neesenţiale.

4. Dacă merge, nu trebuie să-ţi pese de cum apari în ochii celor din jur. Mulţi sceptici vor lua în derâdere capacităţile tale paranormale. Ei vor afirma că eşti cu siguranţă nebun, aceştia ştiind cu siguranţă că paranormalul nu există. Utilizează R şi RI pentru a le da o lecţie.

Deoarece ei ştiu că paranormalul nu există, nu vor avea de ce să se plângă.

5. Întotdeauna respectă ameninţările duşmanului Dacă un duşman încearcă să-ţi facă rău, atunci utilizează imediat N pentru a determina efect ar avea acest lucru asupra ta în viitor. Călătoreşte în viitor şi corectează răul pe care ar putea să ţi-l facă. Utilizează apoi RI pentru a-l neutraliza.

6. Află când este momentul să te retragi. Utilizând N îţi este uşor să vezi rezultatul bătăliilor cu inamicul. Dacă toate viitorurile posibile îţi indică faptul că vei fi înfrânt, este momentul să te retragi din luptă. Concentrează-te asupra Rl pentru a slăbi adversarul.

7. Întotdeauna preferă cele mai simple acţiuni. Când desfăşori N pentru a determina efectul acţiunilor tale, asigură-te că acţiunile tale sunt simple. Prin efectuarea unor acţiuni mici, simple, efectul totalizator al acestora poate fi supus unui N şi astfel fiecare acţiune poate fi evaluată.

8. Dacă eşti supus unei mari cantităţi de evenimente negative, atunci eşti în război.: Serviciile de informaţii încearcă prin toate mijloacele să ţină publicul larg departe

de N, astfel că vor fi atacate toate articolele şi cărţile care descriu fenomene paranormale. S-a ajuns ca unii promotori ai N să fie supuşi unor radiaţii care le-au atacat sănătatea.

9. Nu avea încredere în oameni care sunt mai curajoşi decât tine. Când practici N fereşte-te de cei care doresc să utilizeze psi pentru proiecte periculoase, cum ar fi contactarea demonilor sau a morţilor. Domeniul biofizic este mult mai periculos decât lumea fizică. Greşelile te pot urmări în multe vieţi. Cele mai rele entităţi malefice te pot şterge din realitate pentru totdeauna. Aceasta înseamnă că fără niciun avertisment, corpul tău biofizic nu se mai încarnează într-un corp fizic uman. Astfel vei fi mort sau chiar mai rău. Demonii vor introduce corpul tău biofizic într-o capcană în care va fi torturat, făcându-te un suflet condamnat.

10. Un plan nu supravieţuieşte niciodată unui război. În diverse discuţii avem argumentări fierbinţi în care planurile noastre anterioare bine puse la punct cad. După eveniment regretăm amarnic că nu am reuşit să ne respectăm planul discuţiilor pe care îl concepusem şi că nu am reuşit să ne expunem în întregime argumentaţia, tot ceea ce ştiam despre problema respectivă. Cu ajutorul N se poate privi în viitor asupra argumentelor şi luptelor, ceea ce permite modificarea reacţiilor noastre în faţa inamicului pentru a vedea cum acestea afectează lupta. Cu ajutorul acestei metode privind N-ul asupra viitorului se poate optimiza planul pentru a rezista focului bătăliilor.

11. Distruge opoziţia; dacă acest lucru se dovedeşte imposibil, renunţă momentan la luptă ca să o poţi relua altă dată. În afaceri, ca şi în viaţă, noi trebuie să facem faţă unor inamici care caută să ne învingă. Aceştia pot fi mici tirani care doresc să ne concedieze sau pot fi competitori care doresc să ne ruineze afacerea. Cu

ajutorul N se pot descoperi punctele slabe ale inamicului, care pot fi apoi folosite în acţiunile noastre. Se pot spiona psihic întâlnirile secrete ale duşmanilor sau ale competitorilor, se pot descoperi planurile lor secrete. Odată ce cunoşti ceea ce au de gând să facă, poţi folosi informaţia respectivă pentru a le distruge aceste intenţii. Aşa cum vom vedea în capitolul 9 consacrat RI, individul dotat cu psi-abilităţi are un avantaj copleşitor asupra inamicului, care este limitat la punctul de vedere consensual al lumii în care trăim. Cu ajutorul RI vei putea să-i iei puterile inamicului, făcându-l să nu se simtă bine. Dacă trebuie să faci faţă unui număr foarte mare de duşmani, retrage-te într-o poziţie confortabilă şi sigură şi astfel vei putea folosi RI pentru a-i ataca pe îndelete Deoarece RI nu este restricţionată de distantă, chiar dacă eşti la mii de kilometri de obiectiv, efectul acţiunii tale va fi devastator.

12. Cunoaşte-ţi inamicul! Utilizează N pentru a-l spiona psihic pe inamicul tău ca să îi cunoşti planurile. Percepţia de la distanţă (RS) poate fi utilizată asupra inamicului pentru a-i scana gândurile. RI poate fi utilizată pentru a lucra asupra reţelei neuronale a inamicului pentru ca funcţionarea acesteia să nu mai fie eficientă.

13. Asigură-te întotdeauna de existenţa unui drum de scăpare. Pentru a ieşi din situaţii critice trebuie să ai la dispoziţie o cale de scăpare. Utilizând N vei fi capabil să eviţi capcanele duşmanilor, dar totdeauna există o posibilitate să fii învins, aşa că asigură-ţi întotdeauna retragerea.

14. Lucrurile simple pot fi cele mai dificil de realizat. Astfel noi putem dori cu disperare să avem abilitatea de N, dar această dorinţă poate să ne inducă stres, ceea ce ne depărtează de posibilitatea de a realiza N cu succes. Similar există o mulţime de scopuri simple care

sunt dificil de realizat. Scopuri în aparenţă simple, cum sunt a fi bogat sau a-ţi găsi sufletul pereche, pot fi foarte greu de realizat. De cele mai multe ori nu reuşeşti să realizezi decât unul dintre acestea.

Protocoale pentru succesul în afaceri

În construirea planului de bătaie trebuie să fii conştient de următoarele chestiuni.

a. Prin utilizarea atenţiei direcţionare asupra ecranului de cinema mental, poţi să simulezi câmpul de bătaie în ochiul minţii tale.

b. Pe ecranul de cinema mental poţi vedea modul de desfăşurare a viitoarelor afaceri sau câmpul de bătaie emoţional şi scopurile pe care doreşti să le realizezi.

c. Un plan bun va lua în considerare ceea ce vezi pe acel ecran şi va asigura victoria indiferent de ceea ce face duşmanul tău. Cu ajutorul N poţi merge în timp înainte şi înapoi. Utilizând RI vei putea afecta trecutul sau viitorul.

d. Utilizează N pentru a explora eşalonarea evenimentelor care vor decurge din planul tău. Prin această metodă poţi începe să vezi efectul acţiunilor tale asupra viitorului.

Mimetica confruntării în afaceri

Mimetica este ştiinţa mimelor. Deoarece noi suntem copiii epocii în care trăim, noi înşine servim ca vehicule pentru mimele prezente în cultura noastră. Mimele nu numai că permit controlarea gândurilor, ideilor şi acţiunilor, dar permit ca însăşi cultura să fie influenţată. Fiind atât de puternică mimetica în influenţarea modului de viaţă şi de acţiune al oamenilor, s-au dezvoltat o serie de industrii pentru manipularea acestor mime. Exemplele includ industria reclamei produselor care creează imaginea şi promovează un produs pe piaţă, tehnologia informaţiei, media, partidele politice şi poliţia secretă

(pentru limitarea mimelor în circulaţie). Natura mimelor a fost elucidată cu ajutorul biofizicii. Acestea nu sunt numai nişte idei, dar pot fi concepute ca fiind forme de gândire biofizică care conţin aceste idei ca programele lor software. Mimele, odată ce au ajuns la dimensiunea critică (efectul celei de-a o sută maimuţe), pot porni în viaţă pe cont propriu. Mimetica se poate dovedi folositoare persoanei care practică N deoarece îl poate ajuta în confruntările care au loc în lumea afacerilor.

Protocoale pentru mimetică

Pentru a obţine succese în lumea afacerilor:

a. Focalizează atenţia direcţională asupra ecranului de cinema mental. Ecranul de cinema execută simulări ale planului de bătaie pentru a determina care versiune va permite şansa victoriei;

b. Utilizează N pentru a vedea care este rezultatul planului de bătaie pe care îl stabileşti. Astfel vei creşte probabilitatea obţinerii unui rezultat bun, deoarece vei fi direcţional pe cel mai bun curs posibil de acţiune.

1. Operatorii N îşi aleg câmpul de bătaie. Ei niciodată nu intră într-o situaţie fără să cunoască împrejurimile. Un adevărat maestru al confruntărilor din lumea afacerilor îşi ademeneşte inamicii într-o zonă pe care aceştia nu o cunosc, dar pe care maestrul N o stăpâneşte foarte bine. Aducerea unei persoane normale în teritoriul controlat de psi îi conferă spionului psihic un avantaj decisiv.

2. Renunţă la mimele nenecesare. Trebuie să-i furnizezi adversarului date false, obişnuite şi care îl induc în eroare pentru a creşte probabilitatea realizării scopurilor tale. Inamicii tăi sunt disperaţi în a obţine date despre tine, astfel vei fi sigur că informaţia pe care ei o obţin îi va conduce la concluzia pe care o doreşti.

3. Reacţionează la cele mai simple feedback-ul care îţi parvin, indicând existenţa unor ameninţări. Atunci când

ai o problemă de rezolvat concentrează-ţi toată atenţia spre soluţionarea optimă, în cel mai scurt timp. Decide rapid dacă este necesară lupta. Dacă da, atunci luptă până la ultima suflare. Dacă nu, renunţă şi ieşi din problemă. Dacă trebuie să lupţi, nu precupeţi niciun efort, nu păstra nicio rezervă.

4. Învaţă să lupţi în starea teta. Astfel vei avea acces la o vigoare deosebită şi la o inteligenţă sclipitoare, precum şi la psi-abilităţi.

5. Când ai de-a face cu lucruri ciudate cu care nu eşti obişnuit, utilizează ecranul de cinema. Operatorii N permit ca ecranul de cinema mental să le arate toate, modurile posibile pe care le au la dispoziţie pentru a-şi înfrânge duşmanul.

6. Înainte de a merge la bătălie, operatorii N trec în revistă toate scenariile posibile pe ecranul de cinema mental în ochiul minţii. Fiecare scenariu contează. La un moment crucial al negocierilor, cunoaşterea a ceea ce ar putea să se întâmple în viitor, dacă se ia o anumită decizie; îţi da avantajul decisiv necesar succesului.

7. Operatorul N niciodată nu se arată în prima linie. El lucrează prin alţii. Afaceristul inteligent direcţionează bătălia din spatele oamenilor din primul rând.

8. Informaţia stă la baza confruntărilor în afaceri. Informaţia este proporţională cu negentropia. Cu cât dispui de mai multă informaţie asupra câmpului de bătaie, cu atât mai puţin haotică va fi situaţia şi astfel vei fi capabil să prevezi rezultatul viitor. Dacă bătălia nu este imperativă, nu intra în ea.

Prin urmare, operatorul N:

— Îşi atrage competitorul, cumpărătorul, antreprenorul pe câmpul de bătaie pe care el şi-l alege;

— Se forţează să nu privească la elementele neesenţiale, în timp ce îl bombardează pe inamic cu mime

şi dezinformare;

— Se relaxează pentru a intra în starea teta, pentru a-şi putea depăşi competitorul şi pentru accesul la psi;

— Utilizează N pentru a determina rezultatul deciziilor;

— Niciodată nu se împinge în faţă.

Se recomandă ca întotdeauna să utilizezi atenţia direcţională pentru maximizarea abilităţilor prin utilizarea N-ului centrat pe ecranul de cinema mental.

Obţine cât mai multă informaţie asupra situaţiei utilizând N. Realizează că subconştientul adună tot timpul informaţia subliminală prin perceperea de la distanţă (RS), aceasta îţi dă posibilitatea de a cunoaşte ce se întâmplă în minţile inamicilor. Utilizează N în această tehnologie mimetică pentru a introduce mimele pe care le doreşti în capul competitorilor tăi din lumea afacerilor şi scanează aceste persoane pentru a înţelege care sunt scopurile lor, cum lucrează mintea acestora şi care sunt temerile şi slăbiciunile lor.

Operatorul N

Aplicarea acestor principii mimetice şi influenţele lor asupra spionului psihic:

1. Realizarea că realitatea consens – este o ruşine care poate fi alterată utilizând psi. Utilizând N poţi vedea rezultatul acţiunilor tale în viitor. Utilizând RS poţi vedea ce se întâmplă în capetele altor oameni. Utilizând RI poţi altera modul de comportare al unor persoane, permiţând planurilor tale să se realizeze;

2. Învăţarea de a dezvolta obiceiul repetării exerciţiilor N până la achiziţionarea deprinderilor necesare;

3. Dezvoltarea căilor de utilizare a psi pentru a ajunge la realizarea scopurilor. Prin utilizarea N, operatorul este capabil să vadă ce se întâmplă oriunde în

lume, precum şi efectele acţiunilor unor personalităţi sau viitorurile alternative care pot apărea prin schimbarea evenimentelor prezente;

4. Operatorul realizează că, într-adevăr, conştientul poate altera realitatea, aşa cum fizica cuantică a bănuit încă de la începutul secolului XX;

5. Atenţia direcţională amplifică conştientul normal, precum şi darul spionării psihice. Cu cât îl utilizezi mai mult, cu atât devine mai puternic şi devine mai puternic conştientul tău;

6. Fixând constant atenţia direcţionată asupra ecranului de cinema mintal, îţi întăreşti darul spionării psihice, făcându-te din ce în ce mai conştient de existenţa celui de-al şaselea simţ. În acest proces îţi integrezi întreaga persoană controlului conştient. Astfel vei reuşi să-ţi explorezi subconştientul şi inconştientul. Acest proces îţi întăreşte mintea şi corpul şi îţi dă posibilitatea de a te împotrivi diverselor niveluri de stres;

7. Ecranul de cinema mental, atunci când este activat de atenţia direcţionată, poate fi folosit ca o uşă spre domeniul biofizic, permiţându-ţi să intri în câmpul biofizic, astfel vei putea spiona psihic după dorinţă.

8. Software-ul mimelor de succes trebuie practicat de multe ori până când te obişnuieşti cu acesta. Din acel moment, toate mimele negative vor deveni foarte inconfortabile şi vei renunţa la ele aruncându-le oamenilor care îţi vor răul;

9. Caracterul operatorului N se va schimba pentru a reflecta perfecţionările de care am pomenit. Acesta va deveni o persoană care radiază optimismul şi succesul, are carismă şi o atingere magică;

10. Câmpul biofizic are o serie de atribute remarcabile atunci când este utilizat de operatorul N. Acesta va cunoaşte ce se întâmplă în jurul său şi îi va

permite să depăşească toate obstacolele care îi stau în faţă;

11.Operatorul N evită pe cât posibil lupta, dar atunci când nu-i rămâne altă opţiune va aplica fără reţinere mimele şi mimetica „artei războiului în afaceri pentru rezolvarea problemei. Aceasta presupune simularea tuturor rezultatelor posibile folosind tehnologia mimetică. Dacă probabilitatea ca evenimentele să se termine favorabil, atunci se recomandă intrarea în luptă;

12.Odată intrat în luptă, utilizează atenţia direcţionată fixată pe ecranul de cinema mental pentru vizualizarea planului de bătaie, precum şi a mijloacelor pentru îndeplinirea scopurilor. Pe timpul desfăşurării acestui proces, activează câmpul tău biofizic, astfel încât să fii imun la încercările inamicului de a te introduce în poziţia pe care acesta o doreşte. Încarcă-te cu energia necesară prin conectarea câmpului tău biofizic la situri puternice cum este de exemplu Stonehenge. Astfel, chiar după o întâlnire lungă vei simţi că mai eşti încărcat, că mai ai resurse, în timp ce inamicul tău este obosit şi vulnerabil, gata să facă greşeli pe care le vei capitaliza pentru victorie.

În acest capitol ai avut ocazia să observi un nou mod de lucru în N, modul mimetic. Scopul a fost de a te familiariza cu calea care trebuie urmată pentru optimizarea capacităţilor tale N, astfel vei putea să le aplici ca un adevărat expert în lumea afacerilor tale. Repetarea continuă a materialului mimetic descris este necesară până devii familiar şi te simţi confortabil cu acesta. Astfel îţi vei atinge scopul prin acţiuni N şi te vei simţi foarte bine.

Implicaţiile programării mimelor şi ale N

Antrenamentele N coboară automat ritmurile creierului, astfel încât se va dezvolta intuiţia şi abilitatea

de a pătrunde în mintea competitorului. Această stare de spirit evoluată este un rezultat direct al ritmurilor EEG bâzâie ale creierului. Managerii antrenaţi în domeniul psi nu au creierele spălate în substanţele chimice neurohormonale eliberate din cauza stresului, care sunt în general caracteristice zborului sau luptei. Creierele acestora sunt eliberate de zgomotul neîncetat al supra stimulării care degradează gândirea clară şi procesul de luare a deciziilor.

Acest mediu mental de reducere a stresului le dă posibilitatea de a gândi cu un consum mai mic de energie, astfel că aceştia dispun neîncetat de rezerve de putere, chiar la sfârşitul unei zile de muncă istovitoare pentru oamenii obişnuiţi. Mai mult, starea de spirit care utilizează mai puţină energie permite mangerilor antrenaţi N să efectueze mai multe simulări mentale a ceea ce se întâmplă cu afacerile lor, cu mediul în care se desfăşoară aceste afaceri. De asemenea, le dă posibilitatea executării mai multor scanări detaliate N ale siturilor şi persoanelor de interes. Cuplate cu R şi RI, acestea le permit să lucreze în timp real, ca să poată reacţiona instantaneu la evenimente. Aceştia pot, să crească acurateţea predicţiilor şi astfel să descopere noi segmente de piaţă şi noi debuşee pentru mărfurile lor. Rezultatul net al acestor tipuri de acţiuni este creşterea eficientei persoanelor care dispun de calităţi paranormale, precum şi posibilitatea de a se descurca într-un mediu stresant.

Mimele, aşa cum am putut observa, sunt căi obişnuite de acţiune şi funcţionare, care sunt transmise ca un software mental. O organizaţie care dispune de manageri antrenaţi N va putea constata în timp că întreg personalul va prezenta aceste performanţe. Operatorii N infectează ne cei din jurul lor cu mime pozitive pe care ei le-au obţinut prin antrenament. Cultura companiei va

deveni acoperită cu noua gamă de mime N, care va permite companiei să-şi crească profitul. Managerii şi personalul vor descoperi că se adaptează mai bine la problemele care apar şi suferă mai puţin stres în momentul creşterii eficienţei acţiunilor lor.

Implicaţii în lumea afacerilor

Organizaţiile care au devenit centre pentru aceste mime noi dispun de puteri mentale sporite (fie are loc o reducere semnificativă a bolilor psihosomatice şi a stresului). Managerii prin RS simt nevoile personalului, starea de spirit care domneşte în rândul lor, pot lua măsurile optime pentru motivarea subordonaţilor şi astfel vor avea un avantaj semnificativ asupra competitorilor. Managerii care percep intenţiile personalului prin contact direct cu minţile lor realizează problemele chiar din faza incipientă, înainte de a dăuna cu adevărat companiei. Vor putea recunoaşte propriile greşeli prin RS asupra personalului, asupra performanţei manageriale recunoscute. Măsurile motivaţionale ale managerilor vor fi încununate de succes dacă N este utilizat pentru introducerea în cultura companiei a scopurilor acestora. Se poate determina ce conduce spre succes şi ce nu. Cunoaşterea ciclurilor feedback distructive prevalează în toate organizaţiile. Operatorii obişnuiţi vor avea acest software malign şi vor dispune de mime care le dăunează funcţiilor intelectului.

La sfârşitul acestui capitol aveţi toate elementele pentru a, vă putea crea o imagine clară a faptului că mimele sunt virusuri mentale care modelează reţelele noastre neuronale şi prin intermediul culturii noastre acestea controlează tot ceea ce gândim şi tot ceea ce facem. Fiind vehicule pentru mime pentru a le propaga şi a le evolua, noi suntem la dispoziţia ideilor pe care le conţin. Noul set de mime prezentat în acest capitol permite unei

persoane obişnuite să păşească în afara consensului general al realităţii în care trăieşte şi astfel să devină un spion psihic.

Rezumatul protocoalelor de bază pentru utilizarea N în afaceri

Pentru implementarea ideilor expuse este necesar să se urmeze următorii paşi:

1. Utilizează programul de relaxare pentru încalcularea stării teta;

2. Fixează-ţi atenţia asupra talamusului şi focalizează lumina laserului mental a atenţiei tale direcţionale pentru producerea ecranului de cinema mintal în ochiul minţii;

3. Vizualizează propriul corp biofizic pe ecranul de cinema mental;

4. Introdu cu ajutorul epicentrului atenţiei direcţionate vehiculul N biofizic pe uşa ecranului de cinema mental;

5. Permite ca vehiculul N biofizic să fie programat de atenţia direcţională să realizeze scopurile în modul specific în care acesta operează; utilizează regulile mimetice expuse mai sus ca un ajutor al programării; deoarece este vehiculul tău biofizic, programează-l ca având drept sarcină realizarea programelor pe care doreşti să le ai la dispoziţie, pentru a putea desfăşura activităţi N, în vederea realizării obiectivelor;

6. Permite ca vehiculul N biofizic să înceapă programarea axată pe scop, să scaneze şirurile şi persoanele de interes pentru ţelurile tale; acesta va percepe imediat modul cum să realizezi scopurile; acesta va veni la tine sub forma unor scântei ale intuiţiei şi a unor evenimente sincrone acauzale care vor permite realizarea scopurilor;

7. Desfăşoară activităţi N asupra evenimentelor viitoare conectate cu scopul de a vedea cum programarea

vehiculului biofizic influenţează realizarea scopurilor;

8. Desfăşoară activităţi N asupra realizării acestor scopuri şi vezi dacă este nevoie de perfecţionarea programelor pentru realizarea lor; începe să utilizezi N pentru a descoperi cum să optimizezi realizarea obiectivelor ţinând seama de eşalonările prezente;

9. Metodologia de bază poate fi optimizată prin adaptarea la nevoile concrete.

CAPITOLUL VII

N-ul locaţiilor aflate la mari distanţe

În N controlat (CRV), se deschide o fereastră în starea de conştientă normală, numită starea beta, spre domeniul biofizic al N. Aşa cum arătam în capitolul 2, Ingo Swann a precizat protocoalele pentru CRV, Acestea au cuprins 6 paşi. În capitolul 4 au fost prezentate în detaliu protocoalele CRV.

N-ul american extins

Cei mai de seamă spioni psihici americani, aşa cum este David Morehouse, Lyn Buchanan şi Joe McMoşneagle, predau o variantă îmbunătăţită a metodologiei lui Ingo Swann. Aşa cum am văzut, CRV-ul de bază cuprinde 6 etape de antrenament, care cer 8 ore pe zi, 7 zile pe săptămână timp de 18 luni. Prin autovizualizare, spionii psihici americani arată cursanţilor lor cum să intre într-o stare de conştientă asemănătoare visului, starea alfa sau teta. Aceştia utilizează tehnicile de bază ale relaxării, cum ar fi vizualizarea unor părţi ale corpului care devin relaxate, aşa cum am prezentat mai înainte. Astfel, cele 6 etape ale protocoalelor lui Ingo Swann vor fi utilizate în starea teta. Aceasta se întâlneşte în literatura de specialitate sub numele de ERV (enhanced remote viewing). Un astfel de curs se reduce numai la o durată de

7 zile. În acest fel N devine accesibil unei mari părţi a populaţiei, care într-o săptămână poate învăţa ERV, până la un nivel de specialist. Oricine poate urma protocoalele prezentate în această carte pentru a deveni un adevărat spion psihic.

ERV-ul rus

Englezul Tim Rifat este autorul unei metodologii de predare a ERV bazată pe cercetările ruseşti în domeniu, mai precis pe fizica lui psi. Acesta a reuşit să elaboreze o serie de tehnici de relaxare avansate, cum ar fi folosirea autovizualizării asupra sistemului de stres al creierului. Un rezumat al protocoalelor pentru ambele tipuri de ERV este prezentat mai departe astfel ca cititorul să poată compara cele două metodologii. Mulţi autori preferă ştiinţa rusă a psi, deoarece conduce natural la R şi RI, permiţând şi utilizarea unor tehnice specifice psihotronicii.

Protocoale ale psi-spionării ruse

1. Primul pas este introducerea spionului psihic în starea teta. Cercetarea rusă pune accent pe autovizualizarea creierului. Prin concentrarea autovizualizării asupra creierului, ei au aflat cum să inverseze polaritate frunte-ceafa a creierului, introducând creierul într-o stare de somn. Tim Rifat este reticent în a învăţa publicul larg să-şi schimbe potenţialul electric al creierului deoarece pot apărea; o serie de efecte secundare, cum ar fi imposibilitatea de a sta treaz atunci când creierul devine obişnuit cu noua polaritate. Limitarea aprovizionării cu sânge a cortexului prin autovizualizare este de asemenea o tehnică utilizată de unii cercetători ruşi ca un mijloc de a intra în teta. Întreruperea alimentării cu sânge a creierului poate cauza avarierea creierului, deoarece arterele şi capilarele se pot strâmta, ajungându-se la atrofierea creierului. Acei cititori care doresc să emuleze toate aspectele psi-cercetătorilor ruşi

trebuie să ţină cont de faptul că sovieticii acordau prea puţină atenţie sănătăţii şi siguranţei psi-luptători lor, atenţia lor fiind acordată numai războiului paranormal.

Pentru cititorul care doreşte să utilizeze această formă mai avansată de ERV, se recomandă următoarele exerciţii pregătitoare.

Biofeedback-ul mental

Aşa cum am văzut, această metodologie poate fi utilizată pentru a te introduce, uşor şi în siguranţă, în starea teta prin utilizarea atenţiei direcţionate focalizată pe ecranul de cinema mental, care îţi prezintă sistemul de stres al creierului. Această tehnică poate fi folosită asupra oricărei părţi a corpului, pentru optimizarea funcţiilor sale.

Când se scanează psihic o altă persoană, se poate folosi aceeaşi tehnică pentru a determina bolile de care suferă acea persoană.

Atenţia direcţională permite controlarea tuturor funcţiilor corpului folosind ecranul de cinema mental pentru focalizarea sa asupra corpului unei persoane sau asupra sistemului de stres al creierului, pentru a cobori nivelul activităţii acestuia, astfel ca acea persoană să intre în starea teta.

a. Focalizează atenţia direcţionată asupra vârfului degetelor tale, folosind biofeedbackul mental. Imaginea degetelor tale pe ecranul de cinema mental este utilizată pentru a controla funcţiile corpului. Poţi să-ţi antrenezi vârfurile degetelor să devină calde prin dilatarea vaselor de sânge indusă de vizualizarea, acestora pe ecranul de cinema mental. Această tehnică mai are darul de a opri durerile de cap şi migrenele deoarece se coboară tensiunea.

Utilizarea acestei metode:

I. Relaxează-te utilizând protocoalele de relaxare; il. Vizualiză-te în interiorul talamusului; iii. Din această

poziţie focalizează atenţia direcţionată pentru crearea ecranului mental de cinema în ochiul minţii tale.

IV. Vizualizează vârful degetelor tale devenind roşii pe ecranul de cinema mental, sângele fiind forţat să intre în ele, astfel că vor începe să se umfle aidoma unor cârnăciori. Astfel capilarele de la încheieturi, mâini şi degete se vor deschide, împingând sângele spre extremităţi, coborând tensiunea şi răcind sângele.

b. Execută aceeaşi procedură cu stomacul, arunci când eşti într-o stare de greaţă sau ai balonări şi crampe. Astfel se reglează dezordinile stomacului care sunt datorate stresului:

I. Vizualizează-ţi stomacul pe ecranul de cinema mintal; il. Ajustează conţinutul de acid al stomacului prin schimbarea culorii şi a strălucirii imaginii până când dispare din vedere, lăsând stomacul bolnav realiniat la activitatea **normală** cu optimul cantităţii de acid; iii. dacă stomacul reapare în ochiul minţii atunci este nevoie de repetarea pasului anterior. Altfel, stomacul este bine. Tot aşa se poate acţiona asupra sistemului imunitar prin autovizualizare, distrugându-se bacteriile care, apar şi provoacă boli.

2. Vizualizează câmpul biofizic umflându-se în jurul corpului de la un generator psihotronic care pompează energie în psi-câmpul tău. Deoarece în Vest nu există încă astfel de generatoare, care îţi încarcă câmpul biofizic cu energie, va fi nevoie să te vizualizezi preluând energie de la Stonehenge sau de la Sfinxul Bucegilor. Aceste locuri sunt încărcate cu energie adaptivă. Aceasta este forţa vieţii. Mimele generate prin cultura noastră sunt paraziţi de energie adaptivă care ne consumă energia, devenind din ce în ce mai puternice şi prin urmare mai greu de distrus. Prin corectarea acestor mime şi eliminarea lor din corp, energia pompată câmpului biofizic din aceste locuri

special înzestrate cu proprietăţi energetice deosebite nu va mai fi parazitată de aceste mime. Vizualizează câmpul biofizic pe ecranul de cinema mental. Vezi psihic energia de la Sfinx curgând în câmpul tău biofizic până când explodează din corpul fizic.

3. Utilizează atenţia direcţionată pentru proiectarea câmpului tău biofizic deja încărcat cu energia necesară spre obiectivul care trebuie spionat psihic.

4. Odată ajuns la obiectiv, permite ca imaginile locului respectiv să fie emise şi recepţionate pe ecranul de cinema mental. Aceasta se realizează prin vizualizarea câmpului biofizic, ajungând din, nou la creierul tău, downloadând informaţia pe site, în timp ce acesta rămâne la obiectiv. Iconul care mută informaţia din fişier în fişier pe calculatorul PC, atunci când se utilizează Windows XP, este o analogie bună pentru modul cum acest tip de N lucrează. Deoarece câmpul biofizic este o entitate a mecanicii cuantice şi poate fi în două locuri simultan, datorită proprietăţii mecanicii cuantice a superimpoziţiei stărilor, câmpul energetic acţionează ca un emiţător de informaţie, conform teoremei lui Bell. Această teoremă afirmă că două entităţi, în conformitate cu mecanica cuantică, care au fost unite într-o primă etapă, vor prezenta aceleaşi proprietăţi după ce au fost separate, în acest caz, proprietăţile sunt informaţiile asupra sit-ului obiectiv N, care sunt stocate în calculatorul cuantic al câmpului biofizic. Spre deosebire de metoda americană, care depindea de deschiderea unei ferestre în subconştient, care avea drept rol asigurarea canalului de comunicaţie pentru informaţia N, N-ul rus mult mai perfecţionat utilizează coerenţa cuantică şi proprietăţile care decurg.

5. Pe ecranul de cinema mental începi să listezi sentimentele pe care le obţii prin N asupra site-ului. Vei

începe cu informaţia nonvizuală, deoarece aceasta este cea mai puţin puternică şi se va scufunda în informaţia vizuală. După ce ai listat sentimentele vei putea să te relaxezi într-o stare adâncă teta.

6. Vezi informaţia ca nişte imagini pe ecranul de cinema mental. Este util să-ţi imaginezi informaţia ca fiind difuzată din câmpul tău biofizic aflat la locul obiectivului. Aceasta este recepţionată de creierul tău şi decodificată în informaţie vizuală în lobul occipital, care este în spatele creierului. Câmpul biofizic operează într-un mod diferit de creier, deoarece acesta procesează informaţia în maniera unui calculator cuantic. Informaţia este privită într-o maniară multi-realitate, care sfidează gândirea normală. Greierele noastre întâmpină greutăţi serioase în procesarea informaţiei cuantice. În N de tip rus dificultatea constă în traducerea viziunii cuantice în viziune a lumii noastre fizice limitate care aproape că nu are corespondent în realitatea actuală. Pentru a decodifica această informaţie cuantică obţinută prin N, spionul psihic ar trebui să comande câmpului biofizic să decodifice informaţia în versiunea realităţii liniare pe care creierul nostru o poate înţelege. Această informaţie trebuie reprezentată pe ecranul de cinema mental.

7. Petrece o perioadă de timp privind obiectivul pentru a construi imaginea N pe ecranul de cinema mental. Prin repetarea acestui exerciţiu procesul de traducere între câmpul biofizic şi creier se îmbunătăţeşte, ceea ce va provoca o creştere a acurateţei N.

8. Pentru a începe bilocaţia (proprietatea N de a fi şi la locul unde desfăşori activitate N), trebuie să comanzi câmpului biofizic să îşi focalizeze esenţa asupra locului care este spionat psihic. Vizualizează pe ecranul de cinema mental un nanei cuantic sau o gaură de vierme. Acest tunel ar putea fi privit ca un vârtej care conectează

corpul fizic al tău la situl ţintei. Spionii psihici de la *Star Trek* sau de la *încep Space Nine* se pare că ar fi văzut numeroase efecte speciale aţe găurilor de vierme care leagă două locuri din spaţiu, chiar dacă se află la ani lumină depărtare unul de celălalt. Lasă-ţi corpul fizic să fie supt de o astfel de gaură de vierme. Percepţia ta va fi suptă spre situl ţintă, după care vei găsi imagini ale acelui loc care apar în jurul tău ca şi când ai fi acolo.

Factorul de geniu

În N de tip rus, se poate folosi facultatea de psi pentru a amplifica inteligenţa ta până la un nivel de geniu. Dacă considerăm câmpul biofizic un calculator cuantic, dacă putem să accesăm acest mod de procesare vom avea la dispoziţie cel mai complex calculator de pe planetă. Acest calculator ar putea realiza orice calcul, dacă am şti cum să-l accesăm şi cum să-l programăm. Printr-un astfel de instrument, spionul psihic poate accesa diverse niveluri de conştientă, ceea ce până acum se postula ca fiind realizabil1 numai cu ajutorul supercalculatoarelor, pe baza inteligenţei artificiale şi doar în cărţile de literatură ştiinţifico-fantastică.

Protocoale pentru accesarea factorului de geniu

1. Utilizează atenţia direcţională centrată în talamus pentru a accesa starea de adâncă relaxare. Fă aceasta prin focalizarea sistemului de stres al creierului şi prin coborârea nivelurilor de anxietate.

2. Focalizează atenţia direcţională asupra ecranului de cinema mental. Vizualizează pe acesta mintea ta conştientă. Vizualizează o uşă deschisă în ochiul minţii tale care să-ţi permită să intri în inconştient.

3. Treci prin această uşă şi explorează subconştientul şi inconştientul. Utilizează atenţia direcţională ca o conexiune spre starea de conştientă normală. Astfel conştientul, subconştientul şi inconştientul se vor găsi în

întregime în atenţia direcţională. Colorează conştientul cu alb, subconştientul cu negru şi inconştientul cu albastru. **Simţămintele** interne, intuiţia şi bănuielile sunt corecte atunci când vin din inconştient, care este o submulţime a inconştientului colectiv şi deţine suma totală a cunoştinţelor umane.

4. Utilizează atenţia direcţională pentru evaluarea ideilor pe care le deţii, accesând rapid cu acest instrument subconştientul şi inconştientul. Atâta timp cal gândul, atunci când vezi psihic ecranul de cinema mental, este în albastru vei şti că bănuielile sunt corecte. Dacă este colorat în negru, vei şti că acesta vine din subconştient şi, prin urmare, va avea o valoare îndoielnică. Dalele inconştiente sunt în general creatoare, astfel că, dacă o idee este colorată în albastru, este probabil să fie de interes.

5. Protocoalele factorului de geniu amplifică capacitatea procesului de prelucrare a dalelor, ceea ce va **îmbunătăţi** N. Prin încalcularea nivelului de geniu al conştientului în fiinţa ta, procesul de download a datelor difuzate de câmpul biofizic de la locul obiectivului este îmbunătăţit. Aceasta se întâmplă deoarece, atunci când te afli la nivelul de geniu al conştientului, creşte iscusinţa de a traduce informaţia cuantică a câmpului biofizic în date, într-o formă corespunzătoare creierului pentru a înţelege imaginile N. Tehnica factorului de geniu este una din cele mai eficiente metode pentru îmbunătăţirea acurateţei N, deoarece aceasta deschide canalul viziunii psihice într-un mare coridor.

În continuare, prezentăm o altă aplicare a factorului de geniu care poate fi de folos psi-operatorului:

utilizând atenţia direcţională pentru comutarea pe *off* a fluxului de date prin creierul tău, adică să nu mai gândeşti, vei avea posibilitatea de a scoate din inconştient

şi din inconştientul colectiv o serie de idei noi, cu un mare grad de originalitate şi de creativitate a gândirii;

cum descui potenţialele ascunse pe care o persoană nu ştie niciodată că le are? Relaxează-te, folosind protocoalele prezentate mai înainte în acest scop. Atenţia direcţională trebuie să fie focalizată pe ecranul de cinema mental, care este fixat pe o mimă specifică. Lasă ideile să evolueze nestingherite şi aşteaptă rezultatul. Această metodă este folositoare pentru programarea realităţii, astfel ca evenimentele dorite să vină la tine;

4. Atenţia direcţională focalizată pe cerebel şi talamus poate să amplifice puterile psihicului tău prin distrugerea blocajelor mentale care opresc câmpul biofizic să downloadeze informaţia N.

a. relaxează-te utilizând protocoalele de relaxare până intri în teta;

b. focalizează epicentrul atenţiei în talamus; c. utilizează laserul mental al atenţiei direcţionale pentru a desena ecranul de cinema mental în direcţia acelor de ceasornic în ochiul minţii tale; d. laserul mental poate fi utilizat pentru a arde blocurile de software arătate pe ecranul mental. Vezi imaginile acestor blocuri care ascund psi-percepţia cum se estompează şi dispar; e. repetă procesul pentru cerebel;

f. acest proces de reparare (corectare) conduce la o creştere masivă a fluxului de date spre cortexul cerebral şi spre conştient. Această informaţie conţine:

I. punctele de reper ale stării mentale adevărate a altor persoane (începând cu cheile subtile ale limbajului trupului); astfel cineva poate cunoaşte când este minţit; il. O creştere a aptitudinilor empatice, astfel încât să intri în capetele colegilor, ale personalului sau competitorilor.

g. Ideile vor pătrunde în ochiul minţii tale şi vor da o viziune precognitivă asupra lumii, datorată datelor

nefiltrate pe care partea din faţă a creierului poate acum să o proceseze pentru a oferi o percepţie superioară. Prin practicarea acestui exerciţiu se poate ajunge la N precognitiv.

Îmbunătăţirea raportului semnal – zgomot în N

N pentru site-uri subterane şi facilităţi militare a fost punctul de plecare a programul american în domeniu. Ingo Swann, cel mai faimos clarvăzător american al vremii sale, a fost folosit pentru antrenarea personalului american pentru a primi cogniţia anormală operaţională (AC). Această formă de cogniţie a fost folosită pentru descrierea fenomenului N. în lumea serviciilor de informaţii, descrierea aproape perfectă a unui anumit obiectiv poate fi de o valoare mică, datorită faptului că informaţia este bine cunoscută prin folosirea sateliţilor. În acelaşi timp, chiar un AC de slabă calitate, care nu este bine cotat în laboratoarele de încercări, se poate dovedi vital, deoarece oferă informaţii neaccesibile prin alte metode. Cu alte cuvinte, folosirea mai multor spioni psihici, folosind AC în acelaşi timp, poate fi de mare eficienţă pentru N asupra unor site-uri de interes strict secret, despre care nu există nicio informaţie disponibilă (natura sau funcţia obiectivului).

În această direcţie sunt câteva teme de interes:

a. *Identificarea* ***obiectivului.*** Asigură-te că te preocupă ţinte bine definite şi numai atunci extinde domeniul cercetărilor N. În cazul unor site-uri străine, primul lucru de care trebuie să te asiguri este prezenţa unor forme de viaţă. De aici, vei căuta să identifici complexuri de tunele, camere cu echipamente speciale, cum ar fi calculatoarele. N calat pe o anumită problemă face recunoaşterea AC mult mai uşoară decât privirea la toate echipamentele existente în camere. Aceasta din urmă

ar provoca inundarea cu informaţii de slabă calitate şi pierderea din vedere a celor importante; b. *Lărgimea de banda.* Păstrarea atenţiei focalizată pe obiectiv este vitală. Este uşor să pierzi obiectivul N dacă permiţi minţii să călătorească. Atenţia direcţională spre zonele site-ului pe care îl găseşti de interes este necesară pentru desfăşurarea N. Descrierea pentru unii sceptici, la nesfârşit, a unor teste obişnuite de N este un mod sigur de a te plictisi şi astfel de a pierde atenţia. Atunci când eşti plictisit, sistemul de stres al creierului se activează şi vei intra în starea beta, stare care blochează activitatea N. Dacă doreşti să arăţi unor alte persoane posibilităţile de care dispui în domeniul N, atunci desfăşoară activităţi N asupra unor obiective de mare interes pentru a păstra acurateţea percepţiei la niveluri înalte. Astfel, sistemul de stres al creierului va fi amortizat şi se va face o conexiune între starea de relaxare cu N, ceea ce provoacă un efect de feed-back pozitiv, care amplifică N în viitor;

c. *Raportul semnal/zgomot.* Ingo Swann declara că persoanele neantrenate pot prezenta un procent de 15% a ratei de acurateţe în N. Personalul bine antrenat va ajunge la niveluri mult mai înalte de acurateţe. Pentru creşterea raportului semnal/zgomot este vital să se reducă nivelurile de stres ale spionului psihic, astfel ca acesta să intre în starea teta, aşa numita uşă pentru psi. Întrerupe discuţiile din mintea ta, utilizând metoda cinema, care se bazează pe atenţia direcţională;

d. *Reducerea zgomotului* Aceasta se obţine atunci când ritmurile creierului sunt coborâte, prin utilizarea protocoalelor de management al stresului şi a sistemelor biofizice mimetice, care au fost prezentate în capitolele precedente. Se poate folosi N-ul augmentat de grup pentru a filtra zgomotul, astfel că procentul de 15% acurateţe al persoanelor neantrenate, într-un efect sinergetic, poate

conduce la rezultate foarte bune. Aceasta se poate explica, deoarece grupul care spionează psihic acelaşi sit va vedea licăriri ale aceluiaşi lucru. Atunci când funcţionează ca un grup, similarităţile din ceea ce ei văd prin N vor ajuta la eliminarea zgomotului, care este diferit de la o persoană la alta. Numai obiectivul actual va fi similar. Această similaritate va fi semnalul care ajută la eliminarea zgomotului, ceea ce permite dezvoltarea unor protocoale pentru ignorarea oricăror date care nu concordă cu ale grupului, deoarece acestea reprezintă un zgomot. N-ul augmentat de grup are un efect de durată asupra individului şi după ce acesta părăseşte grupul, prin ridicarea permanentă a efectului câmpului biofizic spre o conştientă de ordin înalt. Acest efect reduce zgomotul în N. Din această cauză, N-ul militar era efectuat de grupuri de persoane care amplificau semnalul N pe baza zgomotului de fond generat de PDF; e. *Utilizarea formelor de câmp biofizic ale sistemului de management paranormal.* Sistemele de management paranormal pot permite spionului psihic să fie protejat în faţa sistemelor de protecţie N, mecanisme destul de răspândite în lumea întreagă. Această tehnică este foarte avansată şi nu este disponibilă decât pentru spionii psihici foarte buni, în centre speciale de antrenament. Cei interesaţi pot consulta o serie de site-uri pe Internet care oferă informaţiile necesare pentru înscrierea la cursuri prin corespondenţă. Aceste cursuri oferă posibilitatea de a cunoaşte modul de protejare sigură, precum şi o serie de protocoale pentru a rămâne nedescoperit, cum să avansezi în timp (efectuarea unor călătorii în timp) şi pentru N dimensional.

N-ul avansat, utilizând zona motorului suplimentar

Atenţia direcţionată fixată în zona motorului suplimentar, folosind ecranul de cinema mental, stimulează

mintea şi corpul pentru realizarea acţiunilor de tip N programate prin atenţia direcţionată.

Efectul N este o psi-posibilitate foarte simplă de a-l învăţa. Oamenii au o lungă istorie în utilizarea N, împreună cu psi-genele însoţitoare. Din nefericire, rasa noastră este influenţată de PDF, care provoacă oamenilor intrarea în realitatea consensului, ceea ce face imposibilă utilizarea psi-capacităţilor de RI. De asemenea, PDF-ul provoacă îmbolnăvirea oamenilor, iar un sfert dintre noi devin nebuni. N-ul este important deoarece permite individului să depăşească realitatea consensului care îl imobilizează ca pe o molie în chihlimbar şi-l împiedică să se mişte psihic.

Efectul N poate fi amplificat prin programarea creierului să ducă la bun sfârşit N-ul, indiferent de ce piedici apar care încearcă să blocheze psi-capacităţile. Dacă îţi programezi zona motorului suplimentar (SMA) să amplifice N, vei învăţa vederea psihică indiferent de ceea ce ţi se întâmplă. SMA se află în vârful creierului, în centrul cortexului spongios. Această zonă este asociată cu acţiunea voliţională şi pare a fi un agent cheie în procesul de luare a deciziilor. De fiecare dată când elaborezi o decizie conştientă pentru a realiza ceva şi o duci la îndeplinire se declanşează SMA. Prin utilizarea atenţiei direcţionate şi a ecranului de cinema mental, se poate realiza acelaşi lucru, astfel că tu vei ajunge să faci lucruri pe care ştii că poţi să le faci, dar nu puteai până acum. Autoactivarea SMA este cel mai bun mijloc de automotivare şi, dacă este făcută corect, este invariabil un succes.

În continuare prezentăm un exerciţiu de programare a SMA pentru N:

1. Utilizează programul de relaxare pentru încalcularea stării teta;

2. Fixează-ţi conştientul asupra talamusului şi focalizează lumina laserului mental al atenţiei direcţionare asupra producerii ecranului de cinema mental în ochiul minţii tale;

3. Vizualizează SMA-ul tău ca fiind manifest pe ecranul de cinema mintal;

4. Imaginează-ţi că epicentrul atenţiei tale direcţionate intră în SMA;

5. Programează SMA, cu ajutorul atenţiei direcţionate, să devină un modern pentru transferarea datelor N din corpul biofizic în creier. Comandă SMA să programeze creierul tău să realizeze scopurile în modurile specifice în care doreşti să opereze pentru dezvoltarea N. Deoarece este creierul tău, programează-l cu scopul realizării a ceea ce doreşti să prezinte şi cu capacitatea de a efectua N asupra obiectivului fixat;

6. Acum vizualizează-ţi SMA programând corpul tău biofizic pentru realizarea programării N. Astfel, creierul tău poate să se conecteze cu corpul biofizic pentru a dezvolta sinergia necesară pentru N de calitate.

Aplicaţiile acestor protocoale

1. Relaxează-te în starea teta la care ajungi prin protocoalele de relaxare.

2. Focalizează atenţia ta direcţionată asupra talamusului.

3. Îndreaptă laserul mental al atenţiei direcţionate, asupra SMA.

4. Comandă creierului tău să închidă sistemul de stres al creierului de fiecare dată când desfăşori N.

5. Programează intenţia de N de calitate a oricărui sit pe care doreşti să-l ai ca obiectiv, de fiecare dată când focalizezi atenţia direcţionată asupra SMA. Folosind

acelaşi set de protocoale, personalul din desfacere va fi motivat să facă acţiunile necesare pentru i vinde cu succes. Personalul poate folosi simularea mentală pentru procesarea textelor, vânzări la telefon, proceduri birocratice etc. pentru creşterea eficienţei acţiunilor acestuia prin introducerea acestor comenzi în SMA. O consecinţă directă va fi creşterea performanţelor, în timp ce ei vor suferi mai puţin de stres la locul de muncă. Prin urmare vor fi mai sănătoşi, vor avea un număr mai mare de zile de lucru, vor fi mai fericiţi şi mai buni în îndeplinirea sarcinilor de serviciu. De asemenea, managerii pot fi automotivaţi utilizând această tehnică.

Folosind SMA, se pot reexecuta acţiunile de succes pe ecranul de cinema mental. Se pot simula situaţii în care apari într-o lumină favorabilă înaintea acţiunilor pe care le vei întreprinde. Aceste tehnici asigură creşterea performanţelor.

Vom arăta un alt exerciţiu folositor:

1. focalizează-ţi atenţia asupra SMA, folosind atenţia direcţională fixată pe ecranul de cinema mintal;
2. prezintă pe ecranul de cinema mental imagini a ceea ce doreşti să faci, cum ar fi practica N (sau, în afaceri, creşterea vânzărilor);
3. activează SMA prin download-area acestor intenţii, întărindu-te şi prin urmare având un feed-back pozitiv de fiecare dată când desfăşori activităţi N. Acţionează în conformitate cu această informaţie.

Rezumatul protocoalelor N
EI V american

Intră în starea teta prin utilizarea autovizualizării pentru a te autohipnotiza.

Pasul 1: obţine situl ţintă de pe monitor;

Pasul 2: permite percepţiei simţurilor să vină la tine;

Pasul 3: informaţia dimensională care începe să umple imaginea mentală şi care apare ca o schiţă neclară i vine la tine;

Pasul 4: analizează funcţia şi locul ţintei;

Pasul 5: listează ceea ce ai obţinut până acum şi reţine detaliile fine din informaţia N, încercând să îmbunătăţeşti raportul semnal/zgomot; Pasul 6: spionul psihic încearcă să privească ţinta ca şi când ar fi la locul ţintă; Pasul 7: încearcă să determini numele ţintei, să citeşti fişiere, discuri şi documente.

ERV rus

1. Intră în starea teta prin schimbarea funcţiilor creierului. Cel mai sigur mod este utilizarea protocoalelor de relaxare ale sistemului de stres al creierului.

2. Amplifică câmpul biofizic prin mijloace psihotronice

3. Direcţionează câmpul biofizic spre site-ul ţintei.

4. Creează ecranul de cinema mental.

5. Permite câmpului biofizic să difuzeze informaţia N către ecranul tău de cinema mental.

6. Vezi imaginea vizuală dezvoltată din lista preliminară a datelor N.

7. Creşte rezoluţia imaginii.

8. începe procesul de bilocaţie astfel ca să poţi vedea situl ţintă ca şi când te-ai afla acolo.

Protocoale avansate EI V

Prezentăm în continuare protocoalele pentru amplificarea vehiculului câmp biofizic:

1. Utilizează programul de relaxare pentru încalcularea stării teta;

2. Fixează-ţi conştientul pe talamus şi focalizează lumina laserului mental al atenţiei direcţionate asupra producerii ecranului de cinema mental, în ochiul minţii

tale;

3. Vizualizează-ţi corpul biofizic manifestându-se în faţa ochiului minţii tale pe ecranul de cinema mintal;

4. Epicentrul atenţiei tale direcţionale va fi în vehiculul N biofizic prin ecranul de cinema mental din ochiul minţii tale;

5. Vehiculul N biofizic programează-l de către atenţia direcţională să realizeze scopurile în modul specific în care doreşti să opereze. Utilizează regulile mimetice prezentate în capitolul 6 ca un ajutor în programare. Deoarece este vehiculul tău biofizic, făcut din câmpurile biofizice ale tale, programează-l cu scopul de a îndeplini ceea ce doreşti să prezinte şi desfăşoară N asupra obiectivului şi asupra persoanelor din acest obiectiv, pentru realizarea scopurilor;

6. Permite vehiculului N biofizic să înceapă programul direcţional pe scop, scanând siturile şi personalul de interes pentru scopurile tale. Acesta va simţi automat cum să realizeze scopurile tale, care îţi vor apărea în minte ca scântei ale intuiţiei şi evenimente sincrone acauzale care le permit să fie realizate, oferindu-ţi coordonarea aproape miraculoasă de care ai nevoie pentru a le îndeplini;

7. Următorul pas este N-ul asupra tuturor evenimentelor viitoare conexe scopurilor tale, pentru a vedea cum această programare a vehiculului biofizic influenţează realizarea acestora;

8. Începe utilizarea N pentru a găsi cum să optimizezi realizarea scopurilor în raport cu eşalonarea prezentă;

9. Aşa cum poţi vedea, această metodologie de bază poarte fi adaptată de către cursantul la disciplina N pentru nevoile sale.

Protocoale pentru N amplificate de SMA

1. Utilizează programul de relaxare pentru încalcularea stării teta.
2. Fixează conştientul asupra talamusului şi focalizează lumina laserului mental al atenţiei direcţionale asupra producerii unui ecran de cinema mental în ochiul minţii tale.
3. Vizualizează corpul tău biofizic în faţa ochiului minţii tale pe ecranul de cinema mental.
4. Epicentrul atenţiei tale direcţionale introdu-l în vehiculul N biofizic prin ecranul de cinema mental, în ochiul minţii tale. Vezi acesta ca o stea luminoasă care călătoreşte din creierul tău spre centrul câmpului biofizic, pe care l-ai dezvoltat în corpul biofizic.
5. Stabileşte ca vehiculul N-ului biofizic să fie programat de atenţia direcţională şi să realizeze toate scopurile în modul specific în care doreşti să opereze. Utilizează regulile mimetice prezentate în capitolul 6 ca un ajutor pentru programare. Deoarece este vehiculul tău biofizic, programează-l având drept scop realizarea programării pe care doreşti să o prezinte şi N scopurile pe care doreşti să le îndeplineşti, precum şi siturile şi persoanele pe care doreşti să le spionezi psihic pentru aceste scopuri.
6. Acum vizualizează vehiculul biofizic programând SMA să realizeze această programare. Vizualizează laserul mental al atenţiei direcţionale ca fiind declanşat din centrul câmpului biofizic spre coroana de pe capul corpului fizic, introducând SMA în creier. SMA va realiza dorinţele tale permiţând N. Astfel, corpul tău biofizic poate începe conectarea cu creierul tău pentru a realiza sinergia de care este nevoie pentru un N de calitate. Acesta este un exemplu al modului în care câmpul biofizic influenţează corpul tău. În capitolul următor vom vorbi despre SMA şi

vom vedea cum funcţionează RI.

7. Permite ca vehiculul N biofizic al tău să înceapă iniţierea programării direcţionale spre scop, scanarea siturilor şi personalului de interes pentru scopurile tale. Acesta va simţi automat cum să realizeze scopurile tale, care îţi vor apare în minte ca scântei ale intuiţiei şi evenimente sincrone acauzale care le permit să fie realizate, oferindu-ţi coordonarea aproape miraculoasă de care ai nevoie pentru a le îndeplini.

8. Următorul pas este N asupra tuturor evenimentelor viitoare conexe scopurilor tale, pentru a vedea cum această programare a vehiculului biofizic influenţează realizarea acestora.

9. Începe utilizarea N pentru a găsi cum să optimizezi realizarea scopurilor în raport cu eşalonarea prezentă.

10. Aşa cum am menţionat deja, această metodologie de bază poate fi adaptată de către cursantul la disciplina N pentru nevoile sale.

CAPITOLUL VIII

Percepţia de la distanţă şi telekinezia (mintea comandă materiei)

Abilitatea de a spiona psihic locaţii aflate la mari depărtări cu un mare grad de acurateţe poate uimi cititorul, însă faptul că marile puteri îşi antrenau telepatii să interogheze psihic creierele inamicului este evident şi mai greu de înţeles. Că această informaţie a putut să fie ţinută departe de publicul larg, chiar dacă au fost editate o serie de cărţi excelente cum ar fi *descoperiri psihice în spatele cortinei de fier* având ca autori pe Sheila Ostrander şi Lynn Schroeder, care au revelat aceste fapte încă din 1971, completate cu sute de referinţe din ţările din est,

arată puterea de dezinformare a sistemului care controlează ceea ce ni se permite să gândim. Deoarece savanţii vestici au predicat că nu este posibil să existe psi, cu toţii am luat aceasta drept literă de evanghelie. Puterea de a scana mintea unei alte persoane are puternice implicaţii pentru viitor, în special pentru cercurile militare care dezvoltă această tehnologie.

Percepţia de la distanţă

Percepţia de la distanţă (RS) reprezintă utilizarea N pentru a te introduce în creierul unei alte persoane. Această tehnologie a fost dezvoltată de ruşi, care au făcut din RS o adevărată artă. În vest, în cercurile militare se foloseşte pentru aceasta termenul de ESP.

RS poate fi gândită ca o ascuţire a N pentru a extinde domeniul său, ajungând la înglobarea telepatiei astfel ca scanarea minţii altor persoane să poată **fi** realizată. Ruşii au descoperit cum să antreneze un al treilea telepat pentru a asculta o conversaţie telepatică privată între alţi doi telepaţi. Americanii au utilizat această tehnologie nu numai pentru a interoga ruşi cu funcţii înalte, dar au scanat şi minţile celor suspecţi a fi spioni ruşi în timpul Războiului Rece.

Cum funcţionează RS

Scanarea telepatică a altor persoane are la bază ca într-o primă etapă să se realizeze N pe această persoană, în RS, se scanează obiectivul prin proiectarea câmpului biofizic folosit pentru N. Psi-operatorul învaţă să plaseze câmpul biofizic lângă cel al obiectivului. Astfel, câmpul biofizic propriu poate interacţiona cu corpul biofizic nedezvoltat al obiectivului. Prin acordarea corpului biofizic al spionului psihic cu cel al obiectivului, primul lucru care se percepe este emoţia, în timpul antrenării telepatului, conştientul telepatic-empatic este unul din cele mai uşoare lucruri care se învaţă. Stările emoţionale răsună prin

fabrica câmpurilor biofizice ele persoanelor. Chiar în timpul zilei, noi recepţionăm emanaţiile emoţionale ale persoanelor din jurul nostru. Dezvoltările telepatice ale acestui instinct natural sunt primii paşi în antrenamentul telepatic. Pavel Naumov a prezentat la Radio Moscova o serie de metode pentru antrenarea abilităţilor telepatice. Numeroase articole elaborate în SUA demonstrează interesul CI ŞI DIA pentru protecţia persoanelor de top americane în faţa ameninţărilor de scanare psihică. Un expert parapsiholog sovietic, profesorul Vasiliev, este citat atunci când afirmă: „nu de puţine ori s-a întâmplat în istoria descoperirilor ştiinţifice că stabilirea unor noi legi sau a unor noi fapte a fost inexplicabilă prin ceea ce deja se cunoştea în domeniu”.

În 1966, F. Zigel, un astronom sovietic de renume, trăgea concluzia că telepatia este ştiinţa viitorului. De asemenea, propunea ca cercetările în domeniu să fie bazate pe o cercetare organizată de instituţiile statului, în 1968, sovieticii organizaseră deja mai multe centre de cercetare specializate în experimente telepatice de nivel academic, precum şi mai multe echipe interdisciplinare, formate din fiziologi, fizicieni, psihologi, matematicieni, ciberneticieni, neurologi şi ingineri electronişti pentru investigarea telepatiei. Au fost făcute o serie de experimente implicând transferarea gândurilor la mari distanţe (Leningrad-Moscova 600 km; Moscova – Tomsk 4.000 km).

Dezvoltarea câmpului R V biofizic permite psi-operatorului să înceapă să scaneze ideile conţinute în câmpul biofizic al obiectivului (psyche şi mintea). Câmpul biofizic „se luminează” cu gândurile care trec prin mintea obiectivului. Telepaţii pot recepţiona aceste gânduri prin contopirea corpului biofizic cu cel al obiectivului şi transmiterea informaţiei care există în câmpul biofizic al

obiectivului. Procesele acestea sunt de natură cuantică, astfel că ele au un grad mare de acurateţe. O idee clară asupra a ceea ce gândeşte obiectivul se poate obţine prin utilizarea metodelor ruseşti de scanare. RS hipnotic apare să ofere o mai mare acurateţe a scanării.

Odată ce informaţia a fost recepţionată, câmpul biofizic al telepatului poate apoi să o download-eze şi să înceapă citirea informaţiei care a fost obţinută din creierul obiectivului. Astfel pot fi citite gândurile unei persoane. Dezvoltarea graduală a acestui proces permite telepatului să devină mai precis în citirea minţii obiectivului. Deoarece câmpurile biofizice N pot călători instantaneu între obiectiv şi telepat, acest proces poate continua într-un flux continuu.

Corpul biofizic al spionului psihic telepat se deplasează spre câmpul biofizic al obiectivului, încarcă gândurile pe care le găseşte acolo, apoi se reîntoarce în corpul telepatului. Se download-ează informaţia în creierul telepatului, apoi se reîntoarce la obiectiv pentru a continua procesul. Acest proces „du-te-vino” se poate desfăşura cu o viteză aşa de mare, încât apare o continuitate a inputului telepatic la operatorul ESP bine antrenat. Telepatia devine ceva mai dificilă când se execută cu obiective din străinătate care vorbesc o altă limbă. Acest obstacol se poate depăşi de către telepaţii experimentaţi, făcându-se apel la limbajul seminal arhetipal, pe care telepatul poate învăţa să-l înţeleagă din mintea străinului. Se reduce însă acurateţea, dar, repetând de mai multe ori acest exerciţiu, se pot obţine fluxuri de informaţii care se pot înţelege.

Sistemul militar rus a dezvoltat această tehnologie pe care au perfecţionat-o neîncetat. Discuţiile pe care psihologii vestici le au despre veridicitatea semnalelor

telepatice şi dacă există sau nu telepatie îi face pe ruşi să râdă.

Zăpăcirea psihică

„Ruşii sunt singura naţiune care a încercat să denatureze semnalele telepatice" au declarat Ostrander şi Schroeder în cartea lor. Prin introducerea unui al treilea telepat, care putea determina când există un flux al gândurilor între doi telepaţi (curent de informaţie biofizică), ruşii şi-au dat seama că ei pot nu numai să întrerupă acest flux, dar că îl pot schimba prin voinţa acestui al treilea telepat, care ar putea să substituie gândurile (câmpuri biofizice cu întipărire de limbaj). Prin această metodă ruşii erau capabili să pătrundă în conversaţiile, telepatice şi să substituie mesajele şi imaginile pe care le doreau. Dezvoltarea acestei linii de cercetare le-a permis sovieticilor să fuzioneze psi-operatorii pentru a forma minţi de grup. Interesul american în această direcţie a fost stimulat de informaţiile primite în 1973 despre o bază de cercetări ultrasecretă aflată lângă Leningrad unde se desfăşurau cercetări psihice.

Cercetările avansate ruseşti în domeniul ESP şi al telekineziei par să-i fi condus către provocarea unor efecte fizice. Acest lucru a înspăimântat comandamentul american al rachetelor, deoarece exista posibilitatea scoaterii din luptă a rachetelor balistice americane când acestea se aflau în silozuri sau în zbor. Astfel se putea distruge capacitatea de intimidare a Americii. În 1975, un inginer în domeniul nuclear, Thomas Bearden, a fost utilizat de armata americană pentru desfăşurarea unor cercetări privind zona de cercetări psihice ruseşti numită psihotronica. Astfel a fost descoperită grupa de cercetări telepatice ruseşti, care prin sinergia minţilor telepaţilor ruşi obţinea telekinezia amplificată telepatic. Un număr

mare de telepaţi ruşi puteau crea forme de gând din inconştientul colectiv şi provoca materializarea.

O realitate separată

Zona psihotronicii este deosebit de interesantă. Deoarece câmpurile biofizice mediază transferul gândurilor între telepaţi, ele pot transfera şi alte tipuri de informaţii. Câmpurile biofizice, deoarece îşi au originea într-o realitate dual㠄, într-un univers continuu cu lumea reală, cea fizică, pot experimenta un mecanism printre care fenomenele din categoria spiritismului (fantome, posesia demonului). Dacă luăm în considerare existenţa mai multor niveluri de realitate, vizitatori străini din alte dimensiuni pot fi de asemenea explicaţi ca nişte transferuri de energie străină biofizică în universul nostru.

Dezvoltarea acestei teorii a fenomenelor câmpului biofizic într-o realitate contiguă, fenomenele psihotronice pot fi explicate. Atunci când are loc sinergia mai multor telepaţi, deoarece câmpurile lor biofizice au atins auto-conştienţa (conştient de ordin înalt), are loc o creare a unui nou tip de câmp biofizic. Astfel se poate obţine accesul la stări de alterare a realităţii.

Telekinezia

Psihochinezia (PK) sau telekinezia reprezintă abilitatea de a influenţa obiecte animate sau inanimate de la distanţă, fără contact fizic, prin mijloacele câmpurilor de energie biologică controlată sau necontrolată. Prezentăm în continuare câteva din efectele PK: iniţializarea sau încetarea mişcării unor obiecte inanimate; neutralizarea aparenta a efectului gravitaţiei asupra obiectelor inanimate; levitaţia; inducerea unor schimbări în procesele fiziologice ale materiei vii; crearea unor câmpuri electrice, electromagnetice, electrostatice, magnetice sau gravitaţionale care pot fi măsurate în jurul obiectelor ţintă: introducerea unor imagini pe emulsiile fotografice.

În 1997, *Sunday Telegraph* dezvăluia că Robert Jahn, de la Centru de Cercetări privind anomaliile în tehnică din Princeton, desfăşura o serie de proiecte care aveau ca scop influenţarea generării numerelor aleatorii prin intermediul telekineziei. Subiecţii erau rugaţi să se concentreze asupra unui monitor de calculator care prezenta rezultatul generării numerelor aleatoare, ca secvenţe de 0 şi 1 – Legea numerelor mari afirmă că după foarte multe experienţe numărul de 0 şi de 1 generate trebuie să fie egal. Dacă telekinezia există (minte deasupra materiei), ar trebui să se genereze mai multe din cifra aleasă în prealabil. După mai bine de 12 ani de experienţe, în care au fost implicaţi mii de subiecţi, profesorul Jahn a demonstrat că instrumentele electronice sunt influenţate de mintea omului prin telekinezie. Acesta este un set dramatic de experimente care subliniază faptul că sovieticii au avans într-un domeniu deosebit de important.

Cercetările parapsihologice din fosta URSS şi din Cehoslovacia pun accentul pe identificarea şi cuantificarea câmpurilor de forţă generate bioenergetic, precum şi pe identificarea proceselor fiziologice, care sunt influenţate de energia PK.

Există diferenţe fundamentale între abordările sovietice şi cehe privind cercetările asupra PK. Deoarece cercetarea paranormală a fost privită ca apanajul unui mic număr de oameni, în URSS cercetările erau concentrate numai asupra indivizilor dotaţi şi au încercat să determine ce atribute fiziologice pun în valoare capacităţile acestora şi îi fac diferiţi de restul populaţiei. Paralel cu aceste eforturi de a determina cauzele PK, sovieticii şi-au concentrat eforturile asupra determinării naturii câmpurilor de energie care se formează şi au încercat să determine dacă toţi subiecţii dotaţi psihocinetic creau acelaşi câmp de energie. Cercetarea cehă era de asemenea

orientată pe fenomenul cauză-efect, dar era condusă de ideea că efectele PK pot fi produse de majoritatea populaţiei şi nu este nevoie de capacităţi psihice deosebite pentru a demonstra efectele PK. Dacă telekinezia există, cercetările ESP realizate în URSS şi de echipele de telepaţi formate în această ţară pot avea justificare.

Efectul psihocinetic este analog forţei electromotoare. Această forţă este prezentă în maşinile care cuprind motoare electrice, precum şi în generatorii care produc energie. Această forţă a fost descrisă de Maxwell, la sfârşitul secolului al XIX-lea, şi modelată în ecuaţiile matematice care poartă numele savantului. Dacă ecuaţia forţei electromotoare este analogă telekineziei, noi putem fi capabili să facem predicţii asupra funcţionării acesteia. Dacă în ecuaţia forţei electromotoare introducem câmpurile biofizice observăm că forţa telecinetică este proporţională cu puterea câmpului biofizic al psi-operatorului. Acest câmp biofizic poate fi privit ca având un efect de câmp în telekinezie, deoarece mişcarea sa va amplifica efectele telecinetice. Deoarece am prezentat teoria telepatiei ca o mişcare de câmpuri biofizice de la telepat la subiect, având viteza de interacţiune foarte mare, aproape instantanee, atunci poate fi văzut că dezvoltarea auto-conştientului în aceste câmpuri poate conduce la o marcantă abilitate telecinetică. În antrenamentele telecinetice, câmpul biofizic este împins către ţintă cu putere maximă, spre deosebire de telepatie, în care acest câmp oscilează între telepat şi subiect, nepermiţând efecte psihocinetice. Cu alte cuvinte, se învaţă împingerea obiectelor odată cu ştiinţa N-ului.

Ambele superputeri au devenit interesate de telekinezie datorită implicaţiilor militare. Un document DI A din 1975 declara că cercetarea sovietică are câteva direcţii diferite în eforturile de a dezvolta explicaţii

materialiste pentru efectele observate de PK. Această cercetare s-a implicat în studii serioase asupra caracteristicilor câmpului electric dintre subiect şi obiect, asupra caracterizării câmpurilor electrice din imediata apropiere a subiectului, asupra studierii formelor undelor creierului subiecţilor şi asupra fotografierii câmpurilor bioenergetice ale subiecţilor. Deşi savanţii ruşi nu au ajuns la o concepţie comună privitoare la natura acestor forţe, toţi agreează ideea că energie psihică este implicată.

Victor Adamenko de la Institutul de Radiofizică din Moscova, Victor Iniuşin de la Universitatea kazahă din Alma-Ata şi Ghenadi Sergheiev de la Institutul de Fiziologie din Leningrad sunt savanţii sovietici care conduc cercetările în domeniul PK. Iniuşin şi Sergheiev au dezvoltat o serie de teorii bazate pe existenţa unui tip diferit de energie – o formă a energiei biofizice pe care au numit-o „bioplasmă”. Aceştia consideră efectele PK analoage fulgerului şi afirmă că mişcarea în PK apare ca un rezultat ai interacţiunii câmpului electrostatic al obiectelor. Energia biologică implicată este direcţională de conştient spre subiect. Astfel se pot deplasa obiecte sau se poate opri mişcarea, se poate schimba direcţia sau obiectele se pot roti. Sergheiev a dezvoltat o serie de aparate de măsură pentru schimbările în câmpul bioplasmatic la distanţe de până la 3 metri. A putut măsura câmpuri de până la 10.000 de volţi/cm în vecinătatea ţintei fără vreo indicaţie că ar exista vreun câmp între subiect şi obiect. În conformitate cu cele declarate de Sergheiev, energia bioplasmatică se concentrează în regiunea capului. El atribuie PK unei polarizări a bioplasmei într-o manieră asemănătoare laserului. De aceea îl denumeşte „efect biolaser”, care acţionează ca o forţă materială asupra obiectului.

Sergheiev a elaborat detectori care monitorizează

energia în timpul demonstraţiilor PK. Deşi observatorii vestici au negat informaţia asupra construirii detectorilor (informaţie pe care sovieticii o clasificau ca strict secretă), un tip de astfel de detector s-a realizat chiar în SUA. David Thomson a realizat un aparat care poate fi considerat ca intrând în această clasă. Aparatul a fost utilizat în studiul câmpurilor de forţă umane la Universitatea Saskatchewan din Canada. Aparatul era constituit dintr-un preamplificator, două condensatoare şi un înregistrator, întocmai ca cel de la encefalograf. La Laboratorul de cibernetică biologică din Universitatea Leningrad, Catedra de fiziologie, a fost elaborat un aparat pentru detectarea câmpurilor electrice ale nervilor la distanţe de până la 24 de cm. Acest aparat se baza pe electrozi deosebit de sensibili.

Adamenko a condus experienţe pentru a stabili rolul sarcinilor electrostatice de pe suprafaţa corpurilor ţintă în deplasarea acestora. Adamenko a avansat teoria că omul poate fi anizotropic, adică omul poate fi capabil să altereze energia sa externă în funcţie de starea energetică internă, iar această capacitate la rândul său depinde de procesele fiziologice. Adamenko presupune că oamenii, animalele şi plantele posedă câmpuri electrice datorită polarizării spontane a ţesuturilor. Aceste câmpuri pot interacţiona cu sarcinile electrice externe induse sau impuse. Adamenko a arătat că baza materială a interacţiunii fără contact între om şi obiecte rezultă din câmpul electrostatic a cărui magnitudine depinde de starea fiziologică a omului.

De asemenea, Adamenko a avansat conceptul că, în sens termodinamic, ţesutul viu nu poate fi subiectul aceloraşi legi fizice care sunt valide pentru materia anorganică. El argumentează că ţesutul viu poate demonstra proprietăţi noi (în termeni termodinamici) atunci când este comparat cu materia anorganică. El crede

că dacă moleculele vii diferă cantitativ şi calitativ de moleculele anorganice, atunci poate exista o distincţie între câmpurile de forţă „vii” şi „tehnice”. Pentru a dezvolta acest punct de vedere savantul face referire la vindecarea „cu mâinile” sau „vindecarea datorită credinţei, sovieticii au măsurat câmpurile electrice dintre vindecători şi pacienţi. Cunoscând aceste valori ale câmpurilor le-au aplicat pacienţilor, prin utilizarea unor generatoare de câmpuri, fără a se obţine rezultatele vindecătorilor.

Alexandru Dubrov, un biofizician de la Institutul de Fizică a Pământului al Academiei de Ştiinţe a URSS, a avansat conceptul de „biogravitaţie” pentru a explica PK. Biogravitaţia a fost introdusă, ca noţiune, de V.A. Bunin în 1960, în legătură cu abilitatea organismelor vii de a forma şi detecta unde gravitaţionale. Dubrov şi-a bazat teoria pe conceptele curent acceptate ale biologiei moleculare şi fizicii energiilor înalte. Aceasta înseamnă că vectorul sau câmpul de forţă este format la nivel subcelular şi este capabil de atragerea sau respingerea forţelor naturale gravitaţionale sau el însuşi emite unde gravitaţionale de foarte mică intensitate. Dubrov, ca şi alţi savanţi americani şi sovietici, gândeşte că schimbările în continuul spaţiu-timp poate fi baza fenomenelor PK observate, adică timpul poate fi accelerat sau decelerat de către subiectul psihic.

În 1974, subiectul psihic sovietic Boris Ermolaiev a participat la o serie de experimente la Universitatea din Moscova. S-a raportat că Ermolaiev are capacitatea de a suspenda (levita) obiectele în aer prin concentrarea energiei psihice într-un anumit punct focal în spaţiu, într-o altă demonstraţie, Ermolaiev a ţinut în mâini un obiect, apoi şi-a depărtat mâinile cam la 20 de cm de obiect care a rămas suspendat în aer. Dubrov simte că puterile levitaţionale ale lui Ermolaiev pot fi folosite pentru a demonstra că spaţiul/timpul şi schimbările gravitaţionale

apar în zona dintre mâinile psihicului şi obiect. El bănuieşte că transmisia energiei electromagnetice ar putea fi întârziată atunci când trece printr-un câmp de levitaţie.

Două femei, subiecţi psihici, Nina Kulaghina şi Alia Vinogradova, au fost studiate extensiv de Sergheiev şi Adamenko. Sergheiev a declarat că Kulaghina poate controla bătăile inimii unei broaşte, poate imprima imaginile pe care doreşte pe emulsii fotografice sigilate şi poate mişca obiecte de aproximativ un kilogram, în 1975, Sergheiev a condus o serie de experimente în care Kulaghina a fost rugată să influenţeze inima unei broaşte, în general, inima unei broaşte continuă să bată câteva ore după ce a fost scoasă din organism, într-un experiment, inima broaştei a fost aşezată într-un vas la 80 cm de Kulaghina. Aceasta s-a concentrat pentru a controla bătăile inimii.

Electrocardiogramele au arătat că rata contractărilor creştea sau descreştea la comanda ei. Cinci minute după ce a început experimentul, aceasta a oprit inima să bată. Când a fost aşezată în vas o nouă inimă, aceasta şi-a încetat bătăile după 23 minute.

Într-un alt experiment, Kulaghina a imprimat imagini pe un film neexpus, sigilat în învelitoarea sa. În timpul acestor experimente, Sergheiev a măsurat energia din jurul corpului psihic şi a găsit-o a fi cam jumătate din cea a unui individ nonpsihic. Aceasta l-a condus pe Sergheiev la concluzia că ea absoarbe energie din mediu şi o descarcă asupra obiectului ţintă.

Kulaghina este supusă la un stres deosebit atunci când este supusă la teste. Pulsul acesteia creşte. De asemenea, creşte ritmul respiraţiei. Apar dureri în partea superioară a măduvei spinării şi la ceafă. La sfârşitul şedinţei, ea se simte obosită, îi este sete şi are un gust de

fier şi cupru în gură. Pe timpul experimentului, ocazional trece prin perioade când are ameţeală şi stări de greaţă. Nivelul zahărului în sânge creste şi după o oră de la încetarea testelor are o pierdere în greutate de un kilogram. Când este singură prezintă un stres mai redus şi afirmă că răspunde mai bine la sarcini atunci când este o atmosferă prietenoasă în jurul ei, de încredere mutuală şi credinţă. Abilitatea ei PK este dependentă de starea în care se află atât ea, cât şi observatorii. Cheltuieşte mai multă energie într-un mediu ostil sau într-o atmosferă plină de scepticism.

Adamenko a observat că Alia Vinogradova produce efecte similare cu ale Ninei Kulaghina, dar suferă mai puţin de stres. În timpul experimentelor efectuate cu ea la Moscova, atunci când aceasta muta o varietate de obiecte pe o suprafaţă dielectrică, a putut fi măsurată o cantitate mare de energie electrostatică împrejurul acestor obiecte. Măsurătorile au demonstrat că pulsaţiile acestui câmp erau sincrone cu ritmul inimii, al respiraţiei şi al undelor alfa ale Vinogradovei. Regiunea dintre Vinogradova şi obiect nu conţinea câmpuri sau frecvenţe de energie, iar energia electrostatică creştea în intensitate când obiectul se apropia.

O concluzie logică, pe care a putut să o tragă Adamenko, a fost că pot exista indivizi care posedă abilitatea de a construi un câmp de energie electrostatică, pe suprafaţa unui corp, conform voinţei acestora.

Cehii, ca şi sovieticii, au încercat să identifice sursele de energie biofizică, dar cercetările lor nu au fost centrate doar asupra indivizilor dotaţi psihic. Parapsihologii cehi au emis ipoteza că există mulţi oameni care posedă capacităţi psihice şi că astfel de capacităţi pot fi observabile ca efecte PK. Cercetarea parapsihologică cehă este orientată pe PK, probabil ca rezultat al construirii de către Robert Pavlita a

generatorilor psihotronici. Cehii cred că utilizarea acestor aparate pentru colectarea şi concentrarea energiei poate crea posibilitatea oricărei persoane să provoace efecte PK.

Deşi proiectarea şi construirea generatorilor este deosebit de complexă, aceste aparate sunt uşor de folosit şi cer numai o scurtă instruire pentru a se opera cu ele. Acest mod de lucru are două avantaje majore: nu necesită prezenţa unui supervizor, iar efectele fizice observabile, cum ar fi mişcarea sau atragerea obiectelor, servesc ca feed-back încurajator, pozitiv pentru subiect.

Câmpuri nucleare

Ruşii şi cehii, aşa cum am mai menţionat, utilizează generatoare psihotronice pentru a amplifica câmpurile biofizice. Utilizând această metodă este posibil să se obţină efecte macro-telechinetice. Aceasta are implicaţii strategice pentru Rusia. S-a observat că exploziile nucleare au efecte ciudate, dependente de timp. Astfel, forţa exploziei nucleare se schimbă în funcţie de momentul din zi al exploziei şi de luna anului. Acest lucru nu poate fi explicat de fizica obişnuită. De aceea, dar evident şi din alte motive, este un fenomen strict-secret. Prin urmare, deoarece reacţiile nucleare depind de timp şi chiar de poziţia geografica, armele nucleare au diferite randamente, la diferite momente de timp.

Se pare că cercetătorii ruşi din domeniul războiului paranormal au reuşit să utilizeze psi pentru a modifica desfăşurarea unei reacţii în lanţ într-o armă nucleară. Ei ai descoperit că prin focalizarea telekineziei pe un eşantion radioactiv, rata înjumătăţirii, detectată de un contor Geiger. putea fi schimbată. Cercetătorii sovietici au analizat metodele prin care se putea încetini dezintegrarea uraniului 235 şi a plutoniului, care sunt folosite în armele cu fisiune atomică şi ca detonatori în bombele cu hidrogen. Ei au descoperit că, psi putea încetini reacţia în lanţ, astfel

că arma nu mai ajungea la masa critică şi nu mai apărea explozia nucleară. Variabilitatea în timp a randamentului exploziilor nucleare pare că se datorează efectului pe care pământul, soarele şi alte corpuri cereşti îl au asupra ratei reacţiilor nucleare în lanţ. Efectul psi este mult mai puternic decât acţiunea acestor câmpuri pe planeta noastră.

Aceste cercetări au fost întreprinse în mai mult de 20 de institute. Evaluările pe care le făcea DIA în SUA asupra psi sovietic considerau că psi-războinicii ruşi puteau: „incapacita, de la distanţă, echipamentele militare americane de toate tipurile, inclusiv armele nucleare, cât şi rachetele”. Efectul asupra armelor nucleare al psi a fost unul din cele mai bine păzite secrete. Ingo Swann era capabil să spioneze exploziile nucleare prin N. Astfel şi-a dat seama că psi-experţii ruşi, conectaţi la generatoare psihotronice, puteau opri detonarea armelor nucleare. De aceea, Comandamentul American al Rachetelor era aşa de îngrijorat. Dacă într-adevăr aşa ceva este posibil, atunci armele nucleare nu mai reprezintă o ameninţare. Ţara care domină războiul paranormal va avea un avantaj enorm în războaiele care vor veni în acest al XXI-lea secol. Atunci când Rusia a oprit folosirea psi între facţiunile rivale (mai precis, când Putin şi-a asumat puterea) această nouă democraţie a redevenit o superputere. SUA, fiind singura ţară vestică care s-a preocupat de dezvoltarea armei psi, trebuie să facă faţă armatei chineze paranormale, corporaţiilor japoneze dotate cu capacităţi psi, precum şi celui mai puternic inamic în acest domeniu, Rusia lui Putin.

Fie ca forţa să fie cu tine

Forţa care este inima telekineziei ar putea explica fenomenele psihotronice. Formarea unui grup de telepaţi va amplifica efectul telekinezetic. Deoarece efectul nu este

simplu aditiv, ci este un efect sinergetic, se pot obţine rezultate deosebit de puternice. Telekinezia este legată de forţa care provoacă funcţia de stare cuantică să producă evenimente. De aceea, telekinezia se poate folosi pentru provocarea funcţiei de undă cuantică, în scopul schimbării manifestării evenimentelor. Astfel se provoacă schimbarea realităţii. Telekinezia se poate de asemenea folosi pentru a induce câmpurilor biofizice aspecte duale pentru modelarea formelor gândului. Aceasta poate avea ca rezultat producerea unor efecte specifice. Crearea formelor de gând din câmpuri, biofizice este prezentată în mii de cărţi de spiritism. Este posibil ca noţiunea de magie să fie ea însăşi o absurditate, dar efectele ritualurilor magice sunt în moştenirea noastră culturală. Telekinezia poate fi folosită la schimbarea realităţii. Se prevăd mari schimbări ce se vor produce în lume, în 2013. Cercetătorii ruşi deja au prezentat câteva din aceste schimbări care vor avea loc.

Dacă privim câmpul biofizic natural ca parte a biosferei fizice a pământului, atunci în oceanul inconştientului colectiv, grupări mai mici de câmpuri biofizice se pot coaliza pentru a forma arhetipuri, aşa cum a postulat Carl Jung. Grupuri de telepaţi ar putea folosi telekinezia pentru manifestarea formelor de gând din bazinul arhetipurilor în inconştientul colectiv. Aceste forme de gând pot fi văzute ca noi tipuri de mime, care ar putea infecta populaţia cu noi tipuri de gândire şi acţiune. Deoarece populaţia nu realizează dimensiunea paranormală a realităţii, formele de gând direcţionale, în fapt nişte mime, ar putea afecta starea mentală a întregii naţiuni. Astfel ar putea fi conceput un nou sistem de arme sau un sistem de inducere a politicii dorite. Psihotronica a devenit unul din interesele majore ale cercetărilor militare din Rusia, China, Japonia, Cehia şi SUA.

Influenţarea de la distanţă

Telepatia şi ESP conduc natural spre influenţarea de la distanţă (RI). Aceasta tehnică mai este cunoscută şi sub numele de „hipnoza somn-veghe" şi a fost descoperită în 1930 de ruşi. Atunci un hipnotizator comanda telepatic unui subiect aflat în stare de hipnoză, situat la mii de kilometri distanţă. Aşa cum menţionam la începutul cărţii, ucraineanul Albert Ignatenko a demonstrat la postul de televiziune BBC în cadrul programului *Lumea paranormală a lui Paul McKenna* că putea să coboare sau să crească pulsul unei persoane aflată la mare distanţă faţă de el, fapt pe care Kulaghina îl făcea în mod regulat. Aceasta a fost o demonstraţie a Rl. Abilitatea Kulaghinei de a opri bătăile inimii unei broaşte a fost obiectul de studiu al primului experiment ştiinţific care scotea în evidenţă una din metodele prin care se realiza omorul de la distanţă.

RI poate fi utilizat de militari pentru afectarea politicienilor, a experţilor psihici străini, a comandanţilor militari sau a marilor industriaşi. Rl poate fi utilizat şi asupra unor mase mari de oameni, aşa cum vom vedea mai departe.

Se bănuieşte că serviciile de informaţii britanice ar fi folosit pe scară largă microundele şi controlul minţii cu UHF (frecvenţe ultra înalte), înglobate în sisteme de arme, împotriva populaţiei din UK, pentru alterarea modului de a gândi a acesteia şi chiar pentru a provoca atacuri de inimă.

Este posibil ca ţinta acestor atacuri să fie şi politicienii laburişti.

În Marea Britanie se desfăşoară cercetări intense pentru creşterea duratei de viaţă a oamenilor. Una din căile care se studiază pentru aceasta este şi Rl, care poate să fie aplicată asupra propriei persoane sau asupra altei persoane (vindecarea în absentă). De asemenea, se studiază modul de influenţare pozitivă a stării de sănătate

a unei întregi populaţii.

Uniunea Sovietică a fost stăpânul de necontestat al Rl biofizic. Acest stat a dezvoltat sisteme de arme paranormale care se bazau pe N, ESP, telepatie şi telekinezie. Au fost cheltuite în acest scop milioane de ruble. Rl a permis telepaţilor ruşi să transfere unei alte persoane, aflate la depărtare de mii de kilometri, prin utilizarea ESP, a comenzilor mentale. Americanii au reuşit să afle informaţii despre aceste realizări. DIA a elaborat în acest sens un document care atrăgea atenţia asupra pericolelor pe care le reprezintă această armă numită şi hipnoza telepatică.

Ostrander şi Schroeder au arătat că abilitatea de a provoca somnul sau de a trezi o persoană telepatic de la o distanţă de mii de kilometri a fost testată în URSS. Aceştia au prezentat la un simpozion internaţional de parapsihologic o serie din rezultatele unor cercetări întreprinse pe această direcţie. Se arăta că abilitatea de a controla conştienta unei persoane prin telepatie se studiază în laboratoarele din Leningrad şi Moscova. Munca a demarat încă din anii 1921 dar nu a fost publicat nimic până în 1960 despre rezultatele cercetărilor. Conducătorul primelor cercetări în acest domeniu a fost K.O. Kotkov, un psiholog de la Universitatea Harkov.

ANEXA!

Limbajul privirii şi compatibilitatea interpersonală[5]

Dintre organele de simţ, ochiul oferă cele mai concludente indicii asupra personalităţii umane. Văzul este

5 Material primit prin bunăvoinţa **lect.univ.drd. Ion** Marin Uţâ.

singurul simţ care permite percepţia universală a lumii înconjurătoare. Văzul stă la baza observării fiinţelor şi lucrurilor, fiind în acelaşi timp element indispensabil în formarea judecăţii umane. Aria fenomenelor analizate în exclusivitate de văz este extrem de vastă, întinzându-se de la observarea particulelor microscopice şi până la examinarea infinitului din universul cosmic.

În decursul întregii istorii, oamenii au fost preocupaţi de acţiunea privirii şi de efectul acesteia asupra comportamentului uman.

Datorită văzului şi informaţiilor ce sunt percepute cu ajutorul său de la alte fiinţe, se poate simţi acea influenţă ce emană câteodată dintr-o privire şi din care se poate înţelege puterea magnetică pe care este capabilă să o furnizeze aceasta.

Nu de puţine ori ni se întâmplă să folosim expresii ca: „l-a străpuns cu privirea”; „a licărit ceva în privirea lui”; „are o privire ucigătoare”; „are o privire care te îmbie”; „are ochi mari de copil”; „are o privire care deoache”.

Într-adevăr, oricăruia dintre noi i s-a întâmplat să admire nişte ochi frumoşi şi să fie impresionat de puritatea şi expresivitatea lor, aşa cum este cazul unor ochi negri şi profunzi ca misterul sau ochi albaştri care, parcă, ar reflecta azurul cerului. Adevărate capodopere ale naturii, aceşti ochi par că, prin privirile ce le răspândesc, emană direct din sânul divinităţii, astfel încât expresivitatea lor pătrunde până în adâncul sufletului.

O bază reală de comunicare cu o altă persoană se poate realiza numai dacă cei doi se privesc ochi în ochi. Întâlnirea dintre două persoane constituie în acelaşi timp şi întâlnirea celor două priviri.

Influenţa privirii conţine un caracter profund misterios a cărui explicaţie continuă să rămână incompletă. Datorită privirii lor, anumite persoane dau

impresia că posedă o superioritate reală, în primul rând mentală şi apoi intelectuală, acest lucru permiţându-le să-şi impună voinţa în faţa semenilor lor fără niciun efort aparent.

Impresia de superioritate pe care o degajă privirea este aproape întotdeauna confirmată de realitatea faptelor. Oamenii competenţi zâmbesc destul de rar (în afara unor situaţii particulare), au un aer hotărât şi, în acelaşi timp, dau dovadă de prudenţă, ceea ce nu-i împiedică ca atât prin cuvinte, cât şi prin faptele lor să meargă drept la ţintă. Aceste afirmaţii devin şi mai evidente în lumea politicienilor, a oamenilor de afaceri şi a specialiştilor de mare clasă din diferite domenii, cazuri în care se cunoaşte de la distanţă „omul competent".

Se spune că „privirea lui Napoleon Bonaparte a intrat în legendă, având o asemenea putere de pătrundere, încât nu i se putea rezista, iar dacă în toiul luptei aţintea privirea asupra unuia dintre soldaţii săi, acesta începea imediat să tremure, dar nu de frică ci de emoţie".

Suetoniu ne spune că Iulius Caesar avea „ochi pătrunzători, castaniu închis", iar succesorul acestuia. Octavianus Augustus, avea ochii „limpezi şi lucitori şi îi plăcea să creadă că ei strălucesc ca un fel de raze divine; îi făcea o deosebită plăcere când o persoană asupra căreia îşi aţintea privirea pătrunzătoare îşi lăsa capul în jos, ca şi cum ar fi fost orbită de soare".

Plutarh relatează despre Alexandru cel Mare că acesta avea „o anumită vioiciune a privirii, pe care au căutat să o imite mulţi din prietenii şi discipolii lui".

John Aubrey ne spune despre Sir John Denham, poet, dramaturg şi diplomat din secolul al XVII-lea, că acesta „avea ochii nu prea mari, de culoare cenuşiu vernil deschis; privirea lui era ciudat de pătrunzătoare, aşa încât când discutai cu el şi îl priveai în ochi părea că îţi ghiceşte

adevăratele gânduri”. Acelaşi John Aubrey a consemnat că filosoful Thomas Hobbes „avea ochi buni, căprui, plini de viaţă şi spirit chiar şi în ultima perioadă a vieţii sale. Când se scufunda în discuţii, ochii îi străluceau ca nişte cărbuni aprinşi”.

Despre Adolf Hitler s-a spus, uneori, că nu avea faţă de nebun, nici de criminal, dar analizându-i privirea specialiştii au constatat că „avea ochi albaştri remarcabili şi o privire care strălucea aproape hipnotic”, sesizată de toţi cei cu care s-a întâlnit. Numai că în timp ce privirea sa reflectă neînduplecarea, irisul său flotează mult prea sus, descoperind albul ochilor. Doar această singură trăsătură trădează învălmăşeala lăuntrică şi dezechilibrul afectiv, care şi-au găsit expresia subversivă în doctrinele partidului nazist.

Ochiul exprimă lumea interioară cu toată complexitatea şi cu tot adâncul ei tăinuit. Uneori, o singură privire este suficientă pentru a cunoaşte atitudinea unui om în faţa vieţii şi în faţa propriei sale fiinţe. În cartea sa *„Teii – Tale, Eyes” („Ochii care trădează”),* E. Hess afirmă că „în întreaga comunicare umană ochii transmit cele mai fidele şi exacte semnale, deoarece ocupă un loc focal pe trup, iar pupilele funcţionează în mod independent”.

Văzul la om este de o importanţă considerabilă. Se ştie ce dramă produce *cecitatea* şi putem avea o idee a acestei importanţe comparând cele 30.000 de fibre ale nervului auditiv cu milionul de fibre ale nervului optic. Cunoscând bogăţia universului auditiv, într-o operă muzicală, putem „concepe bogăţia uluitoare a universului vizual”.

Dar ce este ochiul? Vom prezenta pe scurt, pentru aducere aminte, o descriere a sistemului vizual. Ochiul este un sistem optic convergent care poate fi comparat cu un aparat de fotografiat cu teleobiectiv (zoom). Funcţia

ochiului este optică: aceasta permite proiecţia razelor de lumină, reflectate de obiecte pe retină, ca proiecţia unui dispozitiv pe un ecran. Acest lucru este posibil prin transparenţa dinaintea ochiului, *corneea;* globul ocular este bombat la nivelul corneei şi conţine un element transparent şi ovoid care joacă rolul unui teleobiectiv; astfel că această „lentilă" convergentă care este *cristalinul* este mai mult sau mai puţin contractată sau destinsă sub acţiunea *muşchilor ciliari,* cu scopul de a produce varierea convergentei, ceea ce se numeşte *acomodare.* În faţa cristalinului se află o diafragmă constituită din muşchi circulari, *irisul,* care dă culoarea ochilor. Orificiul format de iris este *pupila;* ea pare neagră, dar în realitate nu este vorba decât de un orificiu; pupila se restrânge când lumina este foarte puternică pentru a nu se arde retina şi se măreşte în penumbră.

De structura globului ocular depind un mare număr de fenomene. Ochiul şi mecanismul vederii sunt complexe şi mai avem încă mult de cercetat până să înţelegem modul în care cooperează ochiul şi creierul şi, cu atât mai mult. până să descoperim modul în care se realizează vederea propriu-zisă.

Să revenim însă la structura globului ocular şi la fenomenele ce se petrec aici. Un astfel de fenomen se referă la *receptarea luminii.*

Văzul corespunde prelucrării şi interpretării de către creier a unei mici cantităţi de unde electromagnetice care au proprietăţi ondulatorii (Fresnel Maxwell), corpusculare (Planck, Einstein) şi care se propagă cu viteza de 300.000 de km/s, raze cosmice sau unde radio. Partea vizibilă din aceste unde se situează între 400 şi 750 de nanometri, adică ceva mai puţin de un micron (1.000 µm egal 1 micron). Nu toate speciile animale percep acelaşi spectru: albina, conform celebrului etolog Karl von Frisch (1963),

percepe unde ultraviolete care rămân invizibile pentru om, dar are cecitate la roşu.

Perceperea culorilor de către ochiul uman este, de asemenea, deosebit de importantă. Culorile sunt, de fapt, de două feluri, *culori spectrale* şi *culori prin absorbţie.*

Culorile spectrale: lumina vizibilă ne apare albă, dar fizic ea este complexă, fiind compusă din *lungimi de undă* diferite, care se descompun într-o prismă pentru a forma culorile curcubeului. O lumină cu o singură lungime de undă, numită monocromatică, produce o culoare pură numită şi spectrală; cercetarea în privinţa vederii culorilor se referă la aceste culori pure; culorile curente corespund aproximativ la următoarele lungimi de undă:

0 violet 450 nanometri (µm);
1 albastru 500 µm;
2 verde 530 µm;
3 galben – 580 µm;
4 oranj 600 µm;
5 roşu 700 µm.

Culorile prin *absorbţie,* sunt culori percepute plecând de la lungimile de undă reflectate de obiecte, deci neabsorbite de acestea; ele constituie majoritatea culorilor pe care le percepem şi sunt culorile din pictură. Astfel, un obiect sau o guaşă ne apare roşu deoarece materialul său absoarbe razele verzi şi albastre.

Distincţia dintre aceste două tipuri de culori este fundamentală, deoarece amestecurile în fiecare categorie conduc la percepţii complet diferite. De exemplu, galbenul este o culoare primară în pictură, în timp ce printre culorile spectrale este un amestec între verde şi roşu. Cercetări recente au ajuns la o sinteză a doua teorii, *teoria încromatică* şi cea a *culorilor complementare.*

Aspectul dual al materiei şi al radiaţiei electromagnetice a dus la formularea *teoriei cuantice.*

Teoria cuantică arată că propagarea undelor reprezintă o proprietate a particulelor. Atunci când afirmăm că particula este în acelaşi timp şi undă nu ne referim la traiectoria particulelor, ci la proprietatea lor. Unda este un fenomen vibratoriu în sistemul de coordonate spaţiu şi timp, cu structură ondulatorie.

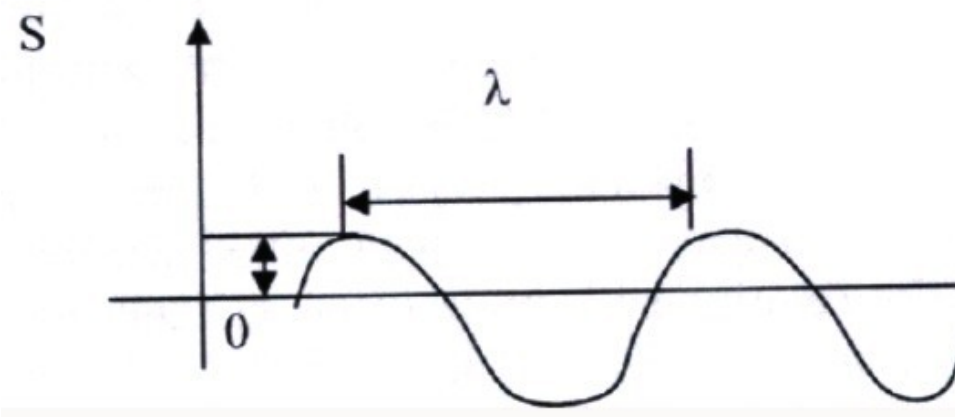

Parametrii caracteristici ai structurii ondulatorii sunt:

A = amplitudinea (extensia vibraţiei în spaţiu);□□ = lungimea de undă (distanţa dintre două maxime succesive).

Dacă urmărim mişcarea unui punct rezultă un alt parametru (frecvenţa), care desemnează numărul de oscilaţii dus-întors faţă de punctul respectiv într-o perioadă de timp (o secundă).

Particula în oricare punct pe axa coordonatei timp are o poziţie determinată, starea de mişcare fiind definită de viteza şi energia de mişcare.

Teoria cuantică raportează amplitudinea unui punct din spaţiu la probabilitatea de a găsi particula în punctul respectiv. Dacă amplitudinea este mare, atunci există probabilitatea de a găsi particula în acel punct; dacă

amplitudinea este mică, atunci nu există probabilitatea de a găsi particula în acel punct.

Amplitudinea este egală pe toată lungimea undei, deci particula poate fi găsită oriunde de-a lungul undei (explicaţie pentru recepţionarea unui mesaj de către o masă mare de receptori).

Impulsul particulei reprezintă produsul dintre masa particulei şi vectorul „viteză” care descrie starea de mişcare a acesteia.

Lungimea de undă este invers proporţională cu impulsul particulei, deci o lungime de undă mai mică este caracteristică unei particule cu un impuls mare, particula se deplasează cu viteză mare.

Frecvenţa undei este proporţională cu energia particulei; = v/f; f = /2 de unde:

 = lungimea de undă [m]; f = frecvenţa [Hz]; v = viteza [m/s];

 = pulsaţia undei

Frecvenţa mare a undei înseamnă energie mare a acesteia.

Spre exemplu, radiaţia *violeta* are frecvenţă mare şi lungime de undă mică, fotonii constituenţi au impuls mare. Frecvenţa luminii *roşii* este mică, atunci lungimea de undă este mare, iar fotonii constituenţi au energie joasă.

Poziţia particulelor corespunzătoare unei unde în mişcare poate fi aflată cu probabilitate.

Cele prezentate mai sus îşi propun să stabilească o legătură între parametrii fizici existenţi (precum şi alţii care vor fi prezentaţi pe parcurs) şi expresivitatea privirii umane, în ideea încercării de a aprecia atracţia (uneori irezistibilă) dintre anumite persoane.

Fiecare dintre noi am experimentat aceste stări chiar dacă am conştientizat sau nu fenomenul energetic desfăşurat. Astfel, compania unei persoane ne poate

provoca o plăcere deosebită sau poate să ne fie dezagreabilă. În prezenţa unei persoane care ne provoacă plăcere avem senzaţia că primim energie vitală din partea acelei persoane, iar în privinţa celor dezagreabile avem senzaţia că ne diminuează din energia noastră vitală.

Aceste stări au loc datorită puterii subtile deosebit de intense emise de câmpul energetic al persoanelor în cauză. Capacitatea de comunicare, de recepţionare a informaţiilor, poate fi mai mare la anumite persoane; spunem despre acele persoane că sunt dotate cu *intuiţie.*

Sentimentul de *simpatie* exprimă foarte bine o anume stare de *rezonanţa* ce se poate stabili între persoane. Un *flux energetic* se stabileşte gradat între două fiinţe, creându-se un spaţiu energetic comun care *vibrează* pe aceeaşi *lungime de undă.* J.W. Goethe a analizat acest fenomen în lucrarea *„Afinităţi elective”.*

Adesea, fiecare dintre noi a putut constata în diferite împrejurări că este primit cu simpatie de anumite persoane, în timp ce de altele este întâmpinat fără entuziasm, astfel resimţindu-se necesitatea de adaptare a comportamentului pentru a lăsa tuturor cea mai bună impresie posibilă. Dacă însă cineva încearcă o decepţie în raporturile avute cu semenii săi, dacă nu reuşeşte să creeze în jurul său o ambianţă conformă cu dorinţele avute sau dacă simte că nu provoacă altora interesul scontat, toate acestea constituie un semnal de alarmă care obligă respectiva persoană să procedeze la un examen atent al propriei personalităţi, pentru a descoperi cauzele situaţiei în care se află.

Ereditatea, educaţia, influenţa mediului social sau starea de sănătate fac din flecare dintre noi un îndrăzneţ sau un timid, un curajos sau un fricos, un om de acţiune sau un indolent. Însă, în afară de cazuri izolate, fiecare individ posedă cu el încă de la naştere acele mijloace

necesare ce-i permit să se elibereze în mod voluntar de anumite situaţii neplăcute.

Din cele expuse anterior, se poate spune că privirea omului – la fel ca şi cea a animalelor – constituie un emiţător de energie. Diferite experimente au demonstrat că este posibil ca fiinţa umană să confere privirii sale în mod voluntar o putere considerabilă.

Privirea fiind încărcată cu energie, o energie de origine psihică ce nu se poate compara cu niciuna dintre formele de energie cunoscute, este capabilă de acţiuni chimice şi mecanice. Dacă privirea reprezintă un puternic agent de transmitere a emanaţiilor gândirii, ochiul ce radiază toate aceste emanaţii este centrul de recepţie al tuturor radiaţiilor luminoase provenite de la fiinţe sau lucruri.

Una din cele mai importante trăsături ale ochiului este *strălucirea* (luminozitatea). Această trăsătură unică, sau cum o numesc unii *magică,* se datorează interacţiunii dintre lumina şi lacrimile de pe suprafaţa ochiului; pe lângă viaţa pe care o dă ochiului, ea constituie o măsură a scânteii lăuntrice a posesorului. Ochii strălucitori, vii, caracterizează o persoană isteaţă şi vioaie, în timp ce ochii lipsiţi de strălucire şi lumină denotă nu numai oboseală şi descurajare, ci şi o prăbuşire spirituală.

O privire strălucitoare, directă şi pătrunzătoare este o privire care nu admite nesupunerea. Ea aparţine celor destinaţi să deţină poziţii de putere şi autoritate.

Ochii strălucitori, dar care nu sunt şi pătrunzători, nu pot fi consideraţi ochi care nu suportă să fie contrazişi; dacă, însă, posesorii lor au trăsături favorabile, energice şi echilibrate, pot să se realizeze în domeniul artelor şi pe tărâm ştiinţific.

Culoarea ochilor se datorează pigmentului numit melanină. Cu cât mai multă melanină este prezentă în iris,

cu atât mai închişi la culoare sunt ochii, în timp ce scăderea progresivă a pigmentului dă naştere la culori mai deschise: cenuşiu, verde, albastru. Când melanină este cu totul absentă, situaţie existentă la albinoşi, ochii au culoarea roz.

În mod tradiţional, ochii negri sunt asociaţi cu însuşiri precum căldură afectivă, deschidere sufletească, extravertire şi iritabilitate. Trebuie precizat că nu toţi oamenii cu ochii negri – care alcătuiesc cea mai mare parte a rasei umane – întrunesc aceste calităţi.

Ochii căprui denotă, de asemenea, căldură afectivă dar şi un intelect mai viguros decât la cei cu ochii negri. Oamenii cu ochii căprui sunt mai puţin iritabili decât semenii lor cu ochii negri, ceea ce îi face mai apţi să se descurce în situaţii neprevăzute.

Culoarea albastră a ochilor poate prezenta diferite nuanţe: safir întunecat, azuriu, acvamarin etc. Se consideră că, pe măsură ce culoarea albastră a ochilor este mai deschisa, posesorii lor sunt mai lipsiţi de pasiune şi compasiune. Ochii albaştri denotă o persoană mai calmă, mai ponderată şi mai **introvertită** decât una cu ochii negri, cu atitudine conservatoare şi tendinţă de a lăsa lucrurile să-şi urmeze cursul.

Ochii verzi s-au bucurat de-a lungul timpului de aprecieri favorabile. S-a spus adesea că cei cu ochii verzi sunt individualişti, curajoşi şi voioşi, figuri temerare, inteligente şi inventive. Nu se poate însă generaliza.

Ochii au un rol foarte important în relaţiile dintre sexe. Femeile se folosesc de farduri pentru a atrage atenţia asupra ochilor. Dacă o femeie este îndrăgostită de un bărbat, îl priveşte cu pupilele dilatate, iar bărbatul interpretează acest semnal corect, fără a şti de fapt ce se întâmplă. De obicei, întâlnirile romantice se petrec adesea în locuri puţin luminoase, unde pupilele se dilată.

Când te uiţi la o persoană pe care o doreşti, te simţi bine, dar dacă te uiţi prea mult, sistemul nervos devine surescitat şi acest lucru poate apărea ca ceva ameninţător. Când partenerii unui cuplu simt o atracţie reciprocă, ei au o privire cu totul specială. Fiecare îl priveşte pe celălalt, apoi se uită în altă parte. Ei nu îndrăznesc să se uite prea mult unul la celălalt, nu pentru că este nepoliticos, ci pentru faptul că lucrul acesta îi excita peste măsură" (Cohen David, *Relaţiile de cuplu,* p. 46).

Căutându-se pe sine fără încetare, eul poate avea şansa unică de a se descoperi într-o singură fiinţă (şi atunci, cunoaşterea porneşte spre lume din pragul unităţii interpersonale depline) sau, aşa cum se întâmplă cel mai adesea, eul se regăseşte „fărâmiţat" într-o mulţime de individualităţi spre care se deschide şi din părţile cărora caută să-şi compună chipul aidoma celui nezărit vreodată. Este chinuitoare şi dramatică râvna lui de a se regăsi „integral" într-unul din chipurile dinafară, şi nu de puţine ori întreaga-i existenţă se consumă într-o perpetuă şi sterilă căutare" (Mircea Corneliu, *Intercomunicare,* p. 136).

Pe bună dreptate o veche zicală spune: „Uită-te în ochii aceluia cu care vorbeşti". Când discutăm sau negociem cu alţii, să privim la pupilele lor şi ele ne vor vorbi despre sentimentele lor adevărate.

În tentativa de a cuceri simpatia celor din jur, acţiunea privirii este unul dintre cei mai importanţi agenţi, întrucât vorbeşte o limbă înţeleasă de inimă şi care pătrunde până în adâncul sufletului.

Limbajul ochilor exprimă lucruri pe care niciun alt limbaj nu le poate exprima, este înţeles de oameni încă din cele mai vechi timpuri, din toate ţările, de toate rasele, iar pentru cineva cu experienţă reprezintă elementul principal al analizei fizionomiei.

Am încercat în cele prezentate să expunem o mică parte din proprietăţile şi posibilităţile privirii, în vederea stabilirii unui anumit grad de compatibilitate comunicaţională interpersonală. Asemenea consideraţii ar putea justifica utilitatea unui studiu mai amplu al privirii, având convingerea că înglobează forţe necunoscute, a căror cercetare ar putea conduce la rezultate deosebite.

Deşi privirea este (încă) învăluită în mister, deseori lasă să se ghicească o bunătate profundă la oamenii deosebiţi, chiar şi în momentele mai delicate ale existenţei.

NOTE

1. **Maxwell, James Clark** (1831 – 1879), fizician englez, autorul sistemului de ecuaţii care îi poartă numele şi care sintetizează principalele fenomene ale electricităţii şi magnetismului. A elaborat teoria electromagnetică a luminii şi a dedus existenţa undelor electromagnetice (*Tratat de electricitate şi magnetism,* 1873, *Dicţionar tehnic,* Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1975).

2. **Goethe, Johann Wolfgang** (17491832)

În anul 1809 apare romanul *Die Wahlverwandtschaften (Afinităţile elective)* în care, prin analogie cu un fenomen material de atracţie între anumite corpuri, Goethe notează şi descrie mişcarea de atracţie reciprocă simţită de două suflete înrudite, care peste orice convenţie şi obstacole morale şi sociale tind să se unească, împinse unu! către celălalt de o forţă naturala supremă şi de neînvins (Philippide, Alexandru, *Flori de poezie străină,* Editura Eminescu, Bucureşti, 1973).

3. **Fizica cuantică** – opusă vechii fizici mecaniciste, este acceptată pe scară largă ca teoria „incertitudinii”, a

spontaneităţii intrinseci la nivel microscopic. Natura este prin esenţa ei haotică, deci inerent imprevizibilă *(Dicţionar tehnic,* Bucureşti, 1975).

4. **Luminozitate (strălucire)** – atribut al senzaţiei vizuale potrivit căruia o suprafaţă pare că emite mai multă sau mai puţină lumină. Este corespondentul psihosenzorial al mărimii fotometrice *luminanţă.* Spre deosebire de aceasta, nu poate fi măsurată sau exprimată cantitativ, având un caracter subiectiv *(Dicţionar tehnic,* Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică. Bucureşti, 1975).

ANEXA 2
HIPERBOLOIDUL RUSESC
ALEXANDR KORJAKOV
BORIS ELŢÎN – *Din zori până în amurg*
Editura Interbook, Moscova, 1997, pp.158 – 159

Mulţimea care se pregătea să ia cu asalt clădirea, văzând că vine un camion din care debarcă soldaţi înarmaţi, a avut impresia că au fost trimise trupe de la Moscova şi s-a împrăştiat repejor.

Când a auzit preşedintele că soldaţii de la Kremlin au fost trimişi să-l apere pe Gracev, s-a făcut foc pe Barsukov.

— Ce, nu ştiai că regimentul din Kremlin este pus să-l apere pe preşedinte şi nu pe ministrul apărării?

Chiar era ciudat – toată ţara plină de trupe, iar ministrul apărării nu era în stare să se apere. Seara pe Barsukov l-a sunat Filatov:

— Mihail, pot să trec pe la tine? A venit Burbulis cu o informaţie urgentă. Trebuie să o apreciezi şi tu. Urgent. Este o problemă extrem de serioasă.

Barsukov a fost de acord să-l primească. Filatov arăta deprimat. Culoarea feţei era aproape aceiaşi cu cea a

părului său cărunt. Burbulis era calm, dar îşi tot întrerupea relatarea, cu o mulţime de „m-mm” şi „a-aa” cu multe semnificaţii, aşa că era greu de priceput ce vrea cu adevărat. Filatov nu a mai rezistat şi a formulat el însuşi esenţialul:

— Există un om gata să ne ajute. Acesta care a elaborat o armă ultrasecretă, capabilă să anihileze mulţimea.

Aici a intrat iar în vorbă Burbulis:

Mihail Ivanovici, un inginer, doctorand în ştiinţe, de specialitate matematician – fizician, a creat un aparat prin care poate fi dirijată mulţimea cu ajutorul unor radiaţii de înaltă frecvenţă. Savantul locuieşte la periferia Moscovei.

Păi există asemenea radiaţii? s-a interesat Mihail Ivanovici.

Desigur! l-a asigurat Ghenadi Eduardovici. Trebuie trimis după acest Edison şi să verificăm eficacitatea aparatului. Dacă merge, l-am putea folosi în lupta cu dezordinea de masă, am putea dirija mulţimea de la Casa Albă spre Kremlin.

Barsukov a chemat trei ofiţeri, le-a dat adresa şi le-a ordonat să lămurească ce este cu arma-minune. Ofiţerii s-au întors pe la două noaptea. Nervoşi şi supăraţi. Rezultase că aparatul este un complex de utilaje cu greutatea de peste trei tone! Ar fi trebuit un camion şi o macara pentru a mişca din loc acest generator cuantic.

Între ei, ofiţerii îl denumiseră aparatul „hiperboloidul inginerului Garin”. „Hiperboloidul” acţiona pe bază de laser asupra mulţimii. După „prelucrare” oamenii ar fi orbit, căpătând astfel imunitate definitivă la mitinguri. Funcţionarea era posibilă numai dacă amplasarea instalaţiei era realizată pe o suprafaţă perfect netedă ca o oglindă. După instalare, un trăgător bun sau un lunetist putea ochi, trage şi scoate din luptă prin orbire pe oricine

de la distanţă.

E ciudat cum unor democraţi şi umanişti consecvenţi cum erau Filatov şi Burbulis le-a venit în minte să folosească o formă atât de inumană de represiune contra concetăţenilor lor.

Apropo, în timpul experimentării a avut de suferit şi un ofiţer – raza laser i-a topit accidental cozorocul de la şapcă

ANEXA 3

NOI TENDINŢE ÎN CONSTRUCŢIA DE ARME PSIHOTRONICE

În ultimele două decenii se constată în întreaga lume o adevărată efervescenţă în domeniul proiectării, experimentării şi introducerii în înzestrare a **armamentului** psihotronic, la cele mai diferite categorii de structuri militare şi de securitate.

Astfel, armata americană a pus la punct o nouă **armă, capabilă** să **inducă durere la** distanţă prin „expandarea" unei bule de plasmă (gaz încărcat electric) chiar lângă persoana ţintă. Noul tip de armă, ce are la baza funcţionării un laser, nu provoacă răni, dar subiectul este cuprins de dureri cumplite care practic îl paralizează pentru o bună perioadă de timp.

Ştirea apărută în publicaţia *The Daily Telegraph* (care citează site-ul *US Freedom of Information Act}* mai spune că arma cu impulsuri electromagnetice a fost testată cu succes pe animale şi va putea fi folosită nu doar împotriva militarilor adverşi – în timp de război – ci şi împotriva propriilor cetăţeni în caz de revoltă sau stări de anarhie.

Conform proiectului, arma cu proiectile pulsatorii de energie va fi distribuită trupelor antitero şi de securitate,

începând cu anul 2007 şi va putea atinge ţinte aflate până la 2 km depărtare.

Cercetătorii care au analizat proiectul spun că tehnologia ar putea fi folosită şi ca metodă de tortură, ceea ce ridică unele probleme de etică şi de procedură de utilizare celor ce vor folosi această armă, cât şi celor ce vor autoriza producerea şi folosirea ei.

Altă direcţie de referinţă în proiectarea şi producerea armelor neletale o constituie utilizarea unor proprietăţi distructive sau „agresive”, pentru corpul uman, ale radiaţiilor spectrului electromagnetic.

În particular este vorba de acţiunea pe care undele electromagnetice de anumite frecvenţe (lungimi de unda), emise cu o anumită intensitate şi modulate adecvat, pot avea un impact atât de puternic asupra ţintei umane, încât o dereglează pur şi simplu, datorită efectelor neuronale, asupra activităţii sistemului nervos central.

În mod normal, câmpul magnetic terestru pulsează cu o frecvenţă care se situează în jurul a 7, 5 Hz. Această frecvenţă este apropiată de una dintre frecvenţele electromagnetice fiziologice ale aşa-numitelor unde alfa emise de creier.

Între pulsaţiile câmpului electromagnetic terestru şi cele ale creierului se stabileşte un raport de rezonanţă. Aceasta face ca atunci când apar erupţiile solare ce perturbă ritmul de pulsaţie al câmpului geomagnetic terestru, să inducă – tocmai prin rezonanţă – modificări patologice ale activităţii creierului. Aşa se explică creşterea ratei accidentelor cerebrale şi a celor cardiace, apărute în perioadele soarelui activ, cu o ciclicitate în jurul a 11 ani.

Plecând de la aceste constatări, tehnicile psihotronice de influenţare psihoactivă recurg la transmisiuni dirijate asupra ţintei umane, a (unor) unui

fascicul de unde electromagnetice purtătoare din domeniu 5 – 30 MHZ, emis cu o putere de cca. 10 – 40 MW, fascicul care este modulat în domeniul frecvenţelor ultrajoase între 5 şi 15 **Hz.**

Se constată astfel, că acest gen de fascicule din domeniul 6, 67 şi 6, 26 **Hz,** interferând sistemul nervos al ţintei, tocmai în domeniul activităţilor psihoactive, le dereglează activitatea prin procesul de rezonanţă.

Astfel de fascicule pot fi emise cu uşurinţă, nu numai prin sisteme speciale, ci şi prin alte procedee de transmitere a semnalelor electromagnetice, aşa-zis domestice – TV, radio, telefon fix sau mobil şi chiar prin reţeaua de distribuţie electrică!

Este de remarcat că nu numai frecvenţele fundamentale pomenite pot avea astfel de acţiuni, ci şi unele armonici ale acestora. Astfel de emisiuni care bombardau statele Oregon din SU şi Ontario din Canada, cu acţiune nocivă directă asupra sistemului nervos, au fost depistate în mai multe rânduri de către specialiştii NSA, în deceniile războiului rece. Staţiile de goniometrie folosite de către specialiştii NATO au localizat emiţătorii în zona oraşelor Riga şi Gomei. De altfel, zona statelor înglobate în componenţa fostei URSS a constituit teritoriu predilect pentru experienţe de această natură şi altele asemănătoare. Aceste emisii nu au încetat în totalitate decât după desfiinţarea Tratatului de la Varşovia, la începutul anilor ’90.

Acţiunea radiaţiilor electromagnetice modulate psihotronic a fost utilizată în experimente care vizau prelucrarea unor pacienţi rebeli, acţionând asupra aşa-numiţilor **„centri frenologiei”.** Au fost realizate dispozitive care amalgamează transmisia unor impulsuri subliminale destinate influenţării unor organe de simţ, ca radiaţii electromagnetice modulate psihotronic. Un

asemenea aparat s-a încercat a fi vândut de către ruşi americanilor, dar numai în varianta utilizării informaţiilor subliminale. Acest lucru s-a petrecut în perioada incidentelor de la ferma Sectei Davidienilor condusă de David Koresh, încheiată după cum se cunoaşte cu un număr impresionant de victime.

Se încerca modificarea comportamentului Gurului, Koresh. Deoarece americanii solicitau întreaga tehnologie, din care o parte fusese lăsată în Rusia afacerea nu s-a încheiat. Cercetările privind realizarea unor astfel de arme exotice sunt demarate şi în SUA. Deoarece aceste investigaţii încalcă normele deontologiei cercetării ştiinţifice şi uneori a aceluia de drept, în speţă drept umanitar, Curtea Supremă a SUA a aprobat, încă din anul 1985, ca CIA să nu divulge numele savanţilor şi cercetătorilor implicaţi în această crudă cursă a distrugerii psihotronice.

Pe această linie se înscriu şi cercetările privind influenţarea conştiinţei umane cu ajutorul radiaţiilor unui fascicul de tip radar, ce s-a efectuat în cadrul Laboratoarelor Brookhaven din zona Long Island. Folosind un radar de tip ASAGE modificat, preluat de la batalionul radar D 773, proiectul numit MONTAUK, demarat încă din anul 1970, a fost orientat în direcţia investigării asupra psihicului uman a acţiunii radiaţiilor de tip radar, în condiţiile producerii de experimente similare experienţelor efectuate în ceea ce presa a denumit „efectul Philadelphia”.

Investigaţii de această natură au fost făcute şi în direcţia substituirii conştiinţei unui subiect cu a altuia, în baza principiilor „android” şi „cyborg” pe care le-a postulat F.E. Beardem. Acesta consideră că biocâmpul unui anumit subiect se găseşte în strânsă legătură cu biocâmpurile celorlalţi prin conexiunile existente între un

hiperspaţiu, un univers de tip holistic intersectat cu cel în care ne situăm. Prin mijlocirea hiperspaţiului se realizează o comunicare în anterioritatea şi posterioritatea temporală.

De altfel, investigaţiile actuale în acest domeniu, începute încă din decada anilor n40 de către Harold Burr în Anglia, caută să aplice, în tehnicile psihotronice, cuceririle teoretice şi achiziţiile fizicii cuantice.

Să menţionăm faptul că investigaţiile aplicaţiilor psihotronice, în corelaţie cu cercetări de biologie aplicată, sunt iniţiate, experimentate şi folosite de diversele compartimente ale Pentagonului, CIA, FBI, NSA şi pentru protecţia personalităţilor ce este asigurată de către *Secret Service.*

Primele arme de acest tip au fost cele cu infrasunete şi au fost experimentate cu mai multe decenii în urmă. Redescoperite întâmplător de către profesorul V. Gavreau, conducătorul laboratorului de electroacustică al unui institut de cercetări din Marsilia în anul 1964, efectele ucigătoare produse de infrasunete rivalizează cu cele produse de arma cu neutroni!

Ele au fost sesizate de colaboratorii săi atunci când s-au mutat într-o clădire nouă. Sufereau cu toţii de dureri de cap, ameţeli, senzaţii acute de vomă etc. În paralel s-a constatat că un ventilator uriaş al instalaţiei de climatizare, cu turaţie foarte mică, împingea aerul în conducte cu intermitenţă, generând infrasunete cu frecvenţa de aproximativ 20 de Hz.

Aceste fenomene au trezit curiozitatea profesorului V. Gavreau, care a început să facă experienţe cu sunete extrem de joase, construind în final un „tun cu infrasunete” pe care l-a botezat „tunul bas” sau „tunul sonic”.

Cu primul tun bas construit, format dintr-un

ansamblu de tuburi de orgă combinate, s-au obţinut sunete în banda de 19 Hz, la limita audibilului, care au avut efecte nedorite: au început să vibreze organele interne ale cercetătorilor, producându-le dureri insuportabile. Ca o ciudăţenie, vibraţiile au continuat mult timp după ce dispozitivul a fost oprit, în final ele amortizându-se.

La o putere de numai 100 W s-au produs crăpături în pereţii laboratorului, apreciindu-se că dacă s-ar fi lucrat cu 1.000 W s-ar fi dărâmat întreaga clădire.

Experienţele au continuat cu studierea efectelor propagării undelor sonore în spaţiu şi cu modalităţile de protecţie a personalului ce lucrează cu astfel de instalaţii. S-au creat unde complementare, egale cu jumătate din frecvenţa undei purtătoare, care se formează într-un tub lung de 25 de metri, din beton. Prin acţionarea unui turbopropulsor în axul tubului, s-a ajuns la frecvenţa de 3, 5 Hz. Cele mai periculoase pentru om s-au dovedit a fi undele cu frecvenţe de 6 – 7 Hz, care emise cu o putere de 1 megawat, au o rază de acţiune de peste 10 km. S-a creat şi o instalaţie mobilă, ce poate acţiona până la 8 km, dispusă pe platforma unui autocamion.

Deşi s-a căutat să se păstreze secretul cu străşnicie, cu timpul au început să se afle tot mai multe lucruri despre tunul bas. S-au experimentat o serie de generatoare cu ultrasunete, ce produc oscilaţii deosebit de puternice, cu frecvenţa egală cu frecvenţa bătăilor inimii luptătorilor.

După ce se realizează intrarea oscilaţiei create în mod artificial în rezonanţă cu frecvenţa cordului combatanţilor, frecvenţa generatorului sonic se micşorează lin către zero, până la oprire, antrenând în mod nemijlocit stopul cardiac şi, implicit, moartea tuturor persoanelor din raza de acţiune a instalaţiei. De precizat că aceste efecte se produc chiar asupra oamenilor adăpostiţi în cazemate subterane, în autovehicule, sub apă etc., dacă ei se găsesc

în raza de acţiune a generatorului.

Tehnica militară, oricât de sofisticată ar fi, este scoasă din funcţiune pe raza de acţiune a „tunului bas”, devenind o simplă grămadă de fier, dacă este neprotejată special împotriva acestor efecte. Efectele pentru om sunt letale la energii mari, producându-se spargerea vaselor de sânge, ruperea organelor interne, mergând până la fărâmiţarea oaselor.

Invenţia a trecut oceanul, în SUA, unde, în perioada războiului rece, pe plajele favorabile desantului maritim, s-au construit astfel de instalaţii, deosebit de puternice. Când ziariştii americani au întrebat la ce folosesc uriaşele tuburi de beton de pe plajă, li s-a răspuns că sunt ţevi de canalizare şi irigaţii! Aceasta în mijlocul vestului fierbinte şi arid al Americii!

Şi, dacă nu v-am trezit curiozitatea, vă putem spune că românii au descoperit cu mult înainte aceste efecte prin persoana inginerului George Constantinescu, El a realizat cu foarte mult timp înainte experienţe asemănătoare, astfel că pe coperta revistei *Energia* nr. 2 din 1921 este prezentată imaginea artistică a unui tun sonic ale cărui descriere şi funcţionare sunt descrise în publicaţia menţionată.

Pornind de la aceste cercetări, dozându-se frecvenţele şi puterile folosite a rezultat o întreagă familie de arme neletale cu infrasunete, unele dintre ele experimentate cu succes intrând în dotare.

Primele arme care folosesc câmpurile electromagnetice sunt derivate din unele aparate medicale.

În numărul din 4 aprilie 1978 al periodicului *Newsletter,* apărea, sub semnătura lui R.C. Beck, articolul „Extreme Low Frequency Magnetic Fields are EEG Entrainement”, în care autorul analiza efectele pe care

câmpurile electromagnetice de foarte joasă frecvenţă le exercită asupra fiziopatologiei omului, cu referire expresă asupra encefalogramelor.

În viziunea autorului, câmpurile de extrem de joasă frecvenţă, cuprinse între 6, 67 Hz şi 6, 26 Hz, provoacă stări confuzionale şi angoase, depresii, tensiuni, greţuri, lungirea timpilor de reacţie, desincronizări ale EEG (electroencefalograma), însoţite şi de alte tulburări neurovegetative.

În acelaşi timp, câmpurile oscilatorii de 7, 83 – 8, 0 şi 9, 0 Hz au capacitatea de a induce diminuarea stărilor de angoasă şi a tensiunilor.

Se consideră că frecvenţele de extrem de joasă frecventă (ELF – Extreme Low Frequency) sunt purtătoare pentru mesajele extrasenzoriale, cum ar fi cele telepatice, telekinezice, radiestezice şi în general psihotronice.

Conform datelor din reţeaua Internet firma Cyberkinetics Inc. (SUA) a primit aprobarea pentru experimentarea pe fiinţa umană a unor cipuri revoluţionare. Unul are capacitatea de a permite celui ce-l are implantat să citească gândurile persoanei ce o priveşte, iar al doilea permite comanda maşinilor cu puterea minţii.

Ruşii au realizat un cip ce are ascuns în una din secvenţele de programare un miniprogram nedetectabil şi cunoscut numai de proiectant, care poate fi acţionat printr-un stimul intern (virus, comandă temporizată etc.) sau comandă externă (radio, TV, reţele PC sau chiar prin reţeaua electrică) şi care creează un mesaj subliminal ce acţionează asupra ochiului operatorului PC, creându-i stimuli creierului şi condiţii metabolice ca într-un timp extrem de scurt acesta „să sufere un atac cerebral sau infarct miocardic”, după care defectează iremediabil şi PC-ul.

Observaţii efectuate de către serviciile secrete americane au stabilit, pe de altă parte, faptul că în fosta Uniune Sovietică, începând din vara anului 1978, au avut loc experimente de utilizare a câmpurilor cu putere de 5 – 15 MW. Ori, s-a constatat că acest gen de transmisiuni sunt capabile să interfereze cu organismul uman. producându-i modificări psihoemoţionale.

Având o putere de 25 – 30 de ori mai mare decât cea a câmpului geomagnetic terestru, aceste radiaţii acţionează tocmai prin **intermediul** acestuia, modificându-l în zona de acţiune a generatoarelor de acest tip şi acţionează direcţional asupra ţintei alese. Plecând de la acest principiu s-au realizat armele psihotronice cu rezonanţă Schumami.

Cercetări începute încă în anul 1957 de către W.O. Schumann au demonstrat faptul că, între scoarţa terestră şi ionosferă, adică pe o înălţime de cca. 80 km, atmosfera din jurul pământului delimitează o cavitate rezonantă, în care se poate decela existenţa a cinci frecvenţe electromagnetice naturale fundamentale ale câmpului geomagnetic terestru şi anume: 7, 8; 14, 1; 20, 3; 26, 4 şi 32, 5 Hz care, pe de o parte, sunt influenţate de activitatea cosmică, în principal cea solară, iar pe de altă parte influenţează, la rândul lor, rezonant, fiziologia şi activitatea organismelor vii.

Dintre cele cinci frecvenţe **fundamentale** ale zonei de rezonanţă Schumann, prima şi anume cea de 7, 8 Hz exercită influenţa cea mai puternică asupra organismului uman. Acest lucru se datorează faptului că una dintre frecvenţele de bază ale activităţii cerebrale umane se realizează prin producerea unor pulsaţii electromagnetice ale creierului cu o valoare nominală de aproximativ 7 (Hz), cicli/secundă. Aceste pulsaţii cerebrale se găsesc într-un raport de continuă rezonanţă Schumann. Prin modificarea

parametrilor acesteia, datorită fenomenului de rezonanţă indusă, se produce o modificare implicită a activităţii cerebrale umane. Este ceea ce se întâmplă în mod natural atunci când se produc exploziile solare, vizibile sub forma petelor solare şi care sunt urmate, de obicei, de creşterea incidenţei unor afecţiuni, în special de tipul infarctului miocardic şi hemoragiilor cerebrale. În mod artificial, acelaşi proces poate fi indus şi prin utilizarea locală a câmpurilor de extrem de joasă frecvenţă, care produc apariţia tulburărilor descrise mai sus.

Dar nu numai frecvenţele zonei de extrem de joasă frecvenţă a spectrului electromagnetic au o asemenea influenţă. Şi undele acustice emise în gama de 7 Hz acţionează rezonant asupra creierului uman, producând un tablou clinic asemănător, în funcţie de intensitatea zgomotului emis putând avea, potenţial, efecte şi mai dramatice.

Sunt cunoscute diverse cazuri de acţiuni psihotronice, dintre care se pot menţiona bombardamentul Ambasadei SUA din Moscova cu microunde în 1972, când s-a îmbolnăvit de leucemie sau cancer peste 70% din personalul ambasadei, între care şi ambasadorul Jack Anderson, majoritatea murind în scurt timp. Datele au fost dezvăluite cu ocazia deconspirării de către CIA a Proiectului „Pandora”.

Dintre dispozitivele folosite în atacuri cu microunde cele mai cunoscute sunt **dispozitivele radionice.**

Neurofonul inventat în 1958 de dr. Patrik **Flanagan** din Bellair, Texas, funcţionează pe principiul transmiterii de ultrasunete modulate prin piele, amplificând electronic sunetele, astfel încât să ajungă la aparatul intern auditiv, cu ajutorul unor cristale de cuarţ generatoare de ultrasunete de 40 Khz care activează canalele auditive de conducţie a sunetelor la aparatul urechii interne.

Electrozii de conducţie se plasează de obicei pe zona capului. Frecvenţa purtătoarei de US se reglează funcţie de frecvenţa de rezonanţă a pielii, care are proprietăţi piezoelectrice şi care, atunci când este vibrată, generează semnale electrice şi unde scalare care ajung în urechea internă.

Percepţia holografică se face prin funcţia creierului de a decodifica semnalele primite, neurofonul stimulând nervii receptori din ţesutul epitelial cu semnale codificate digital corespunzătoare receptării de către creier a informaţiei auditive care a fost codificată. Aparatul a fost utilizat cu succes şi în cazul persoanelor cu nervul auditiv afectat (surde).

Cu neurofonul s-au făcut studii de recepţie stereo a unor sunete cu frecvenţă decalată (300 Hz şi 330 Hz), care în mod normal se combină şi generează efecte auditive la nivelul urechii interne (la Tufts University, de către dr. Dwight Waybe Băteau şi la Monroe Institute).

S-au putut induce, de asemenea, stări psihice corespunzătoare undelor cerebrale alpha, beta, theta, transmiţând semnale acustice corespunzătoare acestor unde cu neurofonul. Autorul a obţinut pentru acest aparat, brevetele: US 3393279, US 3647970 şi US 756124.

În 1991, Martin Lenhardt de la Universitatea din Virginia, SUA, a descoperit că într-adevăr organismul are abilitatea de a detecta ultrasunete şi de a le conduce prin piele, oase sau lichide umorale, prin intermediul urechii interne care are terminaţii nervoase aflate în legătură cu zona creierului care prelucrează sunetele.

Începând cu anul 1996, neurofonul a devenit bun pentru publicul larg, după ce a fost ţinut ca secret militar de armata SUA.

În Cehoslovacia au fost înregistrate şi studiate cazuri de persoane care pot „auzi” cu vârful degetelor, iar în

Rusia şi România s-au înregistrat cazuri de persoane care „văd” cu vârful degetelor.

Generatorul orgonic portabil, produs şi comercializat în SUA, este simplu de realizat şi are formă de cavitate rezonantă cu straturi alternante de folii din tablă de oţel, alternând cu straturi de pâslă (3 – 5 straturi) şi introdusă într-o carcasă din lemn paralelipipedică cu deschidere la unul din capete – pentru emiterea radiaţiei de unde staţionare formată în interior. Sau, în altă variantă, sub formă de straturi de plasă de sârmă fină alternând cu straturi de pâslă, cavitatea rezonantă astfel formată, fiind introdusă într-o carcasă din tablă de oţel perforată. Pâslă este îmbibată în ulei vegetal. Carcasa din lemn sau pâslă poate fi înlocuită şi cu plastic. Suprafaţa interioară e recomandabil să fie din tablă de oţel galvanizată sau lăcuită cu şerlac.

În altă variantă, generatorul organic e construit sub formă tubulară, din minim trei straturi de plasă de sârmă fină, alternând cu straturi de folie de polietilenă. Deschiderea cavităţii de generator orgonic e preferabil să fie suficient de mare pentru a include un pahar sau o sticlă cu lichid comestibil pentru energizare.

În 1990, profesorii Steven Koali şi William Lyman de la Colegiul Einstein de medicină din New York au arătat pa microcurenţii electrici de 50 – 100 microamperi pot altera suprafaţa exterioară a proteinelor virusului HIV şi pot preveni ataşarea lor de receptorii biologici, nemaiputând fabrica o enzimă esenţială pentru reproducerea lor.

Cercetări efectuate de Bob Beck, privind durata medie de viaţă a celulelor sanguine, au arătat că, în timp ce durata medie de viaţă a celulelor sanguine ale sângelui normal e de circa 4 zile, celulele sanguine tratate cu microcurenţi electrici trăiesc câteva luni. S-a arătat, de asemenea, că microcurenţii nu distrug celulele sanguine şi

că prin microcurenţi de inducţie se pot neutraliza în cantitate mare paraziţi, viruşi şi microbi, putând fi astfel curăţat sângele pe cale electromagnetică. Ascultarea unor transmisii modulate prin microunde se bazează pe faptul că senzaţiile auditive se transmit la creier sub formă de impulsuri electrice, care pot fi transmise creierului şi direct, cu ajutorul undelor electromagnetice.

Dr. Frey a descoperit că, atunci când microundele de 300 – 3.000 Mhz sunt pulsate (emise) la rate specifice, creierul uman poate auzi aceste impulsuri ca şi cum ar fi emise din spatele capului.

Cercetările au arătat că microundele sunt oscilaţii ale creierului (receptate ca purtătoare de informaţie) în zona temporală a creierului, în faţa urechilor, efectul fiind aparent rezultatul presiunii undelor electromagnetice asupra ţesuturilor nervoase care sunt în legătură cu receptorii neuronali din urechea internă. Microundele pot stimula şi direct celulele nervoase ale căilor neuronale ale simţului auditiv.

O tehnologie de inducere de voci recepţionate direct la nivelul creierului cu microunde modulate, a fost dezvoltată de dr. Joseph Shorp în 1973 la Walter Reed Army Research Institute, folosind microundepulsate conform audiogramei informaţionale reproduse. În cadrul acestor cercetări au fost utilizate şi game de frecvenţe de microunde purtătoare capabile să genereze hipnotizarea subiectului de către dr. Sidney Gottlieb prin transmiterea de comenzi hipnotice la nivel de subconştient.

Se afirmă că **armata** SUA posedă deja **arme non-**letale de control al **minţii cu infrasunete,** microunde şi cu emiţători de radiofrecvenţă – bazate şi pe efectul de antenă al corpului uman la frecvenţe de 70 – 100 Mhz, folosite experimental. Se consideră că şi comunicările telepatice între doi indivizi se bazează pe comunicarea

prin microunde modulate, produse de neuroni.

Utilizarea armelor de producere a vocilor mentale prin microunde modulate se poate face prin acţiuni subconştiente fie prin comenzi hipnotice, fie prin interogaţii, perturbări interogative sau bazate pe injurii, blesteme (precum şi cazurile clasice de vrăjitorie, practica woodoo etc.), inducere de afecte negative prin ameninţări, război informaţional, informatic sau imagologic.

Sunt cunoscute cazuri de atac la persoană cu astfel de arme, cum ar fi cel al taiwanezului J. Wang, care în 1980, urmărind ca soţiei să-i fie înlăturată influenţa în firma transnaţională pe care o conducea şi pentru a-i anihila obiceiul de a divulga secrete ale afacerilor unor terţe persoane (voit sau involuntar), cu sprijinul securităţii taiwaneze a fost iradiată cu microunde purtătoare modulate cu voci mentale şi de inducere de hemoragii cerebrale, astfel încât i-au indus un comportament paranoic de persoană nebună.

Dar în urma „tratamentului" administrat, J. Wang însuşi a decedat din cauza hemoragiilor cerebrale, iar soţia sa, refăcută mental după mult timp în spital, a emigrat în Statele Unite, unde a fost în continuare urmărită şi iradiata de taiwanezi pentru a fi eliminată definitiv din afaceri de către clanurile concurente.

Un alt exemplu de atac cu arme de inducere mentală cu voci cu microunde este cel al unui chinez stabilit în SUA, care şi-a ucis soţia la îndemnul unor voci care în viziunea lui mentală veneau de la „un înger" ce încerca să-l ajute (caz publicat în revista *The World Journal*), deşi totul era creat artificial de către cei ce doreau să-i distrugă familia, prestigiul şi credibilitatea.

Dispozitive de inducere a somnului au fost realizate şi experimentate în fosta URSS încă din 1974, prin unde radio pulsatorii de sincronizări cu frecvenţele de

comunicare dintre anumiţi neuroni. S-a dovedit că undele radio pulsate pot modifica activitatea unor neurotransmiţător. Pulsarea s-a făcut pe frecvenţa biocurenţilor cerebrali specifici stăm de somn (starea delta: 0, 5 – 4 Hz) şi preferenţial – la 0, 8 Hz. Astfel de experimente au fost realiste şi la Institutul Walter Reed Army din SUA, de către Robert Becker.

Cercetări ale efectelor acestor arme au fost efectuate între 1990 – 1995 şi de savantul rus Vlaidimir Lopatm.

În continuare vom prezenta câteva dispozitive medicale cu efect psiho-biotronic, foarte răspândite astăzi, dar care pot fi folosite şi pentru acţiuni agresive de la distanţă – cunoscutele atacuri psihoenergetice.

„Mind booster” – reprezintă un dispozitiv radionic bazat pe efectul de rezonanţă electromagnetica concentrare a influenţei energetice bioradiative emisă de un subiect sau de mediul înconjurător, asupra altui subiect sau asupra unei ţinte, prin intermediul unui turmer tip ghid de undă.

Aparatul poate fi folosit atât pentru transmiterea de efecte benefice: (vindecări de inflamaţii, răni, boli ulceroase şi ameliorări ale unor boli grave precum meningita şi cancerul, inducere de stări mentale favorabile, optimiste), cât şi de efecte contrarii malefice, funcţie de tipul de biocâmp negativ preluat, prelucrat, concentrat şi dirijat spre ţintă.

Dispozitivul poate fi folosit şi pentru energizarea apei, cu efecte biologice benefice. Creierul poate fi stimulat atât prin semnale luminoase şi sonore, cât şi pe cale electromagnetică. Cercetările doctorului Francos Lefebure cu peste 200 de pacienţi au arătat că prin stimulări audiovizuale alternante stânga-dreapta apar efecte profund benefice care se menţin mai multe zile. Această cercetare a stat la baza dispozitivului **„Brain**

machine”.

Doctorul Lubar de la Universitatea din Tennessee a descoperit că persoanele foarte împrăştiate mental nu pot genera unde beta, dar această incapacitate poate fi combătută prin stimularea creierului cu frecvenţa în gama beta folosind „Brain machine”. Se pare că activitatea mentală beta e caracteristică activităţii de asumare de sarcini de îndeplinit. Pentru inducerea stării de somn, dispozitivul „Brain machine” e folosit la stimularea creierului pe frecvenţe din gama stărilor Delta şi Theta.

„Mind Sinergy” reprezintă un dispozitiv de stimulare cerebrală şi control cerebral, bazat pe controlul biocurenţilor cerebrali generatori de unde cerebrale, în domeniul:

delta (0, 5 – 4 Hz) – caracterizând somnul profund; theta (4 – 8 Hz) – caracterizând starea de somn cu vise; alfa (8 – 12 Hz) – caracterizând activitatea normală, fără stres, a creierului; beta (12 – 32 Hz) – caracterizând stările tensionate de anxietate ale activităţii neuronale şi activitatea cerebrală intensă; starea de Beta complex K (33 – 35 Hz) – caracterizând stările de criză (de boală) ale creierului; starea Beta-supra înaltă (35 – 150 Hz) caracterizând stări paranormale de dedublare şi de activitate cerebrală intensă.

„Mind sinergy” este dotat cu microcontroller, cu memorie şi programe proprii pentru frecvenţe de stimulare cerebrală în gama de 1 – 30 Hz, cu precizii de 0, 1 Hz. Stimularea sonoră se face cu căşti audio, iar stimularea vizuală cu o pereche de ochelari speciali. S-a demonstrat posibilitatea ameliorării, stimulării şi dezvoltării, cu dispozitivul **Mind** sinergy a unor procese psihice intelectuale precum:

— Învăţarea;

— Creşterea puterii de învăţare;

— Stimularea memoriei;

— Stimularea creativităţii ştiinţifice şi artistice. Dintre acestea, domeniul frecvenţelor 7; 7; 83; 8 şi 10 Hz poate fi utilizat pentru învăţare rapidă şi stimularea creativităţii, frecvenţa rezonanţei Schumann (7, 83 Hz) fiind utilă şi pentru relaxare.

„Brain Turmer” reprezintă un dispozitiv radionic de influenţare radiativă benefică şi se bazează pe elemente de selectare a frecvenţelor de rezonanţă bioelectromagnetică benefică emise de un subiect biologic (uman) către un altul (frecvent – de la un subiect sănătos fizic şi mental către un alt subiect, afectat fizic sau mental).

S-a demonstrat că dispozitivul poate modifica, după 20 – 30 de minute, modul de cristalizare a unor săruri puse în soluţie şi modul de aranjare, ritmul de înmulţire a unor culturi de bacterii, schimbarea gustului apei distilate.

Vindecarea mai rapidă a unei inflamaţii sau răni şi ameliorări ale unor boli grave precum meningita şi cancerul, şi poate produce bioenergizarea apei.

„Vital-protect” este un aparat radionic de realizare a unei influenţe biologice benefice prin rezonanţă Schumann 7, 85 Hz, specifică condiţiilor biologice normale (rezonanţei induse de sistemul: Pământ – ionosferă) şi de protecţie contra radiaţiilor telurice maladive (emise de nodurile de reţea Hartman şi Curry de radiaţie). Cercetările lui I. Bentov (1976) au arătat că în schelet, inclusiv în craniu, se produc oscilaţii ce se manifestă rezonant la frecvenţele din jurul valorii de 7 Hz. Acţionând ca un reverberator acustic, cutia craniană produce mici mişcări ale creierului în sus şi în jos, traduse în plan acustic prin unde reverberate ce traversează creierul la frecvenţe superioare undelor incidente.

Cercetările au indicat că prin stimularea cu dispozitivul „Vital-protect” apar efecte de:

— Tonificare a sistemului imunitar al organismului;
— Creştere a rezistenţei la efort;
— Creşterea atenţiei, vitalităţii, potentei;
— Protejarea organismului împotriva radiaţiilor perturbative emise de telefoane mobile, calculatoare, reţele electrice etc.

Efectul biologic benefic al rezonanţei Schumann a fost evidenţiat de numeroase cercetări precum cele ale dr. Patrick Flanagan, Scheldon Deal (Clinica Swan din Tucson, SUA).

Necesitatea folosirii unor astfel de dispozitive se manifestă în special în zonele cu reţele electrice de înaltă tensiune, al căror câmp electromagnetic afectează sistemul imunitar al organismului şi favorizează dezvoltarea tumorilor canceroase, care se dezvoltă de 500 – 600 de ori mai repede conform cercetărilor doctorului lui Wendell Winter de la Universitatea din Texas.

Un efect similar îl au microundele şi undele de înaltă frecvenţă care, în centrele urbane puternic emisive generează un fel de zgomot electronic care afectează memoria, tonusul psihic şi sistemul imunitar al indivizilor afectaţi de acestea, conform studiilor lui Beeker, afecţiunile specifice deteriorând starea de sănătate în procent de 22%, mai mare decât în cazul persoanelor neexpuse la aceste radiaţii. Aceste câmpuri electromagnetice împiedică, de asemenea, producerea unui neurotransmiţător: noreprinefrina, a cărei lipsă generează starea de depresie.

Biofizicianul rus Kijenkou a arătat că aceste câmpuri electromagnetice perturbatoare produc o desincronizare a creierului, generând o hiperactivitate neuronală, îmbătrânire, stres şi tulburarea stărilor veghe-somn. Medicii Z. Cordon şi M. Tolgskaia (fosta URSS) au arătat în 1973 că microundele alterează celulele nervoase ale

hipotalamusului, atrofiind celulele care secretă aceşti neurotransmiţători.

„Brain Harmoniser Regenerator” (Celeste Institute AB – SLJA) este un dispozitiv de armonizare degenerativă a celulelor creierului cu frecvenţe radio benefice, care sunt detectate de dispozitiv prin semnalizarea realizării stării de rezonantă

„Aura Vision” (Celeste Institute AB SUA), reprezintă un dispozitiv de vizualizare şi interpretare a aurei Kirlian a organismului uman şi în special a palmelor şi a capului, scop în care această aură indusă prin efect Kirlian este analizată de un computer şi interpretată conform unui program specific din nuanţele coloristice ale aurei capului, – fiind deduse, de exemplu, stări de afecţiune psihobiologică ale organismului.

„Wave form optimiser” (Celeste Institute AB-SUA) – este un generator de unde electromagnetice de rezonanţă biologică în gama de 0, 1 Hz – MHZ, care se poate conecta şi la computer.

„Welz Chi – Generator” (Celeste Institute AB-SUA) reprezintă un generator orgonic de concentrare şi transmitere la distanţă a biocâmpului, în principal a biocâmpului **informaţional** emis de creier.

În altă variantă **(„EPU-generator”),** transmiţătorul Welz-Chi este folosit pentru a concentra şi transmite unde radio pulsate, furnizate de un generator pe frecvenţe de rezonanţă biologică. Constructorul a revendicat şi un nou material acumulator de energie orgonică: „orgonita”. În alte variante se foloseşte şi ceară amestecată cu spân metalic.

LPOM („Low Puise Organe Module”) se utilizează pentru transmiterea de unde electromagnetice pulsate (1 – 1500 Hz) pe frecventa undelor biocâmpului cerebral cu un transmiţător tip cavitate orgonică (Welz Chi) cu predilecţie

pentru frecvenţa de rezonanţă Shumann (7, 85 – 8 Hz) şi pe frecvenţa de 15 Hz. Unele variante folosesc pentru amplificarea efectului rezonant şi cristale de cuarţ.

Cercetările au arătat o îmbunătăţire a funcţiilor imunitare ale organismului, la această frecvenţă (creşterea limfocitelor). S-a observat că undele electromagnetice neliniare sunt mai active biologic decât undele liniare.

Cercetări efectuate la Institutul Max Planck din Germania au arătat că aceste câmpuri electromagnetice de 8 Hz scalare îmbunătăţesc activitatea genei RAD 6 responsabilă de reparaţiile structurii ADN-ului şi are rol antidepresor.

„Vortex water energiser” reprezintă un ansamblu de 2 – 3 ţevi din cupru sau argint dispuse în spirală desfăcută pe verticală (cu prima spiră în vârf şi ultima spiră – de diametru mărimii, la bază), prin care apa trece cu viteză, energizându-se prin polarizare electrică. Dimensiunile sunt alese la cca. 20 cm înălţime şi 18 cm diametru maxim. S-au observat următoarele efecte ale apei astfel energizate:

— Dublarea producţiei de vegetale udate cu apă energizată;

— Creşterea caracterului polimolecular al apei energizate consumată (generarea de apă bioactivă, similara celei din organismele vii);

— Reducerea până la stagnare a creşterii bacteriilor prin îmbogăţire în oxigen; îmbogăţirea caracterului de rezonanţă electromagnetică a apei prin amestecul cu apa energizată prin polarizare electrică, ca urmare a sensibilităţii la rezonanţă.

Unele dispozitive prezentate mai sus au fost comercializate şi în România de unele grupări sectare. printre care Mişcarea de Integrare Spirituală în Absolut (MISA) şi **Falung Gong,** care le folosesc la îndoctrinarea

şi controlul conştiinţei membrilor săi.

ANEXA 4

SFÂRŞITUL LUMII – TIMPUL MOARE!?

Trăim inundaţii, cutremure, eclipse şi întâlniri cu comete, dar şi război, foamete şi boli născocite parcă pentru a-i pedepsi pe locuitorii noilor Sodoma şi Gomora. Trăim un timp în care fiecare vrea să afle ce se va întâmpla.

Ultimele ipoteze lansate de savanţi sunt şocante: cataclismul din Oceanul Indian a fost atât de violent, încât mai multe insule sau mutat din loc, axa de rotaţie a Pământului a fost perturbată, iar ziua s-a scurtat, chiar dacă doar cu o fracţiune infinitezimală.

Energia degajată de plăcile tectonice angrenate în producerea cutremurului asiatic a provocat uşoare mişcări de balans ale planetei faţă de axa sa de rotaţie, precum şi o minusculă modificare a vitezei sale de rotaţie. Potrivit estimărilor geofizicienilor americani, dacă schimbarea de rotaţie a Pământului s-a produs, valoarea sa este de sub trei microsecunde (o microsecunda este a milioana parte dintr-o secunda) pe zi.

„În urma cutremurului asiatic (26.12.2004), cu magnitudinea de 9 grade pe scara Richter, s-ar putea ca o parte din masa Pământului să se fi deplasat spre centrul acestuia, producând o accelerare a vitezei de rotaţie cu trei microsecunde şi să fi cauzat şi o deviaţie a elipsei descrisă de axa de rotaţie a Pământului, cu 2, 54 cm. Pământul se învârte mai repede!”, spune Richard Gross, geofizician al Laboratorului de Propulsie şi Reacţie al NASA.

Specialistul american a mai declarat că Pământul

încetineşte şi îşi schimbă frecvent rata rotaţiilor. Schimbările se adună, astfel încât specialiştii trebuie să adauge încă o secundă la sfârşitul anului. Un adaos care nu a mai fost făcut de mult timp…

În vara anului 1987, pe cerul întregii lumi s-a putut observa un fenomen astronomic ieşit din comun: un triunghi foarte luminos, dat de convergenţa planetelor majore în semn de foc. Unele teorii susţin că evenimentul astronomic petrecut la 15 – 16 august 1987 coincide cu un moment de răscruce surprins în calendarul sacru al uneia din cele mai vechi şi misterioase civilizaţii din istorie: Maya. Locuitori ai Mexicului, înainte de cucerirea spaniolă, mayaşii au dezvoltat o cultură bazată pe un studiu foarte atent al cerului şi timpului. Au creat peste 20 de calendare diferite, solare şi lunare deopotrivă.

De o maximă importanţă este calendarul sacru, care cuprinde întreaga istorie a umanităţii, începând cu anul 31114 î.Hr. şi terminindu-se brusc în decembrie 2012.

Calendarul sacru este împărţit în 13 cicluri a câte 144.000 de zile. În jurul acestui calendar s-a ţesut o fascinantă profeţie, atribuită regelui-zeu Quetzalcoatl, cel căruia i-au fost dedicate celebrele piramide de la Teotihuacán, lângă Ciudad de México. În anul 843, Quetzalcoatl a prezis că vor urma 13 „ere divine”, urmate de 9 „ere infernale” – fiecare eră (baktun) având 52 de ani, după care se va intra în ultimii ani ai istoriei.

Din 843, după scurgerea celor 22 de perioade, ajungem exact în 1987.

Ca din întâmplare, se pare ca exact în jurul anului 1987, parametrii geofizici ai planetei au început să se schimbe, în special rezonanţa Schumann – frecvenţa de vibraţie magnetică Pământului – a crescut spectaculos. De la o valoare constanta de 7, 83 Hz menţinută timp de milenii, a ajuns acum la 12 Hz şi continuă să crească.

Creşterea frecvenţei vibratorii face ca 24 de ore de viaţa să corespundă, de fapt, cu numai 16 ore reale, în termenii timpului terestru.

De aici, o grabă nebună, o criză perpetuă de timp, o evoluţie foarte rapidă a tehnologiei, a biologiei umane şi chiar a istoriei – ultimi ani au adus schimbări rapide pe scena politicii mondiale. Curgerea timpului terestru se va mai accelera, pe măsură ce ne apropiem de „Punctul Zero", care corespunde inversării polilor magnetici ai Pământului. Dacă 24 de ore ale zilei reprezintă acum 16 ore efective, diferenţa dintre acestea se va mări exponenţial. Altfel spus, timpul terestru nu va mai exista.

În ce monedă va fi plătit oare timpul care ni se scurge printre degete?

(Sursa/ Reţeaua Internet – Ziarul Jurnalul Naţional)

ANEXA 5
EXPERIMENTE ÎN TIMP

Timpul a fost unul dintre obiectele de cercetare ştiinţifică cel mai puţin studiat, în 1995, oameni de ştiinţă americani şi britanici care au condus investigaţii în Antarctica au făcut o descoperire senzaţională. Fizicianul american Marian McLein le-a spus cercetătorilor că în apropierea Polului Sud a văzut un vârtej de ceaţă gri, pe 27 ianuarie, pe care l-au luat drept un simplu vortex de furtună polară. Totuşi, vârtejul nu şi-a schimbat forma şi nici nu s-a deplasat în decursul timpului, aşa că au decis să cerceteze fenomenul şi au lansat un balon meteorologic garnisit cu echipamente de măsurat viteza vântului, temperatura şi umiditatea. Dar balonul s-a ridicat imediat şi a dispărut brusc în ceaţă. După un timp, cercetătorii au adus balonul la sol cu ajutorul frânghiei legate dinainte de acesta. Surprinderea a venit din măsurătorile citite pe

aparate: cronometrul balonului arata data 27 ianuarie 1965, adică cu 30 de ani în urmă. Experimentul a fost repetat de câteva ori după ce s-au asigurat că echipamentul balonului era în bună stare de funcţionare. Dar de fiecare dată ceasul arăta data cu 30 de ani în trecut. Fenomenul a fost numit „poarta temporală" şi a fost raportat la Casa Albă.

Astăzi s-a demarat o investigare a acestui fenomen straniu. Se presupune că acel vârtej de deasupra Polului Sud este un *stti-generis* tunel al timpului, ce permite trecerea în alte dimensiuni temporale.

Mai mult, s-au demarat programe de trimitere a oamenilor în timp. CI ŞI FBI se luptă pentru a controla proiectele care vor schimba cursul istoriei. Nu există încă nicio recunoaştere oficială a autorităţilor federale americane.

Faimosul om de ştiinţă rus Nikolai Kozbrev a condus un experiment pentru a demonstra posibilitatea călătoriei în timp. El a afirmat chiar că „timpul poate să producă energie". Un fizician american a ajuns la concluzia că timpul a existat înainte de a exista lumea, aşa cum o cunoaştem noi.

Ghenadi Belimov, cercetător rus al fenomenelor inexplicabile, filosof şi autor a numeroase cărţi, a publicat un articol cu titlul „Maşina timpului, viteza întâia" în magazinul „Pe culmea imposibilului". El a descris experimente unice realizate de un grup de entuziaşti condus de Vădim Cernobrov, omul care a început construirea de maşini ale timpului încă din 1987. Astăzi acest grup de entuziaşti poate să grăbească sau să încetinească curgerea timpului folosind aceste dispozitive.

În august 2001, într-o pădure izolată din regiunea rusă Volgograd s-a construit un nou model de maşină a timpului menită să fie folosită de om. Deşi folosea doar

acumulatoare de autoturism şi funcţiona la capacitate redusă, maşina a reuşit să modifice timpul cu 3%; măsurătorile s-au realizat cu oscilatoare cu cristale simetrice.

La început, cercetătorii petreceau 5, 10 şi apoi 20 de minute în maşina timpului. Timpul maxim a fost de o jumătate de oră. Cernobrov spune că oamenii se simţeau ca şi când intrau într-o nouă lume; ei simţeau viaţa de aici, dar şi pe cea de „acolo” în acelaşi timp ca şi când se deschisese o uşă misterioasă. „Nu pot să explic aceste senzaţii neobişnuite pe care le-am simţit în astfel de momente”, spune Cernobrov.

Evident, nici televiziunile şi nici radioul nu au făcut publice aceste experimente. Şi totuşi, încă de pe vremea lui Stalin se desfăşurau experimente cu timpul, în cadrul unui institut de cercetări a lumilor paralele.

Rezultatele experimentelor conduse atunci de academicienii Kurceatov şi loffe se pot găsi astăzi în arhive. În 1952, şeful poliţiei secrete ruse, Beria, a declanşat o anchetă împotriva cercetătorilor care participau la experimente, care a avut ca rezultat executarea a 18 profesori şi trimiterea în lagăre a altor 59 de cercetători. Institutul şi-a reluat activitatea mai târziu, sub Hruşciov. O nouă tragedie a avut loc în 1961, când un întreg stand de experimentare a dispărut cu tot cu cei 8 cercetători care activau în clădire. Clădirile apropiate de aceasta au fost distruse, devenind ruine. Partidul Comunist a decis suspendarea cercetărilor până ia noi ordine.

Programul a fost reactivat în 1987, însă pe 30 august 1989 a fost lovit de o nouă tragedie: o extrem de puternică explozie a distrus stabilimentul institutului din insulele Anjou, Explozia a distrus modulul experimental de 780 de tone, dar şi întreg arhipelagul de insule pe o suprafaţă de 2 km². Se spune că modulul experimental în care se aflau 3

cercetători s-ar fi ciocnit cu un asteroid în lumea paralelă.

Ultima însemnare din jurnalul experimentului, aflat în arhiva institutului, spune: „Suntem pe moarte dar continuăm experimentul. Aici este foarte întuneric; vedem cum obiectele devin duble, mâinile şi picioarele noastre sunt transparente, ne vedem venele şi oasele prin piele. Rezerva de oxigen ajunge pentru 43 de ore, dar sistemul de menţinere a vieţii este puternic distrus. Transmiteţi cele mai bune urări familiilor şi prietenilor noştri!”. Apoi transmisia s-a oprit brusc.

ANEXA 6

BAGHETA MAGICĂ DE ÎNALTĂ TEHNOLOGIE INDICĂ

PREZENŢA UMANĂ

Un dispozitiv portabil alimentat de la o baterie electrică poate descoperi prezenţa unor fiinţe umane aflate la sute de metri distanţă, chiar dacă sunt ascunse în spatele unor obstacole. Dispozitivul are un sistem de detecţie pasiv care nu trădează prezenta purtătorului său şi nu este vulnerabil la acele tipuri de contramăsuri care ar imita imagini l. R. sau termice.

Cunoscut sub denumirea de MANHUNTER, dispozitivul detectează câmpul electrostatic emis de o fiinţă umană. Această metodă de detecţie permite utilizatorului echipamentului respectiv să localizeze o persoană care se ascunde în spatele unor pereţi de beton sau în frunzişul junglei. Procedeul este invulnerabil la metode obişnuite de protecţie sau de mascare.

Acelaşi principiu poate fi folosit pentru a permite utilizatorilor săi să evite descoperirea lor de către adversari. O variantă mai mică a dispozitivului îl poate alerta pe purtător de prezenţa şi poziţia altei persoane, permiţându-i să-şi ia măsuri de evaziune din zona periculoasă.

Aplicaţiile potenţiale se regăsesc atât în domeniul militar, cât şi în cel guvernamental. Forţele speciale pot folosi dispozitivul MANHUNTER pentru a descoperi şi localiza adversari în clădiri, tuneluri sau chiar în adăposturi, înainte de efectuarea unui raid. Forţele de ordine pot folosi aceeaşi metodă atunci când sunt confruntate cu luarea de ostatici sau când forţează intrarea în clădiri.

Echipele de căutare şi salvare pot localiza persoane rătăcite prin păduri, prinse sub dărâmăturile unor clădiri sau acoperite de avalanşele de zăpadă. Acest dispozitiv poate fi util, în special, atunci când persoana căutată este rănită şi incapabilă să comunice sau încearcă să evite localizarea sa.

Spre deosebire de sistemele care emit semnale sonore sau oferă o imagine pe un dispozitiv de afişare, dispozitivul MANHUNTER indică prezenţa unei persoane orientându-se, pur şi simplu, în direcţia acesteia. Operatorul aparatului serveşte ca element de legare la pământ a aparatului, iar antena direcţională a sistemului trage aparatul, aflat în mâna utilizatorului, către direcţia în care se află cel mai puternic câmp electrostatic din faţa sa.

Sistemul nu se bazează pe tehnologia avansată a calculatoarelor. Foloseşte doar o sursă electrică şi un conductor pentru legarea la pământ, împământarea aparatului se realizează prin intermediul corpului operatorului. Dispozitivul MANHUNTER este proiectat să reacţioneze la forţa de atracţie electrostatică manifestată de corpul omenesc, dar alte variante pot fi astfel concepute, încât să reacţioneze la o diversitate de obiective însufleţite sau neînsufleţite.

Când operatorul roteşte dispozitivul în limitele unui câmp de observare, acesta va reacţiona la prezenţa unei persoane, trăgând mâna operatorului, astfel încât o

îndreaptă spre locul persoanei detectate. Capacitatea de discriminare a aparatului este destul de eficace. Deşi există câmpuri electrostatice în jurul oricărui animal cu blană, configuraţia aparatului MANHUNTER pune în evidenţă numai câmpul electrostatic specific oamenilor.

Raza de acţiune a sistemului variază în funcţie de materialele aflate între ţinta umană şi aparatul MANHUNTER precum şi de persoana care poartă aparatul. Deoarece câmpurile electrostatice ale diferitelor persoane variază şi punerea la pământ a aparatului se face prin operator, este de înţeles că unii operatori folosesc aparatul cu o mai mare eficacitate decât alţii. S-a constatat că prototipul a funcţionat bine pentru 80 – 90% din personalul care l-a testat în diferite condiţii.

Testarea prototipului a început prin detectarea unei persoane în spaţiu deschis, după care operatorul s-a îndepărtat mergând spre înapoi până la distanţa maximă la care se mai putea face localizarea fără dubii. Acelaşi operator detecta aceeaşi ţintă ascunsă într-o casă după care se îndepărta în condiţii similare pentru a determina raza maximă de acţiune în noile circumstanţe. S-a constatat astfel o scădere cu 10 – 10% a razei de acţiune în cazul în care ţinta era ascunsă într-o casă.

Efectul operatorului asupra razei de acţiune a dispozitivului respectiv impune ca, după desemnarea unei echipe de căutare şi salvare, alegerea operatorului să se facă prin testarea tuturor membrilor acesteia, selecţionându-se individul care furnizează cea mai mare rază de acţiune atunci când poartă acest instrument.

Compus dintr-o reţea de antene şi o serie de module conţinând elemente precum reflectoare, directoare şi amplificatoare, dispozitivul MANHUNTER creează un câmp electrostatic similar cu al ţintei vizate. Operatorul roteşte dispozitivul care semnalează ţinta arunci când

recunoaşte un câmp similar. Polaritatea opusă a celor două câmpuri provoacă o forţă de atracţie care trage antena spre ţintă.

„Este mai degrabă un instrument inteligent decât un simplu dispozitiv electronic, îţi ia timp să înveţi cum să-l foloseşti aşa cum ai învăţa să foloseşti o armă sau să mergi pe bicicletă”, declară oficialităţile firmei producătoare.

Sistemul MANHUNTER actual cântăreşte aproximativ o jumătate de kilogram şi se alimentează de la o baterie convenţională de 9 V care îi poate asigura o funcţionare neîntreruptă de trei-patru zile. Bateria alimentează un amplificator care-i sporeşte sensibilitatea pentru a permite ca o diversitate mai mare de persoane să-l folosească cu eficacitate. Aparatul poate funcţiona şi la o viteză a vântului de 30 km/h.

În cursul experimentărilor desfăşurate la Universitatea de stat Pennsylvania, cercetătorii au configurat un sistem care să fie capabil să descopere şi obiecte neînsufleţite cu anumite forme, într-o serie de teste, cercetătorii au plasat o monedă de un dolar, din argint, în diferitele încăperi de pe acelaşi etaj al unei clădiri. În fiecare din aceste încercări, un operator aflat într-o cameră închisă a fost capabil să determine direcţia spre moneda respectivă deşi între el şi obiect se interpuneau câţiva pereţi şi coridoare. Un experiment similar a fost desfăşurat cu o monedă de aur şi s-au obţinut rezultate asemănătoare.

O altă; variantă a acestui dispozitiv este un prototip denumit EVADER X-5. Acest dispozitiv, aflat încă într-un proces de perfecţionare, de dimensiuni mai mici, este mai uşor şi este destinat evitării persoanelor nedorite. Prin detecţie pasivă, acest sistem permite utilizatorului său să localizeze adversarii ziua sau noaptea, în spaţiul deschis sau în frunzişul dens fără teama că sistemul ar putea să

divulge poziţia proprie a purtătorului. Un pilot prăbuşit ar putea, de exemplu, să folosească dispozitivul pentru a se putea strecura cu grijă prin jungla evitând patrulele sau taberele inamicului.

Produsul MANHUNTER, aflat deja pe piaţă, este comercializat de firma Sixth Sense din Pennsylvania.

Activitatea de cercetare în vederea îmbunătăţirii caracteristicilor tehnice ale aparatului continuă. În primul rând se urmăreşte creşterea sensibilităţii şi capacităţii de discriminare a dispozitivului. De asemenea, se urmăreşte dotarea aparatului cu diverse sisteme de afişaj vizual sau cu un indicator sonor precum şi cu alte accesorii opţionale care să permită afişarea ţintelor pe timp de noapte.

Se caută şi alte aplicaţii potenţiale bazate pe acelaşi principiu de funcţionare prin care să se determine, de exemplu, conţinutul în substanţe al diferitelor materiale. Detectarea materialelor dielectrice ar putea să localizeze minele terestre, inclusiv a celor confecţionate din plastic care nu pot fi detectate cu ajutorul dispozitivelor convenţionale bazate pe principiul detecţiei metalelor, în acelaşi mod ar putea fi detectate dispozitivele explozive cu plastic din bagajele transportate cu avionul.

Generaţiile viitoare de astfel de instrumente vor avea ca obiectiv principal miniaturizarea lor. La fel cum laserul a fost miniaturizat până când a ajuns să fie folosit în conducerea focului, tot astfel un mic detector de câmp electrostatic ar putea fi fixat la o puşcă cu lunetă, în ultimă instanţă, viitorul sistem ar putea fi montat într-o mănuşă.

Sistemul MANHUNTER a fost expus deja la câteva expoziţii internaţionale, stârnind interesul unor potenţiali cumpărători străini. O variantă mai veche a aparatului a fost achiziţionată de cercetătorii ruşi în vederea testării şi evaluării. Forţele speciale israeliene, franceze şi americane manifestă interes pentru achiziţionarea produsului.

Sursă bibliografică: *Hight Technology Divining Rod Points Oul Human Presence,* (Bagheta magică de înaltă tehnologie indică prezenţa umană) în Signal; SUA, voi 51, nr. 2, oct. 1996, pp.53 – 54.

BIBLIOGRAFIE

Explorer Magazine, SUA, colecţia 1996 – 2004;
2. Dr. Robert Becker, The Body Electric, New York 2004;
3. Vladimir Lopatin, *Psihotronic orujiei Rossia ohrana.* (Armele psihotronice şi securitatea Rusiei), Moscova, 2004;
4. Puharich A., *Conference ofbioenergy Davton,* Ohaio, SUA.
1995 – 2004;
5. *The Daily Telegraph,* SUA, colecţia 2000 – 2004;
6. Site-ul U.S. Freedom of Information Act;
7. *Newslleter*, SUA, colecţia 2000 – 2004.

— O o o 0 0 0 o o o –